

คู่มือ

การประกันคุณภาพการศึกษา
คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
ประจำปีการศึกษา 2553

คำนำ

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาฉบับนี้ จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครอบคลุม 9 องค์ประกอบ 23 ตัวบ่งชี้ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 18 ตัวบ่งชี้ของ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) และ 2 ตัวบ่งชี้ ตามนโยบายรัฐบาล ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานในคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มีแนวทางปฏิบัติในทิศทางเดียวกัน

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม หวังอย่างยิ่งว่าคู่มือฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ทุกโปรแกรมวิชาในคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งให้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาศึกษาโดยภาพรวมของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ดียิ่งขึ้น

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ จิมะสังคนันท์)

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

เมษายน 2554

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	2
สารบัญ	3
ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของคณะวิทยาการจัดการ	
1. ประวัติความเป็นมาและสภาพปัจจุบันของคณะวิทยาการจัดการ	6
2. ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และ แผนงาน	10
3. โครงสร้างองค์การการบริหารงาน	17
4. หลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอน	25
5. จำนวนบุคลากร	26
6. นักศึกษา	37
7. งบประมาณ	38
8. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา	40
9. การบริหารหลักสูตร	44
10. คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์	47
11. อาคารสถานที่	51
12. สรุปผลการปรับปรุงตามผลการประเมินในรอบปีที่ผ่านมา(ปีการศึกษา 2552) และเป้าหมายในปีปัจจุบัน(ปีการศึกษา 2553)	53
ส่วนที่ 2 การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา	
1. ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา	69
2. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กับการประกันคุณภาพการศึกษา	71
3. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565)	72
4. การประกันคุณภาพกับมาตรฐานการศึกษา	74
5. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	76
6. การเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและ การประเมินคุณภาพภายนอก	81

ส่วนที่ 3 กระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	
1. แนวทางการจัดการกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	83
2. ขั้นตอนการประเมินคุณภาพการศึกษา	84
3. นโยบายและแนวปฏิบัติในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	88
ส่วนที่ 4 ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ	
1. แนวทางการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา	91
2. คำชี้แจงในการนำตัวบ่งชี้ไปใช้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	94
3. นิยามศัพท์ที่ใช้ในตัวบ่งชี้	95
4. องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมิน	102
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ	102
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	104
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	124
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	127
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	137
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	142
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	146
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	155
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	157
องค์ประกอบที่ 10 นโยบายรัฐบาล “สถานศึกษา 3 ดี	160
ส่วนที่ 5 ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานด้านกระบวนการ	161
ส่วนที่ 6 การวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา และมุมมองด้านการบริหารจัดการ	
1. ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน	205
2. ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา	207
3. ตัวบ่งชี้ตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ	210
4. ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา	210

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก	ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา	216
ภาคผนวก ข	แบบรายงานผลการประเมิน	218
ภาคผนวก ค	รายการข้อมูลพื้นฐาน	223
ภาคผนวก ง	ตารางแสดงค่าเป้าหมาย	240
ภาคผนวก จ	ตารางสรุปตัวบ่งชี้เพื่อการประเมิน	244
ภาคผนวก ฉ	แนวทางการประเมินประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	248
ภาคผนวก ช	คำสั่งที่เกี่ยวข้อง	249

ส่วนที่ 1

ข้อมูลเบื้องต้นของคณะวิทยาการจัดการ

1. ประวัติความเป็นมาและสภาพปัจจุบันของคณะวิทยาการจัดการ

นับตั้งแต่เริ่มใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ.2518 ฉบับแก้ไขปรับปรุง พ.ศ.2547 ซึ่งกำหนดบทบาทหน้าที่ของวิทยาลัยครูให้เปิดสอนระดับปริญญาตรีสาขาวิชาอื่น ๆ อีกสองสาขานอกเหนือจากครุศาสตรบัณฑิตคือ วิทยาศาสตร์บัณฑิตและศิลปศาสตรบัณฑิต ทำให้โครงสร้างของวิทยาลัยครูเปลี่ยนไปจากเดิมโดยได้มีการเปิดคณะวิชาใหม่ขึ้นมารองรับได้แก่คณะวิชาวิทยาการจัดการ และมีพัฒนาการเป็นลำดับดังนี้

ก่อนปี พ.ศ.2527 มีภาควิชาซึ่งเกี่ยวข้องกับวิชาการของคณะ คือภาควิชาสหกรณ์ขึ้น แต่สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ปี พ.ศ.2527 เริ่มก่อตั้งคณะวิทยาการจัดการ

ปี พ.ศ.2528 ตั้งคณะวิทยาการจัดการอย่างเป็นทางการ เริ่มมีการบริหารคณะวิทยาการจัดการอย่างเป็นระบบ ผู้บริหารท่านแรก ได้แก่ ผศ.ดร.ระวัง เนตรโพธิ์แก้ว ซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้าคณะวิชา และมีภาควิชาเดียว คือ ภาควิชาบริหารธุรกิจและสหกรณ์ และในช่วงเริ่มต้นมีคณาจารย์ 10 ท่าน คือ ผศ.ดร.ระวัง เนตรโพธิ์แก้ว อาจารย์อารีย์ สิกขมาน อาจารย์พงษ์ศักดิ์ ปัญจพรผล อาจารย์พิภพ สุวรรณรักษ์ อาจารย์จงจิต ปัญญาชนท์ อาจารย์ชูเกียรติ ฤกษ์อุดม อาจารย์สนธยา คงฤทธิ์ อาจารย์เจียม เกษะรูป อาจารย์บุญยืน แซ่หนุ่นและ อาจารย์เบญจมาศ วัชรเทวินทร์กุล

ต่อมาได้มีการแบ่งการบริหารออกเป็น 5 ภาควิชา ได้แก่ ภาควิชาบริหารธุรกิจและสหกรณ์ ภาควิชาการเงินและบัญชี ภาควิชาการตลาด ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ และภาควิชานิเทศศาสตร์

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2528–2537 ในส่วนของการจัดการศึกษานั้น คณะวิชาวิทยาการจัดการ ได้ดำเนินการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาและสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ดังนี้

1. สาขาวิชาการศึกษา ได้แก่ การผลิตบัณฑิต โปรแกรมวิชาสหกรณ์ ระดับปริญญาตรี 4 ปี โดยเปิดรับนักศึกษาอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 เป็นต้นมา และตั้งแต่ปีการศึกษา 2533 ไม่มีนักศึกษาโปรแกรมวิชาสหกรณ์

2. สาขาวิชาศิลปศาสตร์ โดยคณะฯ ได้เปิดสอนมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2528 ตามโปรแกรมวิชาต่อไปนี้

2.1 โปรแกรมวิชาเศรษฐศาสตร์สหกรณ์ เปิดรับทั้งในระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี ทั้งภาคปกติและภาค กศ.พป. และได้ปีคือนักศึกษาของโปรแกรมวิชานี้ในปีการศึกษา 2533

2.2 โปรแกรมวิชาวารสารศาสตร์และการประชาสัมพันธ์ ระดับอนุปริญญาสำหรับนักศึกษาภาคปกติ (ซึ่งได้เปิดรับนักศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2532) โดยเปลี่ยนมารับนักศึกษาโปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ (การประชาสัมพันธ์) ระดับปริญญาตรี 4 ปี แทน และตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 โปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ได้เปิดแขนงใหม่ คือ แขนงวิชาวารสารศาสตร์

2.3 โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี 4 ปี ได้เปิดรับนักศึกษาภาคปกติ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2532 จนกระทั่งปีการศึกษา 2536 ได้ปิดโปรแกรมวิชานี้ และเปิดรับโปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี 4 ปี แทน ส่วนโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี 2 ปี หลัง ได้เปิดรับนักศึกษา ภาค กศ.พป.

ในราวกลางภาคการศึกษาที่ 2/2542 คณะฯ ได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารงานวิชาการจากภาควิชาเป็นโปรแกรมวิชาตามนโยบายของสถาบัน โดยแบ่งเป็น 6 โปรแกรมวิชา ดังนี้

1. โปรแกรมวิชา การบริหารธุรกิจและการจัดการทั่วไป
2. โปรแกรมวิชา การบริหารธุรกิจ (การบัญชี)
3. โปรแกรมวิชา การบริหารธุรกิจ (การเงินและการธนาคาร)
4. โปรแกรมวิชา การบริหารธุรกิจ (การตลาด)
5. โปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ (การประชาสัมพันธ์)
6. โปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ (วารสารศาสตร์)

และยังได้เริ่มนำมาตรการการประกันคุณภาพการศึกษามาใช้ โดยในส่วนของคณะฯ ได้จัดทำคู่มือการประกันคุณภาพและได้มอบหมายให้โปรแกรมวิชาทั้งหมด จัดทำคู่มือการศึกษาตนเองและคู่มือนักศึกษาของโปรแกรมวิชา เพื่อมอบให้นักศึกษาของโปรแกรมวิชาด้วย

ปี พ.ศ. 2543 ได้เปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่ทั้งในส่วนของโปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ และโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจตามนโยบายของสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ และมีการจัดทำคู่มือนักศึกษาของโปรแกรมวิชา ตามหลักสูตรใหม่เป็นครั้งแรก

ปี พ.ศ. 2544 เปิดโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจและการจัดการทั่วไป (การบริหารทรัพยากรมนุษย์) และในปีเดียวกันนี้ คณะฯ ได้สร้างห้องปฏิบัติการการเงินและการธนาคาร 1 ห้อง และห้องปฏิบัติการบัญชี 1 ห้อง

ปี พ.ศ. 2545 เปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจ (บธ.บ.) 2 ปีหลังอนุปริญญา แขนงการบัญชี การเงินและการธนาคาร การตลาด การบริหารทรัพยากรมนุษย์และยกเลิกการเปิดหลักสูตรการจัดการทั่วไป แขนงต่าง ๆ โดยให้มีเพียงโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไปอย่างเดียว และในปีนี้คณะฯ ได้สร้างห้องปฏิบัติการจัดการรายการวิทยุโทรทัศน์ 1 ห้อง นอกจากนี้ คณะฯ ได้ดำเนินการบริหารโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (คอมพิวเตอร์ธุรกิจ) ภายหลังจากที่บริหารภายใต้ความร่วมมือกับคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ปี พ.ศ. 2546 ในระดับปริญญาตรี เปิดหลักสูตรนิเทศศาสตร์ (การจัดรายการวิทยุโทรทัศน์) และ นิเทศศาสตร์ (การโฆษณา) คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และ ระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษาจะได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษา

1) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐาน สถาบันอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2551 เพื่อเป็นกลไกส่งเสริมและกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม

2) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศ แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้ การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อการประกันคุณภาพของ บัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา

ด้วยความจำเป็นอย่างยิ่งดังกล่าว สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับต้นสังกัดจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบและ กลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1) เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวม ตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้น ๆ กำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์ เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในทุกองค์ประกอบคุณภาพว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน

2) เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานการณ์ ของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (targets) และเป้าประสงค์ (goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเองและเป็นสากล

3) เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาทราบจุดแข็ง จุด ที่ควรปรับปรุง ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมจุดแข็ง และพัฒนาจุดที่ ควรปรับปรุงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง

4) เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่า สถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด

5) เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีข้อมูล พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

ปี พ.ศ. 2547 ในระดับบัณฑิตศึกษา เปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) โดย จะรับนักศึกษารุ่นที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 2 ห้อง

ปี พ.ศ. 2548 เปิดรับนักศึกษารุ่นที่ 2 หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) จำนวน 2 ห้อง

ปี พ.ศ. 2549 ในระดับบัณฑิตศึกษา เปิดรับนักศึกษารุ่นที่ 3 หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) จำนวน 2 ห้อง และหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) สำหรับผู้บริหาร จำนวน 1 ห้อง

ปี พ.ศ. 2549 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ได้ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรทั้งหมด จำนวน 4 หลักสูตร ให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตมากขึ้น ดังนี้

1. บริหารธุรกิจบัณฑิต ปริญญาตรี 4 ปี จำนวน 5 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการจัดการทั่วไป สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้พิจารณารับทราบการให้ความเห็นชอบหลักสูตร (สกอ.รับรอง) เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2549

2. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (สาขาวิชานิติศาสตร์) ปริญญาตรี 4 ปี ให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตมากขึ้น โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้พิจารณารับทราบการให้ความเห็นชอบหลักสูตร (สกอ.รับรอง) เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2549

3. หลักสูตรบัญชีบัณฑิต ปริญญาตรี 4 ปี ให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตมากขึ้น โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้พิจารณารับทราบการให้ความเห็นชอบหลักสูตร (สกอ.รับรอง) เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2550

4. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้พิจารณารับทราบการให้ความเห็นชอบหลักสูตร (สกอ.รับรอง) : หลักสูตรกลาง เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2551

ปี พ.ศ. 2549 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ได้ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรทั้งหมด จำนวน 4 หลักสูตร ให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตมากขึ้น ดังนี้

ปี พ.ศ. 2551 คณะวิทยาการจัดการ ได้จัดทำหลักสูตรใหม่ จำนวน 1 หลักสูตร 2 สาขาวิชา คือ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ปริญญาตรี 4 ปี สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ และสาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตมากยิ่งขึ้น โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้พิจารณารับทราบการให้ความเห็นชอบหลักสูตร (สกอ.รับรอง) เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2552 คณะฯ ได้รับงบประมาณแผ่นดินจำนวน 40 ล้านบาท เพื่อก่อสร้างอาคารเรียนรวมปฏิบัติการบัญชีและโลจิสติกส์

ปี พ.ศ. 2552 คณะวิทยาการจัดการ เปิดสอนหลักสูตรใหม่ 2 สาขาวิชา คือ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ปริญญาตรี 4 ปี สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ และสาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ และเพิ่มโปรแกรมวิชา อีก 2 โปรแกรมวิชา รวมเป็น 9 โปรแกรมวิชา 1 แขนงวิชา เพื่อให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป
2. โปรแกรมวิชาการบัญชี
3. โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การเงินและการธนาคาร)
4. โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การตลาด)
5. โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การบริหารทรัพยากรมนุษย์)
6. โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (คอมพิวเตอร์ธุรกิจ)
7. โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การจัดการโลจิสติกส์)
8. โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (ธุรกิจระหว่างประเทศ)
9. โปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์
10. กลุ่มรายวิชาเศรษฐศาสตร์

2. ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และแผนงาน

2.1 ปรัชญา

เพิ่มศักยภาพบุคคลด้วยการศึกษา สร้างสมภูมิปัญญาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

2.2 วิสัยทัศน์

คณะวิทยาการจัดการมุ่งที่จะเป็นคณะวิชาที่ใช้ความรู้เป็นฐานการพัฒนาและบูรณาการองค์ความรู้
สู่ชุมชน เพื่อพัฒนาคนและท้องถิ่นให้เป็นมืออาชีพ

2.3 พันธกิจ

คณะวิทยาการจัดการมีพันธกิจ 5 ประการ คือ

1. ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรมและเป็นกำลังหลักของท้องถิ่น
2. สร้างงานวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เชิงบูรณาการ
3. บริการทางวิชาการและกระจายโอกาสทางการศึกษาแก่ท้องถิ่น
4. ทำนุบำรุงศาสนา สร้างเสริมจริยธรรม อนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปะ วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม
5. พัฒนาระบบการบริหารจัดการ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล

2.4 วัตถุประสงค์

1. ผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะพึงประสงค์และเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานทางวิชาการ
2. สร้างงานวิจัยและพัฒนางานสร้างสรรค์ในรูปแบบต่าง ๆ
3. บริการทางวิชาการและกระจายโอกาสทางการศึกษาแก่ท้องถิ่น
4. บำรุงศาสนา สร้างเสริมจริยธรรม อนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปะและวัฒนธรรม
5. พัฒนาสู่การเป็นองค์กรการเรียนรู้และใช้ความรู้เป็นฐานของการพัฒนา
6. บริหารงานด้วยความเป็นธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้

2.5 ประเด็นยุทธศาสตร์

1. **ด้านการผลิตบัณฑิต** มุ่งเน้นขยายการรับนักศึกษา ปฏิรูปการเรียนรู้ เพื่อให้ศึกษามีคุณลักษณะตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ 5 ด้าน (Five Domains of Learning) การพัฒนานักศึกษาสู่ School of Business การพัฒนานักศึกษาตามจุดเน้นของโปรแกรมวิชา การดำเนินการพัฒนาศูนย์ช่วยการเรียนรู้ และการพัฒนาศักยภาพอาจารย์ด้านการจัดการเรียนการสอน

2. **ด้านการวิจัย** มุ่งการวิจัยเพื่อสร้างสมรรถนะความรู้ โดยการจัดตั้งหน่วยวิจัย การวิจัยร่วมระหว่างอาจารย์-นักศึกษา-ภาคธุรกิจ และการพัฒนาศักยภาพอาจารย์ ด้านงานวิจัย

3. **ด้านการบริการวิชาการ** มุ่งให้บริการวิชาการทางธุรกิจทั้งภายในและภายนอก และจัดอบรมทักษะวิชาชีพทางธุรกิจ

4. **ด้านทำนุบำรุงศาสนาและศิลปวัฒนธรรม** มุ่งเน้นให้นักศึกษาและบัณฑิตดำรงตนโดยยึดมั่น ประพฤติตนตามหลักศาสนาและส่งเสริม อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม

5. **ด้านการบริหารจัดการ** มุ่งบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล นำระบบประกันคุณภาพ และการบริหารจัดการ

2.6 วัตถุประสงค์

1. บัณฑิตคณะวิทยาการจัดการมีความรู้ มีคุณลักษณะตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ 5 ด้าน และมีทักษะทางด้านคอมพิวเตอร์ ภาษา และการสื่อสาร

2. คณะเป็นศูนย์กลางการพัฒนาองค์ความรู้และการวิจัย ด้านการบริหารจัดการและนิเทศศาสตร์ เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนานักศึกษา คณาจารย์ บุคลากร และการให้บริการวิชาการแก่ท้องถิ่น

3. ทรัพยากรของคณะถูกนำไปใช้อย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด

4. โครงสร้างระบบการบริหารจัดการที่มีเอกภาพและประสิทธิภาพ ทั้งในเชิงนโยบายและการปฏิบัติ

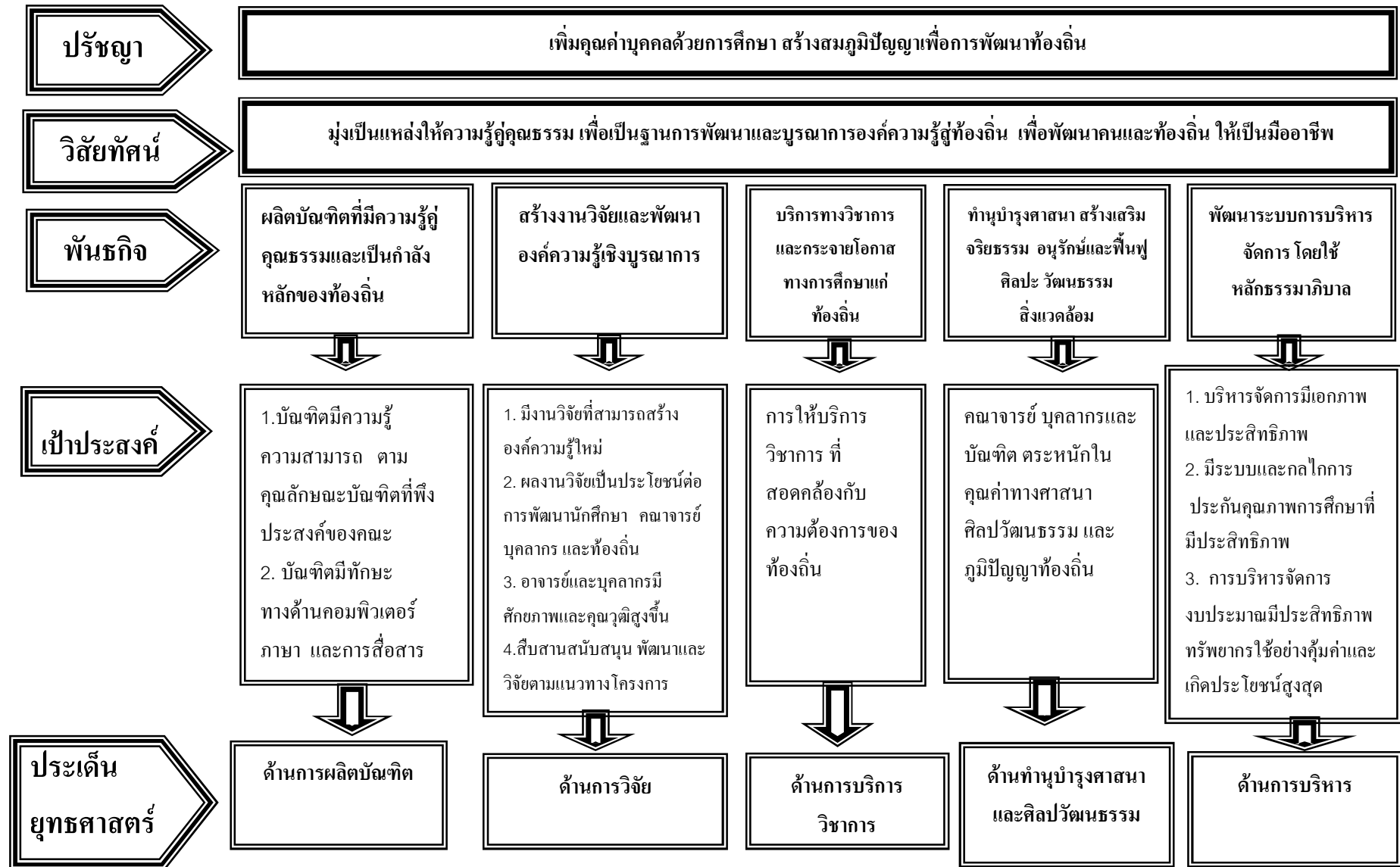
5. คณาจารย์และบุคลากรมีศักยภาพและคุณวุฒิสูงขึ้นทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษาและมีคุณธรรม จริยธรรม คารวะธรรม สามัคคีธรรม สมเป็นแบบอย่างที่ดีของนักศึกษาและสังคม

6. มีผลงานวิจัยพื้นฐานและวิจัยประยุกต์ ตลอดจนการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้อย่างประโยชน์ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของมหาวิทยาลัยและท้องถิ่น

7. คณะมีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา พร้อมที่จะได้รับการตรวจสอบจากภายในและภายนอก

8. คณาจารย์และบุคลากรมีวัฒนธรรมและมีความรัก สามัคคี ร่วมกันทำงาน

ยุทธศาสตร์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม พ.ศ. 2552-2556

1. ยุทธศาสตร์
ด้านการผลิต
บัณฑิต

1. ปฏิรูปการเรียนรู้

1.1. ผู้เรียน

- 1.1.1 มีระบบคัดกรองผู้เรียน
- 1.1.2 การปรับฐานความรู้นักศึกษาก่อนเข้าเรียน
- 1.1.3 กำหนดมาตรฐานความรู้พื้นฐานการใช้เทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์เบื้องต้น และทักษะทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา
- 1.1.4 วางระบบส่งเสริมให้นักศึกษารักการอ่านหนังสือทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- 1.1.5 ปฏิรูปการเรียนรู้ เพื่อให้นักศึกษามีคุณลักษณะตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ 5 ด้าน (Five Domains of Learning) โดยมุ่งพัฒนานักศึกษาสู่ School of Business และพัฒนานักศึกษาตามจุดเน้นของโปรแกรมวิชา

1.2 ผู้สอน

- 1.2.1 พัฒนาคุณภาพและศักยภาพผู้สอนด้านการจัดการเรียน การสอน
- 1.2.2 สนับสนุนให้มีการพัฒนาตำราในแต่ละวิชาให้ได้มาตรฐาน
- 1.2.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการทำวิจัยและผลงานทางวิชาการ ดำเนินการพัฒนาศูนย์ช่วยการเรียนรู้
- 1.2.4 เพิ่มจำนวนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิตรงตามสาขาของแต่ละหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด
- 1.2.5 ปรับปรุงและพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษา โดยเน้นให้อาจารย์ที่ปรึกษามีส่วนร่วมกับนักศึกษาในการวางแผนการเรียนรู้และการส่งเสริม นักศึกษาตามศักยภาพของนักศึกษา
- 1.2.6 สร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาอาจารย์โดยใช้องค์กรต่างๆ ในท้องถิ่นเป็นฐาน และเป็นแหล่งการเรียนรู้โดยตรงให้มากขึ้นเพื่อ นักศึกษาจะได้มีประสบการณ์ตรง

1.3 หลักสูตร

- 1.3.1 พัฒนาหลักสูตรใหม่

1. ยุทธศาสตร์
ด้านการผลิต
บัณฑิต

1.4 รูปแบบการจัดการเรียนการสอน

- 1.4.1 พัฒนาระบบการเรียนรู้ร่วมกับชุมชนและระบบการเรียนรู้ร่วมกับภาคธุรกิจและภาคอุตสาหกรรม
- 1.4.2 สนับสนุนให้นักศึกษาร่วมโครงการสหกิจศึกษา
- 1.4.3 บูรณาการคุณธรรมและจริยธรรมเข้ากับรายวิชาเพื่อให้บัณฑิตเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์โดยสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนด้านคุณธรรมจริยธรรมที่น่าสนใจตามนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3 D)
- 1.4.4 พัฒนาและปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน ให้มีความหลากหลายเหมาะสมกับธรรมชาติ เนื้อหาวิชา และบริบทของผู้เรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และใช้กิจกรรมเป็นสื่อ การทำงานวิชาการร่วมกันระหว่างอาจารย์ นักศึกษา และสถานประกอบการในรูปของสหกิจศึกษา รวมถึงการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง
- 1.4.5 พัฒนาแหล่งเรียนรู้และสื่อวัตกรรมการศึกษา ให้รวมถึงมีความหลากหลาย ทั้งในรูปแบบของสื่อและช่องทางการเข้าถึงสื่อ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ รวมถึงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับแหล่งเรียนรู้อื่น การติดตามประเมินผลการสอนและการวัดผลเพื่อเป็นกลไกตรวจสอบคุณภาพ เพื่อเป็นการสร้างสังคมของมหาวิทยาลัยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้
- 1.4.6 สร้างเครือข่ายคลังสมองในแต่ละด้าน

1.5 ปัจจัยสนับสนุนและสภาพแวดล้อมอื่นๆ

- 1.5.1 จัดห้องเรียนให้เพียงพอและอุปกรณ์ให้สอดคล้องกับลักษณะ โปรแกรมวิชา
- 1.5.2 จัดภูมิสถาปัตย์ให้เอื้อต่อการศึกษาและการเรียนรู้ เสริมสร้างบรรยากาศการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างคณาจารย์และผู้เรียน
- 1.5.3 สนับสนุนให้สำนักวิทยบริการเป็นศูนย์การเรียนรู้ และให้ School of Business เป็นศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นแหล่งพัฒนาศักยภาพนักศึกษา
- 1.5.4 สนับสนุนให้มีศูนย์ผลิตสื่อการเรียนการสอน พัฒนาระบบ ICT เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ อินเทอร์เน็ต ไร้สาย
- 1.5.5 พัฒนาศูนย์กลางของมหาวิทยาลัยให้ก้าวทันพัฒนาการด้านการสอน และเทคนิควิธีการจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยให้เทคโนโลยีสมัยใหม่
- 1.5.6 พัฒนาห้องปฏิบัติการให้ทันสมัยและสิ่งอำนวยความสะดวก
- 1.5.7 พัฒนการบริหารจัดการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพของชีวิตของ อาจารย์และนักศึกษา เช่น ห้องสุขา โรงอาหาร ห้องเก็บวัสดุ เป็นต้น
- 1.5.8 ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการด้านการบริหารบุคลากร การจัดซื้อจัดจ้าง การเบิกจ่ายเงิน การจัดจ้างงบประมาณ การติดตามผลและตรวจสอบภายใน
- 1.5.9 ปรับปรุงระบบสารสนเทศและสร้างนวัตกรรมใหม่ สำหรับการบริหารงานของคณะ

1. ยุทธศาสตร์
ด้านการผลิต
บัณฑิต

2. มุ่งพัฒนานักศึกษาด้วยโครงการ School of Business

- 2.1 พัฒนาและเสริมสร้างคุณภาพทางวิชาการ
- 2.2 พัฒนาความสามารถทางด้านภาษาต่างประเทศ
- 2.3 พัฒนาความสามารถทางการสื่อสาร
- 2.4 พัฒนาความสามารถทางด้านเทคโนโลยี

3. เพิ่มหลักสูตร

- 3.1. หลักสูตร 2 ปริญญา
- 3.2 หลักสูตรปริญญาโท สาขานิเทศศาสตร์
- 3.3 หลักสูตรปริญญาโท สาขาบัญชี
- 3.4 หลักสูตร Mini - MBA

2. ยุทธศาสตร์
ด้านการวิจัย

4. พัฒนาศักยภาพอาจารย์ด้านงานวิจัย

- 4.1 การจัดตั้งหน่วยวิจัยที่พัฒนาองค์ความรู้ใหม่
- 4.2 การวิจัยร่วมระหว่างอาจารย์-นักศึกษา-ภาคธุรกิจ ให้เกิดโครงการสร้างงานใหม่จากการนำผลการวิจัยไปใช้
- 4.3 การพัฒนาศักยภาพอาจารย์ด้านงานวิจัยให้มีการสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรมที่มุ่งการจดสิทธิบัตรได้

5. การจัดตั้งหน่วยวิจัย

- 5.1 สร้างระบบการพัฒนานักวิจัย ให้มีการวิจัยด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 5.2 ส่งเสริมสนับสนุน การเข้าถึงแหล่งทุน ของมหาวิทยาลัยภายในและแหล่งทุนภายนอกเพื่อสู่ความเป็นเลิศ

6. การส่งเสริมงานวิจัยตามแนวทางโครงการพระราชดำริ

- 6.1 สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการพระราชดำริ
- 6.2 ผลักดันและสนับสนุนให้เกิดงานวิจัยตามแนวทางโครงการพระราชดำริ
- 6.3 ส่งเสริมการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในท้องถิ่น

3. ยุทธศาสตร์
ด้านการบริการวิชาการ

7. การบริการวิชาการแก่ท้องถิ่น

- 7.1 บริการวิชาการทางธุรกิจทั้งภายในและภายนอกให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรรวมถึงความสอดคล้องของชุมชนและท้องถิ่น
- 7.2 อบรมทักษะวิชาชีพทางธุรกิจรวมถึงการถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชนของคณะฯ ที่มีเครือข่ายอยู่

4. ยุทธศาสตร์
ด้านทำนุบำรุงศาสนา
และศิลปวัฒนธรรม

8. การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

- 8.1 ส่งเสริมและทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อมุ่งสู่การเรียนรู้อย่างยั่งยืน
- 8.2 ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกทางวัฒนธรรมให้แก่เยาวชนนักศึกษาและประชาชนในท้องถิ่น
- 8.3 สนับสนุนและการส่งเสริมเปิดหลักสูตร โปรแกรมวิชาที่มีความทันสมัยให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
- 8.4 จัดทำแผนอัตราค่าจ้างรวมถึงการพัฒนาครูอาจารย์ให้มีศักยภาพสูงขึ้นและสนับสนุนด้านองค์ความรู้ใหม่ๆ อย่างสม่ำเสมอ

5. ยุทธศาสตร์
ด้านการบริหารจัดการ

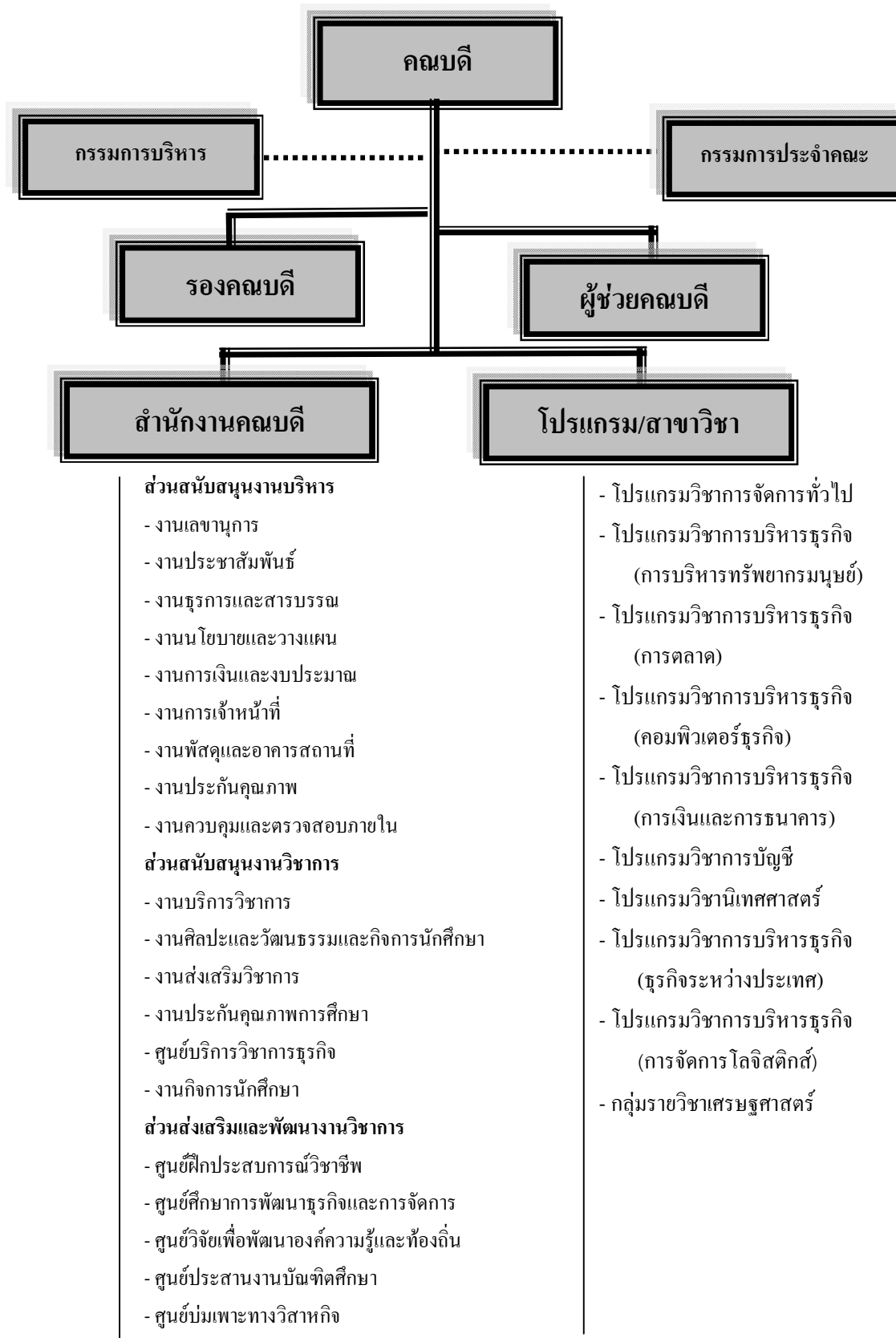
9. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล

- 9.1 บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล
- 9.2 จัดระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ให้การทำงานเกิดความคล่องตัวและลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็นออกไป
- 9.3 กระจายอำนาจความรับผิดชอบ รวมถึงอำนาจหน้าที่ให้ทุกส่วนของคณะมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายในการปฏิบัติงานร่วมกันเพื่อให้เกิดศักยภาพ
- 9.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนากระบวนการบริหารงานของคณะ/โปรแกรม/หน่วยงานภายในคณะ/ให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

10. พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา

- 10.1 พัฒนาระบบประกันคุณภาพเพื่อให้เกิดมาตรฐานด้านการศึกษารวมทั้งการประเมินทั้งภายในและภายนอก

3. โครงสร้างองค์การบริหารงาน

โครงสร้างการบริหารคณะวิทยาการจัดการ

คณบดี	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ ฉิมะสังคนันท์
รองคณบดี	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาณี อินทน์จันทน์
รองคณบดี	อาจารย์จันทนา พงศ์สิทธิกาญจนา
รองคณบดี	อาจารย์สมใจ เกาต์วง
ผู้ช่วยคณบดี	อาจารย์ ดร.มาริษา สุจิตวนิช
ผู้ช่วยคณบดี	อาจารย์ไพโรจน์ ร่มบารมี
ประธานโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย พงศ์สิทธิกาญจนา
ประธานโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การบริหารทรัพยากรมนุษย์)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราญา ทองอุ่น
ประธานโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การตลาด)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมใจ บุญทานนท์
ประธานโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (คอมพิวเตอร์ธุรกิจ)	อาจารย์ ดร.ไพรัช มากกาญจนกุล
ประธานโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การเงินและการธนาคาร)	อาจารย์วันเพ็ญ คงวัฒน์กุล
ประธานโปรแกรมวิชาการบัญชี	อาจารย์พิมพ์นารา พิบูลจิระกานต์
ประธานโปรแกรมวิชานิติศาสตร์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤติยา รุจิโชค
ประธานโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (ธุรกิจระหว่างประเทศ)	อาจารย์กนกพัชร วงศ์อินทร์อยู่
ประธานโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การจัดการโลจิสติกส์)	อาจารย์ศานติ คิฐสถาพรเจริญ
ผู้ประสานงานกลุ่มรายวิชาเศรษฐศาสตร์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศักดิ์ชัย สหกุลบุญญรักษ์

บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารคณะ

1. กำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ นโยบายและแผนพัฒนาคณะฯ ทั้งในระยะสั้น/ระยะยาว
2. พิจารณาแผนงาน โครงการและการจัดทำคำของบประมาณประจำปี
3. วางแผนพัฒนางานวิชาการ โปรแกรมวิชา และการวิจัยเพื่อการเรียนการสอน
4. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอาจารย์และบุคลากรของคณะฯ
5. พิจารณาจัดสรรอัตรากำลังบุคลากรและสรรหาอาจารย์พิเศษ/ ผู้ทรงคุณวุฒิ
6. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดสวัสดิการให้อาจารย์และบุคลากรของคณะฯ
7. จัดทำระเบียบ ข้อตกลง การปฏิบัติงานของอาจารย์และบุคลากรให้เป็นไปตามจรรยาบรรณวิชาชีพที่กำหนด
8. กำกับ ติดตามการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับโปรแกรมวิชาและระดับคณะฯ
9. วิเคราะห์ความต้องการในการใช้ทรัพยากร และวางแผนการใช้ทรัพยากรต่างๆ เพื่อให้เกิดความคุ้มค่า

บทบาทหน้าที่ของคณบดีและรองคณบดี

คณบดี

บริหารงานในรูปคณะกรรมการ โดยทำหน้าที่ ควบคุมดูแลติดตามและประสานงานการดำเนินงานของคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ให้เป็นไปตามนโยบายและแผนงานที่กำหนดไว้ภายใต้ระบบและกลไกการประกันคุณภาพของคณะฯ

รองคณบดีและผู้ช่วยคณบดี

รับผิดชอบบริหารงานฝ่ายต่าง ๆ รวม 4 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายบริหารและวางแผน ฝ่ายวิชาการ วิจัยและบริการวิชาการ ฝ่ายกิจการพิเศษ และฝ่ายกิจการนักศึกษา โดยมีงานที่รับผิดชอบ ดังนี้

ฝ่ายบริหารและวางแผน

1. งานงบประมาณ การจัดซื้อ จัดจ้าง
2. งานพัฒนาอาคารสถานที่
3. งานแผนยุทธศาสตร์และ กพร.
4. งานประสานงานเลขานุการคณะ
5. งานอื่น ๆ ที่คณบดีมอบหมาย

ฝ่ายวิชาการ วิจัย และบริการวิชาการ

1. งานวิจัย
2. งานบริการวิชาการ
3. งานส่งเสริมวิชาการ
4. School of Business
5. งานอื่น ๆ ที่คุณบดีมอบหมาย

ฝ่ายกิจการพิเศษ

1. การประกันคุณภาพ
2. งานพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม
3. งานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
4. งานด้านสารสนเทศของคณะฯ
5. งานจัดสอบนักศึกษา
6. เจ้าหน้าที่พัสดุคณะ
7. งานอื่น ๆ ที่คุณบดีมอบหมาย

ฝ่ายกิจการนักศึกษา

1. งานกิจการนักศึกษาและประสานงานกองพัฒนานักศึกษา
2. วารสารคณะ
3. งานอื่น ๆ ที่คุณบดีมอบหมาย

สำนักงานคณบดี

1. งานธุรการ - สารบรรณ
2. งานการเงิน - บัญชี
3. งานพัสดุ ครุภัณฑ์
4. งานบริการเอกสาร – สื่อโสต
5. งานประชาสัมพันธ์คณะฯ
6. งานอื่น ๆ ที่คุณบดีมอบหมาย

คณะกรรมการประจำคณะวิทยาการจัดการ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ จิเมสังคนันท์	ประธานกรรมการ
2. อาจารย์พงษ์สันต์ ตันหยง	รองประธานกรรมการ
3. ดร.เกียรติศักดิ์ อิชยานันท์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
4. รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เทียนน้อย	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
5. นายอดิศักดิ์ สุทธิโยธิน	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมใจ บุญทานนท์	กรรมการ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย พงศ์สิทธิกาญจนา	กรรมการ
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เขวภา บัวเวช	กรรมการ
9. อาจารย์ ดร.แสงแข บุญศิริ	กรรมการ
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาณี อินทน์จันทน์	เลขานุการ

บทบาทหน้าที่คณะกรรมการประจำคณะ

- วางแผนนโยบายและกำหนดแนวทางการดำเนินงานของคณะให้สอดคล้องกับนโยบายของสภามหาวิทยาลัย
- พัฒนา ติดตาม และตรวจสอบระบบการประกันคุณภาพคณะ ตลอดจนควบคุมมาตรฐานการศึกษาของคณะ
- ส่งเสริมงานวิจัย งานบริการวิชาการ แก่สังคม เทคโนโลยีสารสนเทศและทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- พิจารณาหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรคณะ เพื่อนำเสนอต่อมหาวิทยาลัย
- วางระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวกับการบริหารและดำเนินการของคณะ ตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมายหรือตามความจำเป็น
- พิจารณาเสนอเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำและพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการในคณะต่อมหาวิทยาลัย
- แต่งตั้งคณะกรรมการหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อดำเนินการใดๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประจำคณะ
- ให้คำปรึกษาและเสนอความคิดเห็นแก่คณะดี
- ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของคณะ หรือตามที่อธิการบดีมอบหมาย

คณะกรรมการบริหารโปรแกรมวิชา คณะวิทยาการจัดการ

โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย	พงศ์สิทธิกาญจนา	ประธานโปรแกรมวิชา
อาจารย์ผ่องใส	สินธุสกุล	รองประธานโปรแกรมวิชา
อาจารย์สิริพงศ์	ไชยชนะ	รองประธานโปรแกรมวิชา
อาจารย์ชูเกียรติ	ฤกษ์อุดม	กรรมการ
อาจารย์ ดร.ไพรัช	มากกาญจนกุล	กรรมการ
อาจารย์ ดร.สุกฤตา	��ชาวลกิจกุล	กรรมการ
อาจารย์พงษ์สันต์	คันหยง	กรรมการ
อาจารย์ดวงใจ	คงคาหลวง	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุกกรี	แก้วมณี	กรรมการ
อาจารย์พงศ์ศุภา	เฉลิมกลิ่น	กรรมการ
อาจารย์हरษา	คล้ายจันทร์พงศ์	กรรมการ
อาจารย์ ดร.แสงแข	บุญศิริ	กรรมการ
อาจารย์ ดร. คารินทร์	โพธิ์ตั้งธรรม	กรรมการ
อาจารย์จันทนา	พงศ์สิทธิกาญจนา	กรรมการและเลขานุการ

โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การตลาด)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมใจ	บุญทานนท์	ประธานโปรแกรมวิชา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์	ฉิมะสังคนันท์	กรรมการ
อาจารย์ชญาพรรณ	เนตร โพธิ์แก้ว	กรรมการ
อาจารย์อรพินท์	บุญสิน	กรรมการ
อาจารย์พิชามญช์	เลิศวิวัฒนพรชัย	กรรมการและเลขานุการ

โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การบริหารทรัพยากรมนุษย์)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราญา	ทองอุ่น	ประธานโปรแกรมวิชา
อาจารย์แพรวพรรณ	ตรีชั้น	กรรมการ
อาจารย์จันจิราภรณ์	ปานยินดี	กรรมการและเลขานุการ

โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (คอมพิวเตอร์ธุรกิจ)

อาจารย์ ดร. ไพรัช	มากกาญจนกุล	ประธานโปรแกรมวิชา
อาจารย์เดช	ธรรมศิริ	รองประธานโปรแกรมวิชา
อาจารย์ณัฐชามญช์	ศรีจำเริญรัตน์	กรรมการ
อาจารย์จิรวรรณ	นกเอี้ยงทอง	กรรมการ
อาจารย์สมพล	สุขเจริญพงษ์	กรรมการ
อาจารย์พันธิการ์	วัฒนกุล	กรรมการ
อาจารย์อัฐศณี	เพียรเจริญวงศ์	กรรมการ
อาจารย์ขวัญยุพา	ศรีสว่าง	กรรมการ
อาจารย์มาลินี	นาคใหญ่	กรรมการ
อาจารย์กิตติพงษ์	ภูพัฒน์วิบูลย์	กรรมการ
อาจารย์กุสุมา	ชนะสุข	กรรมการและเลขานุการ

โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การเงินการธนาคาร)

อาจารย์วันเพ็ญ	คงวัฒนกุล	ประธานโปรแกรมวิชา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จันทนา	โรจน์รุ่งศศิธร	กรรมการ
รองศาสตราจารย์โสรัจ	กายบริบูรณ์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศักดิ์ชัย	สหัสกุลบุญญรักษ์	กรรมการ
อาจารย์นุสรรา	เจนลาภวัฒนกุล	กรรมการ
อาจารย์ร่มเกล้า	ศีลธรรม	กรรมการและเลขานุการ

โปรแกรมวิชาการบัญชี

อาจารย์พิมพ์นารา	พิบูลจิระกานต์	ประธานโปรแกรมวิชา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภาณี	อินทน์จันทน์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์จงจิต	ปัญญชุนห์	กรรมการ
อาจารย์วีรกิจ	อุทาสกุล	กรรมการ
อาจารย์ปาริชาติ	จำเริญ	กรรมการ
อาจารย์สุทิสรา	ไพฑูริย์วัฒนกิจ	กรรมการ
อาจารย์สมใจ	เกาต์วง	กรรมการ
อาจารย์ไพโรจน์	ร่มบารมี	กรรมการ
อาจารย์บุษบงค์	สุวรรณะ	กรรมการและเลขานุการ

โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การจัดการโลจิสติกส์)

อาจารย์ศานติ	คิฐธดาพรเจริญ	ประธานโปรแกรมวิชา
อาจารย์ธนาณัติ	กล้าหาญ	กรรมการและเลขานุการ

โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (ธุรกิจระหว่างประเทศ)

อาจารย์กอบแก้ว	วงศ์อินทร์อยู่	ประธานโปรแกรมวิชา
อาจารย์ชนพล	ฐานาริยชัย	กรรมการ

โปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์

นายสุวัฒน์	มาศภากรณ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
นายสุกรี	นิโครธกฐ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤติยา	รุจิโชค	ประธานโปรแกรมวิชา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศินี	ประทุมสุวรรณ	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เขาวภา	บัวเวช	กรรมการ
อาจารย์ ดร.สุชาดา	แสงดวงดี	กรรมการ
อาจารย์ณัฏชา	ศิริรัตนธร	กรรมการ
อาจารย์ ดร.มาริษา	สุจิตวนิช	กรรมการ
อาจารย์วีรศักดิ์	นาชัยดี	กรรมการและเลขานุการ

กลุ่มรายวิชาเศรษฐศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศักดิ์ชัย	สหกุลบุญญรักษ์	ผู้ประสานงาน
อาจารย์วิมลรัตน์	ศิริรัตนกุล	กรรมการ
อาจารย์นุสรา	เจนลาภวัฒนกุล	กรรมการและเลขานุการ

บทบาทหน้าที่ของประธานโปรแกรมวิชา

1. ประสานงานภายในคณะกรรมการบริหารโปรแกรมวิชา
2. ประสานงานกับคณะฯ และอาจารย์ผู้สอน

บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารโปรแกรมวิชา

1. บริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน
2. กำหนดคุณลักษณะบัณฑิต
3. จัดทำแผนเปิดรับนักศึกษา
4. จัดทำรายวิชา/ผู้สอนประจำวิชา
5. กำกับดูแลกระบวนการเรียนการสอนการวัดและประเมินผล รวมถึงการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ
6. จัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา
7. ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของโปรแกรม : จัดทำมาตรฐานโปรแกรมวิชา คู่มือโปรแกรมวิชา และรายงานการประเมินตนเอง (SAR)

4. หลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอน

➤ ระดับปริญญาตรี

1. หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี : ภาคปกติ

- 1.1 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการตลาด
- 1.2 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการเงินและการธนาคาร
- 1.3 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป
- 1.4 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการบริหารทรัพยากรมนุษย์
- 1.5 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
- 1.6 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาธุรกิจระหว่างประเทศ
- 1.7 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต การจัดการโลจิสติกส์
- 1.8 หลักสูตรบัญชีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี
- 1.9 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ (การประชาสัมพันธ์)
- 1.10 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ (วารสารศาสตร์)
- 1.11 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ (การโฆษณา)
- 1.12 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ (วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์)

2. หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี : ภาค กศ.พป.

- 2.1 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการตลาด
- 2.2 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการเงินและการธนาคาร
- 2.3 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป
- 2.4 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการบริหารทรัพยากรมนุษย์
- 2.5 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
- 2.6 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาธุรกิจระหว่างประเทศ
- 2.7 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต การจัดการโลจิสติกส์
- 2.8 หลักสูตรบัญชีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี
- 2.9 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ (การประชาสัมพันธ์)
- 2.10 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ (วารสารศาสตร์)
- 2.11 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ (การโฆษณา)
- 2.12 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ (วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์)

➤ ระดับบัณฑิตศึกษา

1. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการทั่วไป)
Master of Business Administration (General Management)
2. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) สำหรับผู้บริหาร
Master of Business Administration (General Management)

5. จำนวนบุคลากร

จำนวนบุคลากรของคณะวิทยาการจัดการ ปีการศึกษา 2553 มีจำนวน 65 คน จำแนกเป็นข้าราชการพลเรือนสายวิชาการ 23 คน พนักงานราชการสายสนับสนุน 1 คน พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ 36 คน และพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน 4 คน และลูกจ้างชั่วคราวจำนวน 1 คน

คณาจารย์ของคณะวิทยาการจัดการ ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในระดับ รองศาสตราจารย์ 1 คน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 12 คนและอาจารย์ 46 คน

คุณวุฒิของคณาจารย์ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า 14 คน ปริญญาโท 43 คน ปริญญาตรี 2 คน ในจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทนั้น กำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก 13 คน โดยลาศึกษาต่อ 10 คนและศึกษาต่อนอกเวลาราชการ 3 คน

ตารางที่ 1 ตารางแสดงจำนวนบุคลากร จำแนกตามประเภท

ประเภทบุคลากร	จำนวนบุคลากร	คิดเป็นร้อยละ
ข้าราชการพลเรือนสายวิชาการ	23	35.38
ข้าราชการพลเรือนสายสนับสนุน	-	-
พนักงานราชการสายวิชาการ	-	-
พนักงานราชการสายสนับสนุน	1	1.54
พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ	36	55.38
พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน	4	6.15
ลูกจ้างชั่วคราว	1	1.54
รวม	65	100

ตารางที่ 2 ตารางแสดงจำนวนบุคลากร จำแนกตามระดับการศึกษา

ประเภท	ต่ำกว่าป.ตรี-ป.ตรี			ป.โท			ป.เอก			รวมทั้งหมด
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
สายวิชาการ	1	1	2	14	28	42	4	11	15	59
สายสนับสนุน	1	5	6	-	-	-	-	-	0	6
รวม	2	6	8	14	28	42	4	10	15	65

ตารางที่ 3 ตารางแสดงจำนวนบุคลากร จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

ตำแหน่งทางวิชาการ	จำนวน	ร้อยละ
ศาสตราจารย์	-	-
รองศาสตราจารย์	1	1.70
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	12	20.34
อาจารย์	46	77.97
รวม	59	100.00

ตารางที่ 4 ตารางแสดง จำนวนอาจารย์ จำแนกตามโปรแกรมวิชา ตำแหน่งวิชาการและคุณวุฒิสูงสุด

โปรแกรมวิชา	ตำแหน่ง				คุณวุฒิสูงสุด			
	รศ.	ผศ.	อาจารย์	รวม	ป.ตรี	ป.โท	ป.เอก	รวม
การจัดการทั่วไป	-	2	11	13	1	7	5	13
การบริหารทรัพยากรมนุษย์	-	1	2	3	-	3	-	3
การบัญชี	-	2	7	9	1	7	1	9
การเงินการธนาคาร	1	1	2	4	-	3	1	4
การตลาด	-	2	3	5	-	3	2	5
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	-	-	11	11	-	10	1	11
การจัดการโลจิสติกส์	-	-	2	2	-	2	-	2
การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ	-	-	2	2	-	2	-	2
เศรษฐศาสตร์	-	1	2	3	-	3	-	3
นิเทศศาสตร์	-	2	5	7	-	3	4	7
รวม	1	11	47	59	2	43	14	59

ตารางที่ 5 ตารางแสดง รายนามอาจารย์ที่กำลังศึกษาต่อระดับปริญญาเอก

อาจารย์	ลาศึกษา	สาขา / มหาวิทยาลัย	ทุนการศึกษา
1. นางสาวปาริชาติ จำเริญ	ลาบางเวลา	การจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยสยาม	-
2. นายเดช ธรรมศิริ	ลาเต็มเวลา	เทคโนโลยีสารสนเทศ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระ นครเหนือ	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม
3. นางสาวณัฐชามณูห์ ศรีจำเริญรัตน์	ลาเต็มเวลา	วิทยาการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา
4. นางสาวร่มเกล้า ศิลธรรม	ลาเต็มเวลา	CHONGQING UNIVERSITY	CHINA SCHOLARSHIP
5. นางจิรวรรณ นกเอี้ยงทอง	ลาบางเวลา	มหาวิทยาลัยศิลปากร	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม
6. นางสาวชญาพรรณ เนตรโพธิ์แก้ว	ลาบางเวลา	มหาวิทยาลัยศรีปทุม	ส่วนตัว
7. ผศ.ดร.สุภาณี อินทน์จันทน์		มหาวิทยาลัยบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	ส่วนตัว
8. นางहरยา คล้ายจันทร์พงษ์	ลาบางเวลา	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม
9. นางสาวอรพินท์ บุญสิน	ลาบางเวลา	มหาวิทยาลัยบูรพา	ส่วนตัว
10. อาจารย์พงษ์สันต์ ดันหยง	ลาบางเวลา	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม
11. อาจารย์ณัฏชา ศิริธนาธร	ลาบางเวลา	มหาวิทยาลัยรังสิต	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม
13. อาจารย์พิชามณูษ์ เลิศวัฒนพรชัย	ลาบางเวลา	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม
13. อาจารย์ดวงใจ คงคาหลวง	ลาบางเวลา	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม

ตารางที่ 6 บุคลากรสายวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ

รายนามข้าราชการ สายวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ

ลำดับ	ชื่อ – นามสกุล	โปรแกรมวิชา	คุณวุฒิสูงสุด	ตำแหน่ง	ระดับ	หมายเหตุ
1	ผศ.ดร.กฤติยา รุจิโชค	นิเทศศาสตร์	นศ.ม.(การหนังสือพิมพ์) ปร.ค. (การสื่อสารมวลชน)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	8	
2	ผศ.ดร.เกศินี ประทุมสุวรรณ	นิเทศศาสตร์	นศ.ม. (นิเทศศาสตร์พัฒนาการ) ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (สหวิทยาการ)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	8	
3	ผศ.จงจิต ปัญญะคุณห์	บัญชี	กศ.บ. (ภาษาไทย) ค.บ. (ประวัติศาสตร์)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	8	
4	ผศ.ดร.จันทนา โรจน์รุ่งศิริธร	การเงินและการธนาคาร	บธ.ม.(การเงินและการธนาคาร) DMS. (Management Science)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	8	
5	อาจารย์ชูเกียรติ ฤกษ์อุดม	การจัดการทั่วไป	กศ.บ. (ประวัติศาสตร์)	อาจารย์	7	
6	ผศ.ดร.ธงชัย พงศ์สิทธิกาญจนา	การจัดการทั่วไป	บธ.ม. (การเงินและการธนาคาร) DMS. (Management Science)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	8	
7	อาจารย์นุสรา เจนลาภวัฒนกุล	เศรษฐศาสตร์	วท.ม. (เศรษฐศาสตร์เกษตร)	อาจารย์	7	
8	อาจารย์ปาริชาติ จำเริญ	บัญชี	บธ.ม. (การบัญชี)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	8	ศึกษาต่อ
9	อาจารย์แพรวพรรณ ศรีชั้น	บริหารทรัพยากรมนุษย์	บธ.ม. (การบริหารงานบุคคล)	อาจารย์	7	
10	อาจารย์ ดร.ไพรัช มากกาญจนกุล	การจัดการทั่วไป	บธ.ม. (การตลาด) DMS. (Management Science)	อาจารย์	7	
11	ผศ.ดร.เขวภา บัวเวช	นิเทศศาสตร์	นศ.ม. (การประชาสัมพันธ์) ปร.ค. (การบริหารการศึกษา)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	8	

ลำดับ	ชื่อ – นามสกุล	โปรแกรมวิชา	คุณวุฒิสูงสุด	ตำแหน่ง	ระดับ	หมายเหตุ
12	อาจารย์พิมพ์นารา พิบูลจิระกานต์	บัญชี	บธ.ม (การบัญชี)	อาจารย์	7	
13	อาจารย์วันเพ็ญ คงวัฒนกุล	การเงินและการธนาคาร	พบ.ม. (บริหารธุรกิจการเงิน)	อาจารย์	7	
14	ศศ.ศักดิ์ชัย สหกุลบุญญรักษ์	เศรษฐศาสตร์	ศศ.ม. (เศรษฐศาสตร์สหกรณ์)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	8	
15	ศศ.ดร.สมใจ บุญทานนท์	การตลาด	ศศ.ม.(เศรษฐศาสตร์สหกรณ์) DMS. (Management Science)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	8	
16	ศศ.ดร.สุกฤษี แก้วมณี	การจัดการทั่วไป	พบ.ม. (บริหารงานบุคคล) Ph.D. (Business)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	8	
17	อาจารย์ ดร.สุชาดา แสงดวงดี	นิเทศศาสตร์	นศ.ม. (การสื่อสารมวลชน) นศ.ด.(นิเทศศาสตร์)	อาจารย์	6	
18	ศศ.ดร.สุภาณี อินทร์จันทร์	บัญชี	บธ.ม. (การบัญชี) DMS. (Management Science)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	8	
19	ศศ.ดร.สุวัฒน์ นิเมะสังคนันท์	การตลาด	บธ.ม. (การตลาด) DMS. (Management Science)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	8	
20	รศ.โต้ง ภายบริบูรณ์	การเงินและการธนาคาร	พบ.ม. (การบริหารการเงิน)	รองศาสตราจารย์	9	
21	อาจารย์วีรภัก อูทาสกุล	บัญชี	บธ.ม. (การบัญชี)	อาจารย์	5	
22	อาจารย์เดช ธรรมศิริ	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	วท.ม.(เทคโนโลยีสารสนเทศ)	อาจารย์	4	ลาศึกษาต่อ
23	ศศ.วรญา ทองอ่อน	บริหารทรัพยากรมนุษย์	บธ.ม. (การบริหารธุรกิจ)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	8	

รายนามพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ

ลำดับ	ชื่อ – นามสกุล	โปรแกรมวิชา	คุณวุฒิสองชุด	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
1	อาจารย์ผ่องใส สีนธสกุล	การจัดการทั่วไป	บธ.ม. (การบัญชี)	อาจารย์	
2	อาจารย์จันทนา พงศ์สิทธิกาญจนา	การจัดการทั่วไป	บธ.ม. (การเงินและการธนาคาร)	อาจารย์	
3	อาจารย์สิริพงศ์ ไชยชนะ	การจัดการทั่วไป	บธ.ม. (การบริหารองค์การและการจัดการ)	อาจารย์	
4	อาจารย์ดร.สุกฤตา ชัชวาลกิจกุล	การจัดการทั่วไป	บธ.ม. (การตลาด)	อาจารย์	
5	อาจารย์พงษ์สันต์ ดันหยง	การจัดการทั่วไป	บธ.ม. (การจัดการทั่วไป)	อาจารย์	ลาศึกษาต่อ
6	อาจารย์ดวงใจ คงคาหลวง	การจัดการทั่วไป	บธ.ม. (บริหารงานบุคคล)	อาจารย์	ลาศึกษาต่อ
7	อาจารย์ร่มเกล้า ศิลธรรม	การเงินและการธนาคาร	บธ.ม. (การเงินและการธนาคาร)	อาจารย์	ลาศึกษาต่อ
8	อาจารย์ ดร.มาริษา สุจิตวนิช	นิเทศศาสตร์	DM. (Communication Management)	อาจารย์	
9	อาจารย์ณัฏชา ศิริรัตนาร	นิเทศศาสตร์	นศ.ม. (การประชาสัมพันธ์)	อาจารย์	ลาศึกษาต่อ
10	อาจารย์ชญาพรรณณ์ เนตรโพธิ์แก้ว	การตลาด	บธ.ม. (การตลาด)	อาจารย์	ลาศึกษาต่อ
11	อาจารย์พิชามณูญ์ เลิศวัฒนพรชัย	การตลาด	บธ.ม. (การตลาด)	อาจารย์	ลาศึกษาต่อ
12	อาจารย์สุทิสรา ไพบูลย์วัฒนกิจ	บัญชี	บธ.ม. (การบัญชี)	อาจารย์	
13	อาจารย์ณัชชามณูญ์ ศรีจำเริญรัตน	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	วท.ม.(เทคโนโลยีสารสนเทศ)	อาจารย์	ลาศึกษาต่อ
14	อาจารย์ ดร.แสงแข บุญศิริ	การจัดการทั่วไป	D.B.A.	อาจารย์	
15	อาจารย์กฤษมา ชนะสุข	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	คอ.ม.(คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ)	อาจารย์	
16	อาจารย์สมใจ เกาด้วง	บัญชี	บธ.ม. (การบัญชี)	อาจารย์	
17	อาจารย์พันธิการ์ วัฒนกุล	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	วท.ม.(การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ)	อาจารย์	
18	อาจารย์พงศ์ศุภา เฉลิมกลิ่น	การจัดการทั่วไป	บธ.ม. (บริหารธุรกิจ)	อาจารย์	

ลำดับ	ชื่อ – นามสกุล	โปรแกรมวิชา	คุณวุฒิสถิต	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
19	อาจารย์สมพล สุขเจริญพงษ์	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	วท.ม.(เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตและสารสนเทศ)	อาจารย์	
20	อาจารย์อภิญญา เพียรเจริญวงศ์	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	วท.ม. (เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ)	อาจารย์	
21	อาจารย์อรพินท์ บุญสิน	การตลาด	บธ.ม. (การตลาด)	อาจารย์	ลาศึกษาต่อ
22	อาจารย์หรรษา คล้ายจันทร์หงษ์	การจัดการทั่วไป	บธ.ม. (การเงินและการธนาคาร)	อาจารย์	ลาศึกษาต่อ
23	อาจารย์วิรัชศักดิ์ นาชัยดี	นิเทศศาสตร์	ศษ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา)	อาจารย์	
24	อาจารย์กนกพัชร วงศ์อินทร์อยู่	ธุรกิจระหว่างประเทศ	บธ.ม.(ธุรกิจระหว่างประเทศ)	อาจารย์	
25	อาจารย์ศานติ คิฐสถาพรเจริญ	โลจิสติกส์	บธ.ม. (การจัดการโลจิสติกส์)	อาจารย์	
26	อาจารย์ขวัญยุพา ศรีสว่าง	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	คอ.ม.(คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ)	อาจารย์	
27	อาจารย์มาลินี นาคใหญ่	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	วท.ม. (วิทยาการคอมพิวเตอร์)	อาจารย์	
28	อาจารย์กิตติพงษ์ ภูพัฒน์วิบูลย์	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	บธ.ม. (ระบบสารสนเทศ)	อาจารย์	
29	อาจารย์ชนพล ฐานาริยชัย	ธุรกิจระหว่างประเทศ	บธ.ม. (ธุรกิจระหว่างประเทศ)	อาจารย์	
30	อาจารย์ไพโรจน์ ร่มบารมี	บัญชี	บช.ม. (บัญชี)	อาจารย์	
31	อาจารย์ชนาณัติ กล้าหาญ	โลจิสติกส์	บธ.ม. (การจัดการโลจิสติกส์)	อาจารย์	
32	อาจารย์จันจิราภรณ์ ปานยินดี	บริหารทรัพยากรมนุษย์	บธ.ม. (การบริหารทรัพยากรมนุษย์)	อาจารย์	
33	อาจารย์บุญบงค์ สุวรรณะ	บัญชี	บธ.ม. (บัญชี)	อาจารย์	
34	อาจารย์จิรวรรณ นกเอี้ยงทอง	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	วท.ม.(เทคโนโลยีสารสนเทศ)	อาจารย์	ลาศึกษาต่อ
35	อาจารย์ ดร.คารินทร์ โพธิ์ตั้งธรรม	การจัดการทั่วไป	Ph.D.in Business Administration	อาจารย์	
36	อาจารย์วิมลรัตน์ ศรีรัตนกุล	เศรษฐศาสตร์	ศ.ม.(เศรษฐศาสตร์)	อาจารย์	

ตารางที่ 7 บุคลากรสายสนับสนุน คณะวิทยาการจัดการ

พนักงานราชการ สายสนับสนุน คณะวิทยาการจัดการ

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
1	นางสุวรรณี วิชัยคำจร	ผู้ช่วยเลขานุการคณะ	

พนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุน คณะวิทยาการจัดการ

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
1	นางสาวอุทัยวรรณ รุ่งทองนิรันดร์	เจ้าหน้าที่ควบคุมห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์	
2	นางสาวลักขณา อินทาปัจ	เจ้าหน้าที่ธุรการ	
3	นางสาวสุกัญญา แต่งตามพันธ์	เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด	
4	นายสรวิช พันธุ์แจ่ม	เจ้าหน้าที่ควบคุมห้องปฏิบัติการ	
5	นางสาวกร ปราสาร	พนักงาน	

ตารางที่ 8 รายนามอาจารย์พิเศษ คณะวิทยาการจัดการ

ชื่อ - สกุล	วุฒิการศึกษา
ผศ.ชำนาญ อินทจักร์	ค.ม. (บริหารการศึกษา)
อาจารย์สมศักดิ์ พรเจริญกุลกิจ	บธ.ม. (การตลาด)
อาจารย์สมชาย ธรรมโมหะเว	บธ.ม. (การเงิน การธนาคาร)
อาจารย์สุรศักดิ์ ทองสีมา	บธ.ม. (การจัดการบุคคล)
อาจารย์ธรมณ เป็ขระบุตร	บธ.ม. (การและการบริหารองค์การ)
อาจารย์ศรัณญา เรืองจ้อย	บธ.ม. (การบริหารงานบุคคล)
อาจารย์ ดร.วิชาญ เจริญวิไลรัตน์	Doctor of management science
อาจารย์สุวรรณี วิชัยคำจร	บธ.ม. (การจัดการ)
อาจารย์ชัยยันต์ ชูตระกูล	MBA. (MARKETING)
อาจารย์รัช พิลแสงสุรีย์	MBA. (MARKETING)
อาจารย์รุ่งยศ รุ่งเรืองอนันต์	MBA. (GERNERIAL MANAGEMENT)
อาจารย์ธมนนท์ นาคะบุตร	บธ.ม. (การจัดการ)
อาจารย์กรมัยภู่ อิชยานันท์	บธ.ม. (ธุรกิจระหว่างประเทศ)
ผศ.ดร.ระวีง เนตรโพธิ์แก้ว	D.P.A (Public Admin)
อาจารย์กฤษดา เขียววัฒนสุข	บธ.ม. (การจัดการ)
อาจารย์ศิริพร คล้าวิสัย	บธ.ม. (บริหารงานบุคคล)
ผศ.พิภพ สุวรรณรักษ์	บธ.ม. (บริหารงานบุคคล)

ชื่อ - สกุล	วุฒิการศึกษา
อาจารย์วีรกร กุลพานิชย์	บธ.ม. (การจัดการทั่วไป)
อาจารย์พงศ์ศักดิ์ พัฒนไพรสมณฑ์	บธ.ม. (บริหารธุรกิจ)
อาจารย์อภิชาติ จิวัจนานุกุล	บธ.ม. (บริหารธุรกิจ)
อาจารย์นงกรณ์ จิวัจนานุกุล	บธ.ม. (บริหารธุรกิจ)
อาจารย์ศุทธนันท์ นามสกุล	M.S.(Business Administration)
อาจารย์สุเมธ หวังสว่างกุล	MBA. (Finance)
พ.ต.อ.ณรงค์ฤทธิ์ ภักดีณรงค์	บธ.ม. (บริหารธุรกิจ)
อาจารย์มนตรี ศรีสุวรรณ	บธ.ม. (บริหารธุรกิจ)
อาจารย์วรศักดิ์กรีน โสมปาน	บธ.ม. (การจัดการ)
อาจารย์บุญญพัฒน์ วิศาลสกุลวงศ์	บธ.ม. (การตลาด)
อาจารย์ภาวนา บำรุงสุข	บธ.ม. (การตลาด)
อาจารย์ธนา เลิศภิรมย์ลักษณ์	บธ.ม. (บัญชี)
อาจารย์วิมล ประคัลภ์พงศ์	บธ.ม. (การเงินการธนาคาร)
อาจารย์ลัดดาวัลย์ พัทธธรรม	บธ.ม. (การเงินการธนาคาร)
อาจารย์มานิตย์ ลิ้มปสุรัช	กจ.ม. (การจัดการมหาดิน)
อาจารย์ศิริพร สันคะมี	บธ.ม. (การเงินการธนาคาร)
อาจารย์ไพไลวรรณ เนียมวัน	บช.ม. (สอบบัญชี) น.บ. รป.ม.
อาจารย์ธินี แพทย์จรัส	บช.ม.
อาจารย์อังสนา พรหมสร	บธ.ม. (การเงินการธนาคาร)
ผศ.เพลินพิศ ทองดี	ศศ.ม. บริหารการศึกษา
อาจารย์สุรสีห์ คล้ายบวร	บธ.ม. (การบัญชี)
อาจารย์ชัยวัฒน์ ฟ้าเพื่องวิทยากุล	บธ.ม. (การบัญชี)
อาจารย์พวงทิพย์ วัฒนรุ่งเรืองยศ	บธ.ม. (การบัญชี)
อาจารย์พรศิริ สุขผ่อง	บธ.บ. (การบัญชี)
อาจารย์พชรนันท์ แสงจันทร์วิบูลย์	บธ.ม. (การเงินการธนาคาร)
อาจารย์พิชญ์ จันทวิโรจน์	บธ.ม. (การบัญชี)
อาจารย์ไพรัตน์ จันทวิโรจน์	บธ.ม. (บัญชี)
อาจารย์วีรวัฒน์ รัชพันธ์	บธ.ม. (บัญชี)
อาจารย์ศิริพร ไร่องค์พิทักษ์กุล	ครุศาสตรบัณฑิตสาขามหาบัณฑิต
อาจารย์สมชาย เจือจาน	คอ.ม. (สาขาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา)
อาจารย์ภากร ศรีมโนเกษ	วท.ม. (สาขาการจัดการสารสนเทศสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร)
อาจารย์สุภารัตน์ อินทร์ตัน	วท.ม. (การจัดการระบบสารสนเทศ)
อาจารย์วศริศรุณ แซ่อึ้ง	วท.ม. (เทคโนโลยีสารสนเทศ)

ชื่อ - สกุล	วุฒิการศึกษา
อาจารย์ไพศาล สุธีบรรเจิด	วท.ม. (เทคโนโลยีสารสนเทศ)
อาจารย์อนุชา คงกษฐาน	คอ.ม. (สาขาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์)
อาจารย์เสาวลักษณ์ อร่ามพวงสนวดี	วท.ม. (เทคโนโลยีสารสนเทศ)
อาจารย์ณัฐโชติ พรหมฤทธิ์	วท.ม. (เทคโนโลยีสารสนเทศ)
อาจารย์ชาดิช ภู่อ่าว	M.S. (Master of Information System)
อาจารย์รวีทัต ภู่อ่าว	M.Sc (Information Science and Engineering)
อาจารย์วิเชษฐ์ แสงดวงดี	ศศ.ม. (เทคโนโลยีทางการศึกษา)
อาจารย์ ดร.ศศิธร ชูโกศล	นศ.ด. (นิเทศศาสตร์)
อาจารย์มณฑาวดี พูลเกิด	นศ.ม. (นิเทศศาสตร์พัฒนาการ)
อาจารย์ ดร.อรุณเพ็ญ ยิ้มประเสริฐ	Doctor of Education (Higher Education)
อาจารย์ ดร.กมลวรรณ โล่ห์สิวานนท์	Doctor of Education (Higher Education)
นางวาทิ ดร.อนุชา ม่วงใหญ่	Ph.D. (Social Administration)
อาจารย์ประไพพรรณ ธงอินเนตร	นศ.ม. (นิเทศศาสตร์พัฒนาการ)
อาจารย์ ดร.วรัท อินทสระ	Doctor of Management (Communication Management)
อาจารย์อมราพร จีลากุลชนิด	นศ.ม. (การสื่อสารมวลชน)
อาจารย์จตุรงค์ ดวงจินดา	นศ.ม. (การประชาสัมพันธ์)
อาจารย์ศุภพล กิจสรินภดล	นศ.ม. (วิทยุโทรทัศน์สื่อสารมวลชน)
อาจารย์ประภาส นวลเนตร	ก.ม. (โสตทัศนศึกษา)
อาจารย์สมยศ เกียรติอร่ามกุล	นศ.ม. (โฆษณา)
ผศ.ปรีชา พูลสวัสดิ์	ค.บ. (สังคมศึกษา)
อาจารย์พีรเชษฐ รอดเหตุภัย	ศศ.ม. (เศรษฐศาสตร์สหกรณ์)
รศ.ดร.อภิรักษ์ จันตะนี	Ph.D. (Management)
ผศ.จินตนา เวชมี	ค.ม. (สถิติการศึกษา)
อาจารย์ ดร.จิรพันธ์ สกุนา	Ph.D. (การบริหารเชิงกลยุทธ์และธุรกิจระหว่างประเทศ)
รศ.ดร.สุนันทา เลาหนันท์	Ph.D. (การบริหารและการจัดการ)
อาจารย์ ดร.ประเสริฐ เรือนนระการ	Ph.D. (Statistics)
ผศ.นรินทร์ ศรีวรรณาร	บธ.ม. (บัญชีการเงิน)
รศ.ดร.ประสงค์ แสงพำชัย	D.B.A. (International) D.B.A. (Marketing)
รศ.อัญญา ชีวะตระกูลกิจ	พ.บ.ม. (บริหารธุรกิจ)
รศ.จิราภรณ์ สุธรรมสภา	พ.น.ม. (บริหารธุรกิจ) MBS. (Business Systems)
อาจารย์เพ็ญศิริ สิริโรจน์	วท.ม. (การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ)

6. นักศึกษา

นักศึกษาของคณะวิทยาการจัดการที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2553 มีนักศึกษาทั้งหมด 3,812 คน จำแนกเป็นระดับปริญญาตรี ภาคปกติ 2,768 คน ภาค กศ.พป. 1,044 คน ดังนี้

ตารางที่ 9 ตารางแสดงจำนวนนักศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ ปีการศึกษา 2553

นักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี ภาคปกติ	2,768	72.60
ปริญญาตรี ภาค กศ.พป.	1,045	27.40
รวมนักศึกษา	3,813	100

ตารางที่ 10 ตารางแสดงจำนวนนักศึกษา จำแนกตามสาขาวิชา

โปรแกรมวิชา	ภาคปกติ	ภาค กศ.พป.	รวม	ร้อยละ
1. การจัดการทั่วไป	589	458	1,047	27.46
2. การบริหารธุรกิจ (การเงินและการธนาคาร)	140	-	140	3.67
3. การบริหารธุรกิจ (การบริหารทรัพยากรมนุษย์)	143	36	179	4.70
4. การบริหารธุรกิจ (การตลาด)	219	52	271	7.11
5. การบริหารธุรกิจ (คอมพิวเตอร์ธุรกิจ)	546	235	781	20.48
6. การบัญชี	432	197	630	16.52
7. นิเทศศาสตร์	539	67	606	15.89
8. การบริหารธุรกิจ (ธุรกิจระหว่างประเทศ)	79	-	79	2.07
9. โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การจัดการโลจิสติกส์)	81	-	81	2.14
รวม	2,768	1,045	3,813	100.00

ตารางที่ 11 ตารางแสดงจำนวนนักศึกษา จำแนกตามชั้นปี

นักศึกษา	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	รวม
ภาคปกติ	880	719	561	608	2,768
ภาค กศ.พป.	286	317	315	127	1,045
รวม	1,166	1,036	876	735	3,813

ตารางที่ 12 จำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

โปรแกรมวิชา	จำนวน
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) รุ่นที่ 5	7
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) รุ่นที่ 6	6
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) รุ่นที่ 7	8
รวม	21

ตารางที่ 13 จำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (สำหรับผู้บริหาร)

โปรแกรมวิชา	จำนวน
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (สำหรับผู้บริหาร) รุ่นที่ 3	18
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (สำหรับผู้บริหาร) รุ่นที่ 4	11
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (สำหรับผู้บริหาร) รุ่นที่ 5	10
รวม	39

ตารางที่ 14 สรุปจำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

นักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	21	35
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (สำหรับผู้บริหาร)	39	65
รวมนักศึกษา	60	100

ข้อมูล ณ วันที่ 1 มกราคม 2554

7. งบประมาณ

ในปีงบประมาณ 2553 คณะวิทยาการจัดการ ได้รับการจัดสรรงบประมาณในหมวดรายจ่ายทั่วไป เป็นงบประมาณแผ่นดิน 2,177,330 บาท งบดำเนินงาน(เงินรายได้) 4,137,870 บาท และงบบัณฑิตวิทยาลัย 497,400 บาท

ตารางที่ 15 งบประมาณประจำปี 2553

หมวดรายจ่าย	งบประมาณ (งานพัฒนา)	ร้อยละ
งบประมาณแผ่นดิน	2,177,330.00	31.96
งบดำเนินงาน(เงินรายได้)	4,137,870.00	60.74
งบบัณฑิตวิทยาลัย	497,400.00	7.30
รวม	6,812,600.00	100.00

ตารางที่ 16 เงินงบประมาณ งบดำเนินการ (งานพัฒนา) จำแนกตาม คณะและโปรแกรมวิชา

โปรแกรมวิชา	งบประมาณ (บาท)	ร้อยละ
สำนักงานคณะวิทยาการจัดการ	3,711,670	54.48
การจัดการทั่วไป	566,760	8.31
การบริหารธุรกิจ (การเงินและการธนาคาร)	133,000	1.95
การบริหารธุรกิจ (การบริหารทรัพยากรมนุษย์)	155,500	2.28
การบริหารธุรกิจ การตลาด)	179,865	2.64
การบริหารธุรกิจ (คอมพิวเตอร์ธุรกิจ)	371,950	5.46
การบริหารธุรกิจ (การบัญชี)	343,400	5.04
นิเทศศาสตร์	513,055	7.53
การบริหารธุรกิจ (ธุรกิจระหว่างประเทศ)	120,000	1.76
การบริหารธุรกิจ (การจัดการโลจิสติกส์)	220,000	3.23
บัณฑิตวิทยาลัย	497,400	7.30
รวม	6,812,600.00	100.00

8. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

คณะวิทยาการจัดการ มีระบบการประกันคุณภาพ (Quality Assurance) ที่จัดทำขึ้นเพื่อติดตามการตรวจสอบการประเมินผลการดำเนินงานตามภารกิจหลักของคณะวิทยาการจัดการและโครงการในภาพรวมของคณะฯ โดยมุ่งเน้นให้มีการกำหนดระบบและกลไกหลักในการควบคุม (Quality Control) การตรวจสอบ (Quality Auditing) และ การประเมิน (Quality Assessment) ทั้งทั้งคณะฯ

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มี 2 ระบบ ได้แก่ ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก ตามกระบวนการประเมินคุณภาพภายนอก ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือเรียกว่า สมศ.

รายงานการประเมินตนเอง ประจำปีการศึกษา 2553 เป็นรายงานที่เสนอข้อมูล จำนวน 10 องค์ประกอบ 25 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และ แผนดำเนินการ

องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

องค์ประกอบที่ 10 นโยบายรัฐบาล “สถานศึกษา 3 ดี”

โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

ระดับ ≤ 1.50 = การดำเนินงานของคณะยังไม่ได้คุณภาพ

ระดับ 1.51-2.00 = การดำเนินงานของคณะได้คุณภาพในระดับพอใช้

ระดับ 2.01-2.50 = การดำเนินงานของคณะได้คุณภาพในระดับดี

ระดับ 2.51-3.00 = การดำเนินงานของคณะได้คุณภาพในระดับดีมาก

กลไกและระบบประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการประกอบด้วย

1. มีกรรมการประเมินคุณภาพภายใน ระดับคณะและกำหนดความรับผิดชอบในระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามนโยบายการประกันคุณภาพที่กำหนดเป็นลายลักษณ์อักษร
2. มีเกณฑ์ / ตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพและการประเมินคุณภาพการศึกษา
3. มีกระบวนการในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา
4. ผู้บริหารและอาจารย์ / บุคลากร ของคณะวิทยาการจัดการมีส่วนร่วมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา
5. มีการประเมินตนเองและจัดทำรายงานการประเมินตนเองเพื่อการประกันคุณภาพภายในและรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก

นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ

1. เร่งรัดให้มีการพัฒนาระบบและกลไกประกันคุณภาพการศึกษา
2. ส่งเสริมให้มีการประเมินการปฏิบัติงานและสามารถตรวจสอบได้
3. เร่งรัดให้มีการพัฒนาความร่วมมือระหว่างคณะฯ กับบุคคล / องค์กร
4. ส่งเสริมให้มีการนำเสนอข้อมูล ข่าวสาร และผลจากกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการเผยแพร่ต่อสังคมภายนอก

คณะทำงานด้านประกันคุณภาพการศึกษา

คณะวิทยาการจัดการ ประจำปีการศึกษา 2553

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์	ฉิมะสังคนันท์	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภาณี	อินทนันท์	กรรมการ
3. อาจารย์ ดร.มาริษา	สุจิตวนิช	กรรมการ
4. อาจารย์จันทนา	พงศ์สิทธิกาญจนา	กรรมการ
5. อาจารย์ไพโรจน์	ร่มบารมี	กรรมการ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย	พงศ์สิทธิกาญจนา	กรรมการ
7. อาจารย์ ดร.ไพรัช	มากกาญจนากุล	กรรมการ
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤติยา	รุจิโชค	กรรมการ
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมใจ	บุญทานนท์	กรรมการ
10. อาจารย์วันเพ็ญ	คงวัฒนกุล	กรรมการ
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราวุธ	ทองอุ่น	กรรมการ

12. อาจารย์สิริพงศ์	ไชยชนะ	กรรมการ
13. อาจารย์พงศ์ศุภา	เฉลิมกลิ่น	กรรมการ
14. อาจารย์พิชามญช์	เลิศวัฒนพรชัย	กรรมการ
15. อาจารย์สมพล	สุขเจริญวงศ์	กรรมการ
16. อาจารย์ชญาพรรณธน์	เนตรโพธิ์แก้ว	กรรมการ
17. อาจารย์กฤษมา	ชนะสุข	กรรมการ
18. อาจารย์สุทิส	ไพบูรณ์วัฒนกิจ	กรรมการ
19. อาจารย์ขวัญฤทัย	ศรีสว่าง	กรรมการ
20. อาจารย์บุญบงศ์	สุวรรณะ	กรรมการ
21. อาจารย์มาลินี	นาคใหญ่	กรรมการ
22. อาจารย์หรรษา	คล้ายจันทร์พงษ์	กรรมการ
23. อาจารย์พิมพ์นารา	พิบูลจิระกานต์	กรรมการ
24. อาจารย์ศานติ	ดิฐสถาพรเจริญ	กรรมการ
25. อาจารย์กนกพัชร	วงศ์อินทร์อยู่	กรรมการ
26. อาจารย์กิตติพงษ์	ภูพัฒน์วิบูลย์	กรรมการ
27. อาจารย์อรพินท์	บุญสิน	กรรมการ
28. อาจารย์จันจิราภรณ์	ปานยินดี	กรรมการ
29. อาจารย์สมใจ	เกาด้วง	กรรมการและเลขานุการ
30. อาจารย์ผ่องใส	สินธุสกุล	กรรมการและช่วยเลขานุการ
31. อาจารย์ดวงใจ	คงคาหลวง	กรรมการและช่วยเลขานุการ
32. นางสาวธรรณี	วิชัยคำจร	กรรมการและช่วยเลขานุการ

บทบาทหน้าที่คณะทำงานด้านประกันคุณภาพการศึกษา

1. กำหนดนโยบายและแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพของคณะ
2. จัดทำคู่มือประกันคุณภาพ
3. ให้ความรู้แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาแก่อาจารย์และบุคลากรในคณะ
4. ตรวจสอบติดตามคุณภาพภายในระดับโปรแกรมวิชาและระดับคณะ
5. ประสานงาน กำกับ ติดตาม การจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ระดับโปรแกรม วิชา และระดับคณะ
6. ประสานงาน สำนักประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา
คณะวิทยาการจัดการ ประจำปีการศึกษา 2552

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์	ฉิมะสังคนันท์	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภาณี	อินทนันท์	กรรมการ
3. อาจารย์ ดร.มาริษา	สุจิตวนิช	กรรมการ
4. อาจารย์จันทนา	พงศ์สิทธิกาญจนา	กรรมการ
5. อาจารย์ไพโรจน์	ร่มบารมี	กรรมการ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย	พงศ์สิทธิกาญจนา	กรรมการ
7. อาจารย์ ดร.ไพรัช	มากกาญจนกุล	กรรมการ
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤติยา	รุจิโชค	กรรมการ
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมใจ	บุญทานนท์	กรรมการ
10. อาจารย์วันเพ็ญ	คงวัฒนกุล	กรรมการ
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราญา	ทองอุ่น	กรรมการ
12. อาจารย์สิริพงศ์	ไชยชนะ	กรรมการ
13. อาจารย์พงศ์ศุภา	เฉลิมกลิ่น	กรรมการ
14. อาจารย์พิชามญช์	เลิศวัฒนพรชัย	กรรมการ
15. อาจารย์สมพล	สุขเจริญวงศ์	กรรมการ
16. อาจารย์ชญาพรรณธณ์	เนตรโพธิ์แก้ว	กรรมการ
17. อาจารย์กฤษมา	ชนะสุข	กรรมการ
18. อาจารย์สุทิส	ไพบุลย์วัฒนกิจ	กรรมการ
19. อาจารย์ขวัญยุพา	ศรีสว่าง	กรรมการ
20. อาจารย์บุษบงค์	สุวรรณะ	กรรมการ
21. อาจารย์มาลินี	นาคใหญ่	กรรมการ
22. อาจารย์หรรษา	คล้ายจันทร์พงษ์	กรรมการ
23. อาจารย์พิมพ์นารา	พิบูลจิระกานต์	กรรมการ
24. อาจารย์ศานติ	ดิฐสถาพรเจริญ	กรรมการ
25. อาจารย์กนกพัชร	วงศ์อินทร์อยู่	กรรมการ
26. อาจารย์กิตติพงษ์	ภูพัฒน์วิบูลย์	กรรมการ
27. อาจารย์อรพินท์	บุญสิน	กรรมการ

28. อาจารย์จันจิราภรณ์	ปานยินดี	กรรมการ
29. อาจารย์สมใจ	เกาด้วง	กรรมการและเลขานุการ
30. อาจารย์ผ่องใส	สินธุสกุล	กรรมการและช่วยเลขานุการ
31. อาจารย์ดวงใจ	คงคาหลวง	กรรมการและช่วยเลขานุการ
32. นางสาวรณิ	วิชัยคำจร	กรรมการและช่วยเลขานุการ

บทบาทหน้าที่คณะกรรมการด้านประกันคุณภาพการศึกษา

1. สร้างความเข้าใจและประชาสัมพันธ์เรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาแก่บุคลากรให้คณะให้เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นในการประกันคุณภาพการศึกษา
2. จัดงบประมาณหรืออำนาจการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนางานประกันคุณภาพการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามยุทธศาสตร์ของคณะ
3. จัดทำรายงานการประเมินตนเองเพื่อรายงานต่อมหาวิทยาลัย ประสานงานและจัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก

9. การบริหารหลักสูตร

การบริหารหลักสูตรของคณะวิทยาการจัดการ

1. ระบบการจัดการศึกษา

1.1 ระดับปริญญาตรี

การจัดการเรียนการสอน ใช้ระบบการศึกษาระบบทวิภาค โดยหนึ่งปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาค การศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาหนึ่งภาคการศึกษาปกติไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ ทั้งนี้อาจจะมีภาคฤดูร้อนได้ โดยมีระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิตที่มีสัดส่วนเทียบเคียงกันได้กับภาคการศึกษาปกติ ช่วงการศึกษามีกำหนดเวลาเปิดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

1.2 ระดับบัณฑิตศึกษา

การจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาโท เป็นการเรียนการสอนภาคพิเศษ เรียนวันเสาร์และอาทิตย์ แผนการเรียน เป็นแผน ก. (วิทยานิพนธ์) และแผน ข.

2. ระบบการจัดการเรียนการสอน

2.1 การจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี มี 2 ภาค คือ

- ภาคปกติ เปิดการเรียนการสอนในเวลาราชการ วันจันทร์ – ศุกร์ ในระบบ 2 ภาค การศึกษา ภาคการศึกษาละ 15 สัปดาห์ (ไม่รวมสอบปลายภาค)

- ภาคการศึกษาเพื่อปวงชน (กศ.พป.) เปิดการเรียนการสอนในวันเสาร์และอาทิตย์

ในระบบ 3 ภาคการศึกษา ภาคการศึกษาละ 15 สัปดาห์ (ไม่รวมสอบปลายภาค)

- 2.2 มีการจัดทำแผนการเรียนของนักศึกษาตลอดหลักสูตร
- 2.3 กรรมการโปรแกรมวิชาการหลักสูตรและจัดอาจารย์สอนในวิชาต่างๆ
- 2.4 อาจารย์ผู้สอน ประกอบด้วย อาจารย์ประจำ พนักงานราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย อาจารย์พิเศษ และวิทยากร โดยการสอนแต่ละรายวิชาอาจารย์ผู้สอนจะต้องปฏิบัติ ดังนี้

- 1.4.1 จัดทำแนวการสอน (Course Syllabus)

- 1.4.2 สอนด้วยเทคนิคการสอนที่หลากหลายโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

- 1.4.3 จัดกิจกรรม/ทดสอบ คะแนนพัฒนาการ เก็บคะแนนระหว่างเรียน

- 1.4.4 แจ้งผลคะแนนการจัดกิจกรรม/ทดสอบระหว่างภาคเรียน

- 1.4.5 สอบกลางภาคเรียน และสอบปลายภาคเรียน

- 1.4.6 นักศึกษาประเมินการสอนของอาจารย์ ทุกภาคเรียน

- 2.4.7 อาจารย์นำผลการประเมินมาปรับปรุงการสอนสำหรับภาคเรียนใหม่

- 2.4.8 อาจารย์ทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการสอนให้มีคุณภาพมากขึ้น

3. การประเมินผลการศึกษา ตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมว่าด้วยการประเมินผลการศึกษา

4. ระบบอาจารย์ที่ปรึกษา นักศึกษาทุกหลักสูตรมีอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ อาจารย์ที่ปรึกษาชุมชน อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ และอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย

5. กิจกรรมเสริมหลักสูตร ได้แก่ การศึกษาดูงาน การฝึกอบรม/สัมมนา การฝึกภาคสนาม กิจกรรมกีฬา กิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และ ค่าอาสาพัฒนา

6. การพัฒนาอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา เช่น การศึกษาต่อ การจัดทำผลงานทางวิชาการ และ การศึกษาดูงาน ฝึกอบรม ประชุมและสัมมนา ทั้งในประเทศและต่างประเทศมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

7. การประกันคุณภาพของหลักสูตร ประกอบด้วย

- 7.1 การบริหารหลักสูตร มีการบริหารที่เป็นระบบมีการควบคุมและกำกับดูแลการตรวจสอบ การประเมิน และการปรับปรุง เพื่อให้เกิดคุณภาพ

- 7.2 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน เช่น อุปกรณ์และเครื่องมือด้านนิเทศศาสตร์ คอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์เพื่อการสอน

- 7.3 การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา ด้วยระบบอาจารย์ที่ปรึกษาและมีการประเมินอาจารย์ที่ปรึกษาทุกปีการศึกษา

7.4 การสำรวจติดตามการปฏิบัติงานทำ ปีละ 1 ครั้ง และ การสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ทุก 5 ปี/ 1 ครั้ง เพื่อสำรวจความต้องการของตลาดแรงงาน

8. การปรับปรุง/ พัฒนาหลักสูตรของคณะวิทยาการจัดการ

8.1 หลักสูตรจะต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาให้ทันสมัย เป็นระยะๆ อย่างน้อยทุกๆ 5 ปี

8.2 มีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุก 5 ปี

8.3 การปรับปรุง/ พัฒนาหลักสูตรจะต้องปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

8.4 คณะวิทยาการจัดการมีแผนงาน/ โครงการการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้

8.4.1 หลักสูตรใหม่ (หลักสูตรที่ไม่เคยเปิดสอนในระดับและสาขาวิชานั้นมาก่อน) จะต้องสอดคล้องกับนโยบาย ของรัฐบาล แผนพัฒนาประเทศ นโยบายของ กระทรวงศึกษาธิการ และความ ต้องการกำลังคนของตลาดแรงงานและสังคม

8.4.2 หลักสูตรปรับปรุง

8.4.2.1 หลักสูตรปรับปรุงเล็กน้อย เป็นการปรับปรุงหลักสูตรเดิมที่เปิดสอนซึ่งปรับปรุงในระดับ รายวิชา เช่น การเปลี่ยนชื่อรายวิชา การเพิ่มรายวิชาเลือก และการปรับคำอธิบายรายวิชา โดยไม่กระทบโครงสร้างหลักสูตรและเนื้อหาสาระในหมวดวิชาเฉพาะ

8.4.2.2 หลักสูตรฉบับปรับปรุง เป็นการปรับปรุงหลักสูตรเดิมที่เปิดสอน ซึ่งปรับปรุง สาระสำคัญของหลักสูตรเช่น วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร ชื่อหลักสูตร ชื่อปริญญา เนื้อหาสาระในหมวดวิชาเฉพาะและระบบการศึกษา

9. โครงสร้างหลักสูตร หลักสูตรที่พัฒนาใหม่จะต้องมีโครงสร้างและมาตรฐานตามเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด เช่น โครงสร้างหลักสูตรตามเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีพ.ศ. 2548 กำหนดจำนวนหน่วยกิตระดับปริญญาตรี (4 ปี) มีจำนวน หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 120 หน่วยกิต

โครงสร้างหลักสูตร

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะ ไม่น้อยกว่า 84 หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

10. ขั้นตอนการปรับปรุง/พัฒนาหลักสูตร

10.1 การวิจัยความต้องการของตลาดแรงงานหรือการประเมินการใช้หลักสูตร เพื่อนำมาสู่การ พัฒนาหลักสูตร

10.2 จัดทำร่างหลักสูตรปรับปรุง/หลักสูตรใหม่

10.3 คณะกรรมการประจำคณะพิจารณาถ้อยแถลง ร่างหลักสูตรปรับปรุง/หลักสูตรใหม่

10.4 คณะเสนอหลักสูตรปรับปรุง/หลักสูตรใหม่ต่อสภาวิชาการ

10.5 สภาวิชาการเสนอเสนอหลักสูตรปรับปรุง/หลักสูตรใหม่ต่อสภามหาวิทยาลัย

10.6 มหาวิทยาลัยเสนอหลักสูตรปรับปรุง/หลักสูตรใหม่ ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเห็นชอบและเสนอ ก.พ. ต่อไป

10. คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

การผลิตบัณฑิตของคณะวิทยาการจัดการ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามปรัชญาของคณะ และสอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ คณะวิทยาการจัดการจึงกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ดังนี้

1. เป็นผู้มีความรอบรู้ในวิชาการ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ
2. เป็นผู้มีความรู้คุณธรรม จริยธรรมและมีความรับผิดชอบ
3. เป็นผู้มีความสามารถในการคิดและวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ
4. เป็นผู้มีความรู้พื้นฐานคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้งานได้
5. เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อสังคม และดำรงชีวิตอย่างเหมาะสม

คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของโปรแกรมวิชา

คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป

บัณฑิตโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ต้องเป็นบัณฑิตที่มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความขยันอดทน มีคุณธรรม จริยธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถพัฒนาตนเองเพื่ออยู่ในสังคมได้ และมีทักษะการเรียนรู้ในวิชาชีพ มีความเป็นผู้นำตลอดจนต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์และเครื่องคำนวณ

คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของโปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ (การตลาด)

มีความรู้อย่างลึกซึ้งเรื่องทฤษฎีวิชาการ โดยสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อสร้างความเจริญเติบโตให้กับธุรกิจ สังคม และประเทศชาติ และรู้จักการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างรอบคอบ รวมถึงการมีคุณธรรมและจริยธรรมในวิชาชีพ

คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การบัญชี)

1. มีบุคลิกภาพดี
2. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
3. มีวิสัยทัศน์และคิดเป็น
4. มีความคิดริเริ่มและสนใจใฝ่รู้วิชาชีพและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
5. สามารถใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีได้อย่างน้อย 1 โปรแกรมได้ เช่น Express Business Plus
6. สามารถใช้โปรแกรมสำนักงานได้ เช่น Microsoft word Microsoft Excel
7. มีทักษะในการใช้เครื่องคำนวณ
8. สามารถวิเคราะห์รายการค้าได้ถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป
9. สามารถจัดทำรายงานภาษีได้ เช่น รายงานภาษีขาย รายงานภาษีซื้อ แบบ ภ.พ.30
10. สามารถจัดทำงบการเงินได้ตามข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
11. มีความรู้ความเข้าใจด้านศัพท์บัญชีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
12. รู้และเข้าใจในจรรยาบรรณวิชาชีพ
13. ตระหนักในหน้าที่และความรับผิดชอบที่มีต่อสังคม

คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การเงินและการธนาคาร)

1. เป็นผู้มีความรอบรู้ในวิชาการ ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติทางการเงินและการธนาคาร
2. เป็นผู้มีความรู้คุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม
3. เป็นผู้มีความสามารถในการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ
4. เป็นผู้ที่มีความรู้พื้นฐานด้านคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต เครื่องคำนวณและภาษาอังกฤษเพียงพอที่จะใช้งานได้
5. เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อสังคมและดำรงชีวิตด้วยความเหมาะสม
6. มีความเป็นผู้นำ และสามารถนำความรู้ไปใช้ในทักษะการเรียนรู้ในวิชาชีพ

คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การบริหารทรัพยากรมนุษย์)

1. เป็นผู้ที่มีความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์อย่างแท้จริง
2. มีบุคลิกภาพที่ดีและเหมาะสมสำหรับการประกอบวิชาชีพ
3. มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี
4. เป็นผู้มีความรู้พื้นฐานด้านการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับสำนักงานและสามารถใช้

ภาษาอังกฤษในระดับที่สื่อสารได้

คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (คอมพิวเตอร์ธุรกิจ)

1. สามารถนำเทคโนโลยีมาจัดการสารสนเทศในกิจการได้
2. สามารถใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางธุรกิจได้
3. สามารถเขียนโปรแกรมด้วยภาษาคอมพิวเตอร์อย่างน้อย 1 ภาษา
4. สามารถมีความรู้และทักษะการใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี
5. มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
6. สามารถออกแบบระบบงานด้านธุรกิจเบื้องต้น
7. มีความสามารถในการใช้ภาษาสากลอย่างน้อย 1 ภาษา
8. มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่ของตนเองและต่อสังคม
9. มีความสามารถในการรับส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่าย
10. มีบุคลิกภาพดี
11. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในงานที่รับผิดชอบ

คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของโปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์

1. มีความรู้ในทางทฤษฎี หลักการทางนิเทศศาสตร์ และข่าวสารข้อมูลโดยรู้ลึก รู้กว้าง รู้จริงรู้ทัน สามารถวิเคราะห์ และเข้าใจวิธีการประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม
2. มีทักษะในการใช้กระบวนการทางวิชาชีพนิเทศศาสตร์ทั้งกระบวนการสื่อสารระหว่างบุคคล และกระบวนการสื่อสารมวลชน โดยสามารถใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยได้อย่างเหมาะสม
3. มีทัศนคติเชิงวิชาชีพนิเทศศาสตร์ ดำเนินกรในวิชาชีพ มีความรู้ลึกนึกคิดที่จะใช้ข้อมูล ข่าวสารและกระบวนการทางวิชาชีพ สร้างสรรค์ผลงานโดยสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม
4. มีคุณธรรม จริยธรรม ซื่อสัตย์ มีวินัย รับผิดชอบต่อตนเอง อดทน สู้งาน มองโลกอย่างเป็นกลาง โดยยึดมั่นจรรยาบรรณในวิชาชีพ
5. มีบุคลิกภาพเหมาะสมกับวิชานิเทศศาสตร์ คล่องแคล่ว กระฉับกระเฉง มีลักษณะความเป็นผู้นำอยู่ในตัว

คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของโปรแกรมวิชาการจัดการโลจิสติกส์

การผลิตบัณฑิตของโปรแกรมวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามปรัชญาของโปรแกรม วิชา และสอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โปรแกรมวิชา จึง กำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ดังนี้

1. มีความเชี่ยวชาญในการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทาน
2. มีทักษะในการสื่อสารด้านภาษาอังกฤษสำหรับโลจิสติกส์
3. มีความรู้ความสามารถในการใช้โปรแกรมประยุกต์ด้านโลจิสติกส์
4. มีจริยธรรมและจรรยาบรรณในการประกอบวิชาชีพ โดยคำนึงถึงความปลอดภัย การรักษาสิ่งแวดล้อม และความรับผิดชอบต่อสังคม

คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของโปรแกรมวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ

การผลิตบัณฑิตของโปรแกรมวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามปรัชญาของโปรแกรมวิชา และสอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โปรแกรมวิชา จึงกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ดังนี้

ด้านความรู้

1. บัณฑิตเป็นผู้มีความรู้ด้านธุรกิจท้องถิ่นมุ่งสู่ธุรกิจระหว่างประเทศ
2. บัณฑิตเป็นผู้มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษและจีน
3. บัณฑิตเป็นผู้มีกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตลอดเวลาอย่างต่อเนื่อง

ด้านทักษะ

1. บัณฑิตมีทักษะด้านธุรกิจท้องถิ่นมุ่งสู่ธุรกิจระหว่างประเทศ
2. บัณฑิตเป็นผู้มีทักษะด้านภาษาอังกฤษและจีน
3. บัณฑิตมีทักษะทางธุรกิจ

ด้านลักษณะ

1. บัณฑิตเป็นผู้มีจริยธรรม และคุณธรรม
2. บัณฑิตมีบุคลิกภาพที่ดี
3. บัณฑิตเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
4. บัณฑิตเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบสูง
5. บัณฑิตเป็นผู้ที่กล้าคิดกล้าตัดสินใจ

11. อาคารสถานที่

อาคารสถานที่ที่คณะวิทยาการจัดการรับผิดชอบดูแลมี 2 อาคาร คือ อาคารเอ 6 และหอประชุมเอ 3 อาคารเรียน เอ 6 เป็นอาคารแบบ ร.4 จำนวน 3 ชั้น สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2521 ด้วยงบประมาณ 2,850,000 บาท ส่วนหอประชุม เอ 3 เป็นหอประชุมความจุ 100 ที่นั่ง

สำนักงานคณะตั้งอยู่ที่อาคาร เอ 6 ชั้นล่าง โดยมีห้องต่างๆ จำแนกตามการใช้สอย ดังนี้

1. ห้องเรียนนักศึกษาในระดับปริญญาโท	จำนวน 4 ห้อง
2. ห้องปฏิบัติการ	จำนวน 8 ห้อง
2.1 ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์	จำนวน 4 ห้อง
2.2 ห้องปฏิบัติการนิเทศศาสตร์	จำนวน 2 ห้อง
2.3 ห้องปฏิบัติการการเงินและการธนาคาร	จำนวน 1 ห้อง
2.4 ห้องปฏิบัติการบัญชี	จำนวน 1 ห้อง
3. ห้องประชุม	จำนวน 2 ห้อง
4. ห้องพักอาจารย์	จำนวน 6 ห้อง

ตารางที่ 17 ห้องปฏิบัติการและครุภัณฑ์ประจำห้อง

ห้องปฏิบัติการ / ผู้ควบคุมดูแล	จำนวนห้อง	ครุภัณฑ์
1. ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ / สำนักงานคณะฯ	4	- เครื่องคอมพิวเตอร์ - Printer - เครื่อง LCD - HUB - กระดานไฟฟ้า
2. ห้องปฏิบัติการการบัญชี / โปรแกรมวิชาฯ การบัญชี	1	- เครื่องคอมพิวเตอร์
ห้องปฏิบัติการ / ผู้ควบคุมดูแล	จำนวนห้อง	ครุภัณฑ์
3. ห้องปฏิบัติการการเงินและการธนาคาร/ โปรแกรมวิชาฯ การเงินและการธนาคาร	1	- เครื่องคอมพิวเตอร์ - โทรทัศน์ - เครื่องคำนวณ - เครื่องเล่น VDO

ตารางที่ 17 ห้องปฏิบัติการและครุภัณฑ์ประจำห้อง (ต่อ)

ห้องปฏิบัติการ / ผู้ควบคุมดูแล	จำนวนห้อง	ครุภัณฑ์
4. ห้องปฏิบัติการนิเทศศาสตร์ / โปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์	2	- โทรทัศน์สี - เครื่องอบกระดาษอัดภาพ - ตู้อบฟิล์ม - เครื่องอัดขยายภาพสี - เครื่องล้างฟิล์มสไลด์ - ชุดไฟเซฟไฟท์ - เครื่องคอมพิวเตอร์ - ชุดเครื่องเสียง
5. ห้องประชุม / สำนักงานคณะฯ	2	- คอมพิวเตอร์ - เครื่อง LCD - จอไฟฟ้า - ชุดเครื่องเสียง - เครื่องเล่น DVD - โทรทัศน์
6. ห้องเรียนนักศึกษาในระดับปริญญาโท/ สำนักงานคณะฯ	4	- คอมพิวเตอร์ - จอไฟฟ้า - Printer - เครื่อง LCD

สถานที่ตั้ง

ที่ตั้ง

คณะวิทยาการจัดการ อาคาร เอ 6 เลขที่ 85 หมู่ 3 ถนนมาลัยแมน

ตำบลนครปฐม อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม รหัสไปรษณีย์ 73000

โทรศัพท์/โทรสาร

0 3426 1068

Email:

www.npru.ac.th

12. สรุปผลการปรับปรุงตามผลการประเมินในรอบปีที่ผ่านมา (ปีการศึกษา 2552) และเป้าหมายในปีปัจจุบัน (ปีการศึกษา 2553)

จากการรายงานผลการดำเนินงานการประเมินผลตนเอง ของคณะวิทยาการจัดการ รวมทั้งการวิเคราะห์จุดแข็ง / จุดอ่อน และแนวทางพัฒนาปรับปรุงของคณะวิทยาการจัดการ ตามตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ ในหัวข้อนี้เป็นการสรุปผลการประเมินในภาพรวมของแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ และแต่ละมาตรฐานการอุดมศึกษา รวมทั้งสรุปวิธีการเสริมจุดแข็ง ปรับปรุงจุดอ่อน เพื่อคุณภาพการศึกษาที่ดียิ่งขึ้น การจัดการแผนการพัฒนา และการกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานระยะสั้น ระยะยาวในอนาคต ดังนี้

ตารางสรุปการประเมินตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้ที่	เป้าหมาย	คะแนนประเมิน	
		ผลการดำเนินงาน	คะแนน
1.1	ระดับ 5	ระดับ 7	3
1.2	85 %	97.98	3
คะแนนเฉลี่ย			3.00
2.1	ระดับ 5	ระดับ 6	2
2.2	ระดับ 5	ระดับ 7	3
2.3	ระดับ 4	ระดับ 4	2
2.4	-10% - + 10%	ร้อยละ 92	1
2.5	ป.เอก >20% และ ป.ตรี < 5%	ป.เอก 20.00 ป.ตรี 3.33	2
2.6	ศ + รศ. + ผศ. $\geq$ 40%	ร้อยละ 23.34	1
2.7	ระดับ 4	ระดับ 4	3
2.8	3 ข้อ	3 ข้อ	2
2.9	80 %	ร้อยละ 76.69	2
2.10	75 %	ร้อยละ 58.80	1
2.11	3.5	3.72	3
2.12	0.016	ร้อยละ 0	0
คะแนนเฉลี่ย			1.83
3.1	ระดับ 7	ระดับ 8	3

ตัวบ่งชี้ที่	เป้าหมาย	คะแนนประเมิน	
		ผลการดำเนินงาน	คะแนน
3.2	ระดับ 4	ระดับ 4	3
คะแนนเฉลี่ย			3.00
4.1	มีการดำเนินการอย่างน้อย 3 ข้อ	6 ข้อ	3
4.2	มีการดำเนินการอย่างน้อย 3 ข้อ	4 ข้อ	2
4.3	5,000 บาท	28,021.80 บาท	3
4.4	5 %	1.80%	1
คะแนนเฉลี่ย			2.50
5.1	ระดับ 5	ระดับ 7	3
5.2	25 %	66.66 %	3
5.3	35 %	ร้อยละ 60.00	3
5.4	85 %	92.50%	3
5.5	≥ 2 แหล่ง	2 แหล่ง	1
คะแนนเฉลี่ย			2.60
6.1	ระดับ 3	ระดับ 4	3
คะแนนเฉลี่ย			3.00
7.1	มีการดำเนินการอย่างน้อย 3 ข้อ	5 ข้อ	3
7.2	ระดับ 3	ระดับ 3	2
7.3	ระดับ 2	ระดับ 2	1
7.4	มีการดำเนินการอย่างน้อย 3 ข้อแรก	ระดับ 5	3
7.5	มีการดำเนินการอย่างน้อย 2 ข้อแรก	ระดับ 2	2
7.6	มีการดำเนินการอย่างน้อย 4 ข้อแรก	ระดับ 1	1
7.7	0.5 %	0	0
7.8	มีการดำเนินการ 4 ข้อแรก	ระดับ 4	2
7.9	มีการดำเนินการ 7 ข้อแรก	ระดับ 8	3
คะแนนเฉลี่ย			1.89
8.1	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	ระดับ 7	3
8.2	มีการดำเนินการ 4 ข้อแรก	4 ข้อ	3
คะแนนเฉลี่ย			3.00
9.1	มีการดำเนินการ 5 ข้อแรก	ระดับ 7	3
9.2	มีการดำเนินการ 5 ข้อแรก	ระดับ 4	2

ตัวบ่งชี้ที่	เป้าหมาย	คะแนนประเมิน	
		ผลการดำเนินงาน	คะแนน
9.3	มีการดำเนินการ 4 ข้อแรก	ระดับ 4	3
คะแนนเฉลี่ย			2.67
10.1	มีการดำเนินงาน 3 ข้อ	4 ข้อ	2
10.2	มีกิจกรรม 1 ด้าน	3 ด้าน	3
คะแนนเฉลี่ย			2.50
คะแนนเฉลี่ยรวม			2.60

ตารางสรุปการประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอุดมศึกษาเฉพาะตัวบ่งชี้ของ สกอ.

มาตรฐาน การอุดมศึกษา	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์สกอ.)
มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 2.9	ร้อยละ 80	ร้อยละ 76.69	2
ตัวบ่งชี้ที่ 2.10	ร้อยละ 75	ร้อยละ 58.80	1
ตัวบ่งชี้ที่ 2.11	3.50	3.72	3
ตัวบ่งชี้ที่ 2.12	ร้อยละ 0.016	ร้อยละ 0	0
เฉลี่ยคะแนน มาตรฐานที่ 1			1.5
มาตรฐานที่ 2 ก ตัวบ่งชี้ที่ 1.1	ระดับ 5	ระดับ 7	3
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2	ร้อยละ 85	ร้อยละ 97.98	3
ตัวบ่งชี้ที่ 2.7	ระดับ 4	ระดับ 4	3
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1	มีการดำเนินการ อย่างน้อย 3 ข้อ	ระดับ 5	3
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2	ระดับ 3	ระดับ 3	2
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4	มีการดำเนินการ อย่างน้อย 3 ข้อแรก	ระดับ 5	3
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5	มีการดำเนินการ อย่างน้อย 2 ข้อแรก	ระดับ 2	2

มาตรฐาน การอุดมศึกษา	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์สกอ.)
ตัวบ่งชี้ที่ 7.6	มีการดำเนินการ อย่างน้อย 4 ข้อแรก	ระดับ 1	1
ตัวบ่งชี้ที่ 7.7	ร้อยละ 0.50	0	0
ตัวบ่งชี้ที่ 7.8	มีการดำเนินการ 4 ข้อแรก	ระดับ 4	2
ตัวบ่งชี้ที่ 7.9	มีการดำเนินการ 7 ข้อแรก	ระดับ 8	3
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	ระดับ 7	3
ตัวบ่งชี้ที่ 8.2	มีการดำเนินการ 4 ข้อแรก	4 ข้อ	3
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1	มีการดำเนินการ 5 ข้อแรก	ระดับ 7	3
ตัวบ่งชี้ที่ 9.2	มีการดำเนินการ 5 ข้อแรก	ระดับ 4	2
ตัวบ่งชี้ที่ 9.3	มีการดำเนินการ 4 ข้อแรก	ระดับ 4	3
เฉลี่ยคะแนน มาตรฐานที่ 2 ก			2.44
มาตรฐานที่ 2 ข	ระดับ 5	ระดับ 6	2
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2	ระดับ 5	ระดับ 7	3
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3	ระดับ 4	ระดับ 4	2
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4	-10% - + 10%	ร้อยละ 92.00	1
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5	ป.เอก >20% และป.ตรี < 5%	ป.เอก 0.00 ป.ตรี 3.33	2
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6	ศ + รศ. + ผศ. $\geq$ 40%	ร้อยละ 23.33	1
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8	3 ข้อ	3 ข้อ	2
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1	ระดับ 7	ระดับ 8	3
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2	ระดับ 4	ระดับ 4	3

มาตรฐาน การอุดมศึกษา	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์สกอ.)
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1	มีการดำเนินการ อย่างน้อย 3 ข้อ	6 ข้อ	3
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	5,000 บาท	28,021.80 บาท	3
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4	ร้อยละ 5	ร้อยละ 1.80	1
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1	ระดับ 5	ระดับ 7	3
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2	ร้อยละ 25	ร้อยละ 66.66	3
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3	ร้อยละ 35	ร้อยละ 60.00	3
ตัวบ่งชี้ที่ 5.4	ร้อยละ 85	ร้อยละ 92.50	3
ตัวบ่งชี้ที่ 5.5	≥ 2 แห่ง	2 แห่ง	1
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1	ระดับ 3	ระดับ 4	3
เฉลี่ยคะแนน มาตรฐานที่ 2 ข			2.33
มาตรฐานที่ 3 ตัวบ่งชี้ที่ 4.2	มีการดำเนินการ อย่างน้อย 3 ข้อ	3 ข้อ	3
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3	ระดับ 2	ระดับ 2	1
เฉลี่ยคะแนน มาตรฐานที่ 3			2.00
เฉลี่ยคะแนนรวม ทุกตัวบ่งชี้ของ ทุกมาตรฐาน			2.07

ตารางสรุปผลการประเมิน จุดแข็ง จุดอ่อน แนวทางปรับปรุงพัฒนา เป้าหมาย แผนการพัฒนา
คณะวิทยาการจัดการ จำแนกตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

มาตรฐานการอุดมศึกษา	คะแนน ประเมิน	จุดแข็ง จุดอ่อน แนวทางปรับปรุง พัฒนา	เป้าหมาย ระยะสั้น/ ระยะยาว	แผนการพัฒนา
มาตรฐานที่ 1 มาตรฐาน ด้านคุณภาพบัณฑิต	1.50	อาจารย์ในคณะฯยังไม่ได้ เขียนเอกสารคำراءเพื่อขอ ตำแหน่งทางวิชาการมาก นัก เนื่องจากเป็นอาจารย์ ใหม่ อายุงานยังไม่ครบ 5 ปี ยังไม่สามารถขอผลงานได้	1 ปี	คณะฯ มีนโยบาย สนับสนุนให้อาจารย์ทุก คนขอผลงานทางวิชาการ
มาตรฐานที่ 2 ก มาตรฐาน ด้านการบริหารจัดการ การอุดมศึกษา	2.44	คณะวิทยาการจัดการได้ ดำเนินการครบทุกตัวบ่งชี้ และตามเกณฑ์มาตรฐาน ระดับ 7 โดยร้อยละของการ บรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ ของการปฏิบัติงานที่ กำหนด คิดเป็นร้อยละ 94.30	1 ปี	ควรมีการดำเนินการตาม แผนให้ครบถ้วนทุก กิจกรรมตามที่ได้กำหนด ไว้ในแผนปฏิบัติการของ แต่ละโปรแกรมวิชา อัน จะส่งผลให้งานประกัน คุณภาพของคณะบรรลุ เป้าหมาย
: ก มาตรฐานด้าน ธรรมาภิบาลของการบริหารการ อุดมศึกษา	2.44	คณะวิทยาการจัดการได้ ดำเนินการจัดสรร งบประมาณประจำปีทุกปี การศึกษา และดำเนิน โครงการโดยมอบหมายให้ แต่ละโปรแกรมวิชาเป็น ผู้ดำเนินการร่วมกับคณะ หรือตามโครงการของแต่ละ โปรแกรมวิชา	1 ปี	คณะฯ จะมุ่งเน้นการ จัดสรรงบประมาณ ประจำปีทุกปีการศึกษา และดำเนินโครงการ

มาตรฐานการอุดมศึกษา	คะแนน ประเมิน	จุดแข็ง จุดอ่อน แนวทางปรับปรุง พัฒนา	เป้าหมาย ระยะสั้น/ ระยะยาว	แผนการพัฒนา
มาตรฐานที่ 2 ข มาตรฐาน ด้านการบริหารจัดการ การอุดมศึกษา : ข มาตรฐานด้าน พันธกิจของการบริหาร การอุดมศึกษา	2.33	คณะวิทยาการจัดการ สนับสนุนให้อาจารย์และ นักศึกษาได้มีส่วนร่วมใน การให้บริการวิชาการแก่ สังคมมากยิ่งขึ้นไปทุก ๆ ปี อย่างต่อเนื่อง	1 ปี	แผนระยะสั้นจัดอยู่ใน กิจกรรมและโครงการแต่ ละปีและแผนระยะยาวจัด อยู่ในแผนของ มหาวิทยาลัยและแผน ยุทธศาสตร์ของคณะ วิทยาการจัดการและ โปรแกรมวิชาต่าง ๆ
มาตรฐานที่ 3 มาตรฐาน ด้านการสร้างและพัฒนา สังคมฐานความรู้ และสังคม แห่งการเรียนรู้	2.00	- คณะวิทยาการจัดการ มี ระบบบริหารจัดการที่เน้น ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ประหยัด คล่องตัว โปร่งใส และตรวจสอบได้ - ทำงานตามแผนงานและ แผนปฏิบัติการที่วางไว้ มุ่ง ที่จะเป็นองค์กรแห่งการ เรียนรู้	1 ปี	คณะวิทยาการจัดการ ควร พัฒนาโดยเปิดโลกกว้าง ให้แก่อาจารย์และ บุคลากร เพื่อกระตุ้นให้ เกิดองค์กรแห่งการเรียนรู้

สรุปผลการประเมิน จุดแข็ง จุดอ่อน แนวทางปรับปรุงพัฒนา เป้าหมาย และแผนการพัฒนา

คณะวิทยาการจัดการ สรุปผลการประเมินจุดแข็ง จุดอ่อน แนวทางปรับปรุงพัฒนา รวมทั้งกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานระยะสั้น ระยะยาวในอนาคต และกำหนดแผนการพัฒนาคณะวิทยาการจัดการในอนาคตให้สอดคล้องกับเป้าหมาย จำแนกตามแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ และ จำแนกตามแต่ละมาตรฐานการอุดมศึกษา ดังนี้

ตารางสรุปผลการประเมิน จุดแข็ง จุดอ่อน แนวทางปรับปรุงพัฒนา เป้าหมาย และแผนการพัฒนา โปรแกรมวิชาจำแนกตามองค์ประกอบคุณภาพ

องค์ประกอบคุณภาพ	คะแนนประเมิน	จุดแข็ง จุดอ่อน แนวทางปรับปรุงพัฒนา	เป้าหมาย ระยะสั้น/ ระยะยาว	แผนการพัฒนา
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ	3.00	คณะวิทยาการจัดการได้ ดำเนินการครบทุกตัวบ่งชี้และ ตามเกณฑ์มาตรฐานระดับ 7 โดยร้อยละของการบรรลุ เป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการ ปฏิบัติงานที่กำหนด คิดเป็น ร้อยละ 94.30	คณะวิทยา- การจัดการจะ ดำเนินการ ให้ครบทุกตัว บ่งชี้และตาม เกณฑ์ มาตรฐานให้ดี ยิ่งขึ้น	ควรมีการดำเนินการตามแผน ให้ครบถ้วนทุกกิจกรรมตามที่ ได้กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติ การของแต่ละโปรแกรมวิชา อันจะส่งผลให้งานประกัน คุณภาพของคณะบรรลุ เป้าหมาย
องค์ประกอบที่ 2 การ เรียน การสอน	1.83	อาจารย์ในคณะฯยังไม่ได้เขียน เอกสารตำราเพื่อขอตำแหน่ง ทางวิชาการมากนัก เนื่องจาก เป็นอาจารย์ใหม่ อายุงานยังไม่ ครบ 5 ปี ยังไม่สามารถขอ ผลงานได้	1 ปี	คณะฯ มีนโยบายสนับสนุน ให้อาจารย์ทุกคนขอผลงาน ทางวิชาการ

องค์ประกอบคุณภาพ	คะแนน ประเมิน	จุดแข็ง จุดอ่อน แนวทางปรับปรุง พัฒนา	เป้าหมาย ระยะสั้น/ ระยะยาว	แผนการพัฒนา
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรม การพัฒนานักศึกษา	3.00	คณะและโปรแกรมวิชาฯ มีการจัดทำแนวทางส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของสถาบันและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา มีการส่งเสริมให้สถาบันและองค์การนักศึกษาจัดกิจกรรมนักศึกษา กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีเขียวและรักษาสิ่งแวดล้อม กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	1 ปี	คณะและโปรแกรมวิชาฯ มีการส่งเสริมให้จัดกิจกรรมนักศึกษา กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีเขียวและรักษาสิ่งแวดล้อม กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมให้มากขึ้น
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	2.50	คณะวิทยาการจัดการมีแหล่งให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ เพียง 1 แห่งและเป็นการดำเนินการร่วม และมีอาจารย์ได้เข้าไปเป็นกรรมการในลักษณะนี้ของมหาวิทยาลัย	5 ปี	พัฒนาแหล่งให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติ
องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม	2.60	คณะวิทยาการจัดการสนับสนุนให้อาจารย์และนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการให้บริการแก่สังคม โดยจัดโครงการบริการทางวิชาการและวิชาชีพ อันจะนำไปสู่การแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้สนองตอบต่อความต้องการของสังคม และชุมชนต่อไปทุก ๆ ปี อย่างต่อเนื่อง	1 ปี	คณะวิทยาการจัดการ ควรสร้างแหล่งให้บริการทางวิชาการและสร้างศูนย์พัฒนาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อให้เกิดการยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ โดยให้อาจารย์ของคณะวิทยาการจัดการ มีส่วนร่วม เพื่อให้คำปรึกษาและให้บริการทางวิชาการในหลักสูตรต่าง ๆ ที่

องค์ประกอบคุณภาพ	คะแนน ประเมิน	จุดแข็ง จุดอ่อน แนวทางปรับปรุง พัฒนา	เป้าหมาย ระยะสั้น/ ระยะยาว	แผนการพัฒนา
				เกี่ยวข้องกับความต้องการ ของสังคมชุมชน และจัดทำ วารสารวิชาการเพื่อเผยแพร่ ความรู้และทักษะวิชาชีพแก่ สังคม ชุมชน และท้องถิ่น ต่อไป แผนระยะสั้นจัดอยู่ใน กิจกรรมและโครงการแต่ละปี และแผนระยะยาวจัดอยู่ใน แผนของมหาวิทยาลัยและ แผนยุทธศาสตร์ของคณะ วิทยาการจัดการและ โปรแกรมวิชาต่าง ๆ
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุ บำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.00	คณะฯ มีการกำหนดนโยบายที่ ชัดเจน ปฏิบัติได้ และมี แผนงานรองรับชัดเจน มีการ กำหนดกิจกรรมและโครงการที่ เป็นประโยชน์ สอดคล้อง กับ แผนงานและดำเนินกิจกรรม อย่างต่อเนื่อง มีการบูรณาการ งานด้านการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมกับภารกิจด้าน อื่นๆ เช่น ด้านการสอน และมี การส่งเสริมด้านศิลปวัฒน ธรรมในระดับชาติ	1 ปี	คณะฯจะนำผลการประเมิน และผลการวิเคราะห์ มาปรับ ปรุงและพัฒนาระบบ และ กลไกในการทำนุบำรุงศิลป วัฒนธรรมให้มีประ สติภาพ ดียิ่งขึ้น

องค์ประกอบคุณภาพ	คะแนน ประเมิน	จุดแข็ง จุดอ่อน แนวทางปรับปรุง พัฒนา	เป้าหมาย ระยะสั้น/ ระยะยาว	แผนการพัฒนา
องค์ประกอบที่ 7 การ บริหารและการจัดการ	1.89	คณะวิทยาการจัดการ มีระบบ บริหารจัดการที่เน้น ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ประหยัด คล่องตัว โปร่งใสและ ตรวจสอบได้ ทำงานตาม แผนงานและแผนปฏิบัติการที่ วางไว้ มุ่งที่จะเป็นองค์กรแห่ง การเรียนรู้ มีระบบการจัดการ ความรู้ และมุ่งพัฒนาคณาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุนให้ มีศักยภาพทางวิชาการ มีทักษะ ในการปฏิบัติงาน และมี วัฒนธรรมการเรียนรู้	1 ปี	คณะวิทยาการจัดการ ควร พัฒนาโดยเปิดโลกกว้าง ให้แก่อาจารย์และบุคลากร
องค์ประกอบที่ 8 การเงิน และงบประมาณ	3.00	คณะวิทยาการจัดการได้ ดำเนินการจัดสรรงบประมาณ ประจำปีทุกปีการศึกษา และ ดำเนินโครงการโดยมอบหมาย ให้แต่ละโปรแกรมวิชาเป็น ผู้ดำเนินการร่วมกับคณะหรือ ตามโครงการของแต่ละ โปรแกรมวิชา	1 ปี	คณะฯ จะมุ่งเน้นการจัดสรร งบประมาณประจำปีทุกปี การศึกษา และดำเนิน โครงการให้ครบทุกโครงการ โดยให้ผู้รับผิดชอบแต่ละ โครงการร่วมรับผิดชอบใน การดำเนินการวางแผน งบประมาณด้วย

องค์ประกอบคุณภาพ	คะแนน ประเมิน	จุดแข็ง จุดอ่อน แนวทางปรับปรุง พัฒนา	เป้าหมาย ระยะสั้น/ ระยะยาว	แผนการพัฒนา
องค์ประกอบที่ 9 ระบบ และกลไกการประกัน คุณภาพ	2.67	คณะวิทยาการจัดการมี - มีระบบการพัฒนาและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน - มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพจากคณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของมหาวิทยาลัยฯ ภายใต้การมีส่วนร่วมจากภาคีทั้งภายในและภายนอก - มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพที่ครบถ้วน - มีระบบสารสนเทศสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษา <u>แนวทางการพัฒนา</u> สร้างวัฒนธรรมมาตรฐานเพื่อการประกันคุณภาพที่ดีขึ้น - สร้างระบบเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง	1 ปี	คณะวิทยาการจัดการมีการดำเนินการตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยให้นักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
องค์ประกอบที่ 10 นโยบายรัฐบาล “สถานศึกษา 3 ดี”	2.5	คณะวิทยาการจัดการมีจุดเด่นในการสร้างความเป็นประชาธิปไตย โดยการจัดกิจกรรมที่เน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาและใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นที่ตั้งตามหลักปรัชญาสูงสุด ประโยชน์สูงสุด	1 ปี	ส่งเสริมกิจกรรมด้านการต่อต้านยาเสพติด การมีส่วนร่วมตามหลักประชาธิปไตย และการจัดการตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้มากยิ่งขึ้น

ตารางแสดงค่าเป้าหมายและเกณฑ์การประเมินประกันคุณภาพภายใน ประจำปีการศึกษา พ.ศ.2553

ระดับมหาวิทยาลัย คณะ สำนัก/สถาบัน และโปรแกรมวิชา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้	มหาวิทยาลัย	คณะ/สำนัก/ สถาบัน	โปรแกรม วิชา	การ ดำเนิน การ	เกณฑ์การให้คะแนน				
					1	2	3	4	5
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ									
1.1 กระบวนการพัฒนาแผน	6	6	5	ข้อ	1	2-3	4-5	6-7	8
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต									
2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	3	3	3	ข้อ	1	2	3	4	5
2.1.1 บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี (ตัวบ่งชี้ที่ 1 สมศ)	70	70		ร้อยละ	20	40	60	80	100
2.1.2 คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ตัวบ่งชี้ที่ 2 สมศ)	3	3		ระดับ	1	2	3	4	5
2.2 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	12	12	6	ร้อยละ	6	12	18	24	30
2.3 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	12	12	12	ร้อยละ	12	24	36	48	60
2.3.1 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือ เผยแพร่ (ตัวบ่งชี้ที่ 3 สมศ)	20	20		ร้อยละ	10	20	30	40	50
2.3.2 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์ (ตัว บ่งชี้ที่ 4 สมศ)	20	20		ร้อยละ	20	40	60	80	100

องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้	มหาวิทยาลัย	คณะ/สำนัก/ สถาบัน	โปรแกรม วิชา	การ ดำเนิน การ	เกณฑ์การให้คะแนน				
2.4 ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	3	3		ข้อ	1	2	3-4	5-6	7
2.5 ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	4	4		ข้อ	1	2-3	4-5	6	7
2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน	4	4	4	ข้อ	1	2-3	4-5	6	7
2.7 ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต	3	3	3	ข้อ	1	2	3	4	5
2.8 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา	3	3	3	ข้อ	1	2	3	4	5
2.8.1 การพัฒนาคณาจารย์ (ตัวบ่งชี้ที่ 14 สมศ)	4.2	4.2		ระดับ	1.2	2.4	3.6	4.8	6
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา									
3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร	4	4	3	ข้อ	1	2-3	4-5	6	7
3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา	5	5	4	ข้อ	1	2	3-4	5	6
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย									
4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	6	6	4	ข้อ	1	2-3	4-5	6	7
4.2 ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	3	3	3	ข้อ	1	2	3	4	5
4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย	27,000	27,000	18,000	บาท	9,000	18,000	27,000	36,000	45,000
4.3.1 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (ตัวบ่งชี้ที่ 5 สมศ)	12	12		ร้อยละ	4	8	12	16	20

องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้	มหาวิทยาลัย	คณะ/สำนัก/ สถาบัน	โปรแกรม วิชา	การ ดำเนิน การ	เกณฑ์การให้คะแนน				
4.3.2 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ (ตัวบ่งชี้ที่ 6 สมศ)	8	8		ร้อยละ	4	8	12	16	20
4.3.3 ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ (ตัวบ่งชี้ที่ 7 สมศ)	6	6		ร้อยละ	2	4	6	8	10
องค์ประกอบที่ 5 การบริหารทางวิชาการแก่สังคม									
5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม	3	3	3	ข้อ	1	2	3	4	5
5.2 กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม	3	3	3	ข้อ	1	2	3	4	5
5.2.1 การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือ การวิจัย (ตัวบ่งชี้ที่ 8 สมศ)	3	3		ข้อ	1	2	3	4	5
5.2.2 การเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก (ตัวบ่งชี้ที่ 9 สมศ)	3	3		ข้อ	1	2	3	4	5
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม									
6.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	3	3	3	ข้อ	1	2	3	4	5-6
6.1.1 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม (ตัวบ่งชี้ที่ 10 สมศ)	3	3		ข้อ	1	2	3	4	5
6.1.2 การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม (ตัวบ่งชี้ที่ 11 สมศ)	4	4		ข้อ	1	2	3	4	5
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ									
7.1 ภาวะผู้นำของสถานสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน	4	4		ข้อ	1	2-3	4-5	6	7
7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้	3	3		ข้อ	1	2	3	4	5

องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้	มหาวิทยาลัย	คณะ/สำนัก/ สถาบัน	โปรแกรม วิชา	การ ดำเนิน การ	เกณฑ์การให้คะแนน				
7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ	3	3		ข้อ	1	2	3	4	5
7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง	3	3		ข้อ	1	2	3-4	5	6
7.4.1 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน (ตัวบ่งชี้ที่ 12 สมศ)	3	3		ระดับ	1	2	3	4	5
7.4.2 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน (ตัวบ่งชี้ที่ 13 สมศ)	3	3		ระดับ	1	2	3	4	5
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ									
8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ	4	4		ข้อ	1	2-3	4-5	6	7
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ									
9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	4	4	4	ข้อ	1	2-3	4-6	7-8	9
9.1.1 ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด (ตัวบ่งชี้ที่ 15 สมศ)	3	3		ระดับ	1	2	3	4	5
องค์ประกอบที่ 10 นโยบายรัฐบาล “สถานศึกษา 3 ดี									
10.1 การบริหารจัดการสถานศึกษา 3 ดี (3D)	4	4	3	ข้อ	1	2	3	4	5
10.2 ผลที่เกิดกับผู้เรียนตามนโยบาย 3 ดี (3D) มีความรู้ เจตณคติที่ดี ตลอดจนเกิดพฤติกรรมตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้ง 3 ด้าน	3	3	1	ด้าน	1	-	2	-	3

ส่วนที่ 2

การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

1. ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

ภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ปัจจุบันมีปัจจัยภายในและภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการ ปัจจัยดังกล่าวคือ

3) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศ มีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว

4) ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริการการศึกษาข้ามพรมแดน และการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต อันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการการรับประกันของคุณภาพการศึกษา

5) สถาบันอุดมศึกษาที่มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน

6) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (public information) ที่เป็นประโยชน์ต่อ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป

7) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม (participation) มีความโปร่งใส (transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล

8) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน รวมถึงให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก โดยการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

9) คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษาจะได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

10) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2551 เพื่อเป็นกลไกส่งเสริมและกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม

11) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศ แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา

ด้วยความจำเป็นดังกล่าว สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับต้นสังกัดจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

6) เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวม ตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้น ๆ กำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในทุกองค์ประกอบคุณภาพว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน

7) เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานภาพของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (targets) และเป้าประสงค์ (goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเองและเป็นสากล

8) เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาทราบจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมจุดแข็ง และพัฒนาจุดที่ควรปรับปรุงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง

9) เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด

10) เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

2. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กับการประกันคุณภาพการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและ ระบบการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อใช้เป็นกลไกในการผดุงรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา

การประกันคุณภาพภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการพัฒนา ติดตามตรวจสอบและ ประเมินการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่ กำหนดโดยสถานศึกษาและหรือหน่วยงานต้นสังกัด โดยหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษากำหนดให้มีระบบ การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงาน ประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณา และเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับ การประกันคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพภายนอก เป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการติดตาม และตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และ แนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ ซึ่งประเมินโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษา (องค์การมหาชน) หรือเรียกชื่อย่อว่า สมศ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย 1 ครั้งในทุกรอบ 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องและสาธารณชน ซึ่ง สมศ. ได้ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกครั้งแรก (พ.ศ.2544-2548) เสร็จสิ้นไปแล้ว ปัจจุบันอยู่ระหว่างประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สอง (พ.ศ.2549-2553) และการ เตรียมการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สาม (พ.ศ.2554-2558) ในการประเมินรอบที่สามของ สมศ. เป็น การประเมินทั้งระดับสถาบันและคณะวิชา แต่หากสถาบันใดจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งหลัก เช่น วิทยา เขต หรือศูนย์ หรือหน่วยจัดการศึกษานอกที่ตั้ง การประเมินจะครอบคลุมการจัดการนอกลานที่ตั้งหลัก ทั้งหมด นอกจากนั้น การประเมินคุณภาพจะมีความสอดคล้องกับจุดเน้นหรือกลุ่มสถาบันที่แต่ละสถาบัน เลือกลงตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

รูปแบบและวิธีการประเมินคุณภาพภายนอกจะเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยสำนักงาน รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ซึ่งมีหลักการสำคัญ 5 ประการ ดังต่อไปนี้

- 1) เป็นการประเมินเพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ไม่ได้มุ่งเน้นเรื่องการตัดสิน การจับผิด หรือการให้โทษ
- 2) ยึดหลักความเที่ยงตรง เป็นธรรม โปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง (evidence based) และมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (accountability)
- 3) มุ่งเน้นในเรื่องการส่งเสริมและประสานงานในลักษณะกัลยาณมิตรมากกว่าการกำกับ ควบคุม
- 4) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพและการพัฒนาการจัดการศึกษาจากทุก ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
- 5) มุ่งสร้างความสมดุลระหว่างเสรีภาพทางการศึกษากับจุดมุ่งหมายและหลักการศึกษาระดับ ชาติตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ให้เอกภาพเชิงนโยบาย แต่ยังคงมี ความหลากหลายในทางปฏิบัติ โดยสถาบันสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะและพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้เต็มตามศักยภาพของสถาบันและผู้เรียน

3. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565)

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) ได้กำหนดแนวทางการพัฒนา และแก้ปัญหาอุดมศึกษาที่ไร้ทิศทาง ขาดคุณภาพ และขาดประสิทธิภาพ โดยใช้กลไกการประเมิน คุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเป็นกลไกหลักในการดำเนินการ กล่าวคือ ให้มีการสร้างกลไกการประเมิน คุณภาพสถาบันอุดมศึกษาตามพันธกิจของสถาบันในแต่ละกลุ่ม ซึ่งมีพื้นที่บริการและจุดเน้นระดับ การศึกษาที่ต่างกัน รวมทั้งมีพันธกิจและบทบาทในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศต่างกันตาม ความหลากหลาย ทั้งการพัฒนาฐานราก สังคม เศรษฐกิจรวมถึงการกระจายอำนาจในระดับท้องถิ่น การขับเคลื่อนภาคการผลิตในชนบท ท้องถิ่นและระดับประเทศ จนถึงการแข่งขันในโลกาภิวัตน์ ซึ่งระบบ อุดมศึกษาแต่ละกลุ่มเหล่านี้ จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอุดมศึกษา และส่งผลกระทบต่อ ประเทศอย่างมีนัยสำคัญ อาทิ สามารถสร้างความเป็นเลิศได้ตามพันธกิจของตัวเอง สามารถตอบสนองต่อ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศดีขึ้น ส่งผลเชิงบวกต่อการผลิต พัฒนาและการทำงานของอาจารย์ สามารถ ปรับจำนวนของบัณฑิตในสาขาที่เป็นความต้องการของสังคม ลดการว่างงาน โดยที่สถาบันอุดมศึกษาใน กลุ่มเหล่านี้มีกลไกร่วมกันในการประกันคุณภาพ เพื่อให้ นักศึกษาสามารถต่อ ยอด ถ่ายโอนแลกเปลี่ยนกัน ได้ระหว่างกลุ่ม และในระยะยาวการประเมินคุณภาพควรนำไปสู่ระบบรับรองวิทยฐานะ (accreditation) ที่ นักศึกษาและสาธารณะให้ความเชื่อถือ เป็นฐานและเงื่อนไขในการจัดสรรงบประมาณของรัฐ และ การสนับสนุนจากภาคเอกชน รวมทั้งการโอนย้ายหน่วยกิต

จากกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศ
กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ในปี 2551 กำหนดประเภทหรือกลุ่ม
สถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม คือ

กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับต่ำกว่าปริญญาตรี
จัดฝึกอบรมสนองตอบความต้องการของท้องถิ่น เพื่อเตรียมกำลังคนที่มีความรู้เข้าสู่ภาคการผลิตจริงใน
ชุมชน สถาบันสนับสนุนรองรับการเปลี่ยนอาชีพพื้นฐาน เช่น แรงงานที่ออกจากภาคเกษตร เป็นแหล่ง
เรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิตอันจะนำไปสู่ความเข้มแข็งของชุมชนและการ
พัฒนาที่ยั่งยืน

กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับ
ปริญญาตรี เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถเป็นหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาและ การ
เปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค สถาบันมีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยงาน ธุรกิจ และ
บุคคลในภูมิภาค เพื่อรองรับการดำรงชีพ สถาบันอาจมีการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา
โดยเฉพาะระดับปริญญาโทด้วยก็ได้

กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตเฉพาะทางหรือ
เฉพาะกลุ่มสาขาวิชา ทั้งสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์กายภาพ วิทยาศาสตร์ชีวภาพ สังคมศาสตร์หรือ
มนุษยศาสตร์ รวมทั้งสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง สถาบันอาจเน้นการทำวิทยานิพนธ์หรือการวิจัย หรือเน้น
การผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะในการประกอบอาชีพระดับสูง หรือเน้นทั้ง
สองด้าน รวมทั้งสถาบันอาจมีบทบาทในการพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ สถาบัน
ในกลุ่มนี้อาจจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะคือ ลักษณะที่ 1 เป็นสถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา และลักษณะที่
2 เป็นสถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

**กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับ
ปริญญาเอก** หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก
และเน้นการทำวิทยานิพนธ์และการวิจัยรวมถึงการวิจัยหลังปริญญาเอก สถาบันเน้น การผลิตบัณฑิตที่
เป็นผู้นำทางความคิดของประเทศ สถาบันมีศักยภาพในการขับเคลื่อนอุดมศึกษาไทยให้อยู่ในแนวหน้าระดับ
สากล มุ่งสร้างองค์ความรู้ทฤษฎี และข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ

ดังนั้น การประกันคุณภาพการศึกษาจึงต้องสร้างกลไกการประเมินคุณภาพให้สอดคล้องกับ
การแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่มดังกล่าว

4. การประกันคุณภาพกับมาตรฐานการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวด 5 ที่ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษา มาตรา 34 ได้กำหนดให้ คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่ พิจารณาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทาง วิชาการของสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาเพื่อใช้เป็น กลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน เพื่อนำไปสู่การกำหนด นโยบายการพัฒนาการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต่อไป มาตรฐานการอุดมศึกษาที่จัดทำขึ้นฉบับนี้ ได้ ใช้มาตรฐานการศึกษาของชาติที่เปรียบเสมือนร่มใหญ่เป็นกรอบในการพัฒนา โดยมีสาระสำคัญที่ ครอบคลุมเป้าหมายและหลักการของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทยและเป็นมาตรฐานที่ คำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มหรือประเภทของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ทุกสถาบันสามารถนำไปใช้ กำหนดพันธกิจและมาตรฐานของการปฏิบัติงานได้

มาตรฐานการอุดมศึกษาที่ปรากฏตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2549 ประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการ อุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ มาตรฐานย่อย ทั้ง 3 ด้านนี้ อยู่ในมาตรฐานการศึกษาของชาติที่ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 3 มาตรฐานเช่นกัน คือ มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก มาตรฐานที่ 2 แนว การจัดการศึกษา มาตรฐานที่ 3 แนวการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งความรู้ แต่ละมาตรฐานย่อย ของมาตรฐานการอุดมศึกษาจะมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับมาตรฐานย่อยของมาตรฐานการศึกษาของ ชาติ เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษามุ่งตามอุดมการณ์และหลักการของการจัด การศึกษาของชาติ

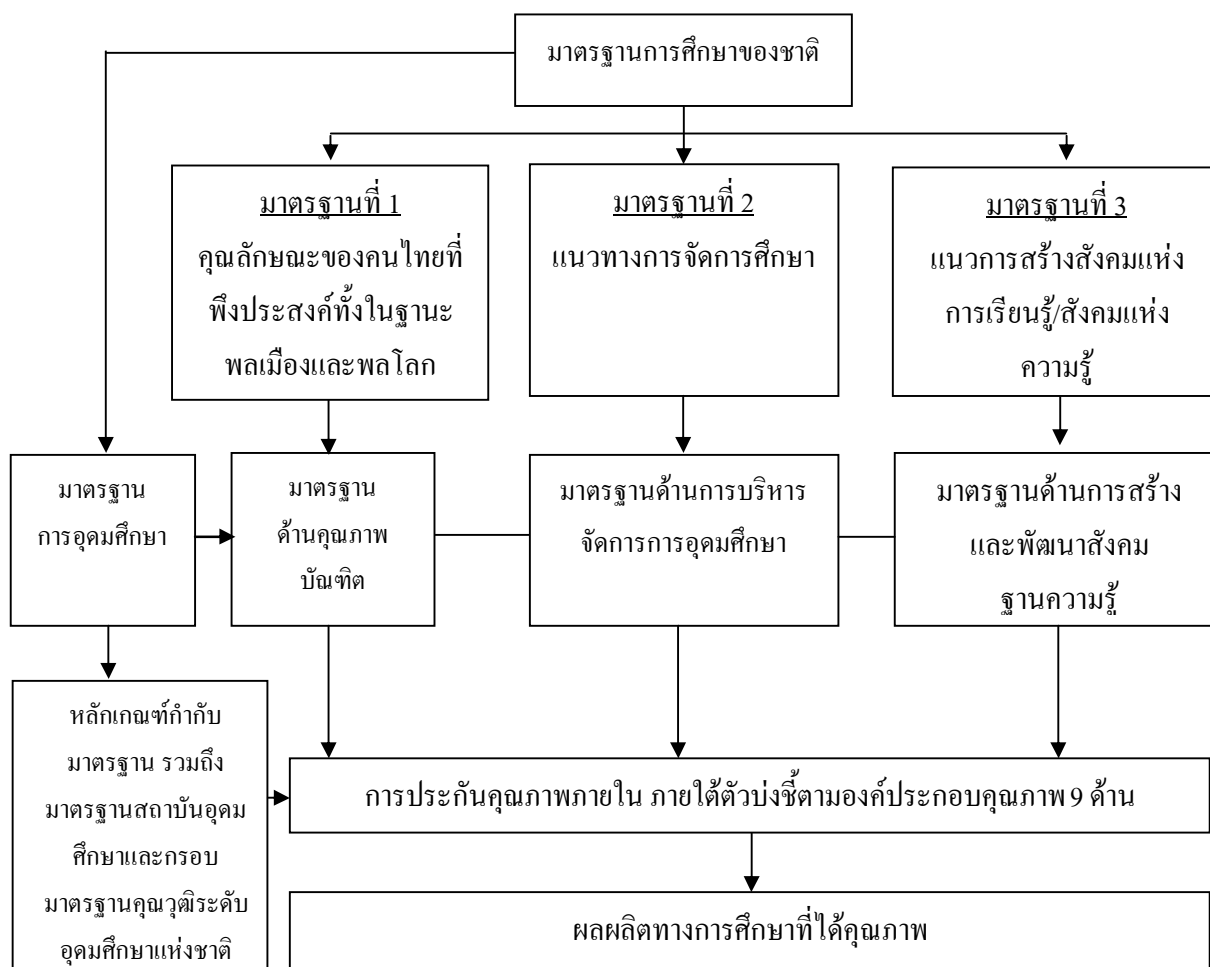
นอกเหนือจากมาตรฐานการอุดมศึกษาที่เป็นมาตรฐานแม่บทแล้ว คณะกรรมการการ อุดมศึกษาได้จัดทำ**มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา** ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2551 เพื่อนำไปสู่ การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่มีปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจในการจัดตั้งที่แตกต่างกัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ประกอบด้วยมาตรฐานหลัก 2 ด้าน คือ มาตรฐานด้านศักยภาพ และความพร้อมในการจัดการศึกษา และมาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา และ กำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญา ตี กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง และกลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก นอกจากนั้น ยังได้จัดทำ**กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.**

2552 เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตในแต่ละระดับ
คุณวุฒิและสาขาวิชา โดยกำหนดให้คุณภาพของบัณฑิตทุกระดับคุณวุฒิและสาขาวิชาต้องเป็นไปตาม
มาตรฐานผลการเรียนรู้อย่างน้อย 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้าน
ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะ การวิเคราะห์เชิงตัวเลข การ
สื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

คณะกรรมการการอุดมศึกษายังได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานอื่น ๆ อาทิ เกณฑ์มาตรฐาน
หลักสูตรระดับอุดมศึกษา หลักเกณฑ์การขอเปิดและดำเนินการหลักสูตรระดับปริญญาในระบบการศึกษา
ทางไกล หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาประเมิน
คุณภาพการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาได้พัฒนา
ด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานในการจัดการศึกษา
ระดับอุดมศึกษาให้มีความทัดเทียมกันและพัฒนาสู่สากล ซึ่งทำให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดการศึกษา
ได้อย่างยืดหยุ่น คล่องตัว และต่อเนื่องในทุกระดับการศึกษา ตลอดจนสะท้อนให้เห็นถึงมาตรฐานคุณภาพ
การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

เพื่อให้การจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทมีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด
ทั้งมาตรฐานการศึกษาระดับชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา และสัมพันธ์กับ
มาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอื่น ๆ รวมถึงกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องมีระบบประกันคุณภาพที่พัฒนาขึ้นตามที่กำหนดไว้ใน
กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 ทั้งนี้ ความเชื่อมโยง
ระหว่างมาตรฐานการศึกษา หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง และการประกันคุณภาพการศึกษา สามารถแสดงใน
แผนภาพที่ 1.1

แผนภาพที่ 1.1 ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ

5. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ก่อนมีประกาศพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทบวงมหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาและได้จัดทำประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง นโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษามาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการสำคัญ 3 ประการ คือ การให้เสรีภาพทางวิชาการ (academic freedom) ความมีอิสระในการดำเนินการของสถาบัน (institutional autonomy) และความพร้อมของสถาบันที่จะรับการตรวจสอบคุณภาพจากภายนอกตามหลักการของความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (accountability)

ต่อมาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้ระบุให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ประกอบด้วย

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอ นโยบาย แผนพัฒนา และ มาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ สนับสนุนทรัพยากร ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึง ความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้ง สถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงมีหน้าที่ร่วมกับ สถานศึกษาในการจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยมีรายละเอียดดังนี้

5.1 กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา

หลังจากที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มีผลบังคับใช้ สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดที่ทำหน้าที่กำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา ได้เสนอระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่ง พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ซึ่งคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2543 ได้มีมติเห็นชอบ กับระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) ซึ่ง ต่อมาได้จัดทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง ระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2545 เพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติ สาระสำคัญของประกาศฉบับนี้ระบุให้ ทบวงมหาวิทยาลัยสนับสนุนและส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาจัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งให้มีการ ประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาจากภายใน หรือ โดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถาบันการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการประเมิน คุณภาพจากภายนอก รวมถึงสนับสนุนให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษาขึ้นในแต่ละคณะวิชาหรือสถาบันอุดมศึกษา เพื่อกำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ แนวทาง วิธีการตรวจสอบและประเมินระบบกลไกและประเมินผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในของแต่ละคณะวิชาหรือสถาบันอุดมศึกษา

หลังจากดำเนินการตามประกาศฉบับปี พ.ศ. 2545 ไประยะหนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษาจึงได้จัดทำกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2546 เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในมาตรา 5 และมาตรา 47 วรรคสอง โดยสาระสำคัญเกี่ยวกับระบบและ กลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของกฎกระทรวงฉบับนี้ยังคงไว้ตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ฯ พ.ศ. 2545 ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ถือปฏิบัติมาอย่างต่อเนื่อง ต่อมาในปี 2553 กระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา

พ.ศ. 2553 แทนฉบับเดิม โดยรวมการประกันคุณภาพภายในและภายนอกของการศึกษาทุกระดับไว้ในฉบับเดียวกัน มีคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาทำหน้าที่หลัก 2 ประการคือ 1) วางระเบียบหรือออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอุดมศึกษา และ 2) เสนอแนะแนวทางปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่สถานศึกษา โดยนำผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกไปปรับปรุงคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังมีการปรับเปลี่ยนให้ระบบการประกันคุณภาพภายในประกอบด้วย การประเมินคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ และกำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปีและแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

5.1.1 หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ระบุในกฎกระทรวงให้พิจารณาจากประเด็นต่อไปนี้

- 1) ระบบการประกันคุณภาพภายในของคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด
- 2) ผลการปฏิบัติงานของคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพภายในที่กำหนดไว้
- 3) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพภายในที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาตามตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษา

5.1.2 วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ระบุในกฎกระทรวงให้ใช้แนวปฏิบัติดังนี้

- 1) ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่รับผิดชอบการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพขึ้น โดยมีหน้าที่พัฒนา บริหารและติดตามการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน ตลอดจนประสานกับหน่วยงานภายนอก เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการจัดการศึกษาจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- 2) ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน เพื่อใช้กำกับ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพภายใต้กรอบนโยบายและหลักการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

3) ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาดำเนินการตามระบบ การประกันคุณภาพภายใน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา

4) ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีระบบและกลไกควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่างๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ดังนี้ (1) หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ (2) คณาจารย์และระบบการพัฒนาอาจารย์ (3) สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน (4) ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น (5) อุปกรณ์การศึกษา (6) สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา (7) การวัดผล การศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา (8) องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเห็นสมควร

ทั้งนี้ ให้แต่ละคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีระบบ การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาตามที่เห็นสมควร โดยให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับคณะวิชาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง

5.1.3 การรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษา

ระบบการประกันคุณภาพภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษาที่คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องดำเนินการอย่างมีระบบและต่อเนื่อง สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อ สภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชน โดยให้สอดคล้อง กับเจตนารมณ์และแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

5.1.4 การติดตามตรวจสอบของต้นสังกัด

ให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษานั้นอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปีและแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

5.2 แนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

5.2.1 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาอาจพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่เหมาะสมสอดคล้องกับ ระดับ การพัฒนาของสถาบัน โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือเป็นระบบเฉพาะที่สถาบันพัฒนาขึ้นเอง แต่ไม่ว่าจะเป็นระบบคุณภาพแบบใดจะต้องมี กระบวนการทำงานที่เริ่มต้นจากการวางแผน การดำเนินงานตามแผน การตรวจสอบประเมิน และ การปรับปรุงพัฒนา ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการกิจของสถาบันบรรลุเป้าประสงค์และมีพัฒนาการอย่าง

ต่อเนื่อง ขณะเดียวกันก็เป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

5.2.2 มาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพ

มาตรฐานเป็นกรอบสำคัญในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา คือ มาตรฐานการอุดมศึกษา อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ยังต้องดำเนินการให้ได้ตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอีกมาก เช่น มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา มาตรฐานเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. กรอบการปฏิบัติราชการตามมิติด้านต่าง ๆ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในกรณีมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นต้น

ตัวบ่งชี้เป็นข้อกำหนดของการประกันคุณภาพภายในที่พัฒนาขึ้นในองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านที่มีความครอบคลุมพันธกิจหลัก 4 ประการของการอุดมศึกษาและพันธกิจสนับสนุน ได้แก่ (1) ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ (2) การผลิตบัณฑิต (3) กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา (4) การวิจัย (5) การบริการทางวิชาการแก่สังคม (6) การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม (7) การบริหารและการจัดการ (8) การเงินและงบประมาณ และ (9) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ซึ่งตัวบ่งชี้ดังกล่าวสามารถชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบคุณภาพนั้นๆ ได้ทั้งหมด ดังนั้น ในบทที่ 3 ของคู่มือฉบับนี้จึงได้พัฒนาตัวบ่งชี้ที่สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องใช้ประเมินคุณภาพภายใน ทั้งตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตหรือผลลัพธ์ นอกจากนี้ ตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการยังได้นำเสนอตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานไว้ด้วยในบทที่ 4 เพื่อประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษาในการนำตัวบ่งชี้นี้ดังกล่าวไปใช้

เกณฑ์การประเมินเป็นมาตรวัดของแต่ละตัวบ่งชี้ซึ่งพัฒนาจากเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานซึ่งกำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ สมศ. ทั้งนี้ เพื่อให้การประเมินคุณภาพการศึกษามีความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน

5.2.3 กลไกการประกันคุณภาพ

ในด้านของกลไกการประกันคุณภาพ ผู้ที่มีความสำคัญส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องคือ คณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบันที่จะต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนและเข้าใจร่วมกันทุกระดับ โดยมอบหมายให้หน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบในการติดตาม ตรวจสอบ ประเมิน และกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ คือ การจัดระบบประกันคุณภาพพร้อมทั้งตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับสถาบัน ระบบประกันคุณภาพที่ใช้ต้องสามารถเชื่อมโยงให้เกิดคุณภาพของ

การปฏิบัติงาน ตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับภาควิชาหรือสาขาวิชา ระดับคณะวิชา ไปจนถึงระดับสถาบัน โดยอาจจำเป็นต้องจัดทำคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับการดำเนินงาน แต่ที่สำคัญคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ต้องประสานงานและผลักดันให้เกิดระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพซึ่งสามารถใช้งานร่วมกันได้ในทุกระดับ

5.2.4 ระบบฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศ

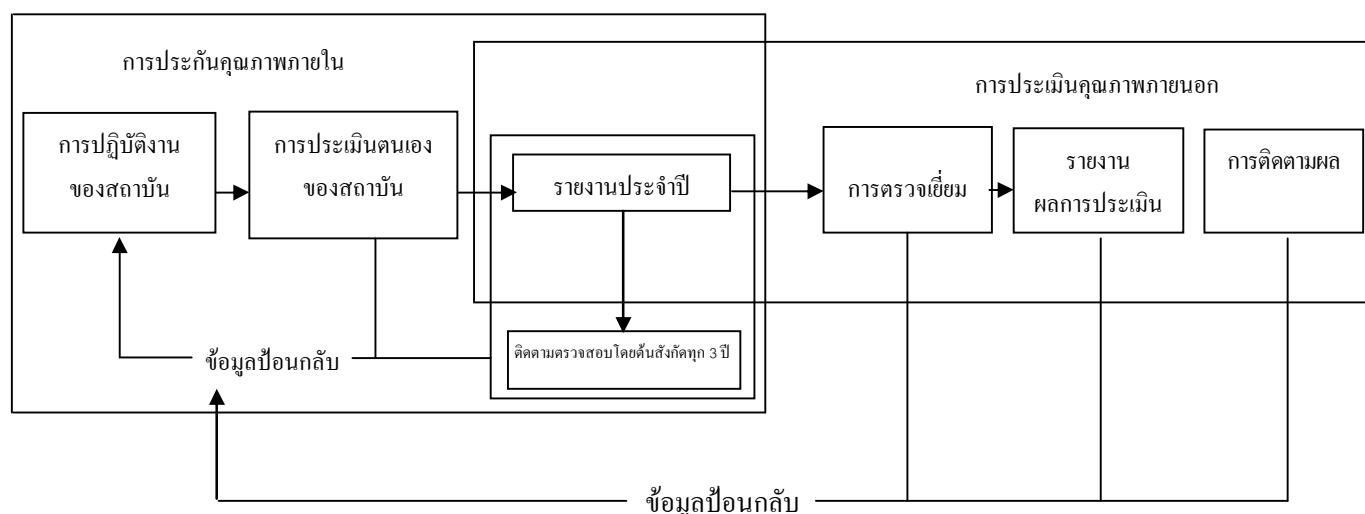
การวิเคราะห์และวัดผลดำเนินงานเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการประกันคุณภาพ การวัดและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานจะไม่สามารถทำได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพหากปราศจากฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศที่เป็นจริง ถูกต้องตรงกันทุกระดับตั้งแต่ระดับบุคคล ภาควิชา คณะวิชา และสถาบัน ตลอดจนเป็นข้อมูลที่สามารถเรียกใช้ได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น ระบบสารสนเทศที่ดี มีประสิทธิภาพจึงเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา และส่งผลต่อคุณภาพในทุกขั้นตอนการดำเนินงานตั้งแต่การวางแผน การปฏิบัติงานประจำ การตรวจสอบประเมิน ตลอดจนถึงการปรับปรุงและพัฒนา

6. การเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก

ตามมาตรา 48 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ระบุว่า ให้นิยามว่า ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่มาตรา 49 ของพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันระบุถึงการประเมินคุณภาพภายนอกไว้ว่า ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา”

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นว่าการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาปกติที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการควบคุมดูแลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพ มีการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ ด้วยเหตุนี้ระบบประกันคุณภาพภายในจึงต้องดูแลทั้งปัจจัยนำเข้า (input) กระบวนการ (process) และผลผลิตหรือผลลัพธ์ (output/outcome) ซึ่งต่างจากการประเมินคุณภาพภายนอกที่เน้นการประเมินผลการจัดการศึกษาดังนั้น ความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอกจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยได้เชื่อมโยงให้เห็นจากแผนภาพที่ 1.2

แผนภาพที่ 1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก

จากแผนภาพที่ 1.2 จะเห็นว่า เมื่อสถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการประกันคุณภาพภายในแล้ว จำเป็นต้องจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน ซึ่งเป็นผลจาก การประกันคุณภาพภายในหรือเรียกว่า รายงานการประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR) เพื่อนำเสนอสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เอกสารดังกล่าวจะเป็นเอกสารเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในของสถาบัน การติดตามตรวจสอบของต้นสังกัด และการประเมินคุณภาพภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องจัดทำรายงานการประเมินตนเองที่มีความคล่องตัว สะท้อนภาพที่แท้จริงของสถาบันในทุกองค์ประกอบคุณภาพ

ส่วนที่ 3

กระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

1. แนวทางการจัดการกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

จุดมุ่งหมายของการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในก็เพื่อตรวจสอบและประเมิน การดำเนินงานของสถาบันตามระบบและกลไกที่สถาบันนั้นๆ ได้กำหนดขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้สถาบันได้ทราบ สถานภาพที่แท้จริง อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางและพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์และมาตรฐานที่ตั้งไว้ อย่างต่อเนื่อง การประเมินคุณภาพที่มีประสิทธิภาพนั้น ทั้งคณะผู้ประเมินและสถาบันที่รับการประเมิน จำเป็นต้องกำหนดบทบาทหน้าที่ของตนเองอย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553

ทั้งนี้ สถาบันต้องวางแผนจัดการกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในให้เสร็จก่อนสิ้น ปีการศึกษาที่จะเริ่มวงรอบการประเมิน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบัน ดังนี้

- 1) เพื่อให้สามารถนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการ การศึกษาได้ทันในปีการศึกษาถัดไป และตั้งงบประมาณได้ทันก่อนเดือนตุลาคม (กรณีที่เป็น สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ)
- 2) เพื่อให้สามารถจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในส่งให้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและเผยแพร่ต่อสาธารณชนได้ภายใน 120 วัน นับจากวันสิ้นปี การศึกษาของแต่ละสถาบัน

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาเกิดประโยชน์ดังที่กล่าวข้างต้น จึงควรมีแนวทางการ จัดกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน เป็น 4 ขั้นตอนตามระบบการพัฒนาคุณภาพ PDCA คือ การวางแผน (plan) การดำเนินงานและเก็บข้อมูล (do) การประเมินคุณภาพ (check) และการเสนอแนวทาง ปรับปรุง (act)

2. ขั้นตอนการประเมินคุณภาพการศึกษา

2.1 การเตรียมการของสถาบันก่อนการตรวจเยี่ยมของผู้ประเมิน

2.1.1 การเตรียมรายงานประจำปี

ก. จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน โดยใช้รูปแบบการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในตามที่กำหนดในระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online)

ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) เป็นฐานข้อมูลกลางเพื่อใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบายและ การส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพอุดมศึกษา ตลอดจนอำนวยความสะดวกให้กับสถาบันอุดมศึกษาในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาผ่านทางระบบออนไลน์ ตั้งแต่การจัดเก็บข้อมูลพื้นฐาน (common data set) และเอกสารอ้างอิง การประเมินตนเอง การประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพ รวมทั้งการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในบนระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (e-SAR) รวมทั้งเปิดเผยต่อสาธารณะเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค โดยมีนโยบายให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งในสังกัดใช้ฐานข้อมูลดังกล่าวในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และจัดส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในผ่านทางระบบออนไลน์และเปิดเผยต่อสาธารณชนตามกฎหมาย

ข. จัดการเตรียมเอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ

1) เอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงในแต่ละตัวบ่งชี้ต้องเป็นข้อมูลในช่วงเวลาเดียวกับที่นำเสนอในรายงานการประเมินตนเอง ตลอดจนสาระในเอกสารต้องตรงกับชื่อเอกสารที่ระบุในรายงานการประเมินตนเอง

2) การนำเสนอเอกสารในช่วงเวลาตรวจเยี่ยมอาจทำได้ในสองแนวทาง คือ จัดเอกสารให้อยู่ในที่อยู่ปกติตามหน่วยงาน ในกรณีนี้ต้องระบุให้ชัดเจนว่าจะเรียกดูเอกสารได้จากผู้ใด หน่วยงานไหน ชื่อหรือหมายเลขเอกสารอะไร หรืออาจจัดในแนวทางที่สอง คือ นำเอกสารมารวมไว้ที่เดียวกันในห้องทำงานของคณะผู้ประเมิน โดยจัดให้เป็นระบบที่สะดวกต่อการเรียกใช้ การนำเสนอเอกสารในแนวทางนี้เป็นที่นิยมกว่าแนวทางแรก เพราะสามารถเรียกหาเอกสารได้รวดเร็วและดูความเชื่อมโยงในเอกสารฉบับต่างๆ ได้ในคราวเดียว

ปัจจุบัน เอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้แต่ละตัวและองค์ประกอบคุณภาพแต่ละองค์ประกอบสามารถบรรจุหรือจัดเก็บ (upload) หรือเชื่อมโยง (link) ไว้บนระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) ซึ่งทำให้การจัดเก็บเป็นระบบและง่ายต่อการค้นหาของคณะกรรมการประเมิน และไม่เป็นภาระเรื่องการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานของสถาบัน

2.1.2 การเตรียมบุคลากร

ก. การเตรียมบุคลากรในสถาบัน ควรมีความครอบคลุมประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 1) ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพในประเด็นที่สำคัญๆ อาทิ การประเมินคุณภาพคืออะไร มีความสำคัญต่อการพัฒนาอย่างไร ขั้นตอนการประเมินคุณภาพเป็นเช่นไร
- 2) เน้นย้ำกับบุคลากรในการให้ความร่วมมือการตอบคำถามหรือการสัมภาษณ์ โดยยึดหลักว่าตอบตามสิ่งที่ปฏิบัติจริงและผลที่เกิดขึ้นจริง
- 3) เปิดโอกาสให้มีการอภิปราย ชักถาม แสดงความคิดเห็น เพื่อสร้างความกระจ่างในการดำเนินงานของทุกหน่วยงานในทุกประเด็น เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องของบุคลากร
- 4) เน้นย้ำให้บุคลากรทุกคนตระหนักว่าการประกันคุณภาพ คือภารกิจประจำของทุกคนที่ต้องร่วมมือกันทำอย่างต่อเนื่อง

ข. การเตรียมบุคลากรผู้ประสานงานในระหว่างการตรวจเยี่ยมจำเป็นต้องมีบุคลากร จำนวน 1-3 คน ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างคณะผู้ประเมินกับบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ผู้ประสานงานควรเตรียมตัวดังนี้

- 1) ทำความเข้าใจทุกกิจกรรมของแผนการประเมินอย่างละเอียด
- 2) ทำความเข้าใจอย่างดีกับภารกิจของคณะวิชาและสถาบันเพื่อสามารถให้ข้อมูลต่อผู้ประเมิน รวมทั้งต้องรู้ว่าจะต้องติดต่อกับใครหรือหน่วยงานใด หากผู้ประเมินต้องการข้อมูลเพิ่มเติมที่ตนเองไม่สามารถตอบได้
- 3) มีรายชื่อ สถานที่ หมายเลขโทรศัพท์ของผู้ที่คณะกรรมการประเมินจะเชิญมาให้ข้อมูลอย่างครบถ้วน
- 4) ประสานงานล่วงหน้ากับผู้ที่จะให้ข้อมูลที่เป็นบุคลากรภายในและภายนอกสถาบันว่าจะเชิญมาเวลาใด ห้องใด หรือพบกับใครตามตารางการประเมินที่คณะกรรมการประเมินกำหนด
- 5) เมื่อมีปัญหาในการอำนวยความสะดวกแก่คณะผู้ประเมินจะต้องสามารถประสานงานแก้ไขได้ทันที

2.1.3 การเตรียมสถานที่สำหรับคณะผู้ประเมิน

ก. ห้องทำงานของคณะผู้ประเมิน

- 1) จัดเตรียมห้องทำงานและโต๊ะที่กว้างพอสำหรับวางเอกสารจำนวนมาก โดยเป็นห้องที่ปราศจากการรบกวนขณะทำงาน เพื่อความเป็นส่วนตัวของคณะกรรมการ
- 2) จัดเตรียมคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์เครื่องเขียนในห้องทำงานและอุปกรณ์เสริมอื่นๆ ให้คณะผู้ประเมินพร้อมใช้งานได้ตามความต้องการ

3) จัดเตรียมโทรศัพท์พร้อมหมายเลขที่จำเป็นไว้ในห้องทำงานหรือบริเวณใกล้เคียง

4) ห้องทำงานควรอยู่ใกล้กับที่จัดเตรียมอาหารว่าง อาหารกลางวัน ตลอดจนบริการสาธารณูปโภคอื่นๆ

5) ควรประสานงานกับคณะผู้ประเมิน เพื่อทราบความต้องการพิเศษอื่นใดเพิ่มเติม

ข. ห้องที่ใช้สัมภาษณ์ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร นักศึกษา ฯลฯ ควรจัดไว้เป็นการเฉพาะให้เหมาะสมกับการใช้งาน

2.1.4 การเตรียมการประสานงานกับทีมคณะกรรมการประเมินคุณภาพ

ก. สถาบันอุดมศึกษาจัดทำคำสั่งแต่งตั้งและจัดส่งให้คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในทราบ ทั้งนี้ แนวทางการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน เป็นดังนี้ :

1) คณะกรรมการประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- มีกรรมการประเมินฯ อย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- เป็นผู้ประเมินจากภายนอกภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. อย่างน้อย 1 คน ในกรณีที่ผู้ประเมินจากภายนอกภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์สูง ซึ่งสามารถให้คำแนะนำที่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าที่รับการประเมิน อาจอนุโลมให้ไม่ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. ก็ได้ ส่วนผู้ประเมินจากภายในภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.

- ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายในหรือภายนอกภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าก็ได้ โดยต้องเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.

2) คณะกรรมการประเมินระดับคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- มีกรรมการประเมินฯ อย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. อย่างน้อย 1 คน ในกรณีที่ผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์สูง ซึ่งสามารถให้คำแนะนำที่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อคณะที่รับการประเมิน อาจอนุโลม

ให้ไม่ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. ก็ได้ ส่วนผู้ประเมินจากภายในสถาบันต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.

- ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายในหรือนอกสถาบันก็ได้ ในกรณีที่ เป็นผู้ประเมินภายในสถาบันต้องอยู่นอกสังกัดคณะที่ประเมิน โดยประธานต้องเป็นผู้ที่ขึ้นบัญชีประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของ สกอ.

3) คณะกรรมการประเมินระดับสถาบัน

- มีกรรมการประเมินฯ อย่างน้อย 5 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของสถาบัน

- เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร ผู้ประเมินของ สกอ. อย่างน้อยร้อยละ 50 ส่วนผู้ประเมินจากภายในสถาบันต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.

- ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ขึ้นบัญชีประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของ สกอ.

ข. สถาบันอุดมศึกษาแจ้งให้คณะกรรมการประเมินคุณภาพทราบว่า คณะกรรมการประเมินฯ จะต้องทำการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและระดับสถาบัน ผ่านทางระบบ CHE QA Online พร้อมทั้งจัดส่ง username และ password ให้คณะกรรมการประเมินฯ ทุกท่านและทุกระดับทราบเพื่อเข้าไปศึกษารายงานการประเมินตนเองล่วงหน้า ก่อนวันรับการตรวจเยี่ยมอย่างน้อย 2 สัปดาห์ โดยในส่วนของผู้ทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน สถาบันอุดมศึกษาจะต้องแจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษาจัดส่งรหัสประจำตัว (ID code) ให้ด้วย เพื่อให้ประธานฯ ทำหน้าที่ตรวจสอบและยืนยันความถูกต้องของข้อมูลพื้นฐาน (common data set) และผลการประเมินก่อนส่งรายงานการประเมินคุณภาพของ คณะกรรมการประเมินฯ เข้าสู่ระบบ

นอกจากนั้น ให้สถาบันแจ้งรายชื่อผู้ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างสถาบัน คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า กับคณะกรรมการประเมินฯ รวมทั้งเบอร์โทรศัพท์และ e-mail address สำหรับติดต่อ

ค. ประสานงานกับประธานหรือตัวแทนของคณะกรรมการประเมินคุณภาพ เพื่อร่วมเตรียมแผนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน อาทิ การจัดตารางเวลาเข้าตรวจเยี่ยม การให้ข้อมูลที่ คณะกรรมการประเมินฯ ต้องการเพิ่มเติมก่อนการตรวจเยี่ยม การนัดหมายต่าง ๆ เป็นต้น

2.2 การดำเนินการของสถาบันระหว่างการตรวจเยี่ยมเพื่อประเมินคุณภาพ

- 1) เปิดโอกาสให้นักศึกษาทุกคนได้ร่วมรับฟังคณะกรรมการประเมินคุณภาพชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีการประเมินในวันแรกของการตรวจเยี่ยม

2) บุคลากรพึงปฏิบัติงานตามปกติระหว่างการตรวจเยี่ยม แต่เตรียมพร้อมสำหรับการนำเยี่ยมชม หรือตอบคำถาม หรือรับการสัมภาษณ์จากคณะกรรมการประเมินคุณภาพ

3) จัดให้มีผู้ประสานงานทำหน้าที่ตลอดช่วงการตรวจเยี่ยม ทั้งนี้ เพื่อประสานงานกับบุคคลหรือหน่วยงานที่คณะกรรมการประเมินฯ ต้องการข้อมูลและเพื่อนำการเยี่ยมชมหน่วยงานภายใน ตลอดจนอำนวยความสะดวกอื่นๆ

4) ในกรณีที่คณะกรรมการประเมินฯ ทำงานต่อหลังเวลาราชการ ควรมีผู้ประสานงานส่วนหนึ่งอยู่อำนวยความสะดวก

5) บุคลากรทุกคนควรมีโอกาสรับฟังการให้ข้อมูลป้อนกลับจากคณะกรรมการประเมินฯ เมื่อสิ้นสุดการตรวจเยี่ยม ตลอดจนเปิดโอกาสให้ซักถามหรือขอความเห็นเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

2.3 การดำเนินการของสถาบันภายหลังการประเมินคุณภาพ

1) ผู้บริหารระดับภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และระดับสถาบัน รวมทั้งผู้เกี่ยวข้อง นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะเข้าสู่การประชุมหรือสัมมนาระดับต่างๆ เพื่อวางแผนพัฒนาหรือปรับปรุงการดำเนินการกิจอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป โดยอาจจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการในการแก้ไขจุดที่ควรปรับปรุง และเสริมจุดแข็ง ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมที่ต้องดำเนินการ กำหนดเวลาเริ่มต้นจนถึงเวลาสิ้นสุดกิจกรรม งบประมาณสำหรับแต่ละกิจกรรม ตลอดจนผู้รับผิดชอบกิจกรรมเหล่านั้น ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถติดตามตรวจสอบผลการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง

2) พิจารณาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ โดยแสดงให้เห็นว่าสถาบันชื่นชมผลสำเร็จที่เกิดขึ้น และตระหนักว่าผลสำเร็จทั้งหมดมาจากความร่วมมือร่วมใจของทุกฝ่าย

3) ภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันควรให้ข้อมูลย้อนกลับแก่คณะกรรมการประเมินคุณภาพเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในต่อไป

3. นโยบายและแนวปฏิบัติในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

เพื่อให้การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมเป็นไปอย่างมีระบบและกลไกที่เหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายและแนวทางดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของสภาสถาบันราชภัฏ พ.ศ.2539 เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จึงกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาดังนี้

นโยบาย

1. พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับกระบวนการดำเนินการภายใน และมาตรฐานของหน่วยงาน ดันสังกัดโดยเน้นให้ทุกหน่วยงานนำระบบประกันคุณภาพไปใช้เพื่อให้เกิดกลไกในการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
2. สนับสนุนและส่งเสริมให้ทุกหน่วยงานจัดทำระบบและกลไกการประกัน คุณภาพการศึกษา และมาตรฐานการศึกษาที่ชัดเจนและสอดคล้องกับมหาวิทยาลัย ติดตามดูแลให้ทุกหน่วยงานย่อยภายในมีการดำเนินการตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่เอื้อต่อการตรวจสอบ การตรวจประเมินโดยหน่วยงานภายนอก ตลอดจนประสานกับสำนักประกันคุณภาพการศึกษา ในการจัดทำแผนงานการประกันคุณภาพการศึกษาประจำปี
3. ดำเนินการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานของทุกหน่วยงานเป็นประจำภายใต้กรอบ และมาตรฐานที่กำหนด เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้บริหารของหน่วยงานและของมหาวิทยาลัยนำไปใช้ในการ พัฒนาระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผลสรุปของการประกันคุณภาพการศึกษาจะเป็นส่วนหนึ่งของรายงานประจำปีที่เสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด และเปิดเผยต่อสาธารณชน
4. ผู้บริหารของหน่วยงานและของมหาวิทยาลัยจะต้องนำข้อมูลที่ได้จากรายงานสรุปผลการ ตรวจสอบและการประเมินของคณะกรรมการผู้ตรวจสอบและประเมินของมหาวิทยาลัยและจากหน่วยงาน ภายนอกไปใช้ในการวางแผนพัฒนา และปรับปรุงระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
5. สนับสนุนและส่งเสริมระบบเครือข่ายความร่วมมือ การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพ การศึกษากับสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ และท้องถิ่น

แนวปฏิบัติ

1. พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาและมาตรฐานการศึกษาภายในของ มหาวิทยาลัย โดยให้ประชาคมมีส่วนร่วม
2. จัดให้มีสำนักประกันคุณภาพการศึกษาเป็นหน่วยงานกลางในการประสานงานให้ทุก หน่วยงานดำเนินงานตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย
3. กำหนดให้แต่ละหน่วยงานมีคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาระดับ หน่วยงานเพื่อ จัดทำระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในและดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ แต่ละหน่วยงานที่สอดคล้องกับมหาวิทยาลัย
4. จัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน
5. เสริมสร้างความเข้าใจ เน้นให้เห็นความสำคัญของระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาโดยจัด กิจกรรม ประชุม อบรม สัมมนาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้บุคลากรทุกหน่วยงานรับทราบและตระหนักถึง

ความสำคัญ (Awareness) มีความพยายาม (Attempt) ในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาคุณภาพให้บรรลุผลตาม เกณฑ์ (Achievement)

6. จัดให้มีการอบรมผู้ตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อให้การตรวจสอบและการ ประเมินมีมาตรฐานและแนวทางเดียวกัน

7. กำหนดให้ทุกหน่วยงานระดับคณะ ศูนย์ สำนัก จัดทำรายงานการประเมินตนเองทุกปี การศึกษาตามมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้/เกณฑ์ที่กำหนด

8. จัดให้มีระบบตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของหน่วยงาน โดยนำผลการ ดำเนินงานและการประเมินตนเองของหน่วยงานมาสังเคราะห์เป็นรายงานการประเมินตนเองของ มหาวิทยาลัย

9. ให้ทุกหน่วยงานนำผลการประเมินคุณภาพการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงระบบ การทำงาน และวางแผนในการพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

10. กำหนดให้มีการส่งมอบผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน เมื่อมี การเปลี่ยนแปลงผู้บริหารเพื่อให้งานประกันคุณภาพการศึกษามีความต่อเนื่อง

11. มีเครือข่ายความร่วมมือในกลุ่มมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาอื่นในการประกันคุณภาพ การศึกษาทั้งในด้านการตรวจเยี่ยม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

12. เปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งเป็นผู้ใช้บัณฑิตของมหาวิทยาลัย มี ส่วนร่วมในการเสนอแนวคิด ในการพัฒนางานและประเมินคุณภาพบัณฑิตเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการ วางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยต่อไป

13. มหาวิทยาลัยและทุกหน่วยงานจัดทำข้อมูล ข่าวสาร จัดกิจกรรมและผล การดำเนินงาน เพื่อ เผยแพร่งานประกันคุณภาพการศึกษาในรูปแบบต่างๆ ตามความเหมาะสมเพื่อให้บุคลากรในหน่วยงาน และในมหาวิทยาลัยรับทราบข้อมูลและเข้าใจระบบงานประกันคุณภาพ การศึกษาของหน่วยงานและสร้าง ความมั่นใจในคุณภาพของผลผลิตและบริการของมหาวิทยาลัยต่อผู้รับบริการ

ส่วนที่ 4

ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ

1. แนวทางการพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา

1.1 หลักการ

การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา มีหลักการสำคัญ 6 ประการ คือ

1) ตัวบ่งชี้พัฒนาขึ้นภายใต้องค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านที่มีความครอบคลุมพันธกิจหลัก 4 ประการของการอุดมศึกษาและพันธกิจสนับสนุน ซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553

2) ตัวบ่งชี้ตอบสนองเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายนอกของ สมศ. ภายใต้หลักการสำคัญ คือ ไม่ให้เป็นภาระซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงานแก่สถาบันอุดมศึกษา

3) ตัวบ่งชี้ประเมินปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตหรือผลลัพธ์ โดยตัวบ่งชี้ผลผลิตและผลลัพธ์จะมีทั้งที่ สกอ.พัฒนาขึ้นและตัวบ่งชี้ที่ สมศ.ใช้ในการประเมินคุณภาพภายนอก ทั้งนี้ เพื่อความเชื่อมโยงและความเป็นเอกภาพของระบบประกันคุณภาพอุดมศึกษาไทยและเพื่อรองรับการประเมินภายนอกของ สมศ.

4) ตัวบ่งชี้มีความสมดุลระหว่างมุมมองการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านบุคลากร การเรียนรู้และนวัตกรรม

5) จำนวนตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นเป็นเพียงจำนวนตัวบ่งชี้ขั้นต่ำ สถาบันอุดมศึกษาสามารถเพิ่มเติมตัวบ่งชี้และเกณฑ์ได้ตามความเหมาะสมกับระดับการพัฒนาของสถาบัน

6) เกณฑ์ที่พัฒนาขึ้นมีทั้งประเภทเกณฑ์มาตรฐานทั่วไปที่ใช้กับทุกกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา และเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี กลุ่ม ค 1 สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา กลุ่ม ค 2 สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับปริญญาตรี และกลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา

โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก ตามนิยามที่กำหนดในประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

1.2 วิธีการพัฒนาตัวบ่งชี้

1.2.1 ศึกษากฎหมาย และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

- 1) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545
- 2) กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553
- 3) กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 4) มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- 5) มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 6) มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 7) กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 8) เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 9) มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษาของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

1.2.2 วิเคราะห์และประมวลข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในข้อ 1.2.1 เพื่อนำมาพัฒนาตัวบ่งชี้ โดยจำแนกตามปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตและผลลัพธ์ โดยใช้องค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านที่ครอบคลุมพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาเป็นกรอบในการพัฒนาตัวบ่งชี้ เพื่อให้สามารถวัดคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และมาตรฐานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ได้ครบทุกมาตรฐาน

1.2.3 กำหนดตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษาที่เป็นตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้า ตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ และตัวบ่งชี้ด้านผลผลิตและผลลัพธ์ ซึ่งมีความครอบคลุมทุกองค์ประกอบคุณภาพ ทุกมาตรฐานการอุดมศึกษา และทุกมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

1.2.4 ตรวจสอบความสมดุลของตัวบ่งชี้ที่กำหนดตามมุมมองการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านบุคลากร การเรียนรู้และนวัตกรรม

1.2.5 กำหนดตัวบ่งชี้เป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพและตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ ดังนี้

ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพจะระบุเกณฑ์มาตรฐานเป็นข้อ ๆ กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น 5 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 การประเมินจะนับจำนวนข้อและระบุว่าผลการ

1) ดำเนินงานได้กี่ข้อ ได้คะแนนเท่าใด กรณีที่ไม่ดำเนินการใดๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนน ให้ถือว่าได้ 0 คะแนน

2) ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณอยู่ในรูปของร้อยละหรือค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์การประเมินเป็นคะแนนระหว่าง 1 ถึง 5 โดยเป็นค่าต่อเนื่อง (มีจุดทศนิยม) สำหรับการแปลงผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ (ซึ่งอยู่ในรูปร้อยละหรือค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนนทำได้โดยการเทียบบัญญัติไตรยางศ์ โดยที่แต่ละตัวบ่งชี้จะกำหนดค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่คิดเป็นคะแนน 5 ไว้ ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 1 กำหนดร้อยละ 100 เป็นคะแนน 5 ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ได้ร้อยละ 75.51

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{75.51}{100} \times 5 = 3.78$$

ตัวอย่างที่ 2 กำหนดร้อยละ 85 เป็นคะแนน 5 ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ได้ร้อยละ 34.62

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{34.62}{85} \times 5 = 2.04$$

ตัวอย่างที่ 3 กำหนดค่าเฉลี่ยคือ จำนวนเงินวิจัยต่ออาจารย์และนักวิจัย 200,000 บาท เป็นคะแนน 5 ผลการดำเนินงานได้ 152,500.35 บาทต่อคน

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{152,500.35}{200,000} \times 5 = 3.81$$

ตัวอย่างที่ 4 กำหนดร้อยละ 90 เป็นคะแนน 5 ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ได้ร้อยละ 92.08

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{92.08}{90} \times 5 = 5$$

หลักการคำนวณการแปลงค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยเป็นคะแนน สรุปได้ดังนี้

1) ผลการดำเนินงานเท่ากับหรือสูงกว่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนน 5 จะได้คะแนน 5

2) ผลการดำเนินงานต่ำกว่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนน 5
คำนวณคะแนนที่ได้ดังนี้

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่ได้จากการดำเนินการ}}{\text{ค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 ของตัวบ่งชี้}} \times 5$$

ข้อปฏิบัติเรื่องจุดทศนิยม

การคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าคะแนนให้ใช้ทศนิยม 2 ตำแหน่ง โดยการปัดทศนิยมตำแหน่งที่ 3 ตามหลักการปัดทศนิยม (ตั้งแต่เลข 5 ขึ้นไปปัดขึ้น) เช่น

72.364 เป็น 72.36

3.975 เป็น 3.98

1.2.6 กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น 5 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 กรณีที่ไม่ดำเนินการใด ๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนนให้ได้ 0 คะแนน โดยมีความหมายของคะแนน ดังนี้

คะแนน 0.00 -1.50	หมายถึง	การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน
คะแนน 1.51 -2.50	หมายถึง	การดำเนินงานต้องปรับปรุง
คะแนน 2.51 -3.50	หมายถึง	การดำเนินงานระดับพอใช้
คะแนน 3.51 -4.50	หมายถึง	การดำเนินงานระดับดี
คะแนน 4.51 -5.00	หมายถึง	การดำเนินงานระดับดีมาก

2. คำชี้แจงอื่นๆ ในการนำตัวบ่งชี้ไปใช้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

1) การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน แต่ละสถาบันอุดมศึกษาจะต้องใช้ตัวบ่งชี้คุณภาพทุกตัวในการประเมินคุณภาพ

2) การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และหน่วยงานที่มีการเรียนการสอนให้สถาบันพิจารณาตัวบ่งชี้ที่จะนำไปใช้ให้สอดคล้องกับบริบท โครงสร้าง และระบบการบริหาร และปรับข้อความในตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐานให้สอดคล้องกับระดับของหน่วยงานที่รับการประเมิน เช่น ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 การประเมินสภาสถาบันและผู้บริหารของสถาบันอาจปรับเป็นการประเมินกรรมการประจำคณะวิชาและผู้บริหารคณะวิชา เป็นต้น

3) การประเมินทุกตัวบ่งชี้เป็นการประเมินในรอบปีการศึกษา ยกเว้นตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 และตัวบ่งชี้ที่ 8.1 สถาบันอาจจะเลือกประเมินตามปีงบประมาณก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นจะต้องระบุให้ชัดเจนและต้องประเมินในรอบปีงบประมาณอย่างต่อเนื่อง โดยใช้ พ.ศ.ของปีงบประมาณที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน สำหรับตัวบ่งชี้ของสมศ. ให้ใช้รอบปีตามที่ สมศ. กำหนด

4) อาจารย์ประจำ หมายถึง ข้าราชการ พนักงาน และบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษาทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา

นักวิจัยประจำ หมายถึง ข้าราชการ หรือพนักงาน หรือบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษาทั้งปีการศึกษา ที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ให้นับระยะเวลาการทำงาน ดังนี้

9-12 เดือน	คิดเป็น 1 คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น 0.5 คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้

3. นิยามศัพท์ที่ใช้ในตัวบ่งชี้

กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การจัดการศึกษาที่ถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด เป็นกระบวนการจัดการศึกษาที่ต้องเน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ และพัฒนาความรู้ได้ด้วยตนเอง หรือรวมทั้งมีการฝึกและปฏิบัติในสภาพจริงของการทำงาน มีการเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับสังคมและการประยุกต์ใช้ มีการจัดกิจกรรมและกระบวนการให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินและสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ

นอกจากนี้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยสะท้อนจากการที่นักศึกษาสามารถเลือกเรียนรายวิชา หรือเลือกทำโครงการหรือชิ้นงานในหัวข้อที่สนใจ ในขอบเขตเนื้อหาของวิชานั้นๆ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาตามแนวทางเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมุ่งพัฒนาความรู้ และทักษะทางวิชาชีพ ทักษะชีวิตและทักษะสังคม มีปรากฏในวงการศึกษาไทยหลายรูปแบบ ตัวอย่างเช่น¹

- 1) การเรียนรู้จากกรณีปัญหา (Problem-based Learning : PBL)
- 2) การเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Individual Study)

¹ ดูเพิ่มเติม “รายงานการวิจัย การสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ ตั้งแต่ พ.ศ. 2542-2547” .

- 3) การเรียนรู้แบบสรคณยม (Constructivism)
- 4) การเรียนรู้แบบแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (Self-Study)
- 5) การเรียนรู้จากการทำงาน (Work-based Learning)
- 6) การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ (Research-based Learning)
- 7) การเรียนรู้ที่ใช้วิธีสร้างผลงานจากการดกผลึกทางปัญญา (Crystal-based Approach)

การบูรณาการ (Integration) หมายถึง การผสมกลมกลืนของแผน กระบวนการ สารสนเทศ การจัดสรรทรัพยากร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญของสถาบัน (organization-wide goal) การบูรณาการที่มีประสิทธิผล เป็นมากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (alignment) ซึ่งการดำเนินการของแต่ละองค์ประกอบภายใน ระบบการจัดการ ผลการดำเนินการมีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น จากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ

การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม หมายถึง กิจกรรมหรือ โครงการให้บริการแก่สังคมภายนอกสถาบันการศึกษา หรือเป็นการให้บริการที่จัดในสถาบันการศึกษาโดยมีบุคคลภายนอกเข้ามาใช้บริการ

การให้อำนาจในการตัดสินใจ หมายถึง การให้อำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและในการปฏิบัติแก่ผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงาน เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

งานวิจัย หมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนในการค้นหาคำตอบของปัญหา หรือการแสวงหาความรู้ใหม่ ตลอดจนถึงการประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษา ค้นคว้าหรือทดลอง วิเคราะห์และตีความข้อมูลตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษา ค้นคว้าที่แสดงออกทางศิลปะหรือดนตรีอันเป็นที่ยอมรับ

จรรยาบรรณนักวิจัย² หมายถึง หลักเกณฑ์ควรประพฤติปฏิบัติของนักวิจัยทั่วไป เพื่อให้การดำเนินงานวิจัย ตั้งอยู่บนพื้นฐานของจริยธรรมและหลักวิชาการที่เหมาะสม ตลอดจนประกันมาตรฐานของการศึกษาค้นคว้าให้เป็นไปอย่างสมศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของนักวิจัย ดังนี้

- 1) นักวิจัยต้องซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ
- 2) นักวิจัยต้องตระหนักถึงพันธกรณีในการทำวิจัยตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัยและต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด
- 3) นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัย
- 4) นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต
- 5) นักวิจัยต้องเคารพศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย
- 6) นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย
- 7) นักวิจัยพึงนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ
- 8) นักวิจัยพึงเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น
- 9) นักวิจัยพึงมีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ

จรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน หมายถึง ประมวลความประพฤติที่อาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนพึงปฏิบัติเพื่อรักษา ส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด โดยอาจใช้กรอบแนวทางตามประกาศ ก.พ.อ.เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา โดยต้องยึดมั่นในหลักการ 6 ประการ คือ 1) ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง 2) ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบต่อ 3) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ 4) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม 5) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน 6) ไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา และต้องครอบคลุมจรรยาบรรณ 10 ประการ คือ 1) จรรยาบรรณต่อตนเอง 2) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ 3) จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน 4) จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน 5) จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา 6) จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา 7) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน 8) จรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ 9) จรรยาบรรณต่อประชาชน และ 10) จรรยาบรรณต่อสังคม

นักวิจัยประจำ หมายถึง ข้าราชการ หรือพนักงาน หรือบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษาทั้งปีการศึกษา ที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย

นักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (Full Time Equivalent Student : FTES) หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนตามเกณฑ์จำนวนหน่วยกิตมาตรฐานของการลงทะเบียน ดังนี้

² ดูเพิ่มเติม “จรรยาบรรณนักวิจัย” สภาวิจัยแห่งชาติ. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

ระบบทวิภาค - สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 36 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา
(18 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)

- สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั้งโครงการปกติและโครงการ
ภาคพิเศษ : ลงทะเบียน 24 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (12 หน่วยกิต
ต่อภาคการศึกษาปกติ)

ระบบไตรภาค - สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 45 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา
(15 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)

- สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา : ลงทะเบียน 30 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา
(10 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)

ขั้นตอนการคำนวณค่า FTES มีดังนี้

1) คำนวณค่าหน่วยกิตนักศึกษา (Student Credit Hours : SCH) ซึ่งก็คือ ผลรวมของผลคูณระหว่าง
จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนทุกรายวิชาตลอดปี
การศึกษา รวบรวมหลังจากนักศึกษาลงทะเบียนแล้วเสร็จ (หมดกำหนดเวลาการเพิ่ม-ถอน) โดยมีสูตร
การคำนวณ ดังนี้

$$SCH = \sum n_i c_i$$

เมื่อ n_i = จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนในวิชาที่ i

C_i = จำนวนหน่วยกิตของวิชาที่ i

2) คำนวณค่า FTES โดยใช้สูตรคำนวณดังนี้

$$FTES = \frac{SCH}{\text{จำนวนหน่วยกิตต่อปีการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการลงทะเบียนในระดับปริญญานั้น ๆ}}$$

นักศึกษาภาคปกติ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการ โดยสถาบันได้มีการ
คำนวณเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนเป็นการพิเศษ

นักศึกษาภาคพิเศษ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการ โดยสถาบันมิได้
นับว่าการสอนดังกล่าวเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และ/หรือ ได้มีการจ่ายค่าตอบแทนให้กับการสอน
ของอาจารย์เป็นการพิเศษ

แนวปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิถีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้องค์การประสบความสำเร็จ หรือสู่
ความเป็นเลิศตามเป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้น ๆ มีหลักฐานของความสำเร็จปรากฏ

ชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ บันทึกเป็น เอกสาร เผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) หมายถึง กลุ่มคนต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบ หรืออาจได้รับผลกระทบ จากการดำเนินการและความสำเร็จของสถาบัน ตัวอย่างของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ เช่น นักศึกษา ผู้ปกครอง สมาคมผู้ปกครอง ผู้ปฏิบัติงาน คู่ความร่วมมือทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ คณะกรรมการกำกับดูแลสถาบันในด้านต่าง ๆ ศิษย์เก่า นายจ้าง สถาบันการศึกษาอื่น ๆ องค์กรที่ทำหน้าที่ กำกับดูแลกฎระเบียบ องค์กรที่ให้เงินสนับสนุน ผู้เสียภาษี ผู้กำหนดนโยบาย ผู้ส่งมอบ ตลอดจนชุมชน ในท้องถิ่นและชุมชนวิชาการหรือวิชาชีพ

แผนกลยุทธ์ หมายถึง แผนระยะยาวของสถาบันโดยทั่วไปมักใช้เวลา 5 ปี เป็นแผนที่กำหนดทิศทาง การพัฒนาของสถาบัน แผนกลยุทธ์ประกอบไปด้วยวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ ผล การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภัยคุกคาม กลยุทธ์ต่าง ๆ ของสถาบันครอบคลุมทุกภารกิจของ สถาบัน มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของแต่ละกลยุทธ์และค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เพื่อวัดระดับ ความสำเร็จของการดำเนินงานตามกลยุทธ์ โดยสถาบันนำแผนกลยุทธ์มาจัดทำแผนดำเนินงานหรือ แผนปฏิบัติการประจำปี

แผนปฏิบัติการประจำปี หมายถึง แผนระยะสั้นที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานภายใน 1 ปี เป็นแผนที่ ถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ลงสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานจริงตามกลยุทธ์ ประกอบด้วย โครงการหรือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องดำเนินการในปีนั้น ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ ตัวบ่งชี้ความสำเร็จ ของโครงการหรือกิจกรรม ค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เหล่านั้น รวมทั้งมีการระบุผู้รับผิดชอบหลักหรือหัวหน้า โครงการ งบประมาณในการดำเนินการ รายละเอียดและทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินโครงการที่ ชัดเจน

ระบบและกลไก

ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ได้ผลออกมา ตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกันไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสารหรือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการอื่น ๆ องค์กรประกอบของระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลิต และข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัด องค์กร หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

ระบบสารสนเทศ หมายถึง ระบบที่ทำหน้าที่ในการรวบรวมข้อมูลเข้ามาทำการประมวลผล รวมทั้งการวิเคราะห์เพื่อจัดทำเป็นสารสนเทศในรูปแบบต่าง ๆ และนำเสนอไปยังผู้ที่มีสิทธิได้รับสารสนเทศ เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน การบริหาร หรือการตัดสินใจ โดยมีคอมพิวเตอร์ รวมทั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็น

เครื่องมือสนับสนุนการทำงานของระบบสารสนเทศ ระบบสารสนเทศในองค์การมีหลายประเภทในแต่ละประเภทนี้ได้หลายระบบ ทั้งนี้ เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์เฉพาะด้านในการทำงานที่แตกต่างกันออกไป

วารสารระดับชาติ หมายถึง วารสารวิชาการ (Journal) ที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับชาติ และมีชื่อปรากฏในบัญชีรายชื่อที่เผยแพร่โดยสำนักงานฯ หรือวารสารวิชาการ ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI)

วารสารระดับนานาชาติ หมายถึง วารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล เช่น ฐานข้อมูล Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือในฐานข้อมูลสากลอื่น ๆ ที่เป็นที่ยอมรับในศาสตร์นั้น ๆ หรือวารสารวิชาการที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับนานาชาติ และมีชื่อปรากฏในบัญชีรายชื่อที่เผยแพร่โดยสำนักงานฯ

หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานราชการระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน

หลักธรรมาภิบาล³ หมายถึง การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุม ดูแลกิจการต่างๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม นอกจากนี้ ยังหมายถึงการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐและเอกชน ธรรมที่ใช้ในการบริหารงานนี้มีความหมายอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ หากได้มีความหมายเพียงหลักธรรมทางศาสนาเท่านั้น แต่รวมถึงศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมและความถูกต้อง ชอบธรรมทั้งปวง ซึ่งวิญญูชนพึงมี และพึงประพฤติปฏิบัติ อาทิ ความโปร่งใสตรวจสอบได้ การปราศจากการแทรกแซงจากองค์การภายนอก เป็นต้น

หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ที่เหมาะสมจะนำมาปรับใช้ในภาครัฐมี 10 องค์ประกอบ ดังนี้⁴

1) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) คือ ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนโดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าหมายที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

³ ดูเพิ่มเติม “คู่มือนโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดี” สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)

⁴ ดูเพิ่มเติม “คู่มือการจัดระดับการกำกับดูแลองค์การภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance Rating)” สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)

2) หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดีที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงาน โดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้องค์กรสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงานและระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

3) หลักการตอบสนอง (Responsiveness) คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองความคาดหวังหรือความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

4) หลักการรับผิดชอบ (Accountability) คือ การแสดงความรับผิดชอบต่อปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะ รวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

5) หลักความโปร่งใส (Transparency) คือ กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชี้แจงได้ เมื่อมีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ และสามารถตรวจสอบได้

6) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) คือ กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหาหรือ ประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

7) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากร และภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่นๆ (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชนดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้างพลังพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

8) หลักนิติธรรม (Rule of Law) คือ การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

9) หลักความเสมอภาค (Equity) คือ การได้รับการปฏิบัติและได้รับการอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกด้าน ชายหรือหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่นๆ

10) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) คือ การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

หลักสูตรสาขาวิชาชีพ หมายถึง รายวิชาและประสบการณ์ทั้งหมดที่ผู้เรียนต้องศึกษาเพื่อให้ได้รับ การรับรอง จากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่กำหนดตามกฎหมาย

อาจารย์ประจำ หมายถึง ข้าราชการ พนักงาน และบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษาทั้งป การศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา

4. องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมิน

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีปรัชญา ปณิธาน และจุดเน้นที่อาจแตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ที่สถาบันจะกำหนดวิสัยทัศน์ แผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปีให้ชัดเจนและสอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน กฎหมาย และจุดเน้นของสถาบัน ที่สนับสนุนภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) และการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก

ในกระบวนการกำหนดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ สภาสถาบันเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมของสมาชิกทุกกลุ่มในสถาบัน และมีการถ่ายทอดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ที่กำหนดแล้วให้รับทราบทั่วกันทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา ตลอดจนผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้ใช้บริการและสังคมโดยรวม

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน
3. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

5. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
7. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. หลักการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

1.1 กระบวนการพัฒนาแผน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 : กระบวนการพัฒนาแผน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลัก สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีการกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของสถาบัน เพื่อให้สถาบันดำเนินการสอดคล้องกับอัตลักษณ์หรือจุดเน้น มีคุณภาพ มีความเป็นสากล และเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ดังนั้น สถาบันต้องกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ตลอดจนมีการพัฒนาแผนกลยุทธ์และแผนดำเนินงานเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของสถาบัน

ในการพัฒนาแผนกลยุทธ์ นอกเหนือจากการพิจารณาอัตลักษณ์หรือจุดเน้นของสถาบันแล้ว จะต้องคำนึงถึงหลักการอุดมศึกษา กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ยุทธศาสตร์ด้านต่างๆ ของชาติ รวมถึงทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานของสถาบันเป็นไปอย่างมีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับ และสามารถตอบสนองสังคมในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการจัดทำแผนกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับนโยบายของสถาบัน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบัน และได้รับความเห็นชอบจากสถาบัน โดยเป็นแผนที่เชื่อมโยงกับปรัชญาหรือปณิธานและพระราชบัญญัติสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับจุดเน้นของกลุ่มสถาบัน กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551 - 2565) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2551 - 2554)
2. มีการถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ระดับสถาบันไปสู่ทุกหน่วยงานภายใน

3. มีกระบวนการแปลงแผนกลยุทธ์เป็นแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 4 พันธกิจ คือ ด้านการเรียน การสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม
4. มีตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการประจำปี และค่าเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้ เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี
5. มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 4 พันธกิจ
6. มีการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติการประจำปี อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารเพื่อพิจารณา
7. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารและสภาสถาบันเพื่อพิจารณา
8. มีการนำผลการพิจารณา ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของสภาสถาบันไปปรับปรุงแผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการประจำปี

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 หรือ 7 ข้อ	มีการดำเนินการ 8 ข้อ

องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต

หลักการ

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วย การมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการร่วมมือร่วมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการวางระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่างๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ได้แก่ (ก) หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ (ข) คณาจารย์และระบบการพัฒนาอาจารย์

(ค) สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน (ง) ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น (จ) อุปกรณ์การศึกษา (ฉ) สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา (ช) การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา (ซ) องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเห็นสมควร ตามที่กฎกระทรวง ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 กำหนด

มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
4. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551
7. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HED.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. กฎกระทรวง ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 กระทรวงศึกษาธิการ
9. แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
10. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
11. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 8 ตัวบ่งชี้ และ**ตัวบ่งชี้ สมศ.** 5 ตัวบ่งชี้ คือ

- 2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร
 - 2.1.1 บันทึกปริญญาดัชนีที่ได้นำมาทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี (สมศ.)
 - 2.1.2 คุณภาพของบันทึกปริญญาดัชนี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (สมศ.)
- 2.2 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- 2.3 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

2.3.1 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (สมศ.)

2.3.2 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์ (สมศ.)

2.4 ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

2.5 ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน

2.7 ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต

2.8 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา

2.8.1 การพัฒนาคณาจารย์ (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 : ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับปรัชญา วัฒนธรรม วิสัยทัศน์ พันธกิจและความพร้อมของสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการทางด้าน วิชาการและวิชาชีพของสังคม มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอตามหลักเกณฑ์และตัวบ่งชี้ของ การประกันคุณภาพหลักสูตร มีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและมีการ ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :

1. มีระบบและกลไกการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนด โดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

2. มีระบบและกลไกการปิดหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการ อุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

3. ทุกหลักสูตรมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หมายถึง ต้องมีการประเมินผลตาม “ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามประกาศ มาตรฐานคุณวุฒิสาขาสหวิชาชีพ หรือสาขาวิชา เพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน” กรณีที่ หลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาสหวิชาชีพ หรือสาขาวิชา ให้ประเมินตามตัวบ่งชี้กลางที่กำหนดใน ภาคผนวก ก) สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพต้องได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่ เกี่ยวข้องด้วย

(หมายเหตุ : สำหรับหลักสูตรเก่าหรือหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ได้ดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติก่อนปีการศึกษา 2555 ให้ยึดตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548)

4. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตรอย่างน้อยตามกรอบเวลาที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมิน 5 ข้อแรกและอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปี ทุกหลักสูตร

5. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการพัฒนาหลักสูตรทุกหลักสูตรตามผลการประเมินในข้อ 4 กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมินครบ ทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร

หมายเหตุ :

1. การนับหลักสูตรปริญญาโทแผน ก และปริญญาเอก ให้นับหลักสูตรที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในรอบปีการศึกษาที่ทำการประเมิน สำหรับการนับหลักสูตรทั้งหมดให้นับหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนทุกระดับปริญญา โดยนับรวมหลักสูตรที่รับนักศึกษาแต่ไม่นับรวมหลักสูตรที่สภาสถาบันอนุมัติให้ปิดดำเนินการแล้ว

2. การนับจำนวนนักศึกษาในเกณฑ์มาตรฐานข้อ 8 ให้นับตามจำนวนหัวนักศึกษาในปีการศึกษานั้นๆ และนับทั้งนักศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษ ทั้งในที่ตั้งและนอกที่ตั้ง

3. คณะกรรมการรับผิดชอบ หมายถึง คณะกรรมการที่รับผิดชอบในการเสนอหลักสูตรใหม่ หรือเสนอปรับปรุงหลักสูตร หรือเสนอปิดหลักสูตร และคณะกรรมการที่รับผิดชอบบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามรายละเอียดหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ ซึ่งอาจเป็นชุดเดียวกันทั้งหมดหรือต่างชุดก็ได้

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ ครบ 5

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1.1 : บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี (สมศ.)

คำอธิบาย

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขานั้นๆ ที่ได้งานทำ หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น

การนับการมีงานทำ สามารถนับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ โดยการนับจำนวนผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times 100$$

หมายเหตุ ไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษาหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว และผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาทั้ง (หักออกทั้งตัวตั้งและตัวหาร)

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลที่ต้องการ

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ (อย่างน้อยร้อยละ 80) และในเชิงคุณลักษณะ (ครอบคลุมทุกกลุ่มสาขาวิชา) กรณีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจไม่ถึงร้อยละ 80 ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ให้มีการติดตามซ้ำและรายงานผลที่ติดตามซ้ำเปรียบเทียบกับผลที่เก็บได้ในครั้งแรก โดยผลการสำรวจต้องสามารถระบุข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. จำนวนผู้ตอบแบบสำรวจ
2. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ (ภาคนอกเวลาราชการ)
3. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำ
4. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาประกอบอาชีพอิสระ
5. จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา
6. จำนวนบัณฑิตที่ศึกษาต่อ
7. เงินเดือนหรือรายได้ต่อเดือน ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1.2 : คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (สมศ.)

คำอธิบาย

คุณภาพของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF: HEd. หรือ Thai Qualifications Framework for Higher Education) หมายถึง คุณลักษณะของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่ สกอ.ระบุ โดยเป็น คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่สถาบันกำหนด ครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้ง TQF ตามสาขาวิชาชีพที่ประกาศใช้ ตลอดจนสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภาหรือองค์กรวิชาชีพกำหนดเพิ่มเติม หรือสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

กรณีที่บัณฑิตที่มีการเพิ่มเติมคุณลักษณะของบัณฑิตที่เพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานทั้ง 5 ด้าน ต้องทำการประเมินครบทุกด้าน

วิธีการคำนวณ

$\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม 5)

ข้อมูลที่ต้องการ

1. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตในด้านต่างๆ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ดำเนินการรวบรวมข้อมูล
2. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตจากสถานประกอบการผู้ใช้นักศึกษา หรือสถาบันที่รับบัณฑิตเข้าศึกษาต่อ
3. ข้อมูลผลการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตจากระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online System) โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 : อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความถนัดทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้นสถาบันจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์การประเมินจากแนวทางต่อไปนี้

ใช้การแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0 - 5 โดยใช้เกณฑ์

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 30 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

$$\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก} \times 100}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}}$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ :

1. คุณวุฒิปริญญาเอก พิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นแทนคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพ มีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในกรณีที่มีอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุในคำชี้แจงเกี่ยวกับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ หน้า 27

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 : อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : บัญชีนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ ตามพันธกิจของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์การประเมินจากแนวทางต่อไปนี้

ใช้การแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5 โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกัน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

$$\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ : การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3.1 : ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (สมศ.)

คำอธิบาย

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถในการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพขั้นสูง

ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง บทความวิจัยของวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ที่ตีพิมพ์หรือศิลปะนิพนธ์ที่เผยแพร่

การตีพิมพ์ หมายถึง การตีพิมพ์บทความจากวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ ในวารสารวิชาการ (Journal) ในระดับชาติหรือนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลที่กำหนด รวมถึงบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติตามเงื่อนไขที่กำหนด

บทความจากวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์และสามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็น Full Paper เท่านั้น

การเผยแพร่ หมายถึง การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์จากศิลปะนิพนธ์ โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือจัดการแสดง (Performance) ซึ่งเป็นการนำเสนอผลงาน หรือสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะ คนตรีที่เป็นผลงานวิชาการ (นอกเหนือจากงานวิจัย) ผู้สาธารณะและ/หรือกลุ่มเป้าหมาย โดยมีการจัดการนำเสนอในระดับชาติหรือนานาชาติอย่างเป็นระบบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพ หรือได้รับการสนับสนุนจากองค์กร สมาคมที่เกี่ยวข้องและมีชื่อเสียงในระดับชาติหรือนานาชาติ และมีกระบวนการประเมินคุณค่าของผลงานในการเผยแพร่ เช่น

- มีคณะกรรมการผู้พิจารณาก่อนกรองคุณภาพของผลงานก่อนเผยแพร่ ซึ่งอาจประกอบด้วยศิลปินระดับชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ และนักวิชาการที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ
- การประกวด มีรางวัลรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่มีคุณภาพ และที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ

วิธีการคำนวณ

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท	X 100
จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด	

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.125	- บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ
0.25	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI <u>หรือ</u> บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ
0.50	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ(Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงานฯ
0.75	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้น <u>นอกเหนือ</u> ฐานข้อมูล ISI หรือ บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร วิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงานฯ
1.00	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ(Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์
0.125	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับสถาบัน
0.25	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับจังหวัด/ภาค
0.50	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับชาติ
0.75	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับภูมิภาคอาเซียน*
1.00	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับนานาชาติ (ทั้งในและนอกประเทศ)

*อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ บรูไน ลาว กัมพูชา เวียดนาม และพม่า

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 50 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนและรายชื่อวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ระดับปริญญาโทในแต่ละปีการศึกษา ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท รายปีตามปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ ค่าน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น
2. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อสถานที่ จังหวัด หรือประเทศที่เผยแพร่ และระบุรูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน ค่าน้ำหนักของผลงานสร้างสรรค์แต่ละผลงาน
3. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3.2 : ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์(สมศ.)

คำอธิบาย

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถในการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและ นักวิชาชีพชั้นสูง

ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกที่ตีพิมพ์

การตีพิมพ์ หมายถึง การตีพิมพ์บทความจากวิทยานิพนธ์ ในวารสารวิชาการ (Journal) ในระดับชาติหรือนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลที่กำหนด รวมถึงบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติตามเงื่อนไขที่กำหนด

บทความจากวิทยานิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์และสามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็น Full Paper เท่านั้น

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.125	- บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ
0.25	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal)

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
	ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI <u>หรือ</u> บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ
0.50	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงานฯ
0.75	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้นนอกเหนือฐานข้อมูล ISI หรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงานฯ
1.00	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนและรายชื่อวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกในแต่ละปีการศึกษา ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก รายปีตามปีปฏิทินที่ตรงกับ ปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ ค่าน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น
2. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 : ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำเป็นต้องมีการบริหารและพัฒนาคณาจารย์อย่างเหมาะสมทั้งในด้านเทคนิคการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ และการใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย รวมทั้งมีการปรับกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ผลการเรียนรู้และข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้เรียน นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องมีบุคลากรสายสนับสนุนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับพันธกิจและเป้าหมายของสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์ทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอนและการวัดผล และมีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์
2. มีการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด
3. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. มีระบบการติดตามให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ตลอดจนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
5. มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน และดูแลควบคุมให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติ
6. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 หรือ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

หมายเหตุ :

หลักฐานสำหรับการประเมินในเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 3 เช่น ผลการประเมิน หรือผลการสำรวจความพึงพอใจของคณาจารย์และบุคลากร ด้านสวัสดิการ การเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และการสร้างขวัญและกำลังใจ หรือหลักฐานเชิงประจักษ์อื่นๆ ที่เชื่อมโยงให้เห็นการทำงานได้ดีขึ้น

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 : ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : นอกเหนือจากการเรียนการสอน สถาบันอุดมศึกษาควรจัดบริการด้านกายภาพอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในเรื่องการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนเช่น สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ห้องสมุด และแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ การบริการด้านงานทะเบียนการบริการนักศึกษานานาชาติ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องมีสภาพแวดล้อมและการบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา เช่น สิ่งแวดล้อมในสถาบัน หอพักนักศึกษาห้องเรียน สถานที่ออกกำลังกาย บริการอนามัย การจัดจำหน่ายอาหาร เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการจัดการหรือจัดบริการเพื่อให้นักศึกษามีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ในอัตราไม่สูงกว่า 8 FTES ต่อเครื่อง
2. มีบริการห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และมีการฝึกอบรมการใช้งานแก่นักศึกษาทุกปีการศึกษา
3. มีบริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานักศึกษา อย่างน้อยในด้านห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
4. มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ อย่างน้อยในด้านงานทะเบียนนักศึกษาผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การบริการอนามัยและการรักษาพยาบาล การจัดการหรือจัดบริการด้านอาหารและสนามกีฬา
5. มีระบบสาธารณูปโภคและรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจนบริเวณโดยรอบ อย่างน้อยในเรื่องประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่าง ๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
6. มีผลการประเมินคุณภาพของบริการในข้อ 2 - 5 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
7. มีการนำผลการประเมินคุณภาพในข้อ 6 มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการบริการด้านกายภาพที่สนองความต้องการของผู้รับบริการ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

หมายเหตุ :

1. ในเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1 ให้นำรวม notebook และ mobile device ต่างๆ ของนักศึกษาที่มีการลงทะเบียนการใช้ wifi กับสถาบันด้วย
2. การคิดจำนวน FTES ให้นำจำนวน FTES ของแต่ละระดับการศึกษารวมเข้าด้วยกันโดยไม่ต้องเทียบเป็น FTES ของระดับปริญญาตรี

ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 : ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยืดหยุ่น โดยการมีส่วนร่วมจากบุคคล สถาบัน หรือชุมชนภายนอก มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่นึกถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนักศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมากต่อความสนใจใฝ่รู้และต่อศักยภาพในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษา เช่น การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระในรูปโครงการวิจัยส่วนบุคคล การจัดให้มีชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างพอเพียง มีการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงการมีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอสำหรับการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร
2. ทุกราายวิชาของทุกหลักสูตร มีรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม(ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ตามที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
3. ทุกหลักสูตรมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย

4. มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนทุกหลักสูตร

5. มีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัย หรือจากกระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

6. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา โดยผลการประเมินความพึงพอใจแต่ละรายวิชาต้องไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5

7. มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ ทุกรายวิชา ตามผลการประเมินรายวิชา

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

หมายเหตุ :

1. มหาวิทยาลัยหรือคณะจะต้องประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุน การเรียนรู้ทุกรายวิชาทุกภาคการศึกษา ยกเว้น รายวิชาที่ไม่มีการเรียนการสอนในชั้นเรียนหรือในห้องปฏิบัติการ เช่น การฝึกงาน สหกิจศึกษา การค้นคว้าอิสระ วิชาโครงงาน สารนิพนธ์ และวิทยานิพนธ์ เป็นต้น

2. งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ตามเกณฑ์ข้อ 5 หมายถึง งานวิจัยของผู้สอนของสถาบันที่ได้พัฒนาขึ้น และนำไปใช้ในการพัฒนาวิธีการสอน

กรณีหลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ต้องมีการจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาด้วย

ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 : ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คุณลักษณะของบัณฑิต หมายถึง คุณสมบัติที่พึงประสงค์ซึ่งผู้สำเร็จ การศึกษาระดับอุดมศึกษาพึงมี ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ คุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิแห่งชาติของแต่ละหลักสูตร และคุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต คุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติมี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้าน ทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์ เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศส่วนคุณลักษณะบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้ บัณฑิต อาจมีความแตกต่างกันตามลักษณะอาชีพหรือบริบทของผู้ใช้ และอาจปรากฏในกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิแห่งชาติ หรือที่มีลักษณะเพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เช่น การบริหารจัดการ การเป็นผู้ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน การก้าวทันวิทยาการ ความสามารถในการประยุกต์ความรู้กับการปฏิบัติงานจริง สำหรับผู้สำเร็จ การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หรือผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรที่เน้นการวิจัย ควรมีคุณลักษณะเพิ่มเติม ด้านความเป็นนักวิชาการ การเป็นผู้นำทางความคิด โดยเฉพาะความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ และ การนำเสนอผลงาน

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :

1. มีการสำรวจคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตอย่างน้อย สำหรับทุกหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทุกรอบระยะเวลาตามแผนกำหนดการศึกษาของหลักสูตร
2. มีการนำผลจากข้อ 1 มาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผล การศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ส่งเสริมทักษะอาชีพและคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
3. มีการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณที่ เอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิต
4. มีระบบและกลไกการส่งเสริมให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม การประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระหว่างสถาบัน หรือที่ประชุมระดับชาติ หรือนานาชาติ
5. มีกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาที่จัด โดยสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 : ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับ
นักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพบัณฑิตตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิต และสังคม ดังนั้น สถาบันจึงควรมีการวัดระดับความสำเร็จของการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมที่สถาบันจัดให้กับนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการกำหนดพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาที่ต้องการส่งเสริมไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
2. มีการถ่ายทอดหรือเผยแพร่พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาที่ต้องการส่งเสริมตามข้อ 1 ไปยังผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษาและผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างทั่วถึงทั้งสถาบัน
3. มีโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่กำหนดในข้อ 1 โดยระบุตัวบ่งชี้และเป้าหมายวัดความสำเร็จ
4. มีการประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายที่กำหนดในข้อ 3 โดยมีผลการประเมินบรรลุเป้าหมายอย่างน้อยร้อยละ 90 ของตัวบ่งชี้
5. มีนักศึกษาหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับนักศึกษาได้รับการยกย่องชมเชย ประกาศ เกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

หมายเหตุ :

1. การยกย่องชมเชยประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรม จริยธรรม หากดำเนินการในระดับมหาวิทยาลัย ต้องมีกิจกรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย อย่างน้อยร้อยละ 50 และมีผู้เข้าร่วมการแข่งขันหรือเข้าร่วมการคัดเลือกที่มาจากหลากหลายสถาบัน (ตั้งแต่ 3 สถาบันขึ้นไป)

1. จำนวนและรายชื่ออาจารย์ประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับเฉพาะอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริงที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมกรณีลาศึกษาต่อ โดยนำเสนอเป็นรายบุคคล พร้อมทั้งระบุผลการศึกษาดำเนินทางวิชาการ และค่าน้ำหนักตามระดับคุณภาพของอาจารย์

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา

หลักการ

การดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษานับสนุนส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติพร้อม นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นตามหลักสูตร กิจกรรมการพัฒนานักศึกษาแบ่งออกได้เป็นสองส่วน คือ (1) การจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าซึ่งสถาบันจัดขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า และ (2) การจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ดำเนินการโดยองค์กรนักศึกษาซึ่งได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากสถาบัน ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ตลอดจนคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ รวมทั้งทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
4. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
7. มาตรฐานกิจการนักศึกษา พ.ศ. 2541 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ

3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร

3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 : ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษาควรจัดบริการด้านต่างๆ ให้นักศึกษาและศิษย์เก่าอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในกิจกรรมต่อไปนี้ (1) การบริการด้านการแนะแนวและการให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต (2) การบริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า เช่น ทุนกู้ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหาแหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า และ (3) การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าในรูปแบบต่างๆ

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษา
2. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา
3. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักศึกษา
4. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า
5. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์ให้ศิษย์เก่า
6. มีผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการในข้อ 1 - 3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
7. มีการนำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการให้บริการที่สนองความต้องการของนักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

หมายเหตุ : ในกรณีคณะหรือสถาบันที่ยังไม่มีศิษย์เก่าถือว่าผ่านเกณฑ์มาตรฐานข้อ 4 และข้อ 5 โดยอนุโลม

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 : ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษาต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่างๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษาหมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยสถาบันและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5 ประการ ได้แก่ (1) คุณธรรมจริยธรรม (2) ความรู้ (3) ทักษะทางปัญญา (4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภา/องค์กรวิชาชีพได้กำหนดเพิ่มเติม ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. ส่วนงานจัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่ส่งเสริมผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทุกด้าน
2. มีกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา
3. มีการส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาอย่างน้อย 5 ประเภทสำหรับระดับปริญญาตรี และอย่างน้อย 2 ประเภทสำหรับระดับบัณฑิตศึกษา จากกิจกรรมต่อไปนี้
 - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
 - กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ
 - กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีงแวดล้อม
 - กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
 - กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
4. มีการสนับสนุนให้นักศึกษาสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในสถาบันและระหว่างสถาบัน และมีกิจกรรมร่วมกัน
5. มีการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา
6. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตามทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสถาบัน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละสถาบัน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) สถาบันต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็งโดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่นๆ ของสถาบัน และ 3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์สนองยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
5. นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ. 2551-2554) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
6. แนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัย พ.ศ. 2541 สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้และ ตัวบ่งชี้ สมศ. 3 ตัวบ่งชี้ คือ

- 4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
- 4.2 ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
- 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย
- 4.3.1 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (สมศ.)

4.3.2 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ (สมศ.)

4.3.3 ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 : ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัย การส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็น ซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :

1. มีระบบและกลไกบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนด้านการวิจัยของสถาบัน และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน
3. มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัยแก่อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ
4. มีการจัดสรรงบประมาณของสถาบัน เพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
5. มีการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ตามอัตลักษณ์ของสถาบันอย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้
 - ห้องปฏิบัติการวิจัยฯ หรือหน่วยวิจัยฯ หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัยฯ
 - ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยฯ
 - สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยฯ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการวิจัย
 - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยฯ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)
6. มีการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนในข้อ 4 และข้อ 5 อย่างครบถ้วนทุกประเด็น
7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถาบัน

8. มีระบบและกลไกเพื่อสร้างงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือจากสภาพปัญหาของสังคม เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและสังคมและดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 หรือ 7 ข้อ	มีการดำเนินการ ครบ 7 ข้อตามเกณฑ์ทั่วไปและครบถ้วนตามเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 : ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริหารจัดการความรู้จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เพื่อเผยแพร่ไปยังคณาจารย์ นักศึกษา วงการวิชาการ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนชุมชนเป้าหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับทุกสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น สถาบันต้องจัดระบบส่งเสริมสนับสนุนให้มีการรวบรวม เผยแพร่ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพยากรปัญญาจากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างเหมาะสมกับผู้ใช้แต่ละกลุ่ม โดยสิ่งที่เผยแพร่ต้องมีคุณภาพเชื่อถือได้และรวดเร็วทันเหตุการณ์

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :

1. มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ
2. มีระบบและกลไกการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
3. มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้จากข้อ 2 ผู้สาธารณชนและผู้เกี่ยวข้อง
4. มีการนำผลงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน

5. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 : เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในสถาบันอุดมศึกษา คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในสถาบันและที่ได้รับจากภายนอกสถาบันเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบัน

นอกจากนั้นเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สถาบันได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของสถาบัน โดยเฉพาะสถาบันที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

เกณฑ์การประเมิน : โดยการแปลงจำนวนเงินต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำเป็นคะแนนระหว่าง 0 - 5

เกณฑ์ประเมินเฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค2 จำแนกเป็น 3 กลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 60,000 บาทขึ้นไปต่อคน

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 50,000 บาทขึ้นไปต่อคน

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบัน
ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 25,000 บาทขึ้นไปต่อคน

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อ
จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

$$\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ}}$$

2. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

สรุปคะแนนที่ได้ในระดับคณะวิชาและระดับสถาบัน

1. คะแนนที่ได้ในระดับคณะวิชา = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกกลุ่มสาขาวิชาในคณะวิชา
2. คะแนนที่ได้ในระดับสถาบัน = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกคณะวิชาในสถาบัน

หมายเหตุ :

1. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำ ให้นับตามปีการศึกษา และนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ

2. ให้นับจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญารับทุนในปีการศึกษา ปีปฏิทิน หรือปีงบประมาณ
นั้นๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง

3. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือ
หลักฐานจากการตกลงร่วมกันของสถาบันที่ร่วมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏ กรณีที่
ไม่มีหลักฐาน ให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละสถาบัน

4. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัย สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่ได้ลงนามใน
สัญญารับทุนโดยอาจารย์หรือนักวิจัย แต่ไม่สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่บุคลากรสายสนับสนุนที่
ไม่ใช่ นักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3.1 : งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (สมศ.)

คำอธิบาย

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวางจากการเปรียบเทียบกับงานบทความวิจัยที่ตีพิมพ์และจำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

การตีพิมพ์ หมายถึง การตีพิมพ์บทความจากผลงานวิจัยในวารสารวิชาการ (Journal) ในระดับชาติหรือนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลที่กำหนด รวมถึงบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติตามเงื่อนไขที่กำหนด

บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ที่สามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็น Full Paper เท่านั้น

การเผยแพร่ หมายถึง การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือจัดการแสดง (Performance) ซึ่งเป็นการนำเสนอผลงาน หรือสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะ ดนตรี และการแสดงที่เป็นผลงานวิชาการ (นอกเหนือจากงานวิจัย) สู่สาธารณะหรือกลุ่มเป้าหมาย โดยมีการจัดการนำเสนอในระดับชาติหรือนานาชาติอย่างเป็นระบบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพ หรือได้รับการสนับสนุนจากองค์กร สมาคมที่เกี่ยวข้องและมีชื่อเสียงในระดับชาติหรือนานาชาติ และมีกระบวนการประเมินคุณค่าของผลงานในการเผยแพร่ เช่น

- มีคณะกรรมการผู้พิจารณากลั่นกรองคุณภาพของผลงานก่อนเผยแพร่ ซึ่งอาจประกอบด้วยศิลปินระดับชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ และนักวิชาการที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ
- การประกวด มีรางวัลรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่มีคุณภาพ และที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.125	- บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI <u>หรือ</u> บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ
0.50	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงานฯ
0.75	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้นนอกเหนือฐานข้อมูล ISI หรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร วิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงานฯ
1.00	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์
0.125	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (exhibition) หรือการจัดการแสดง (performance) ระดับสถาบัน
0.25	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (exhibition) หรือการจัดการแสดง (performance) ระดับจังหวัด
ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์
0.50	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (exhibition) หรือการจัดการแสดง (performance) ระดับชาติ
0.75	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (exhibition) หรือการจัดการแสดง

	(performance) ระดับภูมิภาค (อาเซียน 10 ประเทศ) *
1.00	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (exhibition) หรือการจัดการแสดง (performance) ระดับนานาชาติ (ต้องได้รับการยอมรับในวงการศิลปะ)

*อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ บรูไน ลาว กัมพูชา เวียดนาม และพม่า

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่}}{\text{อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละเท่ากับ 5 คะแนน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	5 คะแนน
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	20
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	20
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	10/20

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยระดับชาติและนานาชาติทั้งหมด ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ (พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ) โดยรายงานในแต่ละปีปฏิทิน ในช่วงสามปีปฏิทินย้อนหลัง จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน ทั้งนี้ให้ระบุค่าน้ำหนักของแต่ละบทความวิจัยด้วย

2. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติทั้งหมดของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ (พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อสถานที่ จังหวัด หรือประเทศที่เผยแพร่ และระบุรูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน) โดยรายงานในแต่ละปีปฏิทิน ในช่วงสามปีปฏิทินย้อนหลัง จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน ทั้งนี้ให้ระบุค่าน้ำหนักของแต่ละผลงานสร้างสรรค์ด้วย

3. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ ทั้งนี้ให้รายงานย้อนหลังสามปี จนถึงปีการศึกษาที่ประเมิน

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3.2 : งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ (สมศ.)

คำอธิบาย

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีประโยชน์สู่การนำไปใช้จากการเปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่นำมาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัย และรายงานการวิจัยโดยได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

การนำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการ โครงการวิจัย และรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรมกับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักฐานปรากฏอย่างชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงตามวัตถุประสงค์ และได้การรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนและรายชื่องานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ซึ่งเป็นผลงานวิจัยที่เสร็จสิ้นในปีใดปีหนึ่งในรอบ 3 ปี โดยนับรวมผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์ของอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดำเนินการเสร็จ ปีที่นำไปใช้ประโยชน์ ชื่อหน่วยงานที่นำไปใช้ประโยชน์ โดยมีหลักฐานการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ

และนานาชาติที่เกี่ยวข้อง โดยรายงานย้อนหลัง 3 ปี จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน ทั้งนี้ให้
แสดงข้อมูลที่ระบุรายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ชัดเจนด้วยตามแนวทางดังต่อไปนี้

- ข้อมูลที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำสิ่งประดิษฐ์อันเป็นผลจาก

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

- ข้อมูลที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำนโยบาย กฎหมาย มาตรการ ที่
เป็นผลมาจากงานวิจัยนโยบายไปใช้

- ข้อมูลที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม จากการนำผลงานวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อ
การพัฒนาสาธารณะไปใช้

2. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และ
นักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ ทั้งนี้ให้รายงานย้อนหลัง 3 ปี จนถึงปีการศึกษาที่ประเมิน

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3.3 : ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ (สมศ.)

คำอธิบาย

ผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพ สะท้อนถึงสมรรถนะในการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์
วิจัย การปฏิบัติจริงและได้นำไปใช้ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนางานในหน้าที่จนเกิดผลดีต่อการพัฒนา
คุณภาพการจัดการศึกษา และเป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ
0.25	- บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ
0.50	- บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ
0.75	- ตำราหรือหนังสือที่มีการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
1.00	- ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์ การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว <u>หรือ</u> ตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูงมีผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ

วิธีการคำนวณ

$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ}}{\text{อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$
--

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ 10 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนและรายชื่อผลงานวิชาการ (บทความวิชาการ ตำรา หนังสือ) ที่มีระดับคุณภาพของอาจารย์ประจำ รายปีตามปีปฏิทิน โดยนับรวมผลงานของอาจารย์ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่ผลงานแล้วเสร็จ ปีที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เชื่อถือได้ ชื่อหน่วยงานที่รับรอง และมีหลักฐานการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คำนวณน้ำหนักของผลงานวิชาการแต่ละชิ้น โดยรายงานย้อนหลัง 3 ปี จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน
2. จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษาของ โดยนับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ ทั้งนี้ให้รายงานย้อนหลัง 3 ปี จนถึงปีการศึกษาที่ประเมิน

องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม

หลักการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้วสถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาคำแนะนำทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สผ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้และตัวบ่งชี้ สมศ. 2 ตัวบ่งชี้ คือ

- 5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม
- 5.2 กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม
 - 5.2.1 การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือ การวิจัย (สมศ.)
 - 5.2.2 การเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 : ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการบริการทางวิชาการอย่างเป็นระบบ และมีการจัดโครงสร้างสถาบันเพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนระบบดังกล่าว การให้บริการทางวิชาการต้องมีความเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย และสามารถบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน
3. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัย
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

หมายเหตุ : เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 4 ต้องมีการประเมินความสำเร็จของการบูรณาการตามเกณฑ์ข้อ 2 และข้อ 3

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 : กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ความสามารถในการให้บริการทางวิชาการในลักษณะห่วงโซ่คุณค่าที่สนองความต้องการและเป็นที่ยอมรับของชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หน่วยงานวิชาชีพ สังคมได้อย่างมีคุณภาพตามศักยภาพและความพร้อมตามจุดเน้นของสถาบัน พิจารณาได้จาก (1) ประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการ (2) การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกและ (3) ความรู้ที่เกิดจากการให้บริการทางวิชาการและการเผยแพร่ความรู้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพเพื่อประกอบการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นของสถาบัน
2. มีความร่วมมือด้านบริการทางวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือภาคเอกชน หรือภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพ
3. มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคม
4. มีการนำผลการประเมินในข้อ 3 ไปพัฒนาระบบและกลไก หรือกิจกรรมการให้บริการทางวิชาการ
5. มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในสถาบันและเผยแพร่สู่สาธารณชน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2.1 : การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือ การวิจัย (สมศ.)

คำอธิบาย

การให้บริการวิชาการ หมายถึง การที่สถาบันการศึกษาซึ่งอยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชนหรือสังคมหรือเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชนในด้านวิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งประเทศชาติและนานาชาติ การบริการวิชาการเป็นการบริการที่มีค่าตอบแทน และบริการวิชาการให้เปล่า โดยมีการนำความรู้และประสบการณ์มาพัฒนาหรือบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนหรือการวิจัย อาทิ บทความ ตำรา หนังสือ รายวิชาหรือหลักสูตร เป็นต้น

ประเด็นการพิจารณา

1. ร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่ใช้กับการเรียนการสอนต่อจำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ 10
2. ร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่ใช้กับการวิจัยต่อจำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ 10
3. ร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่ใช้กับการขยายผลสู่การปรับปรุงรายวิชาต่อจำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ 5
4. ร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่ใช้กับการขยายผลสู่การเปิดรายวิชาใหม่ต่อจำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ 5
5. ร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่ใช้กับการต่อยอดคู่มือหนังสือหรือตำราต่อจำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ 5

เกณฑ์การให้คะแนน

1	2	3	4	5
มีการปฏิบัติ 1 ข้อ	มีการปฏิบัติ 2 ข้อ	มีการปฏิบัติ 3 ข้อ	มีการปฏิบัติ 4 ข้อ	มีการปฏิบัติ 5 ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

1. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงว่าอาจารย์ประจำได้รวบรวม จัดระบบ และมีการประมวลความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนไปต่อยอดพัฒนาเป็นหนังสือ ตำรา หรืองานวิจัย ขยายผลนำไปสู่การปรับปรุงรายวิชาหรือนำไปสู่การเปิดรายวิชาใหม่

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2.2 : การเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก (สมศ.)

คำอธิบาย

โครงการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หมายถึง โครงการที่สถาบันจัดขึ้นเพื่อพัฒนาชุมชนหรือองค์กรภายนอกและเมื่อดำเนินการแล้วมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนหรือองค์กรภายนอกในด้านต่างๆ หรือ ทำให้ชุมชนหรือองค์กรภายนอกสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามศักยภาพของตน

ประเด็นการพิจารณา

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือองค์กร
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. ชุมชนหรือองค์กรมีผู้นำหรือสมาชิกที่มีการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
4. ชุมชนหรือองค์กรสร้างกลไกที่มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยคงอัตลักษณ์และวัฒนธรรมของชุมชนหรือองค์กร
5. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคม หรือชุมชน/องค์กรมีความเข้มแข็ง

เกณฑ์การให้คะแนน

1	2	3	4	5
มีการปฏิบัติ 1 ข้อ	มีการปฏิบัติ 2 ข้อ	มีการปฏิบัติ 3 ข้อ	มีการปฏิบัติ 4 ข้อ	มีการปฏิบัติ 5 ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

1. แผนและกิจกรรมหรือโครงการที่ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน
2. ผลการปฏิบัติตามกิจกรรมหรือโครงการ
3. ข้อมูลจากกิจกรรมหรือโครงการที่เสริมสร้างความเข้มแข็งและตอบสนองความต้องการของชุมชนหรือองค์กรภายนอก

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

หลักการ

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษาดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และธรรมชาติของแต่ละสถาบัน และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม สร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงาน

รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้และตัวบ่งชี้ สมศ. 2 ตัวบ่งชี้ คือ

- 6.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
 - 6.1.1 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม (สมศ.)
 - 6.1.2 การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 : ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษาต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
3. มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
6. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 หรือ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1.1 : การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม (สมศ.)

คำอธิบาย

การทำนุบำรุง หมายถึง การให้ความสำคัญและเห็นถึงคุณค่าที่จะต้องดูแลรักษาให้คงอยู่ในสภาพที่ดี และสมบูรณ์ทั้งในปัจจุบัน และเพื่ออนาคต

ศิลปะ คือ งานสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมสร้างความสุนทรีย์ ความงาม และความสุข แก่ผู้คน สภาพแวดล้อม และสังคม ซึ่งพัฒนาการยกระดับความมีสุนิยม ความสุนทรีย์ และเข้าใจคุณค่าทางศิลปะ ซึ่งมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของมนุษย์ เป็นการนำศิลปะไปใช้ในการส่งเสริมพัฒนาอาจารย์และนักศึกษา

วัฒนธรรม หมายถึง ความเจริญงอกงามที่มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง เช่น เรื่องความคิด ความรู้สึก และความเชื่อ ก่อให้เกิดวัฒนธรรม สามารถเห็นได้จากพฤติกรรมในวิถีชีวิตสังคม และผลเกิดจากกิจกรรม และผลผลิตกิจกรรมของมนุษย์ วัฒนธรรมมีลักษณะเฉพาะและมีลักษณะสากล ซึ่งเปลี่ยนแปลงตามสมัยนิยม วัฒนธรรมปัจจุบันที่ดีจึงควรมีความสอดคล้องกับความเป็นสากล แต่มีรากฐานของวัฒนธรรมตนเอง ที่มีคุณค่าอย่างมั่นคง และมั่นใจ

วัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง วัฒนธรรมการเรียนรู้ วัฒนธรรมองค์กร วัฒนธรรมบุคลากร พัฒนากิจกรรมเพื่อให้เกิดวัฒนธรรม เช่น จิตอาสา ส่งเสริมการแสดงออกทางความคิดทั้งในและนอกห้องเรียน วัฒนธรรมการปฏิบัติ การสร้างวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับโลกยุคปัจจุบันแต่ต้องรู้คุณค่า

วัฒนธรรมที่เป็นรากฐานของตนเอง มหาวิทยาลัยควรเป็นบ่อเกิดของวัฒนธรรมที่ดี แล้วบุคลากรในมหาวิทยาลัยควรเป็นผู้นำทางวัฒนธรรมของสังคม อาทิ ความรับผิดชอบ ความมีวินัย และควรมีการส่งเสริมให้รักวัฒนธรรมของบ้านเกิดหรือวัฒนธรรมในชุมชน นอกจากนี้ควรมีพิจารณาในประเด็นการจัดการทางวัฒนธรรมและการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม เช่น มหาวิทยาลัยจะต้องแสดงบทบาทในการป้องกันหรือกรองสื่อ ที่ส่งผลให้เกิดการใช้สื่อเพื่อข่มขู่ข่มขืน หรือความเสื่อมเสียทางเพศ โดยไม่ต้องมองในอดีตเสมอไป และระวังตีความเรื่องวัฒนธรรมเป็นประเพณีไปหมด

ประเด็นการพิจารณา

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
4. ได้รับการยกย่องระดับชาติ
5. ได้รับการยกย่องระดับนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

1	2	3	4	5
มีการปฏิบัติ 1 ข้อ	มีการปฏิบัติ 2 ข้อ	มีการปฏิบัติ 3 ข้อ	มีการปฏิบัติ 4 ข้อ	มีการปฏิบัติ 5 ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

1. นโยบาย แผน ระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม
2. โครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม พร้อมรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรม รวมทั้งตัวบ่งชี้และเป้าหมายความสำเร็จ
3. รายงานสรุปผลหรือประเมินโครงการหรือกิจกรรม
4. หลักฐานที่แสดงโครงการหรือกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม ที่สถาบันดำเนินการใน แต่ละปีการศึกษา อาทิ รายงานประจำปี ผลการประเมินโครงการอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม งานวิจัยเชิงประเมินโครงการ หรืองบประมาณสนับสนุนโครงการ เป็นต้น
5. หลักฐานที่อธิบายรายละเอียดและแสดงกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลของการสรุปผลสำเร็จ เช่น ขั้นตอนและช่วงระยะเวลาการเก็บข้อมูล การสุ่มตัวอย่าง แบบสำรวจหรือแบบสอบถามหรือแบบประเมินวิธีการวิเคราะห์ผล เป็นต้น

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1.2 : การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม (สมศ.)

คำอธิบาย

การพัฒนา หมายถึง กระบวนการของการเปลี่ยนแปลงที่มีการวางแผนไว้แล้ว และมีวิธีดำเนินงานที่ดี คือ การทำให้ลักษณะเดิมเปลี่ยนไปตามที่มุ่งหมายไว้ เพื่อให้ลักษณะใหม่ที่เข้ามาแทนที่นั้นดีกว่าลักษณะเก่า

สุนทรียะทางศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง ความงดงามของศิลปะและวัฒนธรรม ที่เจริญงอกงาม มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง โดยสามารถจะศึกษาหาความรู้ และเรียนรู้ได้จากงานศิลปะและวัฒนธรรม เช่น หอศิลป์ วารสารศิลป์ ทัศนศิลป์และศิลปะสถาปัตยกรรม ศิลปะการแสดง เป็นต้น

การพัฒนาสุนทรียภาพ หมายถึง สถานศึกษามีการวางแผนงาน และการดำเนินงานที่ดีในการสร้างคุณค่าความงามของวัฒนธรรม หรือมีปฏิกิริยาต่อความงามทั้งหลาย ก่อให้เกิดความมีชีวิตชีวาของสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นธรรมชาติสิ่งแวดล้อม วัตถุ เหตุการณ์ การดำรงชีวิต สภาพแวดล้อมและปรากฏการณ์เหล่านั้นมีสภาพเป็นแรงบันดาลใจ (Inspiration) ที่จะกระตุ้นความรู้สึก กระตุ้นการรับรู้ โดยจะแปรการรับรู้ไปสู่ความรู้สึกนึกคิด การชื่นชมยินดี การวิพากษ์วิจารณ์ พร้อมกันนั้นก็พัฒนาความรู้สึกนึกคิดไปสู่การแสดงออก ไปสู่การสร้างสรรค ซึ่งอาจแสดงออกและสร้างสรรค์ได้ทุกด้านในชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกและสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ สร้างสรรค์ทางเทคโนโลยี สร้างสรรค์ทางสังคม ฯลฯ โดยมีพลังของสุนทรียภาพเป็นแรงสนับสนุน ทั้งนี้การวัดความมีชีวิตชีวาของมหาวิทยาลัย (มหาวิทยาลัยที่มีชีวิต) สามารถวัดได้ โดยมหาวิทยาลัยไม่ควรจำกัดเวลาปิด-เปิด มีพื้นที่ทางวัฒนธรรม ซึ่งหมายถึง พื้นที่ทั้งในหรือนอกมหาวิทยาลัยก็ได้ เป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ให้กับนักศึกษา บุคลากร และชุมชน โดยมหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางของชุมชน อาทิ แหล่งเรียนรู้ แหล่งศิลปวัฒนธรรม แหล่งพักผ่อน แหล่งออกกำลังกาย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยรักษาระบบนิเวศเดิม เป็นต้น

ประเด็นการพิจารณา

1. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบันที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดี
2. อาคารสถานที่ สะอาด และตกแต่งอย่างมีคุณค่าทางสุนทรียะ
3. ปรับแต่งและรักษาภูมิทัศน์ให้สวยงามตามธรรมชาติ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
4. มีพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรม และมีการจัดกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ
5. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5

เกณฑ์การให้คะแนน

1	2	3	4	5
มีการปฏิบัติ 1 ข้อ	มีการปฏิบัติ 2 ข้อ	มีการปฏิบัติ 3 ข้อ	มีการปฏิบัติ 4 ข้อ	มีการปฏิบัติ 5 ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

1. หลักฐานที่แสดงโครงการหรือกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม ที่สถาบันดำเนินการในแต่ละปีการศึกษา อาทิ งบประมาณในการสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมทางศิลปะและวัฒนธรรมต่องบดำเนินการ รายงานประจำปี ผลการประเมินโครงการอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม งานวิจัยเชิงประเมินโครงการ หรืองบประมาณสนับสนุนแต่ละโครงการ เป็นต้น
2. โครงการหรือกิจกรรม รายงานชื่อผลงาน หรือชิ้นงานที่เกิดขึ้นจากการส่งเสริมการอนุรักษ์พัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม พร้อมรายละเอียดโครงการ
3. รายงานสรุปผลหรือประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมหรือพัฒนาสุนทรียภาพทางศิลปะและวัฒนธรรม
4. หลักฐานที่อธิบายรายละเอียดและแสดงกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลของการสรุปผลสำเร็จ เช่น ขั้นตอนและช่วงระยะเวลาการเก็บข้อมูล การสุ่มตัวอย่าง แบบสำรวจหรือแบบสอบถามหรือแบบประเมินวิธีการวิเคราะห์ผล เป็นต้น

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของสถาบันให้มีประสิทธิภาพ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องบริหารจัดการด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)

5. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สผ.)

6. เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ 2552-2553

7. เกณฑ์การบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)

8. ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง คู่มือและแนวปฏิบัติในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2551

9. ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง มาตรฐานห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2544

ตัวบ่งชี้ จำนวน 4 ตัวบ่งชี้และตัวบ่งชี้ สมศ. 2 ตัวบ่งชี้ คือ

7.1 ภาวะผู้นำของสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน

7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้

7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ

7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง

7.4.1 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน (สมศ.)

7.4.2 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 : ภาวะผู้นำของสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญต่อการเจริญก้าวหน้าของสถาบันอุดมศึกษา คือ สภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบันนั้นๆ หากสภาสถาบันและผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เป็นผู้นำที่ดี มีธรรมาภิบาล รับผิดชอบต่อสังคม รักความก้าวหน้า ดูแลบุคลากรอย่างดี เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร มีความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหา และกำกับดูแลติดตามผลการดำเนินงานของสถาบันไปในทิศทางที่ถูกต้อง จะทำให้สถาบันเจริญรุ่งเรืองอย่างรวดเร็ว

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. สภาสถาบันปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดครบถ้วนและมีการประเมินตนเองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้า

2. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ กำหนดทิศทางการดำเนินงาน และสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับ มีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนาสถาบัน

3. ผู้บริหารมีการกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามที่มอบหมาย รวมทั้งสามารถสื่อสารแผนและผลการดำเนินงานของสถาบัน ไปยังบุคลากรในสถาบัน
4. ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรในสถาบันมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสม
5. ผู้บริหารถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมพัฒนาผู้ร่วมงาน เพื่อให้สามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบันได้ตามศักยภาพ
6. ผู้บริหารบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของสถาบันและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
7. สภาพสถาบันประเมินผลการบริหารงานของสถาบันและผู้บริหาร นำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารงานอย่างเป็นรูปธรรม

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

หมายเหตุ : หากจะประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานข้อที่ 6 นั้น ต้องแสดงข้อมูลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลครบถ้วนทั้ง 10 ประการ ตามนิยามศัพท์ที่ระบุไว้ ซึ่งสอดคล้องเป็นไปตามเกณฑ์ของ สมศ.

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 : การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : มาตรฐานการอุดมศึกษาข้อที่ 3 กำหนดให้สถาบันมีการสร้างและพัฒนา สังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งต้องมีการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่สถาบันแห่งการเรียนรู้ โดยมีการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในสถาบันซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในสถาบันสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษามีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด กระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันประกอบด้วยการระบุนความรู้ การคัดเลือก การรวบรวม การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในสถาบัน การกำหนดแนววิธปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันให้ดียิ่งขึ้น

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของส่วนงานอย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย
2. มีการกำหนดบุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยอย่างชัดเจนตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1
3. มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 และเผยแพร่ไปสู่บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด
4. มีการรวบรวมความรู้ตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge)
5. มีการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ในปีการศึกษาปัจจุบันหรือปีการศึกษาที่ผ่านมา ที่เป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge) และจากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 : ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันควรมีการพัฒนาสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจที่สอดคล้องกับนโยบายและการวางแผนระดับสถาบัน เพื่อให้เป็นระบบที่สมบูรณ์สามารถเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก เป็นระบบที่ใช้งานได้ทั้งเพื่อการบริหารการวางแผนและการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับ เพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจทุกด้านของบุคลากร เพื่อการติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงาน ตลอดจนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาสถาบัน ทั้งนี้ ระบบดังกล่าวต้องมีความสะดวกในการใช้งานโดยประเมินจากความพึงพอใจของผู้ใช้

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีแผนระบบสารสนเทศ (Information System Plan)
2. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจตามพันธกิจของสถาบัน โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ และการเงิน และสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ
3. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ
4. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศมาปรับปรุงระบบสารสนเทศ
5. มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 : ระบบบริหารความเสี่ยง

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษามีระบบบริหารความเสี่ยง โดยการบริหารและควบคุมปัจจัย กิจกรรม และกระบวนการดำเนินงานที่อาจเป็นมูลเหตุของความเสียหาย (ทั้งในรูปของตัวเงิน หรือไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง และการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับ คับประสิทธิภาพ ประสิทธิผล หรือความคุ้มค่า) เพื่อให้ระดับความเสี่ยง และขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่ยอมรับและควบคุมได้ โดยคำนึงถึงการเรียนรู้วิธีการป้องกันจากการคาดการณ์ปัญหาล่วงหน้าและโอกาสในการเกิด เพื่อป้องกันหรือบรรเทาความรุนแรงของปัญหา รวมทั้งการมีแผนสำรองต่อภาวะฉุกเฉิน เพื่อให้มั่นใจว่าระบบงานต่าง ๆ มีความพร้อมใช้งาน มีการปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อการบรรลุเป้าหมายของสถาบันตามยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เป็นสำคัญ

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยง โดยมีผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนที่รับผิดชอบ พันธกิจหลักของส่วนงานร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน
2. มีการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยง และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอย่างน้อย 3 ด้าน ตามบริบทของสถาบัน ตัวอย่างเช่น

- ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงิน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาคาร สถานที่)
- ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ของสถาบัน
- ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ
- ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหารหลักสูตร การบริหารงานวิจัย ระบบงาน ระบบประกันคุณภาพ
- ความเสี่ยงด้านบุคลากรและความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล โดยเฉพาะจรรยาบรรณของ อาจารย์และบุคลากร
- ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก
- อื่น ๆ ตามบริบทของสถาบัน

3. มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ในข้อ 2

4. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูง และดำเนินการตามแผน

5. มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน และรายงานต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

6. มีการนำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะจากสภามหาวิทยาลัยไปใช้ในการปรับปรุงหรือวิเคราะห์ความเสี่ยงในรอบปีถัดไป

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

หมายเหตุ :

คะแนนการประเมินจะเท่ากับ 0 หากพบว่าเกิดเหตุการณ์ร้ายแรงขึ้นภายในสถาบันในรอบปีการประเมิน ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและความปลอดภัยของนักศึกษา คณาจารย์ บุคลากร หรือต่อชื่อเสียง ภาพลักษณ์ หรือต่อความมั่นคงทางการเงินของสถาบัน อันเนื่องมาจากความบกพร่องของสถาบันในการควบคุม หรือจัดการกับความเสี่ยง หรือปัจจัยเสี่ยงที่ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอโดยมีหลักฐานประกอบที่ชัดเจน

ตัวอย่างความเสี่ยงร้ายแรงที่ทำให้ผลประเมินเป็นศูนย์ (0) คะแนน เช่น

1. มีการเสียชีวิตและถูกทำร้ายร่างกายหรือจิตใจอย่างรุนแรงของนักศึกษา คณาจารย์บุคลากรภายในสถาบัน ทั้งๆ ที่อยู่ภายในที่สถาบันสามารถป้องกันหรือลดผลกระทบในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ แต่ไม่พบแผนการจัดการความเสี่ยงหรือไม่พบความพยายามของสถาบันในการระงับเหตุการณ์ดังกล่าว

2. สถาบันหรือหน่วยงานเสื่อมเสียชื่อเสียงหรือมีภาพลักษณ์ที่ไม่ดี อันเนื่องมาจากปัจจัยต่างๆ เช่น คณาจารย์ นักวิจัยหรือบุคลากรขาดจริยธรรม จรรยาบรรณการ ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานหรือกฎกระทรวง และเกิดเป็นข่าวปรากฏให้เห็นตามสื่อต่าง เช่น หนังสือพิมพ์ ข่าว online เป็นต้น

3. สถาบันหรือหน่วยงานขาดสภาพคล่องในด้านการเงินจนทำให้ต้องปิดหลักสูตรหรือไม่สามารถปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ส่งผลกระทบต่อนักศึกษาปัจจุบันที่เรียนอยู่อย่างรุนแรง

**** หากมีคณะใดคณะหนึ่งได้คะแนนการประเมินเป็นศูนย์ (0) แล้ว สถาบันก็จะได้คะแนนการประเมินเป็นศูนย์ (0) ด้วยเช่นกัน หากเป็นไปตามเงื่อนไขที่กล่าวไว้ข้างต้น**

การไม่เข้าข่ายที่ทำให้ผลการประเมินได้คะแนนเป็นศูนย์ (0) ได้แก่

1. สถาบันมีการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเชิงป้องกัน หรือมีแผนรองรับเพื่อลดผลกระทบสำหรับความเสี่ยงที่ทำให้เกิดเรื่องร้ายแรงดังกล่าวไว้ล่วงหน้า และดำเนินการตามแผน

2. เป็นเหตุสุดวิสัยอยู่นอกเหนือการบริหารจัดการ (การควบคุมหรือการป้องกัน) ของสถาบัน

3. เหตุการณ์ร้ายแรงดังกล่าวมีความรุนแรงที่ลดน้อยลงมาจากแผนรองรับผลกระทบที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า

ตัวบ่งชี้ที่ 7.4.1 : การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน (สมศ.)

คำอธิบาย

สภาสถาบันอุดมศึกษาถือเป็นองค์กรหลักของสถาบันอุดมศึกษาที่ต้องมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย กรอบทิศทางการดำเนินงานตามอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา กำหนดระบบกลไกและกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดการกำกับดูแลและขับเคลื่อนสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และการพัฒนาสถาบันอย่างยั่งยืน

การประเมินผลความสำเร็จในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบันจะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพในการกำหนดทิศทางการกำกับดูแลและขับเคลื่อนการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาตามหน้าที่และบทบาทของสภาสถาบัน การบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และการดำเนินงานตามมติการประชุมสภาสถาบันอุดมศึกษา

เกณฑ์การให้คะแนน

1. สภากำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ทิศทาง นโยบายของสถาบันอุดมศึกษา
2. มีการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด (หมายรวมถึงระเบียบ ประกาศ คำสั่ง แนวปฏิบัติของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง)
3. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์/แผนประจำปี อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และมีผลการกำกับติดตามการประเมินอธิการบดีหรือผู้บริหารสูงสุด อย่างน้อย 2 ครั้ง ในรอบวาระการดำรงตำแหน่ง
4. สภาสถาบันดำเนินงานภายใต้หลักธรรมาภิบาลและกำกับดูแลให้สถาบันดำเนินงานภายใต้หลักธรรมาภิบาลครบถ้วนทุกประเด็น
5. ผลการประเมินตนเองของสภาสถาบัน ได้คะแนนไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5 (ภายใต้กรอบมาตรฐานในการประเมินที่สำนักงานกำหนด)

ข้อมูลที่ต้องการ

1. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการกำหนดหรือทบทวนนโยบายการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งทบทวนกรอบทิศทางการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาตามหน้าที่และบทบาทของสภาสถาบันอุดมศึกษา
2. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการดำเนินการตามระบบการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา โดยมีเอกสารหรือหลักฐานหรือรายงานหรือบันทึกการประชุมที่แสดงให้เห็นว่าสภาสถาบัน ได้กำหนดให้มีกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการจัดการเพื่อให้เกิดการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา
3. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสภาสถาบันมีการติดตามผลการดำเนินงานสำคัญ อาทิ ด้านนโยบายและแผน ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการเงินและงบประมาณ โดยเฉพาะการดำเนินงานตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นมติดิสภาสถาบัน
4. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงนโยบายของสภาสถาบันที่กำหนดให้มีระบบการประเมินตนเอง และมีการดำเนินงานตามระบบนั้น
5. รายงานการประชุมสภาสถาบันอุดมศึกษาในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา
6. รายงานการสังเคราะห์หัตถ์หรือนโยบาย รวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจของสภาสถาบัน อุดมศึกษา
7. รายงานผลการประเมินตนเองของสภาสถาบัน ภายใต้กรอบมาตรฐานในการประเมินที่สำนักงานกำหนด
8. เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ตัวบ่งชี้ 7.4.2 : การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน (สมศ.)

คำอธิบาย

การประเมินผลตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารในการบริหารและการจัดการให้บรรลุผลสำเร็จตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของสถาบันอุดมศึกษา จะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพของการบริหารงานตามนโยบายของสภาสถาบันอุดมศึกษา ประสิทธิภาพของแผนปฏิบัติการประจำปี ความสามารถในการบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหาร

เกณฑ์การให้คะแนน

1. มีการเผยแพร่ วิสัยทัศน์ นโยบายของผู้บริหาร
2. สร้างการมีส่วนร่วมโดยการรับฟังความคิดเห็น เช่น การจัดประชุมบุคลากรทั้งองค์กร อย่างน้อย 2 ครั้ง ต่อปีการศึกษา
3. มีการเผยแพร่ผลการตรวจสอบด้านบุคลากร การเงิน สถานที่ ครุภัณฑ์และการบริหารความเสี่ยง (ทั้งชีวิตและทรัพย์สินของนิสิต นักศึกษา คณาจารย์และบุคลากร) โดยผู้ตรวจสอบภายนอกต่อสาธารณชน
4. มีการเผยแพร่ผลการสำรวจความพึงพอใจของบุคลากรภายในสถาบัน
5. ผลการประเมินผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภาสถาบันแต่งตั้ง โดยได้คะแนนไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5

ข้อมูลที่ต้องการ

1. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการกำหนดหรือทบทวนนโยบายการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งทบทวนกรอบทิศทางงานของสถาบันอุดมศึกษาตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา
2. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการดำเนินการตามระบบการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา โดยมีเอกสารหรือหลักฐานหรือรายงานหรือบันทึกการประชุมที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถาบันได้กำหนดให้มีกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการจัดการเพื่อให้เกิดการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา
3. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถาบันมีการติดตามผลการดำเนินงานสำคัญ เช่น ระบบในด้านนโยบายและแผน ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการเงินและงบประมาณ โดยเฉพาะการดำเนินงานตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติสถาน
4. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงนโยบายของสถาบันที่กำหนดให้มีระบบการประเมินผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภาสถาบันแต่งตั้งและมีการดำเนินงานตามระบบนั้น
5. รายงานการสังเคราะห์หัตถ์หรือนโยบาย รวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

หลักการ

การเงินและงบประมาณเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ไม่ว่าแหล่งเงินทุนของสถาบันอุดมศึกษาจะได้มาจากงบประมาณแผ่นดิน (สำหรับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ) หรือเงินรายได้ของสถาบัน เช่น ค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุงการศึกษาต่างๆ ของนักศึกษา รายได้จากงานวิจัย บริการทางวิชาการ ค่าเช่าทรัพย์สิน ฯลฯ ผู้บริหารสถาบันจะต้องมีแผนการใช้จ่ายเงินที่สะท้อนความต้องการใช้เงิน เพื่อดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของสถาบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำความเข้าใจกับการวิเคราะห์ทางการเงิน เช่น ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา ทรัพย์สินถาวรต่อจำนวนนักศึกษา ค่าใช้จ่ายที่สถาบันใช้สำหรับการผลิตบัณฑิตต่อหัว จำแนกตามกลุ่มสาขา รายได้ทั้งหมดของสถาบันหลังจากหักงบ (ค่าใช้จ่าย) ดำเนินการทั้งหมด งบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ ความรวดเร็วในการเบิกจ่าย ร้อยละของงบประมาณที่ประหยัดได้หลังจากที่ปฏิบัติตามภารกิจทุกอย่างครบถ้วน สิ่งเหล่านี้จะเป็นการแสดงศักยภาพเชิงการบริหารจัดการด้านการเงินของสถาบันที่เน้นถึงความโปร่งใส ความถูกต้อง ใช้เม็ดเงินอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. แผนพัฒนาด้านการเงินระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. แผนปฏิบัติงานประจำปีของสถาบัน
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
5. มาตรฐานแผนการปฏิบัติราชการของสำนักงานงบประมาณ
6. รายงานงบประมาณแผ่นดิน (สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ) และเงินรายได้

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 : ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีระบบในการจัดหาและจัดสรรเงินอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีแผนกลยุทธ์ทางการเงินซึ่งเป็นแผนจัดหาเงินทุนจากแหล่งเงินทุนต่างๆ ที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของสถาบันให้สามารถดำเนินการได้ มีการวิเคราะห์รายได้ ค่าใช้จ่ายของการดำเนินงาน ทั้งจากงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้อื่นๆ ที่สถาบันได้รับ มีการจัดสรรงบประมาณและการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบครบทุกพันธกิจมีระบบการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ รายงานทางการเงินต้องแสดงรายละเอียดการใช้จ่ายในทุกพันธกิจ โครงการ กิจกรรม เพื่อให้สามารถวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงของสถาบันได้

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน
2. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้
3. มีงบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการในแต่ละพันธกิจและการพัฒนาสถาบันและบุคลากร
4. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อสภาสถาบันอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
5. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงของส่วนงานอย่างต่อเนื่อง
6. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ทำหน้าที่ตรวจสอบ ติดตามการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด
7. ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

หมายเหตุ : แผนกลยุทธ์ทางการเงิน เป็นแผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของสถาบันที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของสถาบันให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน สถาบันควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ ซึ่งจะ

เป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวเท่ากับเวลาที่สถาบันใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้นจึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษางบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่า หรือสถาบันจะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่นๆ อีกเพิ่มเติมระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินจะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของสถาบัน

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

หลักการ

ระบบและกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นปัจจัยสำคัญที่แสดงถึงศักยภาพการพัฒนาคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา โดยต้องครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบที่เกิดขึ้น สถาบันอุดมศึกษาจะต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างต่อเนื่อง และมีกระบวนการจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เป็นลักษณะเฉพาะของสถาบัน

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553
4. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
5. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
7. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
9. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สกอ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้และตัวบ่งชี้ สมศ. 1 ตัวบ่งชี้ คือ

9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

9.1.1 ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 : ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ซึ่งสถาบันต้องสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาการดำเนินงานของสถาบันให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าประสงค์ และระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถาบันและหน่วยงานต้นสังกัด ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการวัดผลสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน รวมทั้งการรายงานผลการประกันคุณภาพต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน มีการประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และมีวัฒนธรรมที่เป็นแบบอย่างที่ดี

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการสร้างจิตสำนึกให้เห็นว่าเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกคนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจได้ว่าสถาบันสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสม และสอดคล้องกับพันธกิจและการพัฒนาของสถาบัน ตั้งแต่ระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

2. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยคณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน

3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของสถาบัน

4. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครบถ้วน ประกอบด้วย 1) การควบคุม ติดตามการดำเนินงาน และประเมินคุณภาพ 2) การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพเสนอต่อสภาสถาบันและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามกำหนดเวลา โดยเป็นรายงานที่มีข้อมูลครบถ้วนตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดใน CHE QA Online และ 3) การนำผลการประเมินคุณภาพไปทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบัน

5. มีการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมาปรับปรุงการทำงาน และส่งผลให้มีการพัฒนาผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ทุกตัวบ่งชี้

6. มีระบบสารสนเทศที่ให้ข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในครบทั้ง 9 องค์ประกอบคุณภาพ

7. มีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต และผู้ให้บริการตามพันธกิจของสถาบัน

8. มีเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างสถาบันและมีกิจกรรมร่วมกัน

9. มีแนวปฏิบัติที่ดีหรืองานวิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ส่วนงานพัฒนาขึ้น และเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 หรือ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 หรือ 8 ข้อ	มีการดำเนินการ 9 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 9.1.1 : ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด (สมศ.)

คำอธิบาย

ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ระบุไว้ว่า “...“ให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพ การศึกษานั้นอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปี และแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน...” ทั้งนี้ สถานศึกษา จะดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครอบคลุมตัวบ่งชี้ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาหรือ ต้นสังกัดกำหนด โดยจะเป็นตัวบ่งชี้ที่เน้นด้านปัจจัยนำเข้าและกระบวนการ ซึ่งผลการประเมินการประกันคุณภาพ ภายในโดยต้นสังกัดนี้ จะเป็นคะแนนที่สามารถสะท้อนประสิทธิภาพและประสิทธิผลของคุณภาพ การดำเนินงานด้านต่างๆ ของสถาบันอุดมศึกษาได้ ดังนั้น ในการประเมินตัวบ่งชี้นี้ จะใช้ค่าเฉลี่ยคะแนน ประเมินการประกันคุณภาพภายในโดยต้นสังกัด โดยไม่ต้องทำการประเมินใหม่

วิธีการคำนวณ

ผลรวมคะแนนประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโดยต้นสังกัด
จำนวนปี

หมายเหตุ

ใช้คะแนนประเมินระบบประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาระดับสถาบัน ตามที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนด ย้อนหลัง 3 ปี ทั้งนี้ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เริ่มใช้คะแนนตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 (เนื่องจากใช้เกณฑ์การประเมินใหม่) เช่น

- ประเมินปี 2554 ใช้คะแนนประเมิน 1 ปี คือ ปี 2553
- ประเมินปี 2555 ใช้ค่าเฉลี่ยคะแนนประเมิน 2 ปี คือ ปี 2554 และ 2553
- ประเมินปี 2556 ใช้ค่าเฉลี่ยคะแนนประเมิน 3 ปี คือ ปี 2555, 2554 และ 2553

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินการประกันคุณภาพภายในโดยต้นสังกัด 3 ปีย้อนหลังเป็นคะแนนของตัวบ่งชี้ (เนื่องจากระบบประเมินภายใน มีคะแนนเต็ม 5 เช่นเดียวกับการประเมินภายนอก)

ข้อมูลที่ต้องการ

คะแนนประเมินระบบประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาโดยหน่วยงานต้นสังกัด จำนวน 3 ปีก่อนปีที่ประเมิน

ส่วนที่ 5

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานด้านกระบวนการ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 กระบวนการพัฒนาแผน

1. มีการจัดทำแผนกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับนโยบายของสถานบัน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบัน และได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน โดยเป็นแผนที่เชื่อมโยงกับปรัชญาหรือปณิธานและพระราชบัญญัติสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับจุดเน้นของกลุ่มสถาบัน กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2551-2554)

1.1 มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธานของสถาบัน หากสถาบันได้กำหนดปรัชญาหรือปณิธานอยู่แล้วตั้งแต่เริ่มต้น สถาบันควรทบทวนว่าปรัชญาหรือปณิธานยังมีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันของสถาบันหรือไม่ หากเหมาะสมต้องดำเนินการให้แน่ใจว่าสมาชิกในสถาบันและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบโดยทั่วกัน

1.2 หากต้องมีการปรับแก้ปรัชญาหรือปณิธานของสถาบันตามสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ควรเป็นการกำหนดปรัชญาหรือปณิธานร่วมกันทั้งผู้บริหาร อาจารย์และเจ้าหน้าที่ เพื่อเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย อันจะนำไปสู่ความร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามปรัชญาหรือปณิธานที่ได้กำหนดร่วมกัน และได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

1.3 มีการพัฒนาแผนกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับปรัชญาหรือปณิธานและนโยบายของ สภาสถาบัน พระราชบัญญัติสถาบัน จุดเน้นของสถาบัน และแผนอุดมศึกษาระยะยาว รวมทั้งหลักการและมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยทำตารางวิเคราะห์ให้ชัดเจนว่าปรัชญาหรือปณิธานและนโยบายของ สภาสถาบันและกลยุทธ์สอดคล้องกันในประเด็นใด อย่างไร หากมีประเด็นที่ไม่สอดคล้องควรพิจารณาปรับแก้ให้สอดคล้อง

1.4 มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนกลยุทธ์ (strategy) เพื่อนำสถาบันไปสู่ความสำเร็จที่พึงประสงค์ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ (vision) พันธกิจ (mission) เป้าประสงค์ (goal) และวัตถุประสงค์ (objective) คณะกรรมการควรวิเคราะห์จุดแข็ง (strength) จุดอ่อน (weakness) โอกาส (opportunity) และภัยคุกคาม (threat) เพื่อนำไปสู่การกำหนดกลยุทธ์ที่ชัดเจนและครอบคลุมทุกภารกิจของสถาบัน อันได้แก่ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม วิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ที่สถาบันกำหนดควรผ่านการปรึกษาหารือร่วมกันจากทั้งผู้บริหาร อาจารย์และเจ้าหน้าที่ เพื่อให้เกิดการยอมรับของทุกฝ่าย อันจะนำไปสู่ความร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามความมุ่งหวังของสถาบัน และได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

2. มีการถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ระดับสถาบันไปสู่ทุกหน่วยงานภายใน

2.1 มีการชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้บริหารหน่วยงานย่อยภายในถึงวิสัยทัศน์ กลยุทธ์และเป้าหมายของกลยุทธ์ และมีการกำหนดหน่วยงานภายในรับผิดชอบดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์อย่างเป็นทางการ

2.2 มีการกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ของแต่ละหน่วยงานภายใน และมีการมอบหมายอย่างเป็นทางการ

3. มีกระบวนการแปลงแผนกลยุทธ์เป็นแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 4 พันธกิจ คือ ด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

3.1 มีการจัดทำแผนที่กลยุทธ์ (Strategic map) เพื่อช่วยในการแปลงแผนกลยุทธ์ไปสู่แผนปฏิบัติการตามกระบวนการของ Balance scorecard

3.2 มีการจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างแผนกลยุทธ์กับแผนปฏิบัติการประจำปีทั้ง 4 พันธกิจ คือ ด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

4. มีตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการประจำปี และค่าเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้ เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี

4.1 มีการจัดทำตัวบ่งชี้ (KPI) พร้อมทั้งเป้าหมาย (target) ของแต่ละตัวบ่งชี้ที่จะใช้วัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการประจำปี ทั้งนี้ ควรจัดทำพร้อมกับการจัดทำแผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการประจำปี

4.2 มีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้บริหาร อาจารย์และเจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตามตัวบ่งชี้เข้ามีส่วนร่วมในการจัดทำตัวบ่งชี้และค่าเป้าหมาย เพื่อให้เกิดการยอมรับของทุกฝ่าย อันจะนำไปสู่ความร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ได้กำหนดร่วมกัน

5. มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 4 พันธกิจ

สถาบันควรจัดทำปฏิทินการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานทั้ง 4 พันธกิจเพื่อใช้เป็นแนวทางดำเนินงานและสร้างความเชื่อมั่นว่าได้มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานในเวลาที่เหมาะสม

6. มีการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติการประจำปี อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารเพื่อพิจารณา

มีการพัฒนาระบบการติดตามการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการว่าเป็นไปตามแผนหรือไม่ และควรมีการรายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้เทียบกับค่าเป้าหมายเสนอต่อผู้บริหาร ในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ เช่น 3 เดือน หรือ 6 เดือน หากไม่เป็นไปตามแผนควรจะมีการวิเคราะห์ถึงสาเหตุและนำเสนอแนวทางการแก้ไขปรับปรุง

7. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารและสถาบันเพื่อพิจารณา

มีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์โดยการเปรียบเทียบผลของตัวบ่งชี้ การดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์กับค่าเป้าหมาย และนำผลการประเมินที่ได้บรรจุเข้าวาระเพื่อพิจารณาในที่ประชุมผู้บริหารสถาบันและที่ประชุมสภาสถาบันเป็นประจำอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

8. มีการนำผลการพิจารณา ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของสภาสถาบันไปปรับปรุงแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี

8.1 มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะที่ได้รับมา และมีการจัดทำแผนการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

8.2 มีการนำแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปีที่ได้รับการปรับปรุงเสนอสภาสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

1. มีระบบและกลไกการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

1.1 มีการกำหนดวิธีการหรือขั้นตอนในการดำเนินการเพื่อเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรและกำหนดหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่รับผิดชอบพิจารณาหลักสูตรใหม่และหลักสูตรปรับปรุง คณะกรรมการพิจารณาหลักสูตรควรประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในสาขาวิชานั้น ๆ

1.2 การเปิดหลักสูตรใหม่ควรมีการศึกษาความต้องการบัณฑิตในสาขาวิชานั้น ๆ ในตลาดงานว่ามีมากน้อยเพียงใด การผลิตบัณฑิตสาขาวิชานั้น ๆ สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหรือไม่ สถาบันมีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชานั้น ๆ หรือไม่ นอกจากศึกษาความต้องการหรือความจำเป็นแล้ว ควรมีการวิเคราะห์ทรัพยากรของการดำเนินการของหลักสูตรใหม่และคำนวณจุดคุ้มทุนประกอบการขออนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

1.3 การปรับปรุงหลักสูตรควรศึกษาความก้าวหน้าทางวิชาการของสาขาวิชานั้น ๆ ความคิดเห็นจากบัณฑิตและผู้ประกอบการที่รับบัณฑิตเข้าทำงานเพื่อให้ทราบจุดที่ควรปรับปรุงหลักสูตร

1.4 มีการเสนอหลักสูตรใหม่หรือหลักสูตรที่ปรับปรุงผ่านการพิจารณาตามระบบที่สถาบันกำหนด เช่น คณะกรรมการบริหารคณะวิชา สภาวิชาการ เป็นต้น และนำเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติ

1.5 มีการเสนอหลักสูตรใหม่หรือหลักสูตรปรับปรุงตามแบบฟอร์มที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด และนำเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาภายใน 30 วันนับจากวันที่สภาสถาบันอนุมัติ

2. มีระบบและกลไกการปิดหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

2.1 มีการกำหนดหลักเกณฑ์ ขั้นตอนการดำเนินงานและการอนุมัติการปิดหลักสูตร โดยพิจารณาหลักสูตรที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการบัณฑิตในตลาดงาน หลักสูตรที่มีผู้สมัครเรียนน้อย หรือหลักสูตรที่องค์ความรู้ล้าสมัยไม่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ เป็นต้น

2.2 เมื่อหลักสูตรใดเข้าเกณฑ์ของการปิดหลักสูตร ให้เสนอเรื่องผ่านการอนุมัติของคณะกรรมการต่างๆ ตามที่สถาบันกำหนด เช่น คณะกรรมการบริหารคณะวิชา สภาวิชาการ เป็นต้น และเสนอสภาสถาบันเพื่อพิจารณาอนุมัติ รวมทั้งแจ้งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาภายใน 30 วันนับจากวันที่สภาสถาบันอนุมัติ

3. ทุกหลักสูตรมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หมายถึง ต้องมีการประเมินผลตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา เพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียน การสอน กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา ให้ประเมินตามตัวบ่งชี้กลางที่กำหนดในภาคผนวก ก) สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพต้องได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย

3.1 หลักสูตรทุกหลักสูตรที่เปิดสอนต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร และยังต้องดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์ฯ ตลอดระยะเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอน

3.2 มีการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมีการประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินที่สะท้อนการดำเนินการตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา (กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชาควรประเมินตามตัวบ่งชี้กลาง) ทั้งในประเด็นการบริหารหลักสูตร การบริหารทรัพยากรการเรียนการสอน การบริหารคณาจารย์ การบริหารบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา ความต้องการของตลาดแรงงาน หรือ ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต มีการควบคุม ติดตาม และประเมินคุณภาพตามตัวบ่งชี้ที่กำหนด และรายงานผลการดำเนินการต่อผู้เกี่ยวข้องและสาธารณชน

3.3 สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพ ผู้บริหารหลักสูตรควรทำการศึกษาอย่างละเอียดและรอบคอบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และรายละเอียดของการรับรองหลักสูตร ทั้งนี้ คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรควรมีผู้ทรงคุณวุฒิจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพอย่างน้อย 1 คนในกระบวนการพัฒนาหลักสูตร และดำเนินการให้หลักสูตรได้รับการรับรองจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องก่อนการรับนักศึกษาและจัดการเรียนการสอน และดำเนินการขอรับรองตามกำหนดเวลาอย่างต่อเนื่อง

4. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้น ตลอดเวลาจัดการศึกษา และมีการประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตรอย่างน้อยตามกรอบเวลาที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้มีการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมิน 5 ข้อแรกและอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปี ทุกหลักสูตร

4.1 สร้างกลไกกำกับดูแลให้ทุกหลักสูตรดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานวิชาชีพ และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติตลอดเวลาที่จัดการศึกษา โดยจัดในรูปของคณะกรรมการ ทั้งนี้ อาจเป็นชุดเดียวกับคณะกรรมการบริหารหลักสูตรของภาควิชา หรือคณะวิชา ที่มีอยู่ หรือแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบโดยเฉพาะ

4.2 จัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานทุกหลักสูตรตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์ที่กำหนดอย่างน้อยทุกปีการศึกษา เพื่อวัดคุณภาพของการดำเนินการหลักสูตรว่าเป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตรและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเพียงใด

4.3 มีการกำหนดระบบการรายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดของแต่ละหลักสูตร โดยอาจจัดทำเป็นแบบฟอร์มให้ผู้รับผิดชอบกรอกข้อมูลตัวบ่งชี้ วิเคราะห์ผลการประเมิน และแนวทางการปรับปรุงหรือพัฒนาเสนอต่อคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง

5. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้น ตลอดเวลาจัดการศึกษา และมีการพัฒนาหลักสูตรทุกหลักสูตรตามผลการประเมินในข้อ 4 กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้มีการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมินครบ ทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร

คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรทุกหลักสูตร ดำเนินการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรตามผลการประเมินที่ได้จากข้อ 4 จนทำให้ผลการดำเนินงานเป็นไปตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ผ่านเกณฑ์การประเมินครบทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร

6. มีความร่วมมือในการพัฒนาและบริหารหลักสูตรระหว่างสถาบันกับภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของหลักสูตรมากกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนหลักสูตรวิชาชีพทั้งหมดทุกระดับการศึกษา (เฉพาะกลุ่ม ค1 และ ค2)

คณะกรรมการพิจารณาหลักสูตรในเกณฑ์ข้อ 1 และคณะกรรมการบริหารคณะวิชาหรือภาควิชา ควรมีองค์ประกอบของผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มาจากหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของหลักสูตร เพื่อให้ได้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความสามารถและทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานจริงที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและบริหารหลักสูตร ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสามารถออกไปปฏิบัติงานได้จริงเมื่อสำเร็จการศึกษา

7. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยที่เปิดสอน (ปริญญาโท เฉพาะแผน ก และปริญญาเอก) มีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหลักสูตรทั้งหมดทุกระดับการศึกษา (เฉพาะกลุ่ม ค1 และ ง)

สถาบันที่อยู่ในกลุ่มเฉพาะทางที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษาและกลุ่มเน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอกควรเน้นการเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษามากกว่าระดับปริญญาตรีไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง โดยหลักสูตรระดับปริญญาโทควรเน้นการเรียนแผน ก เพื่อให้สอดคล้องกับจุดเน้นของสถาบัน โดยอาจพิจารณาจัดสรรทุนการศึกษาระดับปริญญาโทแผน ก เพื่อจูงใจนักศึกษา

8. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยที่เปิดสอน (ปริญญาโท เฉพาะแผน ก และปริญญาเอก) มีจำนวนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในหลักสูตรมากกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา (เฉพาะกลุ่ม ค1 และ ง)

สถาบันที่อยู่ในกลุ่มเฉพาะทางที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษาและกลุ่มเน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอกไม่เพียงแต่เปิดหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยให้มากกว่าหลักสูตรระดับปริญญาตรีเท่านั้น แต่ต้องดำเนินการให้มีจำนวนนักศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยมากพอ เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีทักษะการวิจัยอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสนับสนุน

1. มีแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์ทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอนและการวัดผล และมีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์

ข้อมูลที่ควรพิจารณาประกอบการวางแผนการบริหารและการพัฒนาทรัพยากรบุคคลควรครอบคลุมข้อมูลที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1.1 ข้อมูลอัตรากำลังของอาจารย์และบุคลากรในปัจจุบัน รวมทั้งที่ต้องการในอนาคตอย่างน้อย 5 ปีข้างหน้า เพื่อใช้ในการวางแผนความต้องการด้านบุคลากรของสถาบัน กำหนดอัตรากำลังที่ต้องการเพื่อการปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์ และการพัฒนางานประจำ กำหนดแผนการจ้างงานและวิธีการสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีทัศนคติที่ดีให้เข้ามาสู่กระบวนการคัดสรร อาจมีการสรรหาทั้งจากภายนอกและภายในสถาบัน

1.2 ข้อมูลจากการสำรวจความต้องการในการอบรม (training needs) ของบุคลากร ทั้งสายอาจารย์และสายสนับสนุน เพื่อให้ได้รับการฝึกอบรมตามเกณฑ์ที่สถาบันการศึกษากำหนด และสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาพัฒนางานของตนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานสามารถประเมินความต้องการนี้ได้ ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถ (competencies) ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน ในระดับต่าง ๆ เพื่อใช้ในการปฐมนิเทศ และฝึกอบรมให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจในวิธีการทำงาน เกิดกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับแนวคิด กฎเกณฑ์ มีทัศนคติและทักษะที่ดี เพื่อเพิ่มผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับการสอนงาน การหมุนเวียนให้ไปทำงานในด้านอื่น ๆ การเข้าศึกษาในโครงการที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น

1.3 ข้อมูลป้อนกลับของผลการปฏิบัติงานและผลการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าของสายงาน ในรอบปีที่ผ่านมา เพื่อใช้ในการมอบหมายงานหรือมีข้อตกลงในการทำงาน และใช้เพื่อการปรับปรุงแก้ไข ชมเชย ให้รางวัล ตลอดจนปรับปรุงค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เหมาะสมและเป็นธรรม รวมทั้งการสรรหาคนเก่ง คนดีเข้ามาปฏิบัติงานในสถาบัน

1.4 ข้อมูลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนด้านทรัพยากรมนุษย์ว่ามีประเด็นใดบ้างที่ควรมีการวางแผน เพื่อการปรับปรุงแก้ไขแผนพัฒนาทรัพยากรให้สอดคล้องกับความต้องการและความคาดหวังของผู้ปฏิบัติงาน และของสถาบัน

2. มีการบริหารและการพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด

2.1 มีการสรรหา คัดเลือกบุคลากรอย่างเป็นระบบ โปร่งใสและกำหนดแนวปฏิบัติไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ได้อาจารย์ หรือบุคลากรได้ทราบ ภายใต้อำนาจที่กำหนด และเป็นไปตามกรอบอัตราค่าจ้างที่สถาบันวางแผนไว้

2.2 มีการวิเคราะห์งาน (job analysis) โดยกำหนดให้มีคำอธิบายลักษณะงาน (job description) การระบุคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง (job specification) รวมทั้งความสามารถ (competencies) ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน เพื่อใช้ในการปฐมนิเทศ และการฝึกอบรมวิธีการทำงานและทักษะที่จำเป็นให้ผู้ปฏิบัติงานเข้าใจในงาน

2.3 มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน (job evaluation) ที่มีรูปแบบชัดเจน มีการกำหนดเส้นทางเดินของตำแหน่งงาน (career path) ของบุคลากรทุกกลุ่ม วิเคราะห์ปริมาณการเข้า ออกของบุคลากรแต่ละกลุ่ม และพิจารณาหาแนวทางการปรับปรุงแก้ไขและติดตามผล

2.4 มีการพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนและเส้นทางเดินของตำแหน่งงานที่กำหนด รวมทั้งติดตามตรวจสอบเป็นรายบุคคล เพื่อการส่งเสริมสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

3. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.1 สร้างบรรยากาศของสถานที่ทำงานให้น่าอยู่ ตั้งแต่สภาพแวดล้อม บรรยากาศการทำงาน การจัดสวัสดิการ การเอาใจใส่ดูแลบุคลากรทุกคนอย่างเสมอภาคทัดเทียมกัน การสร้างบรรยากาศของความสุขในการทำงาน

3.2 มีระบบส่งเสริมสนับสนุนการเสนอขอรับรางวัลของคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน เช่น มีการติดตามข้อมูลแหล่งให้รางวัลต่าง ๆ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนทราบโดยเร็ว มีการกระตุ้นและช่วยเหลือผู้ที่มีศักยภาพเพื่อขอรับรางวัลในด้านต่าง ๆ เช่น ช่วยจัดทำเอกสารการขอรับรางวัล ประสานงานในกระบวนการขอรับรางวัล หรืองานธุรการอื่น ๆ

3.3 มีการยกย่องให้เกียรติผู้ได้รับรางวัลโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น ประชาสัมพันธ์ผลงานที่ได้รับรางวัลทั้งภายในและภายนอกสถาบัน จัดบรรยากาศพิเศษเพื่อเป็นเกียรติ พิจารณาความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษ

3.4 มีระบบพี่เลี้ยง โดยจัดให้ผู้ที่มีประสบการณ์เคยได้รับรางวัลให้คำแนะนำช่วยเหลือและสนับสนุนอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนรุ่นใหม่ในการขอรับรางวัลต่าง ๆ

3.5 มีกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการพัฒนาาร่วมกัน เปิดโอกาสให้ผู้ได้บังคับบัญชาได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและร่วมมือในการทำงาน มีช่องทางการสื่อสารหลายช่องทางระหว่าง

ผู้บังคับบัญชา และผู้ใต้บังคับบัญชา รวมทั้งระหว่างผู้ใต้บังคับบัญชาร่วมกัน เพื่อทำให้เกิดความรู้สึกที่ดี และพัฒนางานร่วมกัน

3.6 มีนโยบายดูแลสุขภาพของบุคลากร ทั้งในเชิงป้องกันและส่งเสริม มีสวัสดิการตรวจเช็คสุขภาพ ส่งเสริมการออกกำลังกายในรูปแบบต่าง ๆ เช่น สนับสนุนด้านสถานที่ออกกำลังกาย สนับสนุนผู้เชี่ยวชาญในการแนะนำด้านการดูแลสุขภาพ

4. มีระบบการติดตามให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้และทักษะที่ได้จาก การพัฒนา มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ตลอดจนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง

ทุกหลักสูตรการฝึกอบรม หรือทุกโครงการที่มีวัตถุประสงค์ในการเพิ่มความรู้และทักษะ การปฏิบัติงาน ควรกำหนดแนวทาง หรือวิธีการติดตาม ประเมินผลสัมฤทธิ์ของการอบรม หรือการพัฒนา เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าบุคลากรสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการปฏิบัติงาน หรือปรับปรุงตนเอง โดยอาจใช้กลไกการติดตามผลการนำความรู้และทักษะไปใช้ภายหลังการอบรมหรือพัฒนา 6-9 เดือน หรือใช้กลไกการจัดการความรู้เป็นเครื่องมือในการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์ของการ อบรม หรือการพัฒนา เป็นต้น

5. มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน และดูแลควบคุมให้คณาจารย์และ บุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติ

5.1 สถาบันจัดให้มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณ และกิจกรรมส่งเสริมการปลูกฝัง จรรยาบรรณแก่คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนอย่างสม่ำเสมอ

5.2 ผู้รับผิดชอบในการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณ ควรมีการติดตามผลการปรับปรุง และพัฒนาตนเองของคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

6. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

สถาบันจัดให้มีการประเมินผลความสำเร็จของการปฏิบัติงานตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ใน แผน รวมทั้งผลสัมฤทธิ์ของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนตาม ตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน (KPI) หรือเป้าหมายของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากร สายสนับสนุน โดยที่ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานและค่าเป้าหมายนั้นควรมีความเชื่อมโยงกับกลยุทธ์ของ สถาบัน และนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และ บุคลากรสายสนับสนุนในรอบปีถัดไป

7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

7.1 นำผลการประเมินความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนไปปรับปรุงแผนการบริหารและการพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

7.2 ดำเนินการตามแผนปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนตามระยะเวลาที่กำหนด

7.3 มีการสำรวจความต้องการ และความพึงพอใจของคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนที่เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนการพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนในระยะต่อไป

ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร

1.1 มีการพัฒนาระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่น และหลากหลายสามารถตอบสนองความต้องการและความถนัดของผู้เรียน ยอมรับความสามารถที่แตกต่างและวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบวิธีการเรียนการสอนที่เน้นการคิดวิเคราะห์ การมีทักษะในการเรียนรู้และแสวงหาความรู้ รวมทั้งการสร้างหรือพัฒนาความรู้ใหม่ๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนมีบทบาทในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ และลงมือปฏิบัติจริง ชี้นำแหล่งข้อมูลความรู้ จัดการเรียนการสอนและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรู้ทุกรายวิชา

1.2 มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกรายวิชา อาทิ จัดให้มีชั่วโมงปฏิบัติการ อภิปรายกลุ่ม สัมมนา ทำกรณีศึกษาหรือโครงการหรือวิจัย เรียนรู้นอกสถานที่ รวมทั้งฝึกงาน และฝึกประสบการณ์

1.3 มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในแต่ละรายวิชา และมีการติดตามตรวจสอบ ประเมินผลความสำเร็จเพื่อนำมาปรับปรุงการเรียน การสอนให้มีประสิทธิภาพ

1. ทุกรายวิชามีรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม(ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ตามที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

2.1 อาจารย์จัดทำรายละเอียดของรายวิชาที่จะเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา แต่ละรายวิชาระบุรายละเอียดในหัวข้อต่อไปนี้เป็นอย่างดี

- จุดมุ่งหมายของรายวิชา เป็นการระบุผลการเรียนรู้เมื่อผู้เรียนได้เรียนรายวิชาเสร็จสิ้นแล้ว โดยเน้นพฤติกรรมที่เป็นผลจากการเรียนรู้ ซึ่งอิงมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

- ลักษณะและการดำเนินการ เป็นการระบุคำอธิบายรายวิชา จำนวนชั่วโมงการสอน และการให้คำปรึกษา

- การพัฒนาผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นการอธิบายความรู้หรือทักษะที่รายวิชามุ่งหวังที่จะพัฒนาผู้เรียน วิธีการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้ในด้านต่างๆ ที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

- แผนการสอนและการประเมินผล ในแต่ละคาบเรียนมีการระบุหัวข้อหรือเนื้อหาที่จะสอน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอนที่ใช้และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ของหัวข้อหรือเนื้อหานั้นๆ

- ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน ระบุเอกสาร หนังสือ ตำราที่ทันสมัยที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน รวมทั้งแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนที่ช่วยเสริมประสบการณ์จริงหรือประสบการณ์เชิงปฏิบัติแก่ผู้เรียน

- การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา มีการประเมินกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ข้อมูลจากแหล่งหลากหลาย เช่น ความเห็นของผู้เรียน ความเห็นของทีมนักสอน ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และจากการสังเกตการณ์ เป็นต้น

2.2 อาจารย์ผู้สอนแจกรายละเอียดของรายวิชาและแผนการสอนให้ผู้เรียนในคาบแรกที่พบผู้เรียน

2.3 การประเมินผลการเรียนรู้ของรายวิชาให้มีการประเมินทั้งในระหว่างภาคการศึกษา (formative evaluation) และเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษา (summative evaluation)

2. ทุกหลักสูตรมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย

3.1 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรกำหนดให้ทุกหลักสูตรต้องมีรายวิชาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง และเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงทั้งในและนอกชั้นเรียน อาทิ จัดให้มีชั่วโมงปฏิบัติการ อภิปรายกลุ่ม สัมมนา ทำกรณีศึกษาหรือโครงการหรือวิจัย เรียนรู้นอกสถานที่ รวมทั้งฝึกงานและฝึกประสบการณ์

3.2 จัดให้มีระบบการรายงานพัฒนาการของผู้เรียนที่สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการปฏิบัติจริงของผู้เรียนเป็นรายบุคคลหลังจบหลักสูตร

3. มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนทุกหลักสูตร

ทุกหลักสูตรควรมีการออกแบบให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้จากบุคคล หน่วยงานหรือชุมชนภายนอกในด้านวิชาการหรือวิชาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบถึงการนำความรู้ทางทฤษฎีไปใช้ในทางปฏิบัติและมีความรู้ทางวิชาการที่ทันสมัย การดำเนินการนี้อาจทำโดยเชิญบุคลากรภายนอกมาเป็นอาจารย์พิเศษสอนทั้งรายวิชาหรือบรรยายในบางคาบเวลา หรือนักศึกษาฟังการบรรยายและเยี่ยมชมหน่วยงานหรือสถานที่ภายนอกสถาบัน ให้นักศึกษาฝึกงานหรือปฏิบัติงานในวิชาสหกิจศึกษาในสถานประกอบการ เป็นต้น

4. มีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัย หรือจากกระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนา การเรียนการสอน

5.1 อาจารย์ควรพัฒนากระบวนการเรียนการสอนและวิธีการสอนในรายวิชาที่รับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง ในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนและวิธีการสอนควรวิเคราะห์การสอนที่ผ่านมา โดยการทำวิจัยในชั้นเรียนว่าวิธีการสอนและกระบวนการเรียนการสอนรวมทั้งการประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียนเหมาะสมหรือไม่ ควรปรับปรุงด้านใด อย่างไร

5.2 ควรจัดเวทีการสัมมนา หรือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการวิจัยและประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนระหว่างอาจารย์เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

5. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา โดยผลการประเมินความพึงพอใจแต่ละรายวิชาต้องไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5

เมื่อสิ้นภาคการศึกษา สถาบันจัดให้มีการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนต่อคุณภาพ การจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ในทุกรายวิชาและมีการประเมินคุณภาพความพึงพอใจและ ความเหมาะสมของอุปกรณ์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น อุปกรณ์ที่ใช้ในห้องเรียน คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการ หนังสือ ตำรา และสิ่งพิมพ์ในห้องสมุด เป็นต้น นำผลการประเมินความคิดเห็นดังกล่าวข้างต้นไปปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ โดยมีการระบุในรายละเอียดของรายวิชาในภาคการศึกษาถัดไปด้วยว่า มีการนำการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนอย่างไร

6. มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอนหรือการประเมินผล การเรียนรู้ ทุกรายวิชา ตามผลการประเมินรายวิชา

สถาบันหรือคณะวิชาควรมีการตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตร ทำหน้าที่ต่อไปนี้

- พิจารณารายละเอียดของรายวิชาตามข้อ 2 เพื่อตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์

- ติดตาม วิเคราะห์ผลการดำเนินงานแต่ละรายวิชาและภาพรวมของทุกหลักสูตร ทุกภาคการศึกษา โดยเฉพาะจากผลการประเมินของผู้เรียน และวางแผนปรับปรุงในส่วนที่เกี่ยวข้อง หรือเสนอการปรับปรุงต่อคณะกรรมการระดับที่สูงขึ้น
- ดูแลให้การดำเนินการหลักสูตรได้รับการประเมินโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้เรียนปัจจุบัน และผู้ที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาหรือศิษย์เก่า และกรรมการอิสระ ตามหลักเกณฑ์และกรอบเวลาที่กำหนดทุกปีการศึกษา
- ระบุถึงความจำเป็นต่อการปรับปรุง หรือปิด หรือเปิดรายวิชาหรือหลักสูตร ตามหลักฐานจากผลการประเมินของผู้เรียน / ของผู้ที่กำลังจะสำเร็จการศึกษา / ของผู้ประเมินอิสระ และของผู้ใช้บัณฑิตอย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต

6. มีการสำรวจคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต อย่างน้อยสำหรับทุกหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทุรอบระยะเวลาตามแผนกำหนดการศึกษาของหลักสูตร

1.1 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรต้องสำรวจหรือวิเคราะห์ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตเป็นระยะๆ อย่างน้อยทุก 5 ปี เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรหรือจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ได้บัณฑิตที่สนองความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตให้มากที่สุด โดยนำข้อมูลจากการสำรวจมาบูรณาการร่วมกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

1.2 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรต้องมีการทบทวน ปรับปรุงคุณลักษณะของบัณฑิตที่จำเป็น และเหมาะสมกับสาขาวิชา ระดับการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต โดยคำนึงถึงความทันสมัยของหลักสูตรที่ต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงระดับท้องถิ่น ระดับชาติ หรือระดับนานาชาติด้วย มีการกำหนดเป็นเป้าหมายการผลิตบัณฑิตระหว่างผู้สอนร่วมกัน และเผยแพร่ให้ผู้รับผิดชอบในการผลิตบัณฑิตทุกคนรับรู้และร่วมกันพัฒนานักศึกษา

7. มีการนำผลจากข้อ 1 มาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ส่งเสริมทักษะอาชีพและคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

2.1 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรมีการวิเคราะห์ติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตร และนำข้อมูลจากผลการสำรวจความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร โดยเฉพาะประเด็นการกำหนดโครงสร้างหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการศึกษา และการประเมินผล

2.2 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรมีการวางระบบการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนระดับหลักสูตร โดยอาจมีการเชื่อมโยงรายวิชากับคุณลักษณะของบัณฑิตที่กำหนด เพื่อให้ผู้สอนแต่ละวิชาได้รับรู้และถือเป็นภาระหน้าที่ที่ต้องพัฒนาผู้เรียนในทักษะที่จำเป็นของรายวิชานั้นๆ อาจมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะของการบูรณาการระหว่างรายวิชา และระหว่างการเรียนรู้ในห้องเรียนกับนอกห้องเรียน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เพื่อให้มีทักษะการปฏิบัติงานในโลกแห่งการทำงานจริงได้

2.3 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรมีการวางระบบการกำกับติดตามการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนของอาจารย์ที่จะช่วยส่งเสริมเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา มีการประชุมวิพากษ์การจัดการเรียนการสอน สื่อการศึกษา และวิธีการประเมินผล เพื่อให้ผู้สอนได้ข้อมูลในการปรับปรุงตนเองจากเพื่อนร่วมงาน

2.4 มีการวางระบบการประเมินผลที่สะท้อนทักษะความสามารถด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน เน้นการประเมินตามสภาพจริง (authentic assessment) โดยเฉพาะความสามารถในการเรียนรู้ขั้นสูง ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย สะท้อนความสามารถในการปฏิบัติงาน (performance) ของผู้เรียน โดยเฉพาะทักษะการเรียนรู้ที่ใช้อยู่เป็นฐาน

2.5 ควรจัดให้มีการประชุมหารือระหว่างคณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรในการแลกเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนการสอน และการแก้ปัญหาร่วมกันสำหรับผู้เรียนที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเป็นพิเศษ

8. มีการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิต

3.1 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรควรมีการวางแผนการจัดหางบประมาณ หรือทรัพยากรที่สนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมคุณลักษณะของบัณฑิตอย่างเพียงพอ

3.2 หน่วยงานระดับคณะวิชา ภาควิชาสนับสนุน ส่งเสริมการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง อาจมีการจัดทำเว็บไซต์เพื่อให้นักศึกษาและอาจารย์มีการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ในรูปของการสร้างชุมชนนักปฏิบัติ (community of practice) เพื่อให้การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทุกที่ ทุกเวลา

9. มีระบบและกลไกการส่งเสริมให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระหว่างสถาบัน หรือที่ประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ

4.1 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โปรแกรมการประชุมวิชาการที่เกิดขึ้นในที่ต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศให้นักศึกษารับรู้

4.2 มีการจัดหางบประมาณให้นักศึกษามีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการทั้งภายในสถาบันหรือนอกสถาบัน

4.3 หากเป็นไปได้ อาจมีการกำหนดเป็นเงื่อนไขให้นักศึกษาต้องมีโอกาสเข้าร่วมประชุมวิชาการระดับชาติทุกปี หรือระดับนานาชาติอย่างน้อย 1 ครั้งในระหว่างการศึกษา

4.4 ในระดับชั้นเรียน ผู้สอนมีการฝึกทักษะการนำเสนอผลงานทางวิชาการ สนับสนุนให้นักศึกษาส่งผลงานวิชาการให้ที่ประชุมวิชาการต่าง ๆ พิจารณา เรียนรู้เทคนิคการส่งผลงานวิชาการให้ได้รับการคัดเลือกไปเผยแพร่

10. มีกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาที่จัดโดยสถาบัน

5.1 มีการจัดหางบประมาณสนับสนุนการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ศึกษา และจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ทั้งกิจกรรมภายใต้หลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตร

5.2 มีการกำหนดเงื่อนไขให้นักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของสถาบัน โดยมีการประเมินผลที่เป็นรูปธรรม ซึ่งผลการประเมินควรเป็นปัจจัยสำคัญต่อผลการเรียนหรือต่อการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษา

11. มีระบบและกลไกสนับสนุนการประยุกต์ใช้ผลงานจากวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภาครัฐ หรือเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ (เฉพาะกลุ่ม ค 1)

6.1 มีการเชิญหน่วยงาน สถาบัน องค์กรภาครัฐ และเอกชน ผู้ใช้บัณฑิต หรือนักวิชาการมาให้ความรู้ หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นวิจัยที่ต้องการให้นักศึกษาจัดทำเป็นหัวข้อวิทยานิพนธ์ประมาณภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อให้นักศึกษาได้จัดทำข้อเสนอโครงการวิจัยที่สนองความต้องการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

6.2 ประชาสัมพันธ์แหล่งทุนวิจัยจากหน่วยงานต่างๆ ให้นักศึกษาทราบ และมีการพัฒนาทักษะการจัดทำข้อเสนอโครงการวิจัยที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับช่วงเวลาของการสมัครทุน

6.3 สนับสนุนให้นักศึกษาเสนอข้อเสนอโครงการวิทยานิพนธ์ไปยังหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอทุนสนับสนุนการวิจัย

6.4 ในการสอบวิทยานิพนธ์ อาจมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่เกี่ยวข้องกับประเด็นวิจัยของนักศึกษามาร่วมเป็นกรรมการสอบ เพื่อให้รับรู้ผลงานวิจัย และนำไปใช้ประโยชน์

6.5 มีการเผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในรูปแบบต่างๆ หรือจัดทำเป็นข่าว เพื่อเผยแพร่ตามสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และอาจจัดทำบทความวิจัยเป็นหมวดหมู่ เผยแพร่ไป

ยังสถาบันหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง หรือนำออกเผยแพร่ในช่วงโอกาสที่กำลังเกิดเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่เป็นปัญหา และสามารถนำคำตอบจากผลการวิจัยที่นักศึกษาผลิตไปช่วยชี้แนะแนวทางการแก้ไขปัญหาได้

6.6 มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลงานวิทยานิพนธ์ที่มีบุคคลหรือหน่วยงานนำไปใช้ประโยชน์ โดยอาจใช้วิธีการสืบค้นการอ้างอิง หรือการสำรวจด้วยแบบสอบถามจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

12. มีการพัฒนาทักษะนักศึกษาในการจัดทำบทความจากวิทยานิพนธ์และมีการนำไปตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติ (เฉพาะกลุ่ม ง)

7.1 ผู้สอนอาจมอบหมายให้นักศึกษาอ่านบทความวิจัยที่ดีพิมพ์ในวารสารวิชาการ มีการวิพากษ์บทความ การสังเคราะห์ความรู้จากบทความวิจัยในรายวิชาต่าง ๆ

7.2 จัดหลักสูตรรายวิชาหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรเกี่ยวกับการจัดทำบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการจัดทำบทความ

7.3 อาจมีการตั้งคลินิกให้ความช่วยเหลือในการทำบทความวิจัย รวมทั้งการแปลเป็นภาษาต่างประเทศ

7.4 สนับสนุนให้นักศึกษาจัดทำบทความวิจัยจากผลการวิจัยบางส่วน ที่สามารถตีพิมพ์เผยแพร่ได้ ส่งไปยังวารสารต่าง ๆ ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์

7.5 นำบทความวิจัยของนักศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกหรือไม่ได้รับการคัดเลือกให้ตีพิมพ์เผยแพร่มาเรียนรู้ร่วมกันในชั้นเรียน และมีการวิพากษ์เพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร

1. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษา

4.1 สถาบันจัดทำฐานข้อมูลนักศึกษา ประกอบด้วยข้อมูลด้านสุขภาพทั้งทางกายและทางจิต ข้อมูลด้านการเรียน ข้อมูลครอบครัว และบุคคลที่สถาบันสามารถติดต่อเมื่อนักศึกษามีปัญหา

4.2 หน่วยงานระดับภาควิชา มีระบบการตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่เหมาะสม คำนึงถึงสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา ที่ทำให้อาจารย์สามารถดูแลนักศึกษาได้ทั่วถึง มีระบบการช่วยเหลือนักศึกษาในความดูแลใกล้ชิด เน้นการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีการประชุมระหว่างอาจารย์ทั้งที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เพื่อส่งต่อข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาที่มีปัญหาด้านการเรียนในกลุ่มผู้สอนหรือผู้รับผิดชอบหลักสูตร เน้นการให้บริการความช่วยเหลือนักศึกษาในรูปแบบของการป้องกันปัญหามากกว่าการแก้ปัญหา

4.3 หน่วยงานระดับคณะหรือระดับสถาบัน เช่น ฝ่ายกิจการนักศึกษา มีหน่วยให้บริการหรือให้คำปรึกษาสำหรับนักศึกษาที่มีปัญหาชีวิต โดยมีเจ้าหน้าที่คอยรับเรื่องราวร้องทุกข์ของนักศึกษาที่ขอใช้

บริการตลอดเวลา อาจมีการจัดบริการสายด่วน (hotline) สำหรับให้คำปรึกษาหรือให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาที่มีปัญหาวิกฤติและต้องการความช่วยเหลือด่วน และมีระบบการดูแลนักศึกษาในกรณีที่มีอาจารย์ที่ปรึกษาส่งนักศึกษามารับบริการ

4.4 มีระบบการส่งต่อการดูแลสุขภาพกายและสุขภาพจิตของนักศึกษา ไปยังโรงพยาบาลหรือหน่วยให้บริการเฉพาะทางในกรณีที่นักศึกษามีปัญหาที่รุนแรงเกินความสามารถของสถาบันที่จะดูแลได้

4.5 ผู้เกี่ยวข้องแก่นักศึกษาทุกระดับมีระบบการติดตามผลการช่วยเหลือหรือให้คำแนะนำแก่นักศึกษา จนสามารถแก้ไขปัญหาของนักศึกษาได้สำเร็จ

4.6 มีการจัดประชุมพัฒนาอาจารย์หรือนุเคราะห์ที่รับผิดชอบการดูแลนักศึกษาเป็นระยะๆ เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน และสร้างเครือข่ายการให้ความช่วยเหลือร่วมกัน

4.7 มีการจัดประชุมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันกับครอบครัวของนักศึกษา เพื่อร่วมมือกันแก้ไขปัญหาของนักศึกษา

4.8 มีช่องทางให้นักศึกษาหรือผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการให้บริการ

5. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา

5.1 สถาบันจัดทำฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ บอร์ด เว็บไซต์ สำหรับประกาศข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นักศึกษา เช่น ข้อมูลทุนการศึกษา ทุนวิจัย การรับสมัครงาน ข่าวสารวิชาการที่ทันสมัยและที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่นักศึกษาจำเป็นต้องรู้

5.2 มีช่องทางให้นักศึกษาหรือผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการให้บริการ

5.3 มีระบบการติดตามประเมินผลการให้บริการข้อมูลข่าวสาร

3. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักศึกษา

3.1 มีการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในและนอกสถาบัน เพื่อเป็นแหล่งดูงาน แหล่งฝึกประสบการณ์ของนักศึกษา และมีการติดตามประเมินคุณภาพของความเป็นแหล่งเรียนรู้ของแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดเตรียมแหล่งฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพที่เหมาะสมต่อไป

3.2 มีการจัดกิจกรรมวิชาการ หรือกิจกรรมทางสังคม โดยให้นักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินงานเพื่อฝึกทักษะประสบการณ์การทำงานร่วมกัน

3.3 มีช่องทางให้นักศึกษาหรือผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพ

3.4 มีระบบการติดตามประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาการและวิชาชีพ

4. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า

4.1 สถาบันมีฐานข้อมูลศิษย์เก่า และมีการจัดทำฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เว็บไซต์ จดหมายข่าว ฯลฯ สำหรับเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับศิษย์เก่า เช่น ข้อมูลกิจกรรมการประชุมวิชาการ การสัมมนาความรู้ใหม่ๆ ข้อมูลแหล่งทุนการศึกษาต่อ ทุนวิจัย การรับสมัครงาน ข่าวสารวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชา

4.2 มีการส่งข่าวให้ศิษย์เก่ารับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์เป็นระยะๆ

4.3 เปิดโอกาสให้ศิษย์เก่าได้มีส่วนร่วมในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร การมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน การทำวิจัยแบบร่วมมือในลักษณะของสหวิทยาการ การเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ กิจกรรมดังกล่าวนอกจากจะให้ศิษย์เก่าได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่นักศึกษาปัจจุบัน และสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาปัจจุบันกับศิษย์เก่าแล้ว ยังทำให้ศิษย์เก่าและอาจารย์ได้เรียนรู้วิทยาการใหม่ ๆ ในฐานะผู้ให้และผู้รับ

4.4 มีช่องทางให้ศิษย์เก่าได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการให้บริการ

5. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์ให้ศิษย์เก่า

5.1 มีการจัดกิจกรรมทางวิชาการและวิชาชีพเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์สำหรับศิษย์เก่าเป็นระยะๆ โดยมีการส่งข่าวให้ศิษย์เก่ารับรู้

5.2 มีช่องทางให้ศิษย์เก่าได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์วิชาการและวิชาชีพ

6. มีผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการในข้อ 1 - 3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5

6.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในสถาบันระดับภาควิชา ฝ่าย คณะ หรือสถาบัน มีระบบการติดตามประเมินผลการให้บริการทุกด้านแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบในการประเมินและระยะเวลาในการประเมิน

6.2 มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการทุกด้าน และนำเสนอผลการประเมินแก่ผู้รับผิดชอบ และผู้บริหารระดับคณะ สถาบัน

6.3 คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาควรอยู่ในระดับ 3.51 ขึ้นไปจากคะแนนเต็ม 5 จึงจะถือว่ามีบริการที่อยู่ในระดับดี หากผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการด้านใดที่ยังไม่ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน (ต่ำกว่า 3.51 คะแนน) ให้ทำการวิเคราะห์สาเหตุ ปัญหา อุปสรรค เพื่อหาแนวทางการปรับปรุงการให้บริการ ทั้งนี้ ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาหรือศิษย์เก่า มีส่วนร่วมในการเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหา หรือการปรับปรุงการให้บริการด้วย

7. มีการนำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการที่สนองความต้องการของนักศึกษา

7.1 นำผลการประเมินคุณภาพการให้บริการเสนอให้ผู้เกี่ยวข้องทราบทุกระดับ และมีการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุงการให้บริการ โดยเฉพาะการบริการในด้านที่ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

7.2 มีการปรับปรุงพัฒนาการให้บริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า และประเมินคุณภาพของการให้บริการทุกด้านตามแผนที่กำหนด

7.3 มีการสำรวจข้อมูลจากนักศึกษา และศิษย์เก่าเพื่อศึกษาความพึงพอใจในบริการที่สถาบันจัดให้ทุกด้านอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนการพัฒนาระบบการให้บริการในระยะต่อไป

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา

7. สถาบันจัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่ส่งเสริมผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทุกด้าน

1.1 หน่วยงานระดับคณะหรือสถาบันมีการกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ที่ชัดเจน นอกเหนือจากการพัฒนานักศึกษาผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรายวิชา ในหลักสูตร ทั้งนี้กิจกรรมการพัฒนานักศึกษาจะมีทั้งที่จัดโดยสถาบัน หรือจัดโดยองค์กรนักศึกษา เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะตามที่สถาบันกำหนด และสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิในแต่ละระดับการศึกษา

1.2 มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษา ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้หลักตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และตัวบ่งชี้เฉพาะ (ถ้ามี) ที่นอกเหนือจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เพื่อใช้ในการติดตามประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาจากการทำกิจกรรม

8. มีกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา

สถาบันมีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจแก่นักศึกษาด้านการประกันคุณภาพ และกำหนดเงื่อนไขให้นักศึกษาระบุตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการดำเนินงาน วิธีการประเมินคุณภาพในโครงการหรือกิจกรรมที่นักศึกษาเสนอเพื่อขอรับการสนับสนุนจากสถาบัน

9. มีการส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาอย่างน้อย 5 ประเภทสำหรับระดับปริญญาตรี และอย่างน้อย 2 ประเภทสำหรับระดับบัณฑิตศึกษา จากกิจกรรมต่อไปนี้

- กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
- กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ
- กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีงแวดล้อม
- กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
- กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

3.1 สำหรับการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันควรส่งเสริมให้นักศึกษาจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาที่ดำเนินการโดยนักศึกษอย่างน้อย 5 ประเภท ได้แก่ กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีงแวดล้อม กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม และกิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

3.2 สำหรับการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันต้องส่งเสริมการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาระดับปริญญาโทหรือเอกอย่างน้อย 2 ประเภทจากประเภทกิจกรรมต่อไปนี้ ได้แก่ กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีงแวดล้อม กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม โดยควรมีกิจกรรมวิชาการรวมอยู่ด้วย

3.3 การจัดกิจกรรมของนักศึกษาทั้งในระดับปริญญาตรีหรือบัณฑิตศึกษาทุกกิจกรรมต้องจัดทำข้อเสนอโครงการให้ผู้รับผิดชอบอนุมัติ (อาจารย์ที่ปรึกษา หรือฝ่ายกิจการนักศึกษาของสถาบัน) โดยมีคำอธิบายเกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพที่ใช้ในการจัดกิจกรรม ประกอบด้วยสาระสำคัญ ได้แก่ วัตถุประสงค์ของกิจกรรม ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของกิจกรรมที่จัด ลักษณะของกิจกรรม กลุ่มเป้าหมาย และวิธีการประเมินความสำเร็จ และมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของกิจกรรมก่อนหน้านี้นำมาใช้ประกอบการจัดทำโครงการหรือกิจกรรมใหม่

3.4 ผู้รับผิดชอบควรให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักศึกษาในการปรับปรุงพัฒนาการจัดทำข้อเสนอโครงการที่ถูกต้องเหมาะสม โดยเฉพาะในส่วนของการประกันคุณภาพการปฏิบัติงาน

10. มีการสนับสนุนให้นักศึกษาสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในสถาบันและระหว่างสถาบัน และมีกิจกรรมร่วมกัน

4.1 สถาบันให้นักศึกษาเสนอแผนการจัดกิจกรรมการสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในสถาบัน และให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงานในรูปแบบต่างๆ เช่น กิจกรรมการจัดการความรู้ (KM: knowledge management) การให้นักศึกษานำเสนอผลการดำเนินงาน (ผลการประเมิน) ในที่ประชุม เพื่อให้นักศึกษากลุ่มอื่นรับรู้ร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการวางแผนการทำงาน การพัฒนาตัวบ่งชี้ความสำเร็จ การประเมินความสำเร็จ

4.2 ในระดับสถาบัน อาจารย์ที่รับผิดชอบฝ่ายกิจการนักศึกษา ควรมีการประชุมกับสถาบันภายนอก เพื่อส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันของนักศึกษาระหว่างสถาบัน และส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาระหว่างสถาบัน ทั้งนี้ สถาบันควรให้ทุนสนับสนุนการจัดกิจกรรมระหว่างสถาบันด้วย

4.3 ในแต่ละปี สถาบันอาหมุนเวียนเป็นเจ้าภาพ ให้นักศึกษาระหว่างสถาบันมีการจัดเวทีหรือการประชุมสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่ได้จากการทำกิจกรรม หรือนำเสนอผลการจัดกิจกรรมของแต่ละสถาบัน รวมทั้งการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการใช้ระบบการประกันคุณภาพในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา

4.4 อาจมีการร่วมมือกันเพื่อสร้างช่องทางการเผยแพร่กิจกรรมการพัฒนานักศึกษาระหว่างสถาบัน มีการรวมตัวกันเป็นเครือข่ายสถาบัน เพื่อเป็นสื่อกลางการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา โดยผู้รับผิดชอบอาจเป็นการทำงานร่วมกันของอาจารย์และนักศึกษาระหว่างสถาบัน

11. มีการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา

5.1 สถาบัน (ฝ่ายกิจการนักศึกษา) มีระบบติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาตามตัวบ่งชี้ที่กำหนด

5.2 สถาบันกำหนดให้นักศึกษาจัดทำรายงานผลการจัดกิจกรรม และนำรายงานผลการจัดกิจกรรมมาสังเคราะห์ เพื่อให้เห็นภาพรวมของกิจกรรมและผลที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาในแต่ละรอบปี

5.3 สถาบันมีการติดตามประเมินความรู้ความเข้าใจ และการประยุกต์ใช้ระบบประกันคุณภาพในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา จากรายงานผลการจัดกิจกรรมของนักศึกษา

5.4 สถาบันมีการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนของนักศึกษา เพื่อจัดทำแผนการจัดกิจกรรมนักศึกษาในปีต่อไป

12. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

6.1 สถาบันมีการนำผลการประเมินความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษา และผลการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนไปใช้ในการวางแผนการพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการวิเคราะห์คุณลักษณะของนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติในด้านที่ยังไม่บรรลุผลเท่าที่ควร

6.2 สถาบันนำเสนอผลให้ผู้เกี่ยวข้องทุกระดับรับรู้ และมีการระดมความคิดในการพัฒนานักศึกษาให้มีลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติผ่านกิจกรรมนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

9. มีระบบและกลไกบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนด้านการวิจัยของสถาบัน และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

1.1 สถาบันหรือคณะวิชาควรวางแนวทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ ตลอดจนกำหนดหน่วยงาน บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่รับผิดชอบ และมีงบประมาณสนับสนุนการบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์อย่างเพียงพอ ในการบริหารควรมีการวางแผน ตรวจสอบติดตาม ประเมินและปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอเพื่อบรรลุตามเป้าหมายของแผนการวิจัยของสถาบัน

1.2 การบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ให้บรรลุผลสำเร็จควรจัดสรรงบประมาณเพื่อการบริหารงานวิจัย เช่น งบประมาณสนับสนุนการปฏิบัติงานของกลุ่มวิจัย หรือศูนย์วิจัยเพื่อให้สามารถดำเนินการวิจัยหรือผลิตงานสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพนอกเหนือจากการจัดสรรทุนวิจัย นอกจากนั้นอาจจัดสรรงบประมาณสนับสนุนงานวิจัยของนักศึกษา หรืองบประมาณสนับสนุนนักวิจัยหลังปริญญาเอกให้ปฏิบัติงานในกลุ่มหรือศูนย์วิจัย เป็นต้น

10. มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน

มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับกระบวนการจัดการเรียนการสอน เช่น 1) การกำหนดให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในทีมวิจัยของอาจารย์ 2) การกำหนดให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีทำโครงการวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ 3) การกำหนดให้นักศึกษาทุกระดับเข้าฟังการบรรยายหรือสัมมนาเกี่ยวกับผลความก้าวหน้าในงานวิจัยของอาจารย์ หรือของศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor) หรือเข้าร่วมการจัดแสดงงานสร้างสรรค์ของอาจารย์ 4) การจัดให้มีการประชุมเสนอผลงานวิจัยหรือแสดงงานสร้างสรรค์ของนักศึกษา หรือส่งเสริมนักศึกษาเข้าร่วมประชุมการเสนอผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ระดับชาติและนานาชาติ 5) การส่งเสริมให้อาจารย์นำผลลัพธ์ที่เกิดจากการวิจัยไปเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น

3. มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัยแก่อาจารย์ประจำและนักวิจัย

3.1 จัดระบบการรับเข้าและกำกับดูแลอาจารย์และนักวิจัย เช่น วิเคราะห์กำลังคนวางแผน และรับเข้าบุคคล (ทั้งอาจารย์ นักวิจัย และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา) ทั้งจากในประเทศและต่างประเทศที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับจุดเน้นด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ของสถาบัน ทำการกำหนดกฎเกณฑ์ แนวทางกำกับ และส่งเสริมให้อาจารย์ทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ และตีพิมพ์ผลงานใน

วารสารหรือจัดแสดงผลงาน ที่ได้รับการยอมรับระดับชาติและนานาชาติ โดยกำหนดเป็นภาระงานที่ชัดเจนที่ต้องปฏิบัติ

3.2 พัฒนาสมรรถนะนักวิจัยผ่านกระบวนการที่เหมาะสมกับประสบการณ์ของแต่ละกลุ่มบุคคล กรณีนักวิจัยรุ่นใหม่อาจเริ่มจากการฝึกอบรม การทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์โดยได้รับการแนะนำหรือการร่วมทีมวิจัยกับนักวิจัยอาวุโส การเข้าร่วมประชุมวิชาการ การช่วยให้คำปรึกษา วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา กรณีนักวิจัยทั่วไป การส่งเสริมให้มีโอกาสไปทำงานในห้องปฏิบัติการวิจัย หรือร่วมทีมวิจัยกับนักวิจัยชั้นนำนอกสถาบันทั้งในและต่างประเทศ เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้ได้รับความรู้และประสบการณ์ที่มีคุณค่า

อย่างไรก็ตาม การพัฒนาสมรรถนะอาจารย์และนักวิจัยที่มีประสิทธิภาพที่สุดคือการส่งเสริมการทำงานวิจัยเป็นทีมที่ประกอบด้วยนักวิจัยอาวุโส นักวิจัยระดับกลาง นักวิจัยหรือนักศึกษาหลังปริญญาเอก และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ผู้ช่วยวิจัย ทั้งนี้เพื่อให้สามารถทำงานวิจัยอย่างลุ่มลึกและต่อเนื่อง

3.3 ให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณของนักวิจัยและจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องแก่อาจารย์และนักวิจัย ตลอดจนจัดระบบควบคุมให้นักวิจัยปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด

3.4 สร้างแรงจูงใจให้นักวิจัย เช่น การยกย่อง การให้ผลตอบแทน หรือการให้รางวัล สำหรับนักวิจัยที่มีผลงานดีเด่น การจัดบรรยากาศและการบริการต่างๆ ในสถาบันให้เหมาะสมและจูงใจแก่การค้นคว้าวิจัยและผลิตงานสร้างสรรค์ เป็นต้น

4. มีการจัดสรรงบประมาณของสถาบันเพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ในกรณีของนักวิจัยรุ่นใหม่ การแสวงหาทุนวิจัยจากภายนอกอาจทำได้ยาก ดังนั้น สถาบันจึงควรจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นทุนวิจัยหรือผลิตงานสร้างสรรค์เพื่อให้นักวิจัยเหล่านี้มีโอกาสสร้างผลงาน ที่สามารถนำไปใช้ประกอบการเสนอโครงการขอทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกสถาบันในโอกาสต่อไป

สำหรับการเสนอขอทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกนั้น สถาบันอาจจัดให้มีระบบสนับสนุน เช่น การจัดให้มีข้อมูล รายละเอียด และเงื่อนไขของแหล่งทุนวิจัยต่างๆ ทั้งแหล่งทุนภายในประเทศและต่างประเทศ ที่อาจารย์และนักวิจัยสามารถเข้าสู่ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว นอกจากนั้นอาจจัดให้มีคณะผู้เชี่ยวชาญเป็นที่เล็งตรวจสอบข้อเสนอ โครงการวิจัยของอาจารย์และนักวิจัยที่เสนอขอทุนไปยังแหล่งทุนต่างๆ และช่วยเหลือปรับปรุงโครงการเหล่านั้นให้เหมาะสม เพื่อมีโอกาสได้รับทุนวิจัยมากยิ่งขึ้น

5. มีการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ตามอัตลักษณ์ของสถาบัน

สถาบันควรจัดหาทรัพยากรและหรือจัดหาแหล่งสนับสนุนทรัพยากรอย่างเพียงพอ ทั้งงบประมาณสนับสนุนการวิจัย ห้องปฏิบัติการวิจัย แหล่งค้นคว้าทางวิชาการ และระบบสารสนเทศเพื่อการวิจัย ตลอดจนกิจกรรมอื่นๆ ที่ส่งเสริมการวิจัย ดังนี้

5.1 งบประมาณสนับสนุนการวิจัย ควรประกอบด้วย 1) งบประมาณสนับสนุนการบริหารงานวิจัยของกลุ่มวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย หรือศูนย์วิจัยเพื่อให้สามารถผลิตผลงานระดับสากลหรือผลงานตามความต้องการของประเทศ หรือของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องนอกเหนือจากเงินทุนวิจัย 2) งบประมาณสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในรูปแบบต่างๆ 3) งบประมาณสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์ของนักศึกษาบัณฑิตศึกษา และของนักวิจัยหลังปริญญาเอก 4) งบประมาณสนับสนุนศาสตราจารย์อคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor) เป็นต้น

5.2 ห้องปฏิบัติการวิจัยที่เหมาะสมกับงานวิจัยแต่ละประเภทที่เป็นจุดเน้นของสถาบันระบบรักษาสุขภาพและความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการที่ได้มาตรฐาน ศูนย์เครื่องมือระดับสูงที่จำเป็นที่หลายหน่วยวิจัย หรือกลุ่มวิจัย หรือศูนย์วิจัย สามารถใช้ร่วมกันได้ หรือหากไม่มีศูนย์เครื่องมือระดับสูงดังกล่าว ก็ต้องจัดระบบผ่านเครือข่ายทั้งในและต่างประเทศให้สามารถเข้าใช้ของหน่วยงานอื่นได้ เพื่อให้ไม่ให้เป็นอุปสรรคต่อการวิจัยของนักวิจัย

5.3 แหล่งค้นคว้าทางวิชาการ ซึ่งนอกจากหนังสือและวารสารทั้งในรูปของเอกสาร (hard copy) และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอแล้ว ยังหมายรวมถึงการสนับสนุนการจัดประชุมวิชาการ การสนับสนุนศาสตราจารย์อคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor) การสนับสนุนการไปร่วมทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับหน่วยงานอื่นที่มีชื่อเสียงทั้งในและต่างประเทศ ที่สอดคล้องกับงานวิจัยของอาจารย์ โดยเฉพาะในช่วงเวลาเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ทางวิชาการ (sabbatical leave) ของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยวิจัย

5.4 ระบบสารสนเทศเพื่อการวิจัยที่ครอบคลุมข้อมูลข่าวสารอย่างน้อย 5 ด้านต่อไปนี้ 1) ข้อมูลด้านแหล่งทุนวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน 2) ข้อมูลด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ของสถาบัน ทั้งปัจจุบันและผลงานที่ผ่านมา 3) ข้อมูลด้านแหล่งเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งวารสารและการประชุมวิชาการ การจัดแสดงผลงานสร้างสรรค์ต่างๆ ตลอดจนข้อมูลการสนับสนุนของสถาบันในการเผยแพร่ผลงาน 4) ข้อมูลด้านระบบและกลไกของสถาบันในการส่งเสริมการนำผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ รวมถึงการส่งเสริมด้านการจดสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และการซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา 5) ข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบ หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติอื่นๆ ของสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและงานสร้างสรรค์

6. มีการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนในข้อ 4 และข้อ 5 อย่างครบถ้วนทุกประเด็น

สถาบันจัดให้มีระบบประเมินผลสำเร็จของการสนับสนุนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอ โดยการมีส่วนร่วมของอาจารย์และนักวิจัย เช่น การประเมินผลสำเร็จของการให้ทุนวิจัย ทั้งในประเด็น งานวิจัยเสร็จทันตามกำหนดเวลา คุณภาพของผลงานวิจัยเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ผู้รับทุนสามารถแสวงหาทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกได้ในโอกาสต่อมา หรือการประเมินแหล่งค้นคว้าสนับสนุนงานวิจัยในประเด็น

ความเหมาะสมและเพียงพอเทียบกับงานวิจัยของอาจารย์ และนักวิจัยในปัจจุบัน หรือการประเมินระบบสารสนเทศในประเด็นความเหมาะสมกับความต้องการใช้ของอาจารย์และนักวิจัย เป็นต้น

7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถาบัน

สถาบันนำผลการประเมินไปจัดทำแผนการปรับปรุง โดยกำหนดกิจกรรมที่ต้องทำเพื่อการปรับปรุง กำหนดบุคคลหรือหน่วยงานรับผิดชอบในการปรับปรุง กำหนดงบประมาณที่ต้องใช้หากจำเป็น กำหนดระยะเวลาที่การปรับปรุงต้องแล้วเสร็จ จากนั้นจึงดำเนินการปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยตามที่กำหนด

8. มีระบบและกลไกเพื่อสร้างงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือจากสภาพปัญหาของสังคม เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและสังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด (เฉพาะกลุ่ม ข และ ค 2)

สถาบันหรือคณะวิชาวางแนวทางและขั้นตอน ตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการสร้างความร่วมมือกับองค์กรภายนอกโดยวิธีการต่างๆ เช่น การจัดหาข้อมูลสารสนเทศของกลุ่มเป้าหมาย การสนทนากับกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญ (focus group) การติดต่อสร้างสัมพันธ์กับองค์กรภายนอก การใช้ข้อมูลป้อนกลับ (feed back) จากความร่วมมือที่มีอยู่เดิม

วัตถุประสงค์ของความร่วมมือดังกล่าวควรมีทั้งการร่วมทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือเพื่อตอบโจทย์ของหน่วยงานหรือชุมชนภายนอก รวมถึงการร่วมใช้ทรัพยากรทั้งสถานที่ บุคคล อุปกรณ์ หรือทรัพยากรอื่นๆ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

1. มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ

วางแนวทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ ตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการสนับสนุนการตีพิมพ์หรือการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในวารสารหรือในที่ประชุมวิชาการที่มี peer review ในประเด็นต่อไปนี้ เช่น 1) การจัดให้มีพี่เลี้ยงแก่นักวิจัยรุ่นใหม่เพื่อช่วยเขียนรายงานการวิจัยสำหรับนำเสนอในที่ประชุมวิชาการหรือตีพิมพ์ในวารสาร 2) การสนับสนุนการตรวจสอบภาษาอังกฤษของบทความวิจัยของอาจารย์และนักวิจัย ที่จะนำเสนอในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ 3) การสนับสนุนงบประมาณเพื่อเข้าร่วมประชุมเสนอผลงานวิจัยหรือเผยแพร่งานสร้างสรรค์ 4) การจ่ายค่าตอบแทนสำหรับผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ 5) การจ่ายค่าตีพิมพ์กรณีวารสารเรียกเก็บเงิน เป็นต้น ทั้งนี้การสนับสนุนดังกล่าวอาจแตกต่างกันตามสถานภาพและจุดเน้นของแต่ละสถาบัน

2. มีระบบและกลไกการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

วางแผนทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ ตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการ รวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ให้เหมาะสมกับกลุ่มบุคคล เป้าหมายโดยยังคงความเชื่อถือได้ในเชิงวิชาการและรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ เช่น กำหนดผู้รับผิดชอบติดตามผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์และนักวิจัย คัดสรรผลงานที่น่าจะเป็นที่สนใจของบุคคลทั่วไป จัดให้มี การสัมภาษณ์อาจารย์เจ้าของผลงาน วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลให้เป็นความรู้ที่น่าสนใจซึ่งสาธารณชนสามารถเข้าใจได้ จัดหมวดหมู่ความรู้ที่ได้ให้เหมาะสมต่อการเผยแพร่

3. มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้จากข้อ 2 ผู้สาธารณชนและผู้เกี่ยวข้อง

นำองค์ความรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์สังเคราะห์ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในข้อ 2 เผยแพร่สู่สาธารณชนผ่านสื่อต่างๆ อย่างเป็นระบบในเชิงรุก โดยเริ่มจากการวางแผนประชาสัมพันธ์ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ดำเนินการประชาสัมพันธ์ตามแผนตลอดจนการติดตามข้อมูลป้อนกลับ นอกจากนั้นการประชาสัมพันธ์อาจรวมถึงการสร้างเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์โดยเชื่อมโยงกับศิษย์เก่า ชุมชน และองค์กรภายนอกทั้งรัฐและเอกชน โดยเฉพาะกลุ่มเป้าหมายที่คาดว่าจะสามารถสนับสนุนงานวิจัย หรือร่วมวิจัย หรือนำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์

4. มีการนำผลงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน

สนับสนุนการนำผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ เช่น 1) กำหนดขั้นตอน วิธีการ และผู้รับผิดชอบเพื่อเป็นสื่อกลางสานสัมพันธ์ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีระหว่างอาจารย์ และนักวิจัยกับองค์กรภายนอกที่มีศักยภาพในการนำผลการวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ 2) ผู้รับผิดชอบแสวงหางานวิจัยจากภาครัฐและเอกชนทั้งภาคอุตสาหกรรมและบริการ ที่ต้องการรับบริการวิจัยในเรื่องเฉพาะใดๆ จากสถาบัน (consultancy) และประสานงานต่อไปยังผู้วิจัย 3) ผู้รับผิดชอบริเริ่ม ประสานงาน หรือส่งเสริมการนำผลงานที่เกิดจากการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปสู่งานเชิงพาณิชย์ในลักษณะนิติบุคคล (start up company) เป็นต้น

5. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์และดำเนินการตามระบบ ที่กำหนด

สถาบันหรือคณะวิชาวางแผนทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ ตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการสนับสนุนการเจรจาต่อรอง ทำข้อตกลง หรือสนับสนุนด้านระเบียบ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แก่อาจารย์ นักวิจัย และสถาบัน ในการเจรจาเชิงธุรกิจ หรือการซื้อขายผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ตลอดจนสนับสนุนในการเจรจาเข้าไปร่วมเป็นพันธมิตรทางธุรกิจใดๆที่เกิดจากผลของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

นอกจากนั้น ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการรักษาสิทธิประโยชน์ของอาจารย์ นักวิจัยและของสถาบันในผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการซื้อขาย หรือทำธุรกิจที่เป็นผลจากงานวิจัย โดยเป็นหลักเกณฑ์ที่โปร่งใส เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย

6. มีระบบและกลไกส่งเสริมการจดสิทธิบัตรหรือนวัตกรรม และมีการยื่นจดสิทธิบัตรและ นวัตกรรม (เฉพาะกลุ่ม ค1 และ ง)

วางแผนและขั้นตอนตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการสนับสนุนความรู้ และอำนวยความสะดวกในการจดสิทธิบัตรและนวัตกรรมแก่อาจารย์ และนักวิจัยในประเด็นต่างๆ เช่น 1) การให้ความรู้และคำปรึกษาด้านทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งอาจดำเนินการ โดยการฝึกอบรม หรือสัมมนา หรือ จัดคลินิกให้คำปรึกษา 2) ช่วยร่างคำขอและยื่นขอจดสิทธิบัตร หรือนวัตกรรมต่อกรมทรัพย์สินทางปัญญาหรือสำนักงานเทียบเท่าในต่างประเทศ 3) ประสานงานการอนุญาตให้ใช้สิทธิในสิทธิบัตร นวัตกรรม เพื่อใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ เป็นต้น

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม

1. มีระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

มีการวางแผน ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ของการให้บริการวิชาการด้านต่างๆ ที่สัมพันธ์กับพันธกิจของสถาบัน มีนโยบายส่งเสริม สนับสนุนและจูงใจให้อาจารย์ บุคลากรทุกระดับมีความพร้อมทั้งในด้านความรู้ ความเชี่ยวชาญ เวลาและจิตแห่งการบริการ (service mind) ในการให้บริการวิชาการแก่หน่วยงานทั้งภายในและภายนอกสถาบัน รวมถึงจัดหางบประมาณสนับสนุนและจัดทำระเบียบของการให้บริการ กำหนดภาระงานของอาจารย์และบุคลากรให้ชัดเจน โดยมีระบบการเทียบเคียงและทดแทนระหว่างภาระงานด้านต่างๆซึ่งจะเป็นการสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรสนใจการให้บริการแก่ชุมชน สังคมตามความถนัดและจุดเน้นของสถาบัน

ในการให้บริการทางวิชาการนี้ควรมีการวางแผน ตรวจสอบ ติดตาม ประเมินเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพของการให้บริการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน

มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนการปฏิบัติงานประจำด้านอื่นๆของอาจารย์และบุคลากร เช่น การกำหนดให้นักศึกษานำความรู้ไปจัดทำเป็นโครงการหรือกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน

3. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัย

มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการกับการวิจัยอย่างเป็นระบบ เช่น 1) มีการนำผลการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์จริงที่ตอบสนองความต้องการของทุกภาคส่วนในทุกระดับ และ 2) นำความรู้ ประสบการณ์ จากการให้บริการกลับมาพัฒนาต่อยอดไปสู่การพัฒนางานองค์ความรู้ใหม่ผ่านกระบวนการวิจัย เป็นต้น

4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย

จัดให้มีระบบติดตาม ประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย โดยให้มีส่วนร่วมของผู้ให้บริการ ผู้รับบริการ และนักศึกษา ซึ่งเป็นทั้งผู้ให้บริการและผู้รับบริการ ทั้งในระดับแผนการดำเนินงาน เป้าหมายของสถาบัน ความร่วมมือร่วมใจของบุคลากร คุณภาพของบุคลากร คุณภาพของการให้บริการที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สถาบันกำหนดไว้

5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย

สถาบันนำผลการประเมินไปพัฒนาแผน พัฒนาระบบการ และผลสัมฤทธิ์ที่ได้อย่างสม่ำเสมอและเป็นรูปธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

1. มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ เพื่อประกอบการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นของสถาบัน

มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ เพื่อประกอบการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ ทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นและความเชี่ยวชาญของสถาบัน

2. มีความร่วมมือด้านบริการทางวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือภาคเอกชน หรือภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพ

สถาบันมีการเชิญหรือเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนร่วมจากชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพที่จะให้บริการ มาร่วมมือรวมพลัง (Collaboration) ในลักษณะของการสร้างเครือข่าย (Networking) ระหว่างบุคคลหรือหน่วยงานในรูปแบบต่างๆ เช่น ความร่วมมือกับสถาน

ประกอบการในการนำผลการวิจัยไปเป็นส่วนหนึ่งของการปรับปรุงปัญหาที่เกิดขึ้นหรือไปใช้พัฒนาบุคลากรของสถานประกอบการหรือส่วนการผลิต มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้คำปรึกษาแนะนำและจัดให้มีช่องทางในการสื่อสาร ทำความเข้าใจร่วมกันของภาคอุตสาหกรรม หรือริเริ่มโครงการหรือกิจกรรมใหม่ๆ ในชุมชน

3. มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคม

มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคมว่า สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการทั้งทางตรงและทางอ้อม มีการประเมินผลที่เกิดกับนักศึกษา อาจารย์ และบุคลากรผู้ให้บริการ ทั้งในด้านการนำความรู้ ความเชี่ยวชาญไปใช้ประโยชน์ การสื่อสาร การชี้แจงแนะนำให้ผู้รับบริการและประชาชน

4. มีการนำผลการประเมินในข้อ 3 ไปพัฒนาระบบและกลไก หรือกิจกรรมการให้บริการทางวิชาการ

มีการนำผลการประเมินการให้บริการทางวิชาการไปพัฒนาคุณภาพมาตรฐานของการให้บริการ ระบบและกลไกการให้บริการ ซึ่งประกอบด้วยรูปแบบการให้บริการ ขอบเขตการให้บริการ ค่าใช้จ่าย ระยะเวลาในการให้บริการ สัญญาการบริการ ซึ่งรวมทั้งการควบคุมและการกำกับคุณภาพของการให้บริการ โดยจัดให้มีระบบการให้ข้อมูลที่ชัดเจน ความเป็นธรรม โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้

5. มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในสถาบันและเผยแพร่สู่สาธารณะ

สถาบันมีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการ ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการในการถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในสถาบัน ซึ่งรวมทั้งผู้เรียนด้วย จัดให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดและเผยแพร่ประสบการณ์ในการให้บริการผ่านทางสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลการบริการวิชาการเผยแพร่สู่สาธารณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ระบบและกลไกการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

1. มีระบบและกลไกการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

สถาบันอุดมศึกษามีการกำหนดระบบและกลไกทางด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีระบบส่งเสริมให้บุคลากรนำกิจกรรมด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมสู่การปฏิบัติ และมีผลลัพธ์ชัดเจนตามแนวทางที่กำหนดไว้ เช่น มีการกำหนดนโยบายด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การกำหนดผู้รับผิดชอบ มีการจัดทำแผนงบประมาณโครงการ มีการกำหนดตัวชี้วัดด้านศิลปะ

และวัฒนธรรม มีการนำงานศิลปะและวัฒนธรรมสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม โดยทุกคนมีส่วนร่วม มีการติดตามผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและมีการนำสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา

สถาบันสนับสนุนให้มีการนำการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไปบูรณาการร่วมกับการเรียนการสอน และกิจกรรมนักศึกษา คือมีการจัดการเรียนการสอนที่นำการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไปผสมผสานเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอน หรือบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเข้ากับกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งที่จัดโดยสถาบันและที่จัดโดยองค์การนักศึกษา

3. มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน

3.1 สถาบันมีสถานที่เพื่อการเผยแพร่และบริการด้านศิลปะและวัฒนธรรม เช่น มีหอศิลป์ หอประวัติ พิพิธภัณฑ์ หรือเวทีการแสดง มีการบริหารจัดการโดยมีผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านศิลปะและวัฒนธรรม มีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ มีการจัดสรรงบประมาณด้านศิลปะและวัฒนธรรม

3.2 สถาบันจัดทำวารสารศิลปะและวัฒนธรรมในระดับต่างๆ เช่น วารสารระดับหน่วยงาน ระดับชาติ โดยมีความต่อเนื่องในการดำเนินงาน

3.3 สถาบันมีการบริการวิชาการด้านศิลปะและวัฒนธรรม โดยมีความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่น มีการสร้างเครือข่าย มีการกำหนดตัวบ่งชี้ และมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบอย่างชัดเจน

4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม กับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา

มีการติดตามผลการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา มีการกำหนดตัวบ่งชี้ และติดตามผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ

5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา

5.1 มีการนำผลการประเมินไปพัฒนากระบวนการ บูรณาการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอน โดยใช้หลักการของ PDCA

5.2 มีแผนปรับปรุงและพัฒนาการบูรณาการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมนำสู่การปฏิบัติและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

5.3 มีผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามแผนปรับปรุงและพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม

6. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

6.1 สถาบันมีการกำหนด/การสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรม โดยมีการใช้ผู้เชี่ยวชาญและมีการเผยแพร่สู่สาธารณะ

6.2 สถาบันได้รับการยอมรับจากสังคม เช่น มีศิลปินแห่งชาติ มีบุคลากรได้รับเชิญเป็นวิทยากรหรือเป็นที่ประจักษ์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิในระดับองค์กรระดับชุมชน ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

6.3 สถาบันมีจำนวนผลงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ ด้านศิลปะและวัฒนธรรมโดยมีการเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค หรือระดับนานาชาติ หรือมีผลงานได้รับรางวัล ได้รับการอ้างอิงเป็นที่ยอมรับ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ภาวะผู้นำของสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน

8. สภาสถาบันปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดครบถ้วนและมีการประเมินตนเองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้า

1.1 กรรมการสภาสถาบันทุกคนควรได้รับการชี้แจงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย ข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน โดยเฉพาะพระราชบัญญัติสถาบัน ข้อบังคับต่าง ๆ อาทิ ข้อบังคับที่ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลและผู้บริหาร รวมทั้งทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ กรอบทิศทางการพัฒนาสถาบัน และอัตลักษณ์ของสถาบัน เพื่อให้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ที่มีต่อสถาบันก่อนจะปฏิบัติหน้าที่

1.2 กรรมการสภาสถาบันกำกับดูแลสถาบันไปสู่ทิศทางที่กำหนดร่วมกันระหว่างผู้บริหารสถาบันและสภาสถาบัน และมีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ รวมทั้งทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

1.3 มีการเปิดเผยประวัติกรรมการสภาสถาบัน รายงานการประเมินตนเอง และรายงานต่อสาธารณชน

2. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ กำหนดทิศทางการดำเนินงาน และสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับ มีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนาสถาบัน

2.1 ผู้บริหารและสภาสถาบัน มีส่วนร่วมกันในการกำหนดนโยบายและจัดทำวิสัยทัศน์ พันธกิจ แผนกลยุทธ์ และนำสู่การปฏิบัติที่เป็นระบบชัดเจน โดยมีการกำหนดตัวบ่งชี้คุณภาพ (KPI) ของงานที่ปฏิบัติ ที่ควรมีการพิจารณาจาก 1) มิติการพัฒนองค์กร เช่นการส่งเสริมให้อาจารย์ บุคลากรมี โอกาสศึกษา เรียนรู้ พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อการเรียนรู้ 2) มิติการ

พัฒนา หรือการปรับปรุงกระบวนการหลักของสถาบัน เช่น การพัฒนาหลักสูตร การปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษา ทิศทางการส่งเสริมการวิจัย การบริการวิชาการและสังคม การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม 3) มิติผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียเช่น ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต โดยคำนึงถึงความคุ้มค่าของการใช้จ่ายเงิน งบประมาณ และให้สอดคล้องกับเป้าประสงค์ตามประเด็นยุทธศาสตร์ หรือวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของสถาบัน อย่างเหมาะสมโดยพิจารณาจากความคุ้มค่าของการจัดเก็บข้อมูล และการรายงานข้อมูล กับประโยชน์ที่จะได้รับ

2.2 ผู้บริหารสร้างระบบและกลไกการถ่ายทอดนโยบาย วิสัยทัศน์ และแผนกลยุทธ์ให้หน่วยงานและบุคลากรทุกระดับทราบและมีความเข้าใจร่วมกัน

2.3 ควรจัดทำระบบฐานข้อมูลของสถาบันให้ทันสมัย นำมาใช้ในการติดตามผลการบริหารสารสนเทศ การรายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้คุณภาพ (KPI) ที่กำหนดไว้ในแผนกลยุทธ์อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการตัดสินใจปรับแผนกลยุทธ์ได้อย่างทันการ

3. ผู้บริหารมีการกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามที่มอบหมาย รวมทั้งสามารถสื่อสารแผนและผลการดำเนินงานของสถาบันไปยังบุคลากรในสถาบัน

3.1 ผู้บริหารมีการกำกับ ติดตามผลการนำนโยบายและแผนกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติในการประชุมผู้บริหารอย่างน้อย ปีละ 1-2 ครั้ง เพื่อทบทวนเป้าหมาย หรือปรับแผนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ยิ่งขึ้น พร้อมทั้งสร้างกลไกภายในเพื่อสื่อสารแผนการดำเนินงานไปยังบุคลากรกลุ่มเป้าหมายทุกระดับที่เกี่ยวข้อง

3.2 ผู้บริหารมีการประเมินผลการดำเนินงานที่สำคัญตามภารกิจของสถาบันอย่างครบถ้วน รวมทั้งการติดตามผลสัมฤทธิ์อย่างน้อย ปีละ 1 ครั้ง เพื่อทบทวนเป้าหมาย หรือปรับแผนการดำเนินงานในรอบปีถัดไป พร้อมแจ้งผลการดำเนินงานไปยังบุคลากรทุกระดับผ่านการสื่อสารภายใน โดยใช้สื่อต่าง ๆ ที่ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย

4. ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรในสถาบันมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสม

4.1 ผู้บริหารควรมีระบบการสื่อสาร 2 ทาง เพื่อรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน อันจะทำให้ได้ข้อมูลเพื่อการปรับปรุงระบบการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

4.2 ผู้บริหารดำเนินการปรับลดขั้นตอนกระบวนการบริหารจัดการโดยการมอบอำนาจในการตัดสินใจแก่ผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติระดับถัดไป เพื่อเพิ่มความคล่องตัว พร้อมกับมีการกำกับ และตรวจสอบเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าระบบการทำงานมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล คุ้มค่า และมีความเสี่ยงอยู่ระดับในที่ยอมรับได้

4.3 ผู้บริหารมีการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรม เพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจต่อบุคลากรเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เช่น การจัดโครงการรางวัลคุณภาพและเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ โครงการพัฒนาองค์การให้คล่องตัว (lean organization) เป็นต้น

5. ผู้บริหารถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมพัฒนาผู้ร่วมงานเพื่อให้สามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบันเต็มตามศักยภาพ

5.1 ผู้บริหารมีการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้ร่วมงาน โดยเน้นการเพิ่มทักษะในการปฏิบัติงานให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องหรือเพิ่มศักยภาพในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ เช่น การสอนงานที่
ห นั ำ ง ำ น
(on – the – job training) จัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน เป็นต้น

5.2 ผู้บริหารในระดับต่าง ๆ ควรนำหลักการจัดการความรู้มาใช้ เพื่อการแลกเปลี่ยนความรู้ และถ่ายทอดประสบการณ์ร่วมกันระหว่างผู้ปฏิบัติงาน อาทิ การประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้การสร้างเครือข่ายชุมชนนักปฏิบัติ (community of practices) เป็นต้น

6. ผู้บริหารบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของสถาบันและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

6.1 ผู้บริหารควรยึดหลักธรรมาภิบาลเป็นเครื่องมือในการบริหารการดำเนินงานของสถาบันให้ไปสู่ทิศทางที่กำหนดร่วมกันระหว่างผู้บริหารสถาบัน และสภาสถาบัน โดยให้สอดคล้องทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

6.2 ผู้บริหารมีการดำเนินงานภายใต้หลักธรรมาภิบาลโดยเฉพาะในประเด็นการปกป้องผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องคุณภาพทางวิชาการและเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน

6.3 ผู้บริหารมีการเปิดเผยประวัติ มีรายงานประเมินตนเอง จัดทำรายงานสรุปผล การทำงานและรายงานการเงินของสถาบันเสนอต่อสภาสถาบันเป็นประจำทุกปี

6.4 ผู้บริหารมีการติดตามผลการควบคุมภายใน การบริหารความเสี่ยง และการตรวจสอบภายในของสถาบันการศึกษา และรายงานการเงินของสถาบันเสนอต่อสภาสถาบันเป็นประจำทุกปี

7. สภาสถาบันประเมินผลการบริหารงานของสถาบันและผู้บริหารนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารงานอย่างเป็นรูปธรรม

7.1 สภาสถาบันประเมินผลการบริหารงานของสถาบันและผู้บริหารตามที่ระบุไว้ในกฎหมายหรือพระราชบัญญัติของสถาบัน และข้อบังคับมหาวิทยาลัยที่ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลผู้บริหาร และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน หรือตามข้อตกลงที่ทำร่วมกันระหว่างสภาสถาบันและผู้บริหาร

7.2 สถานสถาบันควรชี้แจงหลักการประเมินผลการบริหารงานแบบกัลยาณมิตร กล่าวคือ ใช้หลักการที่มุ่งเน้นการให้ข้อเสนอแนะเชิงสร้างสรรค์ นำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนา หรือปรับปรุงสถาบันให้เจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

7.3 ผู้บริหารมีการนำผลการประเมินจากสถาบันไปใช้ปรับปรุงการบริหารงาน อาทิ จัดทำแผนการบริหารงาน และรายงานผลการดำเนินงานต่อสถาบันในโอกาสที่เหมาะสม

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้

6. มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบันอย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย

a. สถาบันควรศึกษาเป้าประสงค์ตามประเด็นยุทธศาสตร์ หรือวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของสถาบัน ว่ามีประเด็นใดที่มุ่งเน้นเป็นสำคัญ หรือมุ่งสู่ผลลัพธ์ใดที่ต้องการ เพื่อนำมาใช้ในการกำหนด แผนยุทธศาสตร์หรือแผนปฏิบัติการในการจัดการความรู้ให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย

b. บุคคลที่เกี่ยวข้องในการกำหนดประเด็นความรู้ อาจประกอบด้วย รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้ช่วยคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้างาน ที่กำกับดูแลด้านยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิต ด้านวิจัย รวมทั้งด้านอื่นๆ ที่เป็นไปตามอัตลักษณ์ของสถาบัน

c. สถาบันควรมีเป้าหมายในการจัดการความรู้ โดยเน้นเรื่องการพัฒนาทักษะความสามารถของบุคลากรภายในเป็นหลัก โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย รวมทั้งประเด็นการจัดการความรู้ที่สถาบันมุ่งเน้นตามอัตลักษณ์ เช่น เทคนิคการปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการเรียนรู้ที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ (learning outcome) เทคนิคการเพิ่มผลงานวิจัยภายในสถาบัน เป็นต้น

7. กำหนดบุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยอย่างชัดเจนตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1

2.1 กลุ่มเป้าหมายที่จะได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย อย่างน้อยควรเป็นบุคลากรที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิตและการวิจัย เช่น คณาจารย์ หรือนักวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นความรู้ดังกล่าว รวมทั้งด้านอื่นๆ ที่สถาบันมุ่งเน้น

2.2 สถาบันควรกำหนดนโยบายให้มีการสำรวจผลการปฏิบัติงานที่เป็นจุดเด่นของอาจารย์หรือนักศึกษาในแต่ละคณะ หรือสาขาวิชา โดยเฉพาะด้านการจัดการเรียนการสอน และการวิจัยที่สะท้อนอัตลักษณ์ของสาขานั้นๆ เพื่อนำมากำหนดเป็นประเด็นสำหรับใช้ในกระบวนการจัดการความรู้ให้ได้องค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

8. มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 และเผยแพร่ไปสู่บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด

a. สถาบันควรเชิญบุคลากรภายใน หรือภายนอกที่มีผลงานดีเด่นทางด้านวิชาการ และผลงานทางด้านวิจัย รวมทั้งผลงานด้านอื่นๆ ที่สถาบันมุ่งเน้น มาถ่ายทอดความรู้ เคล็ดลับ หรือนวัตกรรมอย่างสม่ำเสมอผ่านเวทีต่าง ๆ เช่น การจัดประชุมสัมมนา เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเจ้าของความรู้ เคล็ดลับ หรือนวัตกรรมดังกล่าว

b. สถาบันควรส่งเสริมให้มีบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในสถาบัน เช่น การส่งเสริมให้มีชุมชนนักปฏิบัติและเครือข่ายด้านการจัดการความรู้ ทั้งระหว่างหน่วยงานภายในสถาบัน และภายนอกสถาบัน เพื่อให้เกิดวัฒนธรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยการจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสม ทั้งด้านงบประมาณ เวลา สถานที่

9. มีการรวบรวมความรู้ตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge)

a. มีการกำหนดผู้รับผิดชอบในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคล และแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ เป็นหมวดหมู่เพื่อให้บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถเข้าถึงแนวปฏิบัติที่ดีได้ง่าย

b. ควรมีการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ และเผยแพร่ความรู้ในองค์กร ให้เกิดความประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด

c. ควรมีการจัดพิมพ์วารสาร หรือสิ่งพิมพ์เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และยกย่องให้เกียรติแก่ผู้เป็นเจ้าของความรู้ เคล็ดลับ หรือนวัตกรรมดังกล่าว

10. มีการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ในปีการศึกษาปัจจุบันหรือปีการศึกษาที่ผ่านมา ที่เป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge) และจากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง

a. ผู้รับผิดชอบควร วิเคราะห์ความรู้จากแนวปฏิบัติที่ดีจากแหล่งต่าง ๆ เช่น นวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สถาบันและสังคม นำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของหน่วยงานที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

b. ผู้รับผิดชอบควรขยายผลการปรับใช้ไปยังหน่วยงานต่างๆ และติดตามวัดผลตามประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ด้านการผลิตบัณฑิตและการวิจัย

c. มีกลไกการนำผลการประเมินคุณภาพจากภายในและภายนอกด้านการจัดการความรู้ มาปรับปรุงและพัฒนาระบบและกลไกการจัดการความรู้ของสถาบัน

d. ผู้รับผิดชอบควรสรุปผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ในประเด็นยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ

6. มีแผนระบบสารสนเทศ (information system plan)

1.1 สถาบันควรตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนระบบสารสนเทศที่ประกอบไปด้วยผู้บริหารด้านระบบสารสนเทศของสถาบันและกลุ่มผู้บริหารที่เป็นผู้ใช้ระบบสารสนเทศ

1.2 แผนระบบสารสนเทศควรสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน

1.3 ระบบสารสนเทศที่นำเสนอในแผนระบบสารสนเทศควรประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

- วัตถุประสงค์ ความสามารถในการทำงานของระบบแต่ละระบบ
- ความสอดคล้องของแต่ละระบบที่มีต่อแต่ละกลยุทธ์ของสถาบัน
- ความสัมพันธ์ระหว่างระบบสารสนเทศที่นำเสนอใหม่กับระบบสารสนเทศที่มีอยู่ในปัจจุบัน

- ทรัพยากรสารสนเทศที่ต้องการใช้ในแต่ละระบบ ทั้ง hardware software (system software และ application software) database people ware และ facilities อื่นๆ

- งบประมาณที่ต้องการใช้ในแต่ละระบบ
- การประเมินความคุ้มค่าของระบบสารสนเทศ
- การจัดลำดับความสำคัญของระบบสารสนเทศ

7. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจตามพันธกิจของสถาบัน โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ และการเงิน และสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ

ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจเป็นระบบสารสนเทศที่นำข้อมูลจากระบบสารสนเทศในการดำเนินงานตามปกติ เช่น ระบบบัญชี ระบบลงทะเบียนนักศึกษา ระบบทะเบียนประวัติ เป็นต้น มาสร้างเป็นสารสนเทศให้ผู้บริหารใช้ในการบริหารและการตัดสินใจในเรื่องที่เป็นพันธกิจของสถาบันได้อย่างครบถ้วน ทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การเงิน การบริหารจัดการด้านอื่น ๆ รวมทั้งเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาด้วย

8. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ

- a. ผู้รับผิดชอบควรจัดทำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบ รวมทั้งกำหนดระยะเวลาในการเก็บแบบประเมินให้สอดคล้องกับลักษณะการเข้าใช้ระบบ เช่น มีการประเมินความพึงพอใจทุกครั้งที่มีการใช้ระบบหรือทุกเดือน ทุกภาคการศึกษา ทุกปีการศึกษา เป็นต้น
- b. ผู้รับผิดชอบด้านระบบสารสนเทศของสถาบันควรดำเนินการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศเป็นประจำอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

9. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศมาปรับปรุงระบบสารสนเทศ

- a. กำหนดผู้รับผิดชอบในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ
- b. นำผลการประเมินความพึงพอใจมาใช้ในการจัดทำแผนปรับปรุงระบบสารสนเทศ
- c. แผนปรับปรุงระบบสารสนเทศควรผ่านการพิจารณาจากผู้บริหารแล้ว
- d. ดำเนินการตามแผนปรับปรุงระบบสารสนเทศตามระยะเวลาที่กำหนด

10. มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนด

มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด ได้แก่ ระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา (CHE QA online) ระบบฐานข้อมูลรายบุคคลด้านนักศึกษา บุคลากร และหลักสูตรในสถาบันอุดมศึกษา เป็นต้น

ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง

7. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยง โดยมีผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนที่รับผิดชอบพันธกิจหลักของสถาบันร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน

- a. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงาน ประกอบด้วยผู้บริหารระดับสูง และตัวแทนที่รับผิดชอบในแต่ละพันธกิจหลักของสถาบัน
- b. มีการระบุรายละเอียดการทำงานของคณะกรรมการหรือคณะทำงาน เช่น นโยบายหรือแนวทางในการดำเนินงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ กำหนดระยะเวลาให้มีการประชุมของคณะกรรมการหรือคณะทำงานฯ อย่างสม่ำเสมอ

8. มีการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยง และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอย่างน้อย 3 ด้าน ตามบริบทของสถาบัน

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงในประเด็นต่าง ๆ เช่น

- ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงิน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาคารสถานที่)
 - ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ของสถาบัน
 - ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ
 - ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหารหลักสูตร การบริหารงานวิจัย ระบบงาน ระบบประกันคุณภาพ
 - ความเสี่ยงด้านบุคลากรและความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล โดยเฉพาะจรรยาบรรณของอาจารย์และบุคลากร
 - ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก
 - ความเสี่ยงด้านอื่นๆ ตามบริบทของสถาบัน
- a. วิเคราะห์และระบุความเสี่ยงพร้อมปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบหรือสร้างความเสียหาย หรือความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายในการบริหารการศึกษา
- b. ประเมินความเสี่ยงที่นำมาพิจารณาความมองถึงเหตุการณ์ในอนาคตที่มีโอกาสเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อสถาบันด้านชื่อเสียง คุณภาพการศึกษา รวมถึงความสูญเสียทางด้านชีวิต บุคลากร และทรัพย์สินของสถาบันเป็นสำคัญ
- c. ปัจจัยเสี่ยงหรือปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอาจใช้กรอบแนวคิดในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคน อาคารสถานที่ อุปกรณ์ วิธีการปฏิบัติงาน สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก เป็นต้น
- d. จัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง โดยพิจารณาจากมิติของโอกาสและผลกระทบจากความเสี่ยง

9. มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ในข้อ 2

- a. ระดับความเสี่ยงอาจกำหนดเป็นเชิงปริมาณ หรือเชิงคุณภาพที่สะท้อนถึงความเสี่ยงระดับสูง กลาง ต่ำ ได้
- b. ควรมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินความเสี่ยงทั้งในด้านของโอกาสและผลกระทบ
- c. การประเมินโอกาสในการเกิดความเสี่ยง ให้ประเมินจากความถี่ที่เคยเกิดเหตุการณ์เสี่ยงในอดีต หรือความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์ในอนาคต โดยคาดการณ์จากข้อมูลในอดีต รวมถึงสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมปัจจัยเสี่ยงในปัจจุบัน

d. การประเมินผลกระทบของความเสี่ยง ให้ประเมินจากความรุนแรง ถ้ามีเหตุการณ์เสี่ยงดังกล่าวเกิดขึ้น โดยจะมีความรุนแรงมาก ถ้ากระทบต่อความเชื่อมั่นต่อคุณภาพทางการศึกษาของสถาบัน ฐานะการเงิน ขวัญกำลังใจและความปลอดภัยของบุคลากร เป็นต้น

10. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูง และดำเนินการตามแผน

a. จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อการบรรลุเป้าหมาย โดยต้องกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการที่จะสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับบุคลากรในสถาบัน และดำเนินการแก้ไข ลด หรือ ป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

b. สร้างมาตรการควบคุมความเสี่ยงโดยใช้เทคนิค 4 T คือ Take การยอมรับความเสี่ยง Treat การลดหรือควบคุมความเสี่ยง Transfer การโอนหรือกระจายความเสี่ยง และ Terminate การหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยง เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่สถาบันจะเกิดความเสียหาย (ทั้งในรูปแบบของตัวเงินและไม่ใช้ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง การฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลหรือความคุ้มค่า คุณค่า)

11. มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน และรายงานต่อสภาสถาบันเพื่อพิจารณาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

a. มีการรายงานความก้าวหน้าหรือผลการดำเนินงานตามแผนต่อสภาสถาบัน

b. มีการรายงานสรุปผลการดำเนินงานและประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไข พร้อมข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนการดำเนินงานต่อสภาสถาบัน

12. มีการนำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะจากสภาสถาบันไปใช้ในการปรับแผนหรือวิเคราะห์ความเสี่ยงในรอบปีถัดไป

แผนบริหารความเสี่ยงในรอบปีถัดไปควรพิจารณาระดับความเสี่ยงที่เหลืออยู่หลังการจัดการ ความเสี่ยงและข้อเสนอแนะจากสภาสถาบัน รวมทั้งความเสี่ยงใหม่จากนโยบาย หรือ สภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งภายในสถาบัน และจากหน่วยงานกำกับ

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ

8. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน

1.1 แผนกลยุทธ์ทางการเงินเป็นแผนที่แสดงให้เห็นถึงแหล่งที่มาและแหล่งใช้ไปของเงินที่ต้องใช้ในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์

1.2 สถาบันควรตั้งคณะกรรมการทำหน้าที่ดำเนินการวิเคราะห์ทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ของสถาบัน และทำการประเมินมูลค่าของทรัพยากรที่ต้องใช้ซึ่งจะเป็น

งบประมาณในการดำเนินการตามแผน และ กำหนดแหล่งที่มาของงบประมาณดังกล่าวซึ่งอาจจะเป็น งบประมาณแผ่นดิน เงินรายได้สถาบัน เงินบริจาค หรือสถาบันจะต้องจัดให้มีการระดมทุนจากแหล่งทุน ต่าง ก่อนที่จะนำข้อมูลเหล่านั้นมาจัดทำงบประมาณประจำปีตามแหล่งงบประมาณนั้นๆ

9. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้

2.1 มีแนวทางการจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมกับลักษณะของค่าใช้จ่ายหรือเงินทุน และเพียงพอ สำหรับการบริหารภารกิจของสถาบันในทุกด้านให้เป็นไปตามเป้าหมาย

2.2 มีแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้าและได้รับการยอมรับโดยทั่วไปของประชาคม ในกรณีที่มีหลักเกณฑ์ในการจัดสรรทรัพยากรอยู่แล้วควรได้มีการทบทวนความเหมาะสมของหลักเกณฑ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

2.3 มีแผนการจัดหาทรัพยากรทางการเงินอย่างเพียงพอ สำหรับการบริหารภารกิจของสถาบันในทุกด้านให้เป็นไปตามเป้าหมาย และมีแผนใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อจะทำให้รายได้ รายจ่าย เป็นไปอย่างเหมาะสม

10. มีงบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการในแต่ละพันธกิจและการพัฒนาสถาบันและบุคลากร

สถาบันการศึกษาแต่ละแห่งอาจจะมีวิธีการและหลักการในการทำงานงบประมาณประจำปีที่แตกต่างกันได้แต่อย่างไรก็ตามหลังจากได้มีการจัดทำงบประมาณประจำปีเสร็จแล้วก่อนที่จะนำงบประมาณประจำปีเสนอสภาสถาบันควรได้มีการวิเคราะห์การใช้จ่ายของเงินตามงบประมาณในด้านต่างๆดังนี้

- งบประมาณประจำปีสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการประจำปีที่กำหนดไว้ในแต่ละปีมากน้อยเพียงใด
- เมื่อวิเคราะห์ตามพันธกิจของสถาบันแล้ว งบประมาณประจำปีในแต่ละพันธกิจมีความเพียงพอมากน้อยเพียงใด
- เมื่อวิเคราะห์ตามแผนการพัฒนาสถาบันแล้ว งบประมาณประจำปีสำหรับการพัฒนาบุคลากรมีความเหมาะสมตามนโยบายมากน้อยเพียงใด

11. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อสภาสถาบันอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

มีการจัดทำรายงานทางการเงินที่อย่างน้อยประกอบไปด้วยงบรายรับ ค่าใช้จ่ายและงบดุล อย่างเป็นระบบ อย่างน้อยทุก 6 เดือน ปีละ 2 ครั้ง เพื่อจะได้รู้ถึงสถานะของเงินรายได้ หักค่าใช้จ่ายแล้ว สถานศึกษา มีงบประมาณเหลือเพียงพอ ที่จะใช้ในกิจกรรมของสถาบันในช่วงถัดไป มีการนำรายงานทางการเงินเสนอผู้บริหารของสถาบัน และสภาสถาบัน

12. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง

a. จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินงบประมาณตามแผนการดำเนินงานเสนอผู้บริหาร เป็นรายงานที่แจ้งให้ผู้บริหารได้ทราบว่า ได้ใช้จ่ายเงินตามแผนหรือไม่และได้ใช้จ่ายเงินกับกิจกรรมใด มีผลลัพธ์จากการทำงานอย่างไรบ้าง มีงบประมาณเหลือจ่ายในแต่ละแผนเท่าไร

b. มีการจัดทำค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษา

c. มีการจัดทำรายงานการลงทุนของสถาบัน

d. มีการวิเคราะห์เพื่อพยากรณ์รายรับและรายจ่ายในอนาคต

13. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ทำหน้าที่ตรวจสอบ ติดตามการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด

a. สถาบันการศึกษาที่ไม่ได้มีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบภายนอกอยู่แล้วควรจัดให้มีผู้ตรวจสอบภายนอกเข้าตรวจสอบเป็นประจำทุกปี สำหรับสถาบันการศึกษาของรัฐที่มีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบภายนอกอยู่แล้วนั้น หากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินไม่ได้เข้าตรวจสอบเป็นประจำทุกปีควรจัดให้มีผู้ตรวจสอบภายนอกเข้าตรวจสอบเป็นประจำทุกปี

b. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ (Audit committee) หรือรวมทั้งผู้ตรวจสอบภายใน อย่างเป็นทางการ

13. ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

7.1 ผู้บริหารสามารถใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจช่วยในการติดตามการใช้จ่ายเงิน จัดทำรายงานต่างๆ ที่เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องทราบ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์สถานะทางการเงินของหน่วยงาน

7.2 มีการนำรายงานทางการเงินเสนอสภาสถาบันตามแผนที่กำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสม และสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของสถาบัน ตั้งแต่ระดับภาควิชา หรือหน่วยงานเทียบเท่า และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

1.1 สถาบันอุดมศึกษาควรพัฒนาระบบประกันคุณภาพ ที่เหมาะสมกับระดับการพัฒนาของสถาบัน โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายทั้งในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือเป็นระบบเฉพาะที่สถาบันพัฒนาขึ้นเอง

1.2 ระบบประกันคุณภาพที่นำมาใช้ต้องเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษาที่ดำเนินการเป็นประจำ โดยเริ่มจากการวางแผน การดำเนินการตามแผน การตรวจสอบ ประเมิน และการปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้การดำเนินการกิจบรรลุเป้าประสงค์และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

1.3 มีการกำหนดผู้รับผิดชอบและประสานงานด้านการประกันคุณภาพเพื่อผลักดันให้ มีการประกันคุณภาพเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ระดับสถาบัน คณะวิชา ภาควิชา / สาขาวิชา จนถึงระดับผู้ ปฏิบัติแต่ละบุคคล

2. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยคณะกรรมการ ระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน

2.1 คณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน ต้องให้ความสำคัญ และกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน โดยเกิดจากการมีส่วนร่วมจากทุกภาคีทั้งภายใน และภายนอกสถาบัน

2.2 มีหน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบการจัดระบบการประกันคุณภาพพร้อม ทั้งกำหนดมาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสม

2.3 มีกลไกเชื่อมโยงการปฏิบัติงานตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับภาควิชาหรือสาขาวิชา ระดับคณะวิชา ถึงระดับสถาบัน เพื่อให้ได้คุณภาพตามที่สถาบันหรือคณะวิชากำหนด

2.4 มีคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับการดำเนินงานให้ผู้ปฏิบัติที่เป็น รูปธรรม

2.5 มีกลไกการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่าง ต่อเนื่อง

3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของสถาบัน

3.1 สถาบันอาจกำหนดมาตรฐานและกำหนดตัวบ่งชี้ที่ใช้เป็นกรอบในการดำเนินงาน ของสถาบันเพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของตนเอง แต่ทั้งนี้ต้องไม่ขัดกับมาตรฐานการอุดมศึกษา ตลอดจน มาตรฐาน และกฎเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.2 ตัวบ่งชี้ที่เพิ่มเติมขึ้นตามอัตลักษณ์ของสถาบันควรชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ครบถ้วนทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตหรือผลลัพธ์

3.3 เกณฑ์หรือแนวปฏิบัติที่ดีที่ใช้กำกับแต่ละตัวบ่งชี้ ต้องสามารถวัดระดับคุณภาพตาม เป้าหมายของตัวบ่งชี้เหล่านั้น และเป็นเกณฑ์ที่นำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

4. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครบถ้วน ประกอบด้วย 1) การควบคุม ติดตามการดำเนินงาน และประเมินคุณภาพ 2) การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมิน คุณภาพเสนอต่อสภาสถาบันและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามกำหนดเวลา โดยเป็น

รายงานที่มีข้อมูลครบถ้วนตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดใน CHE QA Online และ 3) การนำผลการประเมินคุณภาพไปทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบัน

4.1 มีการดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่สมบูรณ์ครบถ้วน โดยมีการกำหนดการควบคุมคุณภาพ การติดตามการดำเนินงาน และการประเมินคุณภาพ

4.2 มีการนำวงจร PDCA เข้ามาใช้ในการดำเนินงานด้านระบบคุณภาพ และการปรับปรุงระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

4.3 มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพที่มีข้อมูลครบถ้วนตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดใน CHE QA Online เสนอสภาสถาบันพิจารณา พร้อมทั้งเสนอมาตรการและแผนเร่งรัดการพัฒนาคุณภาพตามผลการประเมินในแต่ละปี โดยส่งรายงานให้ต้นสังกัดหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน

5. มีการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมาปรับปรุงการทำงาน และส่งผลให้มีการพัฒนาผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ทุกตัวบ่งชี้

สถาบันหรือคณะวิชาควรมอบหมายให้ผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์นำผลจากการประเมินคุณภาพ มาตรการ และแผนพัฒนาคุณภาพในแต่ละปี ไปวิเคราะห์และดำเนินการหรือประสานงานกับคณะกรรมการ / หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาปรับปรุงการดำเนินงานในส่วนที่รับผิดชอบโดยตรง หรือร่วมรับผิดชอบ โดยมีเป้าหมายให้ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ของสถาบัน มีการพัฒนาขึ้นจากปีก่อนหน้าทุกตัวบ่งชี้

6. มีระบบสารสนเทศที่ให้ข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในครบทั้ง 9 องค์ประกอบคุณภาพ

สถาบันควรจัดให้มีระบบสารสนเทศที่สามารถนำเสนอข้อมูลประกอบการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาที่ถูกต้อง เป็นปัจจุบันครบทั้ง 9 องค์ประกอบคุณภาพ และสามารถใช้ร่วมกันได้ ทั้งระดับบุคคล ภาควิชา คณะวิชา และสถาบัน รวมถึงเป็นระบบที่สามารถเชื่อมต่อกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพ เช่น สกอ. สมศ. กพร. เป็นต้น

14. มีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต และผู้ให้บริการตามพันธกิจของสถาบัน

สถาบันควรส่งเสริมให้นักศึกษา คณาจารย์ และบุคลากรของสถาบันเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา และเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะผู้ใช้บัณฑิตและผู้ให้บริการตามพันธกิจของสถาบัน เช่น ผู้รับบริการด้านการวิจัย หรือ ชุมชนผู้รับบริการทางวิชาการของสถาบัน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพ อาทิ ในรูปแบบของการร่วมเป็นกรรมการ การร่วมกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมาย การให้ข้อมูลป้อนกลับ หรือการให้ความร่วมมือกับสถาบันในการดำเนินกิจกรรมต่างๆด้านการประกันคุณภาพ เป็นต้น

15. มีเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างสถาบันและมีกิจกรรมร่วมกัน

8.1 มีการสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพระหว่างสถาบัน ทั้งในส่วนของระดับสถาบันหรือคณะวิชา และในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา และอื่นๆ

8.2 มีการทำงานด้านการประกันคุณภาพร่วมกันในเครือข่าย มีผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจน และมีพัฒนาการด้านต่างๆที่เกิดขึ้น จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในเครือข่าย

8.3 มีการติดตาม ประเมินผลการสร้างเครือข่าย เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

9. มีแนวปฏิบัติที่ดีหรืองานวิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น และเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์

9.1 มีกระบวนการคัดสรรแนวปฏิบัติที่ดี ในแต่ละกิจกรรมที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

9.2 มีการเผยแพร่แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา ที่เป็นวิธีปฏิบัติที่ดีให้กับสาธารณชน และให้หน่วยงานอื่นนำไปใช้ประโยชน์

9.3 มีการวิจัยสถาบันด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และนำผลไปพัฒนางานด้านการ

ส่วนที่ 6

การวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา และมุมมองด้านการบริหารจัดการ

1. ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน

สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลักที่สำคัญ 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และมีพันธกิจอย่างน้อยอีก 5 ประการที่จะสนับสนุนให้การขับเคลื่อนพันธกิจหลักบรรลุเป้าหมายได้ คือ 1) ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ 2) กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา 3) การบริหารและการจัดการ 4) การเงินและงบประมาณ และ 5) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ซึ่งพันธกิจหลักและพันธกิจสนับสนุนจะต้องทำงานเชื่อมโยงบูรณาการทุกเรื่องเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง จึงจะส่งเสริมให้การจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษามีคุณภาพได้ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในจึงพัฒนาขึ้นโดยคำนึงถึงองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา 9 ด้านที่ครอบคลุมทั้งพันธกิจหลักและพันธกิจสนับสนุน ได้แก่ 1) ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ 2) การผลิตบัณฑิต 3) กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา 4) การวิจัย 5) การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม 6) การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม 7) การบริหารและการจัดการ 8) การเงินและงบประมาณ และ 9) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ดังนั้น ในการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา จึงได้กำหนดตัวบ่งชี้ภายใต้องค์ประกอบคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา 9 ด้าน ดังมีรายละเอียดปรากฏในบทที่ 3 เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแล ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในของสถาบันแต่ละแห่ง ซึ่งสามารถสรุปได้ตามตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 องค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านและตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบ

องค์ประกอบคุณภาพ	จำนวนตัวบ่งชี้			
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต หรือผลลัพธ์	รวม
1. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผน ดำเนินการ	-	ตัวบ่งชี้ที่ 1.1	ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 16 และ 17	1+3
2. การผลิตบัณฑิต	ตัวบ่งชี้ที่ 2.2, 2.3 และ 2.5	ตัวบ่งชี้ที่ 2.1, 2.4, 2.6 และ 2.7	ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 และ ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 1,2,3,4 และ 14	8+5
3. กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	-	ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 และ 3.2	-	2
4. การวิจัย	ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 และ 4.2	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 5,6 และ 7	3+3
5. การบริการทางวิชาการแก่ สังคม	-	ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 และ 5.2	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 8,9 และ 18	2+4
6. การทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม	-	ตัวบ่งชี้ที่ 6.1	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 10 และ 11	1+2
7. การบริหารและการจัดการ	-	ตัวบ่งชี้ที่ 7.1, 7.2, 7.3 และ 7.4	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 12 และ 13	4+2
8. การเงินและงบประมาณ	-	ตัวบ่งชี้ที่ 8.1	-	1
9. ระบบและกลไกการ ประกันคุณภาพ	-	ตัวบ่งชี้ที่ 9.1	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 15	1+1
รวม	4	18	1 + 20	23+20

2. ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 34 กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ ดังนั้น จึงได้มีการประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา ลงวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2549 ซึ่งถือได้ว่าเป็นมาตรฐานการอุดมศึกษาระดับแรกของประเทศไทย มาตรฐานฉบับนี้ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต

บัณฑิตระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้ และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกาย และจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองและพลโลก มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1) บัณฑิตมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตน สามารถเรียนรู้ สร้างและประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง สามารถปฏิบัติงานและสร้างงานเพื่อพัฒนาสังคมให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

2) บัณฑิตมีจิตสำนึก ดำรงชีวิต และปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบโดยยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม

3) บัณฑิตมีสุขภาพดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีการดูแลเอาใจใส่รักษาสุขภาพของตนเองอย่างถูกต้องเหมาะสม

2. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา

มีการบริหารจัดการอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลและพันธกิจของการอุดมศึกษาอย่างมีคุณภาพ

ก. มาตรฐานด้านธรรมาภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษา มีการบริหารจัดการ การอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงความหลากหลาย และความเป็นอิสระทางวิชาการ มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1) มีการบริหารจัดการบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบันและสังคม เพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานอย่างมีอิสระทางวิชาการ

2) มีการบริหารจัดการทรัพยากรและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล คล่องตัว โปร่งใส และตรวจสอบได้ มีการจัดการศึกษาผ่านระบบและวิธีการต่างๆ อย่างเหมาะสมและคุ้มค่าคุ้มทุน

3) มีระบบการประกันคุณภาพเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ข. มาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษา การดำเนินงานตามพันธกิจของการอุดมศึกษาทั้ง 4 ด้านอย่างมีคุณภาพ โดยมีการประสานความร่วมมือรวมพลังจากทุกภาคส่วนของชุมชนและสังคมในการจัดการความรู้ มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1) มีหลักสูตรและการเรียนการสอนที่ทันสมัย ยึดหยุ่นสอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบันและสังคม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนรู้และการสร้างงานด้วยตนเองตามสภาพจริง ใช้การวิจัยเป็นฐาน มีการประเมินและใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน และการบริหารจัดการหลักสูตร ตลอดจนมีการบริหารกิจการนิสิตนักศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับหลักสูตรและการเรียนการสอน

2) มีการวิจัยเพื่อสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและทรัพยากรที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมตามศักยภาพของประเภทสถาบัน มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันได้ในระดับนานาชาติของสังคมและประเทศชาติ

3) มีการให้บริการวิชาการที่ทันสมัย เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ตามระดับความเชี่ยวชาญของประเภทสถาบัน มีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของสังคม และประเทศชาติ

4) มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน พัฒนา เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีการปรับใช้ศิลปะ วัฒนธรรม ต่างประเทศอย่างเหมาะสม เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ

3. มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้

การแสวงหา การสร้าง และการจัดการความรู้ตามแนวทาง/หลักการ อันนำไปสู่สังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1) มีการแสวงหา การสร้าง และการใช้ประโยชน์ความรู้ ทั้งส่วนที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น และเทศ เพื่อเสริมสร้างสังคมฐานความรู้

2) มีการบริหารจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการวิจัยแบบบูรณาการ หลักการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หลักการสร้างเครือข่ายและหลักการประสานความร่วมมือร่วมพลัง อันนำไปสู่ สังคมแห่งการเรียนรู้

ดังนั้น ในการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา จึงสามารถ กระจายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน ลงในมาตรฐานการอุดมศึกษาแต่ละด้าน เพื่อให้ สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแล ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในของสถาบันแต่ละ แห่ง ดังปรากฏในตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 มาตรฐานการอุดมศึกษาและตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินคุณภาพตามมาตรฐาน

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้ด้าน ปัจจัยนำเข้า	ตัวบ่งชี้ด้าน กระบวนการ	ตัวบ่งชี้ด้านผลผลิต หรือผลลัพธ์	รวม
1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต	-	ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 และ 3.2	ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 และตัว บ่งชี้ สมศ. ที่ 1,2,3 และ 4	3+4
2. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการ อุดมศึกษา ก. มาตรฐานด้าน ธรรมาภิบาลของการบริหารการ อุดมศึกษา	-	ตัวบ่งชี้ที่ 1.1, 2.4, 7.1, 7.3, 7.4, 8.1 และ 9.1	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 12 และ 13	7+2
ข. มาตรฐานด้านพันธกิจ ของการบริหารการอุดมศึกษา	ตัวบ่งชี้ที่ 2.2, 2.3, 2.5 และ 4.3	ตัวบ่งชี้ที่ 2.1, 2.6, 3.1, 4.1, 5.1, 5.2, 6.1	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 8,9,10,11,14,15,16,17 และ 18	13+11
3. มาตรฐานด้านการสร้าง และพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้	-	ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 และ 7.2	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 5,6 และ 7	2+3
รวม	4	18	1+20	23+20

3. ตัวบ่งชี้ตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสามารถติดตาม ตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานอย่างครอบคลุมและมีสมดุลระหว่างมุมมองการบริหารจัดการด้านต่างๆ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านบุคลากร การเรียนรู้รวมถึงนวัตกรรม จึงสามารถกระจายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน ลงในมุมมองด้านต่างๆ ที่กล่าวข้างต้น ดังปรากฏในตารางที่ 5.3

ตารางที่ 5.3 มุมมองด้านการบริหารจัดการที่สำคัญและตัวบ่งชี้ตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ

มุมมองด้านการบริหารจัดการ	ตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้า	ตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ	ตัวบ่งชี้ด้านผลลัพธ์หรือผลสัมฤทธิ์	รวม
1. ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	-	ตัวบ่งชี้ที่ 2.6, 2.7, 3.1, 3.2, 5.1, และ 5.2	ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 และ ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 1,2,3,4,8,9 และ 18	7+8
2. ด้านกระบวนการภายใน	ตัวบ่งชี้ที่ 2.5	ตัวบ่งชี้ที่ 1.1, 2.1, 2.4, 4.1, 6.1, 7.1, 7.3, 7.4 และ 9.1	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 10,11,12,13,15,16 และ 17	10+8
3. ด้านการเงิน	ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	ตัวบ่งชี้ที่ 8.1	-	2
4. ด้านบุคลากร การเรียนรู้ และนวัตกรรม	ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 และ 2.3	ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 และ 7.2	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 5,6,7 และ 14	4+4
รวม	4	18	1+20	23+20

4. ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2551 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่มีปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจในการจัดตั้งที่แตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มาตรฐานฉบับนี้ประกอบด้วยมาตรฐานหลัก 2 ด้าน คือ มาตรฐานด้านศักยภาพและความ

พร้อมในการจัดการศึกษา และมาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา และกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม ดังรายละเอียดที่ระบุไปแล้วในบทที่ 1 ได้แก่ กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง และกลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูง และผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก

มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐานหลัก 2 ด้าน และมาตรฐานย่อยอีก มาตรฐานละ 4 ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐานย่อยด้านต่าง ๆ 4 ด้าน

1.1) ด้านกายภาพ

สถาบันอุดมศึกษามีอาคารที่ประกอบด้วยลักษณะสำคัญของอาคารเรียนที่ดี มีห้องครบทุกประเภท พื้นที่ใช้สอยที่ใช้ในการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมทุกประเภทมีจำนวนเพียงพอ และเหมาะสมกับจำนวนอาจารย์ประจำ จำนวนนักศึกษาในแต่ละหลักสูตร และจำนวนนักศึกษาตามแผนการรับนักศึกษา ตามเกณฑ์พื้นที่ใช้สอยอาคารโดยประมาณ รวมทั้งต้องจัดให้มีห้องสมุดตามเกณฑ์มาตรฐาน มีครุภัณฑ์ประจำอาคาร ครุภัณฑ์การศึกษา และคอมพิวเตอร์จำนวนเพียงพอต่อการจัดการศึกษา

ทั้งนี้ อาคารและบริเวณอาคารจะต้องมีความมั่นคง ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะหรือความจำเป็นอย่างอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

1.2) ด้านวิชาการ

สถาบันอุดมศึกษามีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติการกิจด้านวิชาการ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของสถาบันอุดมศึกษาและแผนการผลิตบัณฑิตที่ตอบสนองความต้องการของประเทศและผู้ใช้บัณฑิตโดยรวม มีหลักประกันว่าผู้เรียนจะได้รับการบริการการศึกษาที่ดี สามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างมีคุณภาพ สถาบันต้องมีการบริหารวิชาการที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลทั้งในด้านการวางแผนรับนักศึกษาและการผลิตบัณฑิต การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล การเรียนรู้ การประกันคุณภาพการเรียนการสอน และการพัฒนาปรับปรุงการบริหารวิชาการ

1.3) ด้านการเงิน

สถาบันอุดมศึกษามีความพร้อมด้านการเงินทั้งงบการเงินรวมและงบที่จำแนกตามกองทุน มีแผนการเงินที่มั่นคง เป็นหลักประกันได้ว่าสถาบันจะสามารถจัดการศึกษาได้ตามพันธกิจและเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมทั้งสอดคล้องกับแผนการพัฒนาในอนาคต เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนและผู้ให้บริการอุดมศึกษา สถาบันมีการจัดทำรายงานการเงินที่แสดงถึงการได้มาของรายได้ รายรับ การจัดสรร การใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ และทั่วถึงเป็นธรรมอย่างชัดเจน รวมทั้งการนำรายได้ไปลงทุนภายใต้การประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยง มีระบบการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการปฏิบัติงานควบคู่ไปกับการใช้เงินทุกประเภท และมีระบบการติดตามตรวจสอบผลประโยชน์ทับซ้อนของบุคลากรทุกระดับ

1.4) ด้านการบริหารจัดการ

สถาบันอุดมศึกษามีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดวิสัยทัศน์ ค่านิยม ไปสู่การปฏิบัติที่สอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และพันธกิจที่กำหนดไว้ โดยมีสถานสถาบันทำหน้าที่กำกับ นโยบาย การดำเนินการตามแผน การบริหารบุคคล การบริหารงบประมาณและทรัพย์สิน การบริหารสวัสดิการที่จัดให้กับนักศึกษาและบุคลากรทุกระดับ รวมทั้งกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมายที่กำหนดไว้ มีการเผยแพร่ผลการกำกับ การดำเนินงานของสถานสถาบันและการบริหารจัดการของผู้บริหารทุกระดับสู่ประชาคมภายในสถาบันและภายนอกสถาบัน ภายใต้หลักธรรมาภิบาลที่ประกอบด้วย หลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบ หลักการตรวจสอบได้ หลักการมีส่วนร่วม และหลักความคุ้มค่า

2) มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐานย่อยด้านต่าง ๆ 4 ด้าน

2.1) ด้านการผลิตบัณฑิต

สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการรับนักศึกษาเข้าเรียนที่มีคุณสมบัติและจำนวนตรงตามแผนการรับนักศึกษาและสอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตบัณฑิตอย่างมีคุณภาพ สถาบันผลิตบัณฑิตได้ตามคุณลักษณะ จุดเน้นของสถาบัน ตรงตามเป้าหมายที่กำหนด และจัดให้มีข้อเสนอแนะที่ชัดเจน เผยแพร่ต่อสาธารณะในเรื่องหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน คณาจารย์ที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรม การพัฒนาการเรียนรู้อย่างในและนอกหลักสูตร และตอบสนองความต้องการของนักศึกษา

2.2) ด้านการวิจัย

สถาบันอุดมศึกษา มีการดำเนินพันธกิจด้านการวิจัยอย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และภายใต้จุดเน้นเฉพาะ โดยมีการดำเนินการตามนโยบาย แผน งบประมาณ มีการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์ นักวิจัย บุคลากรให้มีสมรรถนะในการทำวิจัย ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการทำวิจัยกับหน่วยงานภายนอกสถาบันเพื่อให้ได้ผลงานวิจัย ผลงานประดิษฐ์ และงานริเริ่มสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ มีประโยชน์ สนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้ในวงกว้าง และก่อให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชน

2.3) ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

สถาบันอุดมศึกษา มีการให้บริการทางวิชาการที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งในวงกว้างและกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งอาจให้บริการโดยใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งในระดับสถาบันและระดับบุคคลได้ในหลายลักษณะ อาทิ การให้คำปรึกษา การศึกษาวิจัย การค้นคว้าเพื่อแสวงหาคำตอบให้กับสังคม การให้บริการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นต่าง ๆ การจัดให้มีการศึกษาต่อเนื่องบริการแก่ประชาชนทั่วไป การให้บริการทางวิชาการนี้ สามารถจัดในรูปแบบของการ

ให้บริการแบบให้เปล่าหรือเป็นการให้บริการเชิงพาณิชย์ที่ให้ผลตอบแทนเป็นรายได้หรือเป็นข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่

2.4) ด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติทั้งในระดับหน่วยงานและระดับสถาบัน มีระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนโดยตรงหรือโดยอ้อม เพื่อให้ผู้เรียนและบุคลากรของสถาบันได้รับการปลูกฝังให้มีความรู้ ตระหนักถึงคุณค่า เกิดความซาบซึ้งและมีสุนทรียะต่อศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องจรรโลงความดีงามในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ มีวิถีชีวิตที่ปรารถนาและเรียนรู้วิธีการจัดการวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่ไม่พึงปรารถนาได้ สถาบันมีการควบคุมการดำเนินงานด้านนี้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพตามเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านการทํานุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรมของสถาบัน

ดังนั้น ในการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา จึงสามารถกระจายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน ลงในมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาย่อยแต่ละด้าน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแล ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในของสถาบันแต่ละแห่ง ดังปรากฏในตารางที่ 5.4

ตารางที่ 5.4 มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาและตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินคุณภาพตามมาตรฐาน

มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา	ตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้า	ตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ	ตัวบ่งชี้ด้านผลผลิตหรือผลลัพธ์	รวม
1. มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา				
(1) ด้านกายภาพ	ตัวบ่งชี้ที่ 2.5		-	1
(2) ด้านวิชาการ	ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 และ 2.3	ตัวบ่งชี้ที่ 2.1, 2.4, 2.6	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 14	5+1
(3) ด้านการเงิน		ตัวบ่งชี้ที่ 8.1	-	1
(4) ด้านการบริหารจัดการ		ตัวบ่งชี้ที่ 1.1, 7.1, 7.2, 7.3, 7.4 และ 9.1	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 12,13,15,16 และ 17	6+6

ตารางที่ 5.4 (ต่อ) มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาและตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินคุณภาพตามมาตรฐาน

มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา	ตัวบ่งชี้ด้าน ปัจจัยนำเข้า	ตัวบ่งชี้ด้าน กระบวนการ	ตัวบ่งชี้ด้านผลผลิต หรือผลลัพธ์	รวม
2. มาตรฐานด้านการ ดำเนินการตามภารกิจ ของสถาบันอุดมศึกษา				
(1) ด้านการผลิตบัณฑิต		ตัวบ่งชี้ที่ 2.7, 3.1และ 3.2	ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 และ ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 1,2,3 และ 4	4+4
(2) ด้านการวิจัย	ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	ตัวบ่งชี้ที่ 4.1และ 4.2	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 5,6 และ 7	3+3
(3) ด้านการให้บริการ ทางวิชาการแก่สังคม		ตัวบ่งชี้ที่ 5.1และ 5.2	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 8,9 และ 18	2+4
(4) ด้านการทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม		ตัวบ่งชี้ที่ 6.1	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 10 และ 11	1+2
รวม	4	18	1+20	23+20

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน
(1) อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวน การดำเนินงานหลักสูตร
(2) มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ หรือ มาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา (ถ้ามี)
(3) มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา
(4) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี)ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา
(5) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา
(6) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา
(7) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผล การประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว
(8) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน
(9) อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
(10) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อย กว่าร้อยละ 50 ต่อปี
(11) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0
(12) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0

หมายเหตุ 1. สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมให้สอดคล้องกับพันธกิจและวัตถุประสงค์ ของสถาบันฯ หรือกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่สูงขึ้น เพื่อการยกระดับมาตรฐานของตนเอง โดย กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร ทั้งนี้ หลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาทุกระดับคุณวุฒิต้องมีการ ดำเนินการที่บรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดีจึงจะได้รับ การเผยแพร่หลักสูตรที่ได้ มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยเกณฑ์การประเมินผ่านคือ มีการ ดำเนินงานตามข้อ 1-5 และอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

2. กรณีมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราชและมหาวิทยาลัยรามคำแหงซึ่งมีระบบการสอบ
ซ่อม อนุมัติให้ปรับตัวบ่งชี้ในข้อ 4 และข้อ 5 เป็นดังนี้

ข้อ 4 จัดทำรายงานผลการดำเนินการของชุดวิชา/รายวิชา และรายงานผลการ
ดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และมคอ.6 ภายใน 60 วัน หลังสอบซ่อมให้
ครบทุกชุดวิชา/รายวิชาที่เปิดสอน

ข้อ 5 จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรตามแบบ มคอ.7 หลังสิ้นสุดปี
การศึกษา ภายใน 90 วันหลังสอบซ่อม

ภาคผนวก ข
แบบรายงานผลการประเมิน

ตาราง ส 1 : ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน		คะแนนประเมิน (ตามเกณฑ์ สกอ.)
		ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (% หรือสัดส่วน)	
		ตัวหาร		
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1	มีการดำเนินการ 5 ข้อ			
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 16				
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 17				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1	มีการดำเนินการ 3 ข้อ			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2	ร้อยละ 6			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3	ร้อยละ 12			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4	มีการดำเนินการ 4 ข้อ			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5	มีการดำเนินการ 3 ข้อ			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6	มีการดำเนินการ 3 ข้อ			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.7				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8				
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 1				
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 2				
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 3				
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 4				
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 14				
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1	มีการดำเนินการ 3 ข้อ			
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2	มีการดำเนินการ 4 ข้อ			
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1	มีการดำเนินการ 4 ข้อ			
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2	มีการดำเนินการ 3 ข้อ			
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	18,000 บาท			
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 5				
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 6				
ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน		คะแนนประเมิน

		ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (% หรือสัดส่วน)	(ตามเกณฑ์ สกอ.)
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 7				
		ตัวหาร		
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1	มีการดำเนินการ 3 ข้อ			
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2	มีการดำเนินการ 3 ข้อ			
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 8				
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 9				
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 18				
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1	มีการดำเนินการ 3 ข้อ			
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 10				
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 11				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4				
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 12				
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 13				
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1				
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1	มีการดำเนินการ 4 ข้อ			
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 15				นำคะแนนที่ได้จาก เฉลี่ยคะแนนรวมทุกตัว บ่งชี้ของทุก องค์ประกอบมาบันทึก ไว้

ตาราง ส 2 : ผลการประเมินตนเองตามองค์ประกอบ

องค์ประกอบคุณภาพ	คะแนน การประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน (0.00-1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51-2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51-3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51-4.00 การดำเนินงานระดับดี 4.51-5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก)	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
องค์ประกอบที่ 1						
องค์ประกอบที่ 2						
องค์ประกอบที่ 3						
องค์ประกอบที่ 4						
องค์ประกอบที่ 5						
องค์ประกอบที่ 6						
องค์ประกอบที่ 7						
องค์ประกอบที่ 8						
องค์ประกอบที่ 9						ไม่นำตัว บ่งชี้ สมศ. ที่ 15 มา คำนวณ
องค์ประกอบที่ 10						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ ของทุกองค์ประกอบ						

ตาราง ส 3 : ผลการประเมินตนเองตามมาตรฐานอุดมศึกษา

มาตรฐานอุดมศึกษา	คะแนน การประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน (0.00-1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51-2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51-3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51-4.00 การดำเนินงานระดับดี 4.51-5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก)	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
มาตรฐานที่ 1						
มาตรฐานที่ 2 ก						
มาตรฐานที่ 2 ข						ไม่นำตัว บ่งชี้ สมศ. ที่ 15 มา คำนวณ
มาตรฐานที่ 3						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ ของทุกมาตรฐาน						

ตาราง ส 4 : ผลการประเมินตนเองตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ

มาตรฐานอุดมศึกษา	คะแนน การประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน (0.00-1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51-2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51-3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51-4.00 การดำเนินงานระดับดี 4.51-5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก)	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
ค่านักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย						
ด้านกระบวนการภายใน						ไม่นำตัว บ่งชี้ สมศ. ที่ 15 มา คำนวณ
ด้านการเงิน						
ด้านบุคลากรการเรียนรู้และนวัตกรรม						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ ของทุกมุมมอง						

ตาราง ส 5 : ผลการประเมินตนเองตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

มาตรฐาน สถาบันอุดมศึกษา	คะแนน การประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน (0.00-1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51-2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51-3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51-4.00 การดำเนินงานระดับดี 4.51-5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก)	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
1. มาตรฐานด้าน ศักยภาพและความ พร้อมในการจัด การศึกษา						
(1)ด้านกายภาพ						
(2)ด้านวิชาการ						
(3)ด้านการเงิน						
(4)ด้านการบริหาร จัดการ						ไม่นำตัว บ่งชี้ สมศ. ที่ 15 มา คำนวณ
เฉลี่ยรวมตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 1						
2.มาตรฐานด้านการ ดำเนินการตามภารกิจ ของสถาบันอุดมศึกษา						
(1)ด้านการผลิตบัณฑิต						
(2)ด้านการวิจัย						
(3)ด้านการให้บริการ						
(4)ด้านการทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม						
เฉลี่ยรวมตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 2						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ ของทุกมาตรฐาน						

ภาคผนวก ก

รายการข้อมูลพื้นฐาน (CDS) ที่จะจัดเก็บในระบบ CHE QA Online ประจำปีการศึกษา 2553

ข้อมูลอ้างอิง สำหรับ KPI	หน่วย นับ	รอบปีของ การเก็บ ข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1	หลักสูตร	ปีการศึกษา	จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมด	
			- ระดับอนุปริญญา	
			- ระดับปริญญาตรี	
			- ระดับ ป.บัณฑิต	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ข)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มึ้นักศึกษา ลงทะเบียนเรียนในแผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มึ้นักศึกษา ลงทะเบียนเรียนเฉพาะในแผน ข)	
			- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง	
			- ระดับปริญญาเอก	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ข้อ 3-8	หลักสูตร	ปีการศึกษา	จำนวนหลักสูตร(ที่ไม่ใช่วิชาชีพ)ที่เปิดสอนทั้งหมด	
			- ระดับอนุปริญญา	
			- ระดับปริญญาตรี	
			- ระดับ ป.บัณฑิต	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ข)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มึ้นักศึกษา ลงทะเบียนเรียนในแผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มึ้นักศึกษา ลงทะเบียนเรียนเฉพาะในแผน ข)	
			- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง	
			- ระดับปริญญาเอก	

ข้อมูลอ้างอิง สำหรับ KPI	หน่วย นับ	รอบปีของ การเก็บ ข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ข้อ 3-6	หลักสูตร	ปีการศึกษา	จำนวนหลักสูตรวิชาชีพที่เปิดสอนทั้งหมด	
			- ระดับอนุปริญญา	
			- ระดับปริญญาตรี	
			- ระดับ ป.บัณฑิต	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ข)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนเฉพาะในแผน ข)	
			- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง	
			- ระดับปริญญาเอก	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ข้อ 3	หลักสูตร	ปีการศึกษา	จำนวนหลักสูตร (ที่ไม่ใช่วิชาชีพ) ที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548	
			- ระดับอนุปริญญา	
			- ระดับปริญญาตรี	
			- ระดับ ป.บัณฑิต	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ข)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนเฉพาะในแผน ข)	
			- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง	
			- ระดับปริญญาเอก	
			จำนวนหลักสูตรที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 และเกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาชีพ (กรณีที่เป็นหลักสูตรสาขาวิชาชีพ)	
			- ระดับอนุปริญญา	
			- ระดับปริญญาตรี	
			- ระดับ ป.บัณฑิต	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ข)	

ข้อมูลอ้างอิง สำหรับ KPI	หน่วย นับ	รอบปีของ การเก็บ ข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553	
			- -ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มึนัักศึกษาลงทะเบียน เรียนในแผน ก)	
			- -ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มึนัักศึกษาลงทะเบียน เรียนเฉพาะในแผน ข)	
			- -ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง	
			- -ระดับปริญญาเอก	
			จำนวนหลักสูตร (ที่ไม่ใช่วิชาชีพ) ที่เ็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตร พ.ศ. 2548 หรือกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2552	
			- -ระดับอนุปริญญา	
			- -ระดับปริญญาตรี	
			- -ระดับ ป.บัณฑิต	
			- -ระดับปริญญาโท (แผน ก)	
			- -ระดับปริญญาโท (แผน ข)	
			- -ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มึนัักศึกษาลงทะเบียน เรียนในแผน ก)	
			- -ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มึนัักศึกษาลงทะเบียน เรียนเฉพาะในแผน ข)	
			- -ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง	
			- -ระดับปริญญาเอก	
			จำนวนหลักสูตรที่เ็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และ เกณฑ์มาตรฐานสาขา วิชาชีพ (กรณีที่เป็นหลักสูตรสาขาวิชาชีพ)	
			- -ระดับอนุปริญญา	
			- -ระดับปริญญาตรี	
			- -ระดับ ป.บัณฑิต	
			- -ระดับปริญญาโท (แผน ก)	
			- -ระดับปริญญาโท (แผน ข)	
			- -ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มึนัักศึกษาลงทะเบียน เรียนในแผน ก)	
			- -ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มึนัักศึกษาลงทะเบียน เรียนเฉพาะในแผน ข)	

ข้อมูลอ้างอิง สำหรับ KPI	หน่วย นับ	รอบปีของ การเก็บ ข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553	
			- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง	
			- ระดับปริญญาเอก	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ข้อ 6	หลักสูตร	ปีการศึกษา	จำนวนหลักสูตรสาขาวิชาชีพทุกระดับการศึกษาที่มีความร่วมมือในการพัฒนาและบริหารหลักสูตรกับภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของหลักสูตร	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ข้อ 8	คน	ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมดทุกระดับการศึกษา	
			- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับอนุปริญญา (ภาคปกติ)	
			- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับอนุปริญญา (ภาคพิเศษ)	
			- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ)	
			- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาตรี (ภาคพิเศษ)	
			- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับ ป.บัณฑิต(ภาคปกติ)	
			- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับ ป.บัณฑิต(ภาคพิเศษ)	
			- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ)	
			- - จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) (แผน ก)	
			- - จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) (แผน ข)	
			- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ)	
			- - จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ) (แผน ก)	
			- - จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ) (แผน ข)	
			- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง (ภาคปกติ)	
			- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง (ภาคพิเศษ)	

ข้อมูลอ้างอิง สำหรับ KPI	หน่วย นับ	รอบปีของ การเก็บ ข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553	
ตัวบ่งชี้สมศ. ที่ 1 และ 2			- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาเอก (ภาคปกติ)	
			- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาเอก (ภาคพิเศษ)	
	คน	ปีการศึกษา	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมด (ภาคปกติและภาคพิเศษ)	
			จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ตอบแบบสำรวจเรื่องการเมืองงานทำ	
			จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำ	
			จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ประกอบอาชีพอิสระ	
			จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา	
			จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาต่อระดับผู้สำเร็จการศึกษา	
	คน	ปีการศึกษา	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด (ภาคปกติและภาคพิเศษ)	
			- จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่จบโดยแผน ก (ภาคปกติและภาคพิเศษ)	
			- จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่จบโดยแผน ข (ภาคปกติและภาคพิเศษ)	
			จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด	
			เงินเดือนหรือรายได้ต่อเดือน ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ (ค่าเฉลี่ย)	
ตัวบ่งชี้สมศ. ที่ 2	คน	ปีการศึกษา	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้รับการประเมินคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (แบ่งเป็น ๒ กรณี)	
	คะแนน	ปีการศึกษา	- ผลการประเมินโดย Exit Exam ในกลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษาตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม ๕)	
			- ผลการประเมินจากความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม ๕)	
	คน	ปีการศึกษา	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการประเมินคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (แบ่งเป็น ๒ กรณี)	

ข้อมูลอ้างอิง สำหรับ KPI	หน่วย นับ	รอบปีของ การเก็บ ข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553	
	คะแนน	ปีการศึกษา	- ผลการประเมินโดย Exit Exam ในกลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษาตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม ๕)	
			- ผลการประเมินจากความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม ๕)	
	คน	ปีการศึกษา	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด	
			จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการประเมินคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (แบ่งเป็น ๒ กรณี)	
	คะแนน	ปีการศึกษา	- ผลการประเมินโดย Exit Exam ในกลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษาตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม ๕)	
			- ผลการประเมินจากความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม ๕)	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2	คน	ปีการศึกษา	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด รวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ	
			จำนวนอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อ	
			จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด วุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	
			จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด วุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า	
			จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด วุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า	
	ร้อยละ	ปีการศึกษา	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกปีการศึกษาที่ผ่านมา (กรณีที่เลือกใช้เกณฑ์ประเมินเป็นค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละฯ)	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3, ตัวบ่งชี้สมศ. ที่ 14	คน	ปีการศึกษา	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์	
			- จำนวนอาจารย์ประจำ (ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ) ที่มีวุฒิปริญญาตรี	
			- จำนวนอาจารย์ประจำ (ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ) ที่มีวุฒิปริญญาโท	
			- จำนวนอาจารย์ประจำ (ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ) ที่มีวุฒิปริญญาเอก	
			จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์	
			- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาตรี	
			- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาโท	

ข้อมูลอ้างอิง สำหรับ KPI	หน่วย นับ	รอบปีของ การเก็บ ข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ข้อ ก และ 2.5 ข้อ 1			- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาเอก	
			จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์	
			- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาตรี	
			- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาโท	
			- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาเอก	
			จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์	
			- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาตรี	
			- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาโท	
	ร้อยละ	ปีการศึกษา	- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาเอก	
			ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่ง ผศ. รศ. และศ. ปีการศึกษาที่ผ่านมา (กรณี que เลือกใช้เกณฑ์ประเมินเป็นค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละ ๑)	
			ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่ง รศ. และศ. ปีการศึกษาที่ผ่านมา (กรณี que เลือกใช้เกณฑ์ประเมินเป็นค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละ ๑)	
	FTES	ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) รวมทุกหลักสูตร	
			- ระดับอนุปริญญา (ภาคปกติ)	
			- ระดับอนุปริญญา (ภาคพิเศษ)	
			- ระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ)	
			- ระดับปริญญาตรี (ภาคพิเศษ)	
			- ระดับ ป.บัณฑิต(ภาคปกติ)	
			- ระดับ ป.บัณฑิต(ภาคพิเศษ)	
			- ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ)	
			- ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก) (ภาคปกติและภาคพิเศษ)	
			- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง (ภาคปกติ)	
			- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง (ภาคพิเศษ)	
			- ระดับปริญญาเอก (ภาคปกติ)	
			- ระดับปริญญาเอก (ภาคพิเศษ)	

ข้อมูลอ้างอิง สำหรับ KPI	หน่วย นับ	รอบปีของ การเก็บ ข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ข้อ 1	เครื่อง	ปีการศึกษา	จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่จัดบริการให้นักศึกษา	
			จำนวน Notebook และ Mobile Device ต่างๆ ของนักศึกษาที่มีการลงทะเบียนการใช้ Wi-Fi กับสถาบัน	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ข้อ 6	คะแนน (เทียบ จาก คะแนน เต็ม 5)	ปีการศึกษา	ผลการประเมินคุณภาพการให้บริการห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้ อื่นๆ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และมีการฝึกอบรมการใช้ งานแก่นักศึกษาทุกปีการศึกษา	
			ผลการประเมินคุณภาพการให้บริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อ การจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานักศึกษา อาทิ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ในระบบไร้สาย	
			ผลการประเมินคุณภาพในการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก ที่จำเป็นอื่นๆ อาทิ งานทะเบียนนักศึกษาผ่านระบบเครือข่าย คอมพิวเตอร์ การบริการอนามัยและการรักษาพยาบาล การ จัดการหรือจัดบริการด้านอาหารและสนามกีฬา	
			ผลการประเมินคุณภาพในการให้บริการสาธารณูปโภคและ รักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจนบริเวณโดยรอบ อาทิ ประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมี ระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่างๆ โดย เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ข้อ 2	หลักสูตร	ปีการศึกษา	จำนวนหลักสูตรที่มีรายละเอียดของรายวิชาและประสบการณ์ ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาทุกรายวิชา	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ข้อ 3	หลักสูตร	ปีการศึกษา	จำนวนหลักสูตรที่มีรายวิชาส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และ การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือ จากการทำวิจัย	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ข้อ 4	หลักสูตร	ปีการศึกษา	จำนวนหลักสูตรที่มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพ จากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการ เรียนการสอน	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 ข้อ 3	โครงการ	ปีการศึกษา	จำนวนโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้าน คุณธรรมจริยธรรม	

ข้อมูลอ้างอิง สำหรับ KPI	หน่วย นับ	รอบปีของ การเก็บ ข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 ข้อ 4	ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา	จำนวนตัวบ่งชี้ด้านการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรม	
			จำนวนตัวบ่งชี้ด้านการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม ที่บรรลุเป้าหมาย	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 ข้อ 5	คน	ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษาที่ได้รับการยกย่องชมเชย ประกาศเกียรติคุณ ด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ	
	กิจกรรม	ปีการศึกษา	จำนวนกิจกรรมที่เกี่ยวกับนักศึกษาที่ได้รับการยกย่องชมเชย ประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยหน่วยงานหรือ องค์กรระดับชาติ	
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ข้อ 3	กิจกรรม	ปีการศึกษา	จำนวนกิจกรรมนักศึกษาที่มีการนำความรู้ด้านการประกัน คุณภาพไปใช้ แยกตามประเภทกิจกรรม	
			- -จำนวนกิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึง ประสงค์	
			- -จำนวนกิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ	
			- -จำนวนกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีแกวล้อม	
			- -จำนวนกิจกรรมสร้างเสริมคุณธรรมและจริยธรรม	
			- -จำนวนกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	
4.1, ตัวบ่งชี้สม ค. ที่. 5	คน	ปีการศึกษา	จำนวนนักวิจัยประจำทั้งหมด รวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลา ศึกษาต่อ	
			จำนวนนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ข้อ 3	คน	ปีการศึกษา	จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ได้รับการพัฒนา ศักยภาพด้านงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	
			จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ได้รับความรู้ด้าน จรรยาบรรณการวิจัย	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ข้อ 4 และตัว บ่งชี้ที่ 4.3	บาท	ปีการศึกษา หรือ ปีงบประมาณ หรือ ปีปฏิทิน	จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบัน	
			- - กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
			- - กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	
			- - กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
		ปีการศึกษา หรือ ปีงบประมาณ หรือ ปีปฏิทิน	จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบัน	
			- - กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
			- - กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	

ข้อมูลอ้างอิง สำหรับ KPI	หน่วย นับ	รอบปีของ การเก็บ ข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553	
			- - กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	คน	ปีการศึกษา	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (ไม่นับผู้ลาศึกษาต่อ) - - กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี - - กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ - - กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวนนักวิจัยประจำทั้งหมด (ไม่นับผู้ลาศึกษาต่อ) - - กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี - - กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ - - กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2	ชื่อเรื่อง	ปีการศึกษา	จำนวนของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ทั้งหมด	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ข้อ 1	ชื่อเรื่อง	ปีการศึกษา	จำนวนของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการหรือตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ข้อ 4	ชื่อเรื่อง	ปีการศึกษา	จำนวนของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ข้อ 6	ชื่อเรื่อง	ปีการศึกษา	จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีการยื่นการจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร	
ตัวบ่งชี้สมศ. ที่ 3	ชิ้นงาน	ปีการศึกษา	จำนวนรวมของบทความวิจัยของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ (สารนิพนธ์) ที่ตีพิมพ์ (ปริญาโท)	
			- บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ (สารนิพนธ์) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศ. หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ	

ข้อมูลอ้างอิง สำหรับ KPI	หน่วย นับ	รอบปีของ การเก็บ ข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553	
			- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ (สารนิพนธ์) ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศ. หรือ ผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ	
			- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ (สารนิพนธ์) ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับชาติที่สกอ. เผยแพร่ใน Website ของสำนักงานฯ	
			- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ (สารนิพนธ์) ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้นนอกเหนือจากฐานข้อมูล ISI หรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร วิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่สกอ. เผยแพร่ใน Website ของสำนักงานฯ	
			- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ (สารนิพนธ์) ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI	
	ชิ้นงาน	ปีการศึกษา	จำนวนรวมของผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่เผยแพร่ (ปริญญาโท)	
			- จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับสถาบันหรือจังหวัด	
			- จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับชาติ	

ข้อมูลอ้างอิง สำหรับ KPI	หน่วย นับ	รอบปีของ การเก็บ ข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553	
ตัวบ่งชี้สมศ. ที่ 4	ชิ้นงาน		- จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินพันธ์ที่มีการเผยแพร่โดย การจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ	
			- จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินพันธ์ที่มีการเผยแพร่โดย การจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับภูมิภาคอาเซียน	
			- จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินพันธ์ที่มีการเผยแพร่โดย การจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับนานาชาติ (ทั้งในและนอกประเทศ)	
		ปีการศึกษา	จำนวนรวมของบทความวิจัยของวิทยานิพนธ์ที่ตีพิมพ์ (ปริญา เอก)	
			- บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ของวิทยานิพนธ์ ที่ ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มี กองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศ. หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอก สถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่ เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ	
			- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์ใน วารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงาน สืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีกอง บรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศ. หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จาก ต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็น ผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ	
			- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์ใน วารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อ วารสารระดับชาติที่สกอ. เผยแพร่ใน Website ของสำนักงานฯ	

ข้อมูลอ้างอิง สำหรับ KPI	หน่วย นับ	รอบปีของ การเก็บ ข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553	
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 5	ชิ้นงาน	ปีการศึกษา	- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้นนอกเหนือจากฐานข้อมูล ISI หรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร วิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่สกอ. เผยแพร่ใน Website ของสำนักงานฯ	
			- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI	
			จำนวนรวมของบทความวิจัยที่ตีพิมพ์	
			- บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศ. หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ	
			- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศ. หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ	
			- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับชาติที่สกอ. เผยแพร่ใน Website ของสำนักงานฯ	

ข้อมูลอ้างอิง สำหรับ KPI	หน่วย นับ	รอบปีของ การเก็บ ข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553	
			- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้นนอกเหนือจากฐานข้อมูล ISI หรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร วิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่สกอ. เผยแพร่ใน Website ของสำนักงานฯ	
			- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI	
ตัวบ่งชี้สมศ. ที่ 5	ชิ้นงาน	ปีการศึกษา	จำนวนรวมของผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่	
			- จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับสถาบันหรือจังหวัด	
			- จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับชาติ	
			- จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ	
			- จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับภูมิภาคอาเซียน	
			- จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับนานาชาติ (ทั้งในและนอกประเทศ)	
ตัวบ่งชี้สมศ. ที่ 6	ชิ้นงาน	ปีการศึกษา	จำนวนรวมของผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ ภายนอกสถาบัน	
			จำนวนรวมของผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ภายนอกสถาบัน	
ตัวบ่งชี้สมศ. ที่ 7	ชิ้นงาน	ปีการศึกษา	จำนวนรวมของผลงานวิชาการ	
			- บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ	
			- บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ	
			- ตำราหรือหนังสือที่มีการตรวจอ่าน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ	

ข้อมูลอ้างอิง สำหรับ KPI	หน่วย นับ	รอบปีของ การเก็บ ข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553	
			- ดำเนินหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือดำเนินการหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูงมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์ขอตำแหน่งทางวิชาการ	
ตัวบ่งชี้ที่ 5	โครงการ	ปีการศึกษา	จำนวนโครงการบริการทางวิชาการ	
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ข้อ 2	โครงการ	ปีการศึกษา	จำนวนโครงการบริการทางวิชาการที่ใช้กับการเรียนการสอน	
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ข้อ 3	โครงการ	ปีการศึกษา	จำนวนโครงการบริการทางวิชาการที่ใช้กับการวิจัย	
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ข้อ 4	โครงการ	ปีการศึกษา	จำนวนโครงการบริการทางวิชาการที่ใช้กับการเรียนการสอนและการวิจัย	
	โครงการ	ปีการศึกษา	จำนวนโครงการบริการทางวิชาการที่ใช้กับการขยายผลสู่การปรับปรุงรายวิชา	
	โครงการ	ปีการศึกษา	จำนวนโครงการบริการทางวิชาการที่ใช้กับการขยายผลสู่การเปิดรายวิชาใหม่	
	โครงการ	ปีการศึกษา	จำนวนโครงการบริการทางวิชาการที่ใช้กับการขยายผลที่ใช้กับการต่อยอดสู่หนังสือหรือตำรา	
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1	กิจกรรม หรือ โครงการ	ปีการศึกษา	จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม	
ตัวบ่งชี้ที่ 7	คน	ปีการศึกษา	จำนวนบุคลากรประจำสายสนับสนุนทั้งหมด	
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1	บาท	ปีงบประมาณ	รายรับทั้งหมดของสถาบัน (ปีงบประมาณ)	
			รายรับจากการบริการวิชาการและวิชาชีพ	
			งบดำเนินการทั้งหมด	
	บาท	ปีการศึกษา	ค่าใช้จ่ายทั้งหมดของสถาบัน โดยไม่รวมครุภัณฑ์ อาคาร สถานที่และที่ดิน (ปีการศึกษา)	
			เงินเหลือจ่ายสุทธิ	
			สินทรัพย์ถาวร	
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ข้อ 3	ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา	จำนวนตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของสถาบัน	
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ข้อ 9	ชื่อเรื่อง	ปีการศึกษา	จำนวนแนวปฏิบัติที่ดีหรืองานวิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น และเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปใช้	

ข้อมูลอ้างอิง สำหรับ KPI	หน่วย นับ	รอบปีของ การเก็บ ข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553	
ตัวบ่งชี้สมศ. ที่ 15	คะแนน	ปีการศึกษา	คะแนนการประเมินการประกันคุณภาพภายใน โดยต้นสังกัด	
ตัวชี้วัดคพร. ที่ 4.1.3	คน	ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาต่างประเทศทั้งหมด	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาเกาหลีใต้	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาเขมร	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาจีนกลาง	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาญี่ปุ่น	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาทมิฬ	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาไทย	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาพม่า	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาฟิลิปปิน	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษามลายู	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษามาลย์	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาลาว	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาเวียดนาม	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาอังกฤษ	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาอิน โดนีเซีย	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาตามกฎหมายที่ใช้ในกลุ่มประเทศ อาเซียนอื่นๆ	
	คน	ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถ ด้านภาษาต่างประเทศที่กำหนดทั้งหมด	
			-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถ ด้านภาษาเกาหลีใต้ที่กำหนด	
			-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถ ด้านภาษาเขมรที่กำหนด	
			-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถ ด้านภาษาจีนกลางที่กำหนด	
			-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถ ด้านภาษาญี่ปุ่นที่กำหนด	
			-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถ ด้านภาษาทมิฬที่กำหนด	
			-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถ ด้านภาษาไทยที่กำหนด	

ข้อมูลอ้างอิง สำหรับ KPI	หน่วย นับ	รอบปีของ การเก็บ ข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553	
			-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถ ด้านภาษาพม่าที่กำหนด	
			-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถ ด้านภาษาฟิลิปปินที่กำหนด	
			-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถ ด้านภาษามลายูที่กำหนด	
			-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถ ด้านภาษามลาญที่กำหนด	
			-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถ ด้านภาษาลาวที่กำหนด	
			-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถ ด้านภาษาเวียดนามที่กำหนด	
			-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถ ด้านภาษาอังกฤษที่กำหนด	
			-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถ ด้านภาษาอินโดนีเซียที่กำหนด	
			-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถ ด้านภาษาตามกฎหมายที่ใช้ในกลุ่มประเทศอาเซียนอื่นๆ	

ภาคผนวก ง

ตารางแสดงค่าเป้าหมายและเกณฑ์การประเมินประกันคุณภาพภายใน ประจำปีการศึกษา พ.ศ.2553

ระดับมหาวิทยาลัย คณะ สำนัก/สถาบัน และโปรแกรมวิชา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้	มหาวิทยาลัย	คณะ/สำนัก/ สถาบัน	โปรแกรม วิชา	การ ดำเนิน การ	เกณฑ์การให้คะแนน				
					1	2	3	4	5
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ									
1.1 กระบวนการพัฒนาแผน	6	6	5	ข้อ	1	2-3	4-5	6-7	8
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต									
2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	3	3	3	ข้อ	1	2	3	4	5
2.1.1 บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี (ตัวบ่งชี้ที่ 1 สมศ)	70	70		ร้อยละ	20	40	60	80	100
2.1.2 คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ตัวบ่งชี้ที่ 2 สมศ)	3	3		ระดับ	1	2	3	4	5
2.2 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	12	12	6	ร้อยละ	6	12	18	24	30
2.3 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	12	12	12	ร้อยละ	12	24	36	48	60
2.3.1 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือ เผยแพร่ (ตัวบ่งชี้ที่ 3 สมศ)	20	20		ร้อยละ	10	20	30	40	50
2.3.2 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์ (ตัว บ่งชี้ที่ 4 สมศ)	20	20		ร้อยละ	20	40	60	80	100

องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้	มหาวิทยาลัย	คณะ/สำนัก/ สถาบัน	โปรแกรม วิชา	การ ดำเนิน การ	เกณฑ์การให้คะแนน				
2.4 ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	3	3		ข้อ	1	2	3-4	5-6	7
2.5 ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	4	4		ข้อ	1	2-3	4-5	6	7
2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน	4	4	4	ข้อ	1	2-3	4-5	6	7
2.7 ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต	3	3	3	ข้อ	1	2	3	4	5
2.8 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา	3	3	3	ข้อ	1	2	3	4	5
2.8.1 การพัฒนาคณาจารย์ (ตัวบ่งชี้ที่ 14 สมศ)	4.2	4.2		ระดับ	1.2	2.4	3.6	4.8	6
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา									
3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร	4	4	3	ข้อ	1	2-3	4-5	6	7
3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา	5	5	4	ข้อ	1	2	3-4	5	6
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย									
4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	6	6	4	ข้อ	1	2-3	4-5	6	7
4.2 ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	3	3	3	ข้อ	1	2	3	4	5
4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย	27,000	27,000	18,000	บาท	9,000	18,000	27,000	36,000	45,000
4.3.1 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (ตัวบ่งชี้ที่ 5 สมศ)	12	12		ร้อยละ	4	8	12	16	20
4.3.2 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ (ตัวบ่งชี้ที่ 6 สมศ)	8	8		ร้อยละ	4	8	12	16	20

องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้	มหาวิทยาลัย	คณะ/สำนัก/ สถาบัน	โปรแกรม วิชา	การ ดำเนิน การ	เกณฑ์การให้คะแนน				
4.3.3 ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ (ตัวบ่งชี้ที่ 7 สมศ)	6	6		ร้อยละ	2	4	6	8	10
องค์ประกอบที่ 5 การบริหารทางวิชาการแก่สังคม									
5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม	3	3	3	ข้อ	1	2	3	4	5
5.2 กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม	3	3	3	ข้อ	1	2	3	4	5
5.2.1 การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือ การวิจัย (ตัวบ่งชี้ที่ 8 สมศ)	3	3		ข้อ	1	2	3	4	5
5.2.2 การเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก (ตัวบ่งชี้ที่ 9 สมศ)	3	3		ข้อ	1	2	3	4	5
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม									
6.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	3	3	3	ข้อ	1	2	3	4	5-6
6.1.1 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม (ตัวบ่งชี้ที่ 10 สมศ)	3	3		ข้อ	1	2	3	4	5
6.1.2 การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม (ตัวบ่งชี้ที่ 11 สมศ)	4	4		ข้อ	1	2	3	4	5
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ									
7.1 ภาวะผู้นำของสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน	4	4		ข้อ	1	2-3	4-5	6	7
7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้	3	3		ข้อ	1	2	3	4	5
7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ	3	3		ข้อ	1	2	3	4	5

องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้	มหาวิทยาลัย	คณะ/สำนัก/ สถาบัน	โปรแกรม วิชา	การ ดำเนิน การ	เกณฑ์การให้คะแนน				
7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง	3	3		ข้อ	1	2	3-4	5	6
7.4.1 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน (ตัวบ่งชี้ที่ 12 สมศ)	3	3		ระดับ	1	2	3	4	5
7.4.2 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน (ตัวบ่งชี้ที่ 13 สมศ)	3	3		ระดับ	1	2	3	4	5
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ									
8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ	4	4		ข้อ	1	2-3	4-5	6	7
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ									
9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	4	4	4	ข้อ	1	2-3	4-6	7-8	9
9.1.1 ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด (ตัวบ่งชี้ที่ 15 สมศ)	3	3		ระดับ	1	2	3	4	5
องค์ประกอบที่ 10 นโยบายรัฐบาล “สถานศึกษา 3 ดี									
10.1 การบริหารจัดการสถานศึกษา 3 ดี (3D)	4	4	3	ข้อ	1	2	3	4	5
10.2 ผลที่เกิดกับผู้เรียนตามนโยบาย 3 ดี (3D) มีความรู้ เจตคติที่ดี ตลอดจนเกิดพฤติกรรมตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้ง 3 ด้าน	3	3	1	ด้าน	1	-	2	-	3

ภาคผนวก จ

ตารางสรุปตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553 (สกอ.)

ระดับมหาวิทยาลัย คณะ โปรแกรมวิชา สำนัก/สถาบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

องค์ประกอบ		มหาวิทยาลัย	คณะ	โปรแกรมวิชา	สนอ.	สสว.	ศิลปะ	วิทยบริการ	วิจัย	ผู้รวบรวมข้อมูล ระดับ มหาวิทยาลัย
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ (1 ตัวบ่งชี้)										
	1.1 กระบวนการพัฒนาแผน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	สนอ
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต (จำนวน 8 ตัวบ่งชี้)										
	2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	✓	✓	✓		✓				สสว
	2.1.1 บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้ออกมาหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี (ตัวบ่งชี้ที่ 1 สมศ)	✓	✓							สนอ,สสว
	2.1.2 คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ตัวบ่งชี้ที่ 2 สมศ)	✓	✓							สสว
	2.2 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	✓	✓	✓		✓				สสว
	2.3 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	✓	✓	✓		✓				สสว
	2.3.1 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (ตัวบ่งชี้ที่ 3 สมศ)	✓	✓							สสว,วิจัย

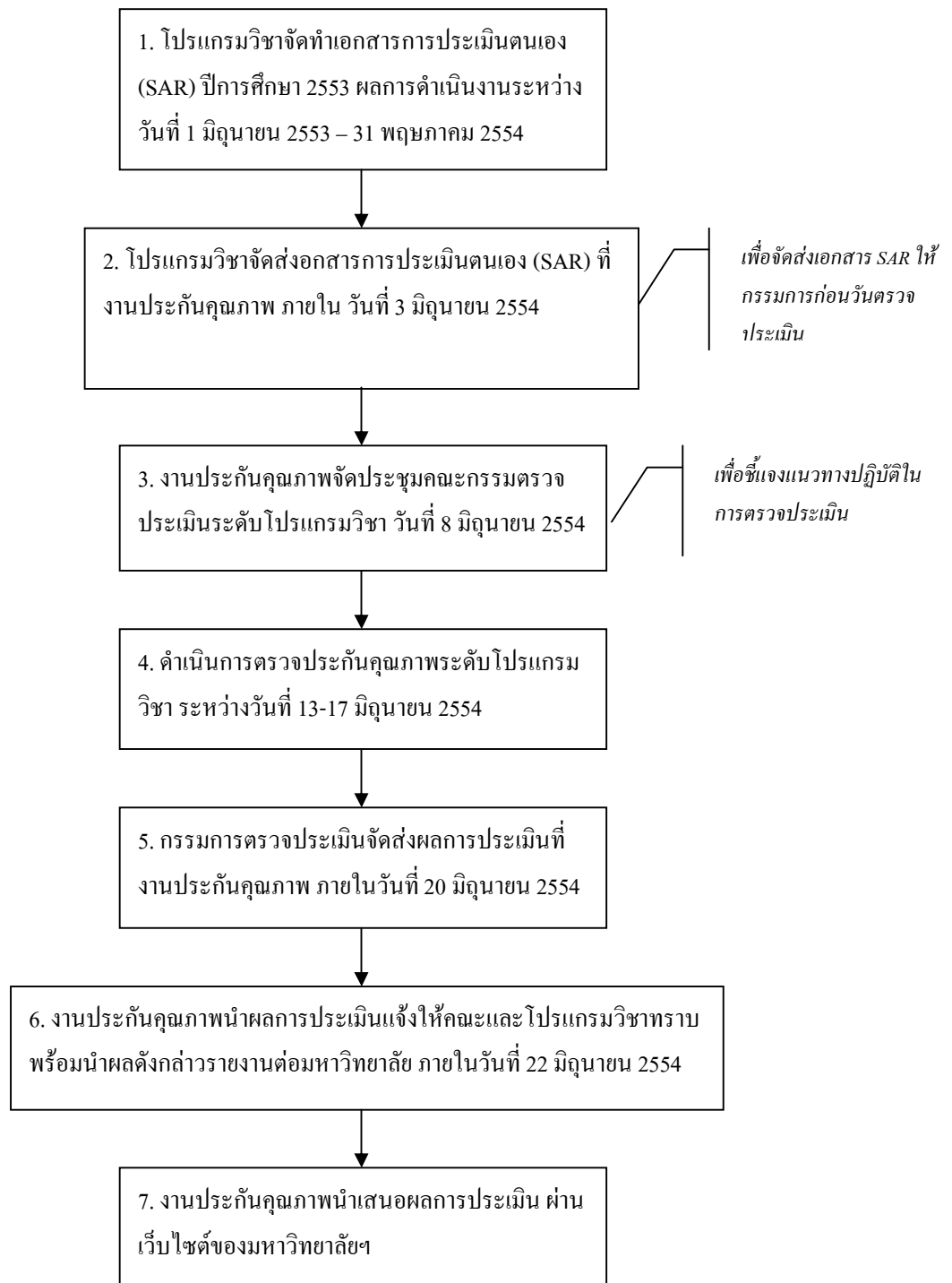
องค์ประกอบ		มหาวิทยาลัย	คณะ	โปรแกรมวิชา	สนอ.	สสว.	ศิลปะ	วิทยบริการ	วิจัย	ผู้รวบรวมข้อมูล ระดับ มหาวิทยาลัย
	2.3.2 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์ (ตัวบ่งชี้ที่ 4 สมศ)	✓	✓							สสว, วิจัย
	2.4 ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	✓	✓			✓				สสว, สนอ
	2.5 ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	✓								สนอ , วิทย บริการ, สสว
	2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน	✓	✓	✓		✓				สสว
	2.7 ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต	✓	✓	✓		✓				สนอ, สสว, วิจัย
	2.8 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา	✓	✓	✓		✓				สนอ, ศิลปะ
	2.8.1 การพัฒนาคณาจารย์ (ตัวบ่งชี้ที่ 14 สมศ)	✓	✓							สสว, สนอ
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา (2 ตัวบ่งชี้)										
	3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร	✓	✓	✓	✓					สนอ, วิจัย
	3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา	✓	✓	✓	✓					สนอ
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย (3 ตัวบ่งชี้)										
	4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	✓	✓	✓					✓	วิจัย
	4.2 ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	✓	✓	✓					✓	วิจัย
	4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย	✓	✓	✓					✓	วิจัย

องค์ประกอบ		มหาวิทยาลัย	คณะ	โปรแกรมวิชา	สนอ.	สสว.	ศิลปะ	วิทยาบริการ	วิจัย	ผู้รวบรวมข้อมูล ระดับ มหาวิทยาลัย
	4.3.1 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (ตัวบ่งชี้ที่ 5 สมศ)	✓	✓							วิจัย
	4.3.2 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ (ตัวบ่งชี้ที่ 6 สมศ)	✓	✓							วิจัย
	4.3.3 ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ (ตัวบ่งชี้ที่ 7 สมศ)	✓	✓							วิจัย
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม (2 ตัวบ่งชี้)										
	5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม	✓	✓	✓					✓	วิจัย
	5.2 กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม	✓	✓	✓					✓	วิจัย
	5.2.1 การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือ การวิจัย (ตัวบ่งชี้ที่ 8 สมศ)	✓	✓							วิจัย
	5.2.2 การเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก (ตัวบ่งชี้ที่ 9 สมศ)	✓	✓							วิจัย
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (1 ตัวบ่งชี้)										
	6.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	✓	✓	✓	✓		✓			ศิลปะ
	6.1.1 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม (ตัวบ่งชี้ที่ 10 สมศ)	✓	✓							สนอ,ศิลปะ
	6.1.2 การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม (ตัวบ่งชี้ที่ 11 สมศ)	✓	✓							สนอ
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ (4 ตัวบ่งชี้)										
	7.1 ภาวะผู้นำของสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน	✓	✓		✓					สนอ
	7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	สนอ

องค์ประกอบ		มหาวิทยาลัย	คณะ	โปรแกรมวิชา	สนอ.	สสว.	ศิลปะ	วิทยบริการ	วิจัย	ผู้รวบรวมข้อมูล ระดับ มหาวิทยาลัย
	7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ	✓								สนอ
	7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	สนอ
	7.4.1 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน (ตัวบ่งชี้ที่ 12 สมศ)	✓								สนอ
	7.4.2 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน (ตัวบ่งชี้ที่ 13 สมศ)	✓	✓							สนอ
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ (1 ตัวบ่งชี้)										
	8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ	✓	✓							งานแผน
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ (1 ตัวบ่งชี้)										
	9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	งานประกัน
	9.1.1 ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด (ตัวบ่งชี้ที่ 15 สมศ)	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	งานประกัน
องค์ประกอบที่ 10 นโยบายรัฐบาล “สถานศึกษา 3 ดี”										
	10.1 การบริหารจัดการสถานศึกษา 3 ดี (3D)	✓	✓	✓	✓					สนอ
	10.2 ผลที่เกิดกับผู้เรียนตามนโยบาย 3 ดี (3D) มีความรู้ เจตคติที่ดี ตลอดจนเกิดพฤติกรรมตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้ง 3 ด้าน	✓	✓	✓	✓					สนอ

ภาคผนวก จ

แนวทางการตรวจประเมินประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับ โปรแกรมวิชา ปีการศึกษา 2553

ภาคผนวก ข

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ที่ ๑๔๕/๒๕๕๔

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการการจัดการความรู้และงานประกันคุณภาพการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

.....

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๖ ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา กำหนดให้สถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก โดยการประกันคุณภาพภายในเป็นการสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมาย และระดับคุณภาพมาตรฐานที่กำหนด

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จึงได้ดำเนินการให้มีระบบและกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษาให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องได้มาตรฐานตามที่กำหนดทุกระดับของมหาวิทยาลัย และเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพการศึกษาจากต้นสังกัดและหน่วยงานภายนอก จึงแต่งตั้งคณะกรรมการการจัดการความรู้และงานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ดังนี้

คณะกรรมการอำนวยการ

๑.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเดช	นิลพันธุ์	ประธานกรรมการ
๒.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศินี	ประทุมสุวรรณ	รองประธานกรรมการ
๓.	รองศาสตราจารย์โสรัจ	กายบริบูรณ์	กรรมการ
๔.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์กฤษฎา	ด่านประดิษฐ์	กรรมการ
๕.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย	ลำไย	กรรมการ
๖.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมหมาย	เป็ยถนอม	กรรมการ
๗.	อาจารย์ ดร.พิทักษ์พงศ์	ป้อมปราณี	กรรมการ
๘.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิทธิชัย	โรจน์รุ่งศศิธร	กรรมการ

๘.	อาจารย์ ดร.สุวิมล	มรรควินุลย์ชัย	กรรมการ
๑๐.	อาจารย์ชัยยุทธ	มณีรัตน์	กรรมการ
๑๑.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษา	น้อยทิม	กรรมการ
๑๒.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์	ฉิมะสังคนันท์	กรรมการ
๑๓.	อาจารย์ศิริชัย	โสภา	กรรมการ
๑๔.	รองศาสตราจารย์ ดร.สุนุดตรา	ตะบูนพงศ์	กรรมการ
๑๕.	อาจารย์ ดร.พัชรศักดิ์	อาลัย	กรรมการ
๑๖.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พจน์ย์	กงตาล	กรรมการ
๑๗.	รองศาสตราจารย์เบญจรัตน์	สีทองสุก	กรรมการ
๑๘.	นางรัตนา	จันทนากร	กรรมการ
๑๙.	อาจารย์อภิรักษ์	จุ่นกรณ์	กรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการอำนวยการ มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติต่างๆ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนพัฒนา
ดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

๒. เสนอแนวทางในการวางระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานในการ
ประกันคุณภาพภายใน

๓. กำกับติดตาม และให้ความเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการประกันคุณภาพ
ภายใน

๔. สนับสนุนให้มีการพัฒนาคุณภาพ การตรวจติดตามคุณภาพ และการประเมินตนเอง โดย
ถือว่า การประกันคุณภาพภายใน เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพ
การศึกษาอย่างต่อเนื่อง

คณะกรรมการดำเนินงาน

๑.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศินี	ประทุมสุวรรณ	ประธานกรรมการ
๒.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล	เรืองศรี	กรรมการ
๓.	อาจารย์วัลย์ลักษณ์	อมรสิริพงศ์	กรรมการ
๔.	อาจารย์สมใจ	เกาด้วง	กรรมการ
๕.	อาจารย์ ดร.ดวงใจ	ช่วยตระกูล	กรรมการ
๖.	อาจารย์ศิริพร	ฉายาทับ	กรรมการ
๗.	นางพรทิพา	ด้วงพิบูลย์	กรรมการ
๘.	อาจารย์แพรวพรรณ	ตรีชั้น	กรรมการ

๕. อาจารย์อัญญา	ทองสีมา	กรรมการ
๑๐. นางสมรัก	เปล่งเจริญศิริชัย	กรรมการ
๑๑. อาจารย์ ดร.พัชรศักดิ์	อาลัย	กรรมการ
๑๒. อาจารย์อภินันท์	จุ่นกรณ์	กรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการดำเนินงาน มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. จัดทำแนวทาง และวิธีการประกันคุณภาพภายใน ในด้านการพัฒนาคุณภาพ การตรวจติดตามคุณภาพ และการประเมินตนเอง

๒. พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน เพื่อใช้กำกับ ตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ภายใต้กรอบนโยบายและหลักการของมหาวิทยาลัย

๓. ดำเนินการให้มีการจัดทำตัวบ่งชี้คุณภาพ ในการพัฒนาคุณภาพ ตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยให้ครบถ้วนตามมาตรฐาน การประกันคุณภาพภายใน ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และการประกันคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

๔. ดำเนินการให้มีการจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพภายใน ระดับมหาวิทยาลัยและทุกหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย

๕. พิจารณา ทบทวน ตรวจสอบ รายงานการประเมินตนเองของหน่วยงานต่างๆ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยการ และรายงานผลกลับไปยัง หน่วยงานนั้น เพื่อการรับรองและปรับปรุงแก้ไข

๖. ดำเนินการให้มีการจัดทำรายงานการประเมินตนเองของมหาวิทยาลัย เสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด เป็นประจำทุกปี (ภายใน ๑๒๐ วัน นับจากวันสิ้นปีการศึกษา)

๗. พัฒนาแนวทางและวิธีการเขียนรายงานการศึกษาตนเอง และรายงานการประเมินตนเอง ให้มี ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล อย่างต่อเนื่อง

๘. ดำเนินการให้มีการเผยแพร่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้กับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอก มหาวิทยาลัย

๙. กำหนดมาตรฐาน การพัฒนาคุณภาพ การตรวจสอบ และการประเมินผลคุณภาพของมหาวิทยาลัย และหน่วยงานระดับคณะ/สำนัก/สถาบันเพื่อไปสู่การปฏิบัติ

สั่ง ณ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๔

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเดช นิลพันธุ์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ที่ ๑๘๔/๒๕๕๔

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการจัดการความรู้และการประกันคุณภาพการศึกษา

ระดับคณะ โปรแกรมวิชา สำนัก สถาบันฯ และกอง

.....

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๖ ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา กำหนดให้สถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก โดยการประกันคุณภาพภายในเป็นการสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับคุณภาพมาตรฐานที่กำหนด

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จึงได้ดำเนินการให้มีระบบและกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษาให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องได้มาตรฐานตามที่กำหนดทุกระดับของมหาวิทยาลัย และเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพการศึกษาจากต้นสังกัดและหน่วยงานภายนอก จึงแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการจัดการความรู้และงานประกันคุณภาพการศึกษา ระดับคณะ โปรแกรมวิชา สำนัก สถาบันฯ และกอง ดังนี้

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

กรรมการระดับคณะ

๑.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษา	น้อยทิม	ประธานกรรมการ
๒.	อาจารย์สุสดี	ปทุมรักษ์	กรรมการ
๓.	อาจารย์ธงชัย	ศรีเมือง	กรรมการ
๔.	อาจารย์สมศักดิ์	อมรศิริพงศ์	กรรมการ
๕.	อาจารย์นิพา	ผลสงเคราะห์	กรรมการ
๖.	อาจารย์กนกเนตร	วรวงษ์	กรรมการ
๗.	อาจารย์ธรา	จันทร์อนุ	กรรมการ
๘.	อาจารย์วัลลภรัตน์	เล่าอรุณ	กรรมการ
๙.	อาจารย์นุชรี	บุญศรีงาม	กรรมการ
๑๐.	อาจารย์ไพโรจน์	แก้วเขียว	กรรมการ
๑๑.	อาจารย์กรณิการ์	กาญจน์วัฏศรี	กรรมการ
๑๒.	อาจารย์วงศ์ระวีทย์	น้อมนำทรัพย์	กรรมการ

๑๓. อาจารย์ณัฐกฤตา	บุญบงกชรัตน์	กรรมการ
๑๔. อาจารย์กั้งแก้ว	สุวรรณคีรี	กรรมการ
๑๕. อาจารย์เก่งกาจ	ต้นทองคำ	กรรมการ
๑๖. อาจารย์พิมพ์พิศุ	จวบความสุข	กรรมการ
๑๗. อาจารย์นาฏนภา	โพธิ์เรือง	กรรมการ
๑๘. อาจารย์พรรณระพี	บุญเปลี่ยน	กรรมการ
๑๙. อาจารย์อัญชนา	สุตมาตร	กรรมการ
๒๐. อาจารย์วริน	มั่งคั่ง	กรรมการ
๒๑. อาจารย์ชัชวรินทร์	หนูแก้ว	กรรมการ
๒๒. อาจารย์พิสิฐ	สุขสกล	กรรมการ
๒๓. อาจารย์ไทรภพ	สุวรรณศรี	กรรมการและเลขานุการ

กรรมการ โปรแกรมวิชาภาษาไทย

๑. อาจารย์นงนุช	ยังรอด	ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประวิณ	พูลทรัพย์	กรรมการ
๓. อาจารย์ศิวพร	โกศิยะกุล	กรรมการ
๔. อาจารย์จิรสุภา	ปล่องทอง	กรรมการ
๕. อาจารย์วิภาดา	เปลี่ยนไทย	กรรมการ
๖. อาจารย์มิ่งฟ้า	สุริโยตร	กรรมการ
๗. อาจารย์ชนนพิศ	สิริพันธนะ	กรรมการ
๘. อาจารย์วิริยา	วิริยารัมภะ	กรรมการและเลขานุการ

กรรมการ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ

๑. อาจารย์ปราณี	สินาค	ประธานกรรมการ
๒. อาจารย์สัมฤทธิ์	ทองสิมา	กรรมการ
๓. อาจารย์กันต์คนัย	วรจิตติพล	กรรมการ
๔. อาจารย์กนกเนตร	วรวงษ์	กรรมการ
๕. อาจารย์อินทร์ธีรา	ปัทมา	กรรมการ
๖. อาจารย์ศศิธิดา	สาหร่ายวัง	กรรมการ
๗. อาจารย์นารีมา	แสงวิมาน	กรรมการ
๘. อาจารย์วลีรัตน์	เล้าอรุณ	กรรมการ
๙. อาจารย์อรนุช	เอกพงษ์เผ่า	กรรมการ
๑๐. อาจารย์รุจา	สุขพัฒน์	กรรมการ
๑๑. อาจารย์ลลนา	ปฐมชัยวัฒน์	กรรมการ
๑๒. อาจารย์วรัญญา	ปรีดาวัช	กรรมการ

๑๓.	อาจารย์นุพงษ์	ภูศรี	กรรมการ
๑๔.	อาจารย์จันทรา	พรมปาน	กรรมการ
๑๕.	อาจารย์ณัฐกฤตา	บุญบงกชรัตน์	กรรมการและเลขานุการ
กรรมการโปรแกรมวิชาการพัฒนาชุมชน			
๑.	อาจารย์กิ่งแก้ว	สุวรรณศิริ	ประธานกรรมการ
๒.	อาจารย์ ดร.สมชาย	ลักขณานุกฤษ	กรรมการ
๓.	อาจารย์ปิยนาด	อิมดี	กรรมการ
๔.	อาจารย์สมศักดิ์	อมรศิริพงศ์	กรรมการ
๕.	อาจารย์ธงชัย	ศรีเมือง	กรรมการ
๖.	อาจารย์ภรสรัญ	แก่นทอง	กรรมการและเลขานุการ
กรรมการโปรแกรมวิชาสังคมศึกษา			
๑.	อาจารย์ ดร.สุพิชฌาย์	จินดาวัฒนภูมิ	ประธานกรรมการ
๒.	อาจารย์ญาณภัทร	ยอดแก้ว	กรรมการ
๓.	อาจารย์ศศิพัชร	จำปา	กรรมการ
๔.	อาจารย์พัลลภ	สุขสกุล	กรรมการ
๕.	อาจารย์ธวัชวรรณ	หนูแก้ว	กรรมการ
๖.	อาจารย์วรากรณ์	พุดสวัสดิ์	กรรมการและเลขานุการ
กรรมการโปรแกรมวิชาบรรณารักษศาสตร์ฯ			
๑.	รองศาสตราจารย์ชัยเลิศ	ปริสุทธกุล	ประธานกรรมการ
๒.	อาจารย์ไพโรจน์	แก้วเขียว	กรรมการ
๓.	อาจารย์ธรา	จันทร์อนุ	กรรมการ
๔.	อาจารย์นุชรี	บุญศรีงาม	กรรมการ
๕.	อาจารย์นิพา	ผลสงเคราะห์	กรรมการ
๖.	อาจารย์วัลย์ลักษณ์	อมรศิริพงศ์	กรรมการและเลขานุการ
กรรมการโปรแกรมวิชาดนตรี			
๑.	อาจารย์การุณย์	ด่านประดิษฐ์	ประธานกรรมการ
๒.	อาจารย์ไพรัช	ดำรงกิจฉาว	กรรมการ
๓.	อาจารย์จักษ์	จินดาวัฒน์	กรรมการ
๔.	อาจารย์ศราวุธ	วิวรรณ	กรรมการ
๕.	อาจารย์อัญชนา	สุมาตรา	กรรมการ
๖.	อาจารย์พรรณระพี	บุญเปลี่ยน	กรรมการและเลขานุการ
กรรมการโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว			
๑.	อาจารย์มัสลิน	บัวบาน	ประธานกรรมการ

๒.	อาจารย์ ดร.นิพล	เชื้อเมืองพาน	กรรมการ
๓.	อาจารย์อารีรัตน์	ฝึกเย็น	กรรมการ
๔.	อาจารย์พิมพ์ชนก	มูลมิตร	กรรมการ
๕.	อาจารย์ถิรนนท์	ประทุม	กรรมการ
๖.	อาจารย์วงศ์ระวิทย์	น้อมนำทรัพย์	กรรมการและเลขานุการ
กรรมการโปรแกรมวิชานิติศาสตร์			
๑.	อาจารย์นเรศ	ชูดวง	ประธานกรรมการ
๒.	อาจารย์พิมพ์พัศุ	จวบความสุข	กรรมการ
๓.	อาจารย์สนธยา	โถมกัน	กรรมการ
๔.	อาจารย์นาฏนภา	โพธิ์เรือง	กรรมการและเลขานุการ
กรรมการโปรแกรมวิชารัฐประศาสนศาสตร์			
๑.	อาจารย์ ดร.มณูญ	จันทร์สมบูรณ์	ประธานกรรมการ
๒.	อาจารย์ไทรภพ	สุวรรณศรี	กรรมการ
๓.	อาจารย์ ดร.วัฒนา	อัคคพานิช	กรรมการ
๔.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัณฑ์ธิดา	นิลทองคำ	กรรมการ
๕.	อาจารย์ ดร.รุ่งนภา	เพ่งรุ่งเรืองวงษ์	กรรมการ
๖.	อาจารย์ชนปพน	ภูสุวรรณ	กรรมการ
๗.	อาจารย์ธิดารัตน์	สืบญาติ	กรรมการ
๘.	อาจารย์นิภาพรรณ	เจนสันติกุล	กรรมการ
๙.	อาจารย์ขุนทอง	สายบุตร	กรรมการ
๑๐.	อาจารย์กรณิการ์	กาญจน์วิญญูศรี	กรรมการและเลขานุการ
กรรมการโปรแกรมวิชาศิลปกรรม			
๑.	อาจารย์วิรัตน์	ปิ่นแก้ว	ประธานกรรมการ
๒.	อาจารย์มนตรา	ตรีชั้น	กรรมการ
๓.	อาจารย์เก่งกาจ	ตันทองคำ	กรรมการ
๔.	อาจารย์ปิยะวรรณ	ปิ่นแก้ว	กรรมการ
๕.	อาจารย์วัชรพล	หงษ์ทอง	กรรมการ
๖.	อาจารย์สมโชค	เนียนไธสง	กรรมการและเลขานุการ
กรรมการศูนย์ภาษา			
๑.	อาจารย์รุจา	สุขพัฒน์	ประธานกรรมการ
๒.	รองศาสตราจารย์ ดร.วิไลรัตน์	ศิรินทร์	กรรมการ
๓.	อาจารย์อินทร์ธีรา	ปัทมา	กรรมการ
๔.	อาจารย์ศศิธิดา	สาหร่ายวัง	กรรมการ

๕.	อาจารย์อรนุช	เอกพงษ์เผ่า	กรรมการ
๖.	นางสาววิมล	เงินทิพย์	กรรมการ
๗.	นางสาวจิราภา	ศรีเนียม	กรรมการ
๘.	อาจารย์นารีมา	แสงวิมาน	กรรมการและเลขานุการ

คณะครูสาส์น

กรรมการระดับคณะ

๑.	อาจารย์ชัยยุทธ	มณีรัตน์	ประธานกรรมการ
๒.	อาจารย์ดวงดาว	รุ่งเจริญเกียรติ	กรรมการ
๓.	อาจารย์นภภรณ์	ยอดสิน	กรรมการ
๔.	อาจารย์ภาวิณี	ไกรกระโทก	กรรมการ
๕.	อาจารย์ปิ่นรสี	เอี่ยมสอาด	กรรมการ
๖.	อาจารย์เจษฎา	บุญมาโฮม	กรรมการ
๗.	อาจารย์ ดร.พิชญาภา	ยืนยาว	กรรมการ
๘.	อาจารย์ ดร.ดวงใจ	ช่วยตระกูล	กรรมการ
๙.	อาจารย์รัตนวรรณ	ลิ้มวัฒนาสมุทร	กรรมการ
๑๐.	อาจารย์วันัญญา	แก้วแก้วปาน	กรรมการ
๑๑.	อาจารย์อำนาจ	สอิ่งทอง	กรรมการ
๑๒.	อาจารย์ชาญณรงค์	ฟูกโคกสูง	กรรมการ
๑๓.	อาจารย์อรพิน	พัฒนาผล	กรรมการและเลขานุการ

กรรมการโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๑.	อาจารย์ดวงดาว	รุ่งเจริญเกียรติ	ประธานกรรมการ
๒.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์เรวดี	ศรีเอี่ยมสอาด	กรรมการ
๓.	อาจารย์ศรณี	โกเมนเอก	กรรมการ
๔.	อาจารย์นภภรณ์	ยอดสิน	กรรมการและเลขานุการ

กรรมการโปรแกรมวิชาพลศึกษาและส่งเสริมสุขภาพ

๑.	อาจารย์ปิ่นรสี	เอี่ยมสอาด	ประธานกรรมการ
๒.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ	นพคุณ	กรรมการ
๓.	อาจารย์วินัย	นุชพิทักษ์	กรรมการ
๔.	อาจารย์ชูชีพ	คงมีชนม์	กรรมการ
๕.	อาจารย์ชัยยุทธ	มณีรัตน์	กรรมการ
๖.	อาจารย์ยงยุทธ	อินเจริญ	กรรมการ
๗.	อาจารย์อำนาจ	สอิ่งทอง	กรรมการ
๘.	อาจารย์ชาญณรงค์	ฟูกโคกสูง	กรรมการและเลขานุการ

กรรมการ โปรแกรมวิชาการศึกษาปฐมวัย

๑.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวรรณา	ไพยะชน	ประธานกรรมการ
๒.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัฐดาว	พิศาลพงศ์	กรรมการ
๓.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญจิต	คำนประคิษฐ์	กรรมการ
๔.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์วริยา	สมประชา	กรรมการ
๕.	อาจารย์รัตนวรรณ	ลิ้มวัฒนาสมุทร	กรรมการและเลขานุการ

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

กรรมการระดับคณะ

๑.	อาจารย์ศิริชัย	โสภา	ประธานกรรมการ
๒.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณทิพย์	แสงสุขเอี่ยม	กรรมการ
๓.	อาจารย์วีระศักดิ์	ชื่นตา	กรรมการ
๔.	อาจารย์เอกนิษฐ์	ศรีภูธร	กรรมการ
๕.	อาจารย์ไพศาล	สิมาเลาเต่า	กรรมการ
๖.	อาจารย์พฤกษ์	โปร่งสำโรง	กรรมการ
๗.	อาจารย์สมบัติ	หทัยรัตนานนท์	กรรมการ
๘.	อาจารย์บุญชนะนะ	วาราชนะนทร์	กรรมการ
๙.	อาจารย์หฤทัย	คิ่นสกุล	กรรมการ
๑๐.	อาจารย์ ดร.พรพรรณ	อู่สุวรรณ	กรรมการ
๑๑.	อาจารย์वासนา	เนียมแสง	กรรมการ
๑๒.	อาจารย์สุพิชญ์	จันทร์เรือง	กรรมการ
๑๓.	อาจารย์จัน	อารีรอบ	กรรมการ
๑๔.	อาจารย์โสภาพรรณ	สุวรรณสว่าง	กรรมการ
๑๕.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล	เรืองศรี	กรรมการและเลขานุการ

กรรมการกลุ่ม โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์

๑.	อาจารย์สุพิชญ์	จันทร์เรือง	ประธานกรรมการ
๒.	อาจารย์มงคล	รอดจันทร์	กรรมการ
๓.	อาจารย์ธานี	ม่วงพูล	กรรมการ
๔.	อาจารย์อุบลรัตน์	ศิริสุขโกศา	กรรมการ
๕.	อาจารย์รุจิราวดี	ธรรมแสง	กรรมการและเลขานุการ

กรรมการกลุ่ม โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

๑.	อาจารย์ ดร.พรพรรณ	อู่สุวรรณ	ประธานกรรมการ
๒.	อาจารย์ ดร.วีระศักดิ์	พงษาอนุทิน	กรรมการ
๓.	อาจารย์ ดร.สาโรจน์	เพชรมณี	กรรมการ

๔.	อาจารย์วชิณี	อารีรอบ	กรรมการ
๕.	อาจารย์สุธิดา	ทิพย์โส	กรรมการ
๖.	อาจารย์ปิยวรรณ	ธรรมบำรุง	กรรมการ
๗.	อาจารย์พรเพ็ญ	ไปเร้ว	กรรมการ
๘.	อาจารย์วารรัตน์	सानนท์	กรรมการ
๙.	อาจารย์สุธรรมมา	พิสุทธิโสภณ	กรรมการ
๑๐.	อาจารย์ผาณิต	ลักขมีธนสาร	กรรมการ
๑๑.	อาจารย์ไพโรจน์	โจลัดสาคกุล	กรรมการ
๑๒.	อาจารย์วนิดา	ชัยชนะ	กรรมการและเลขานุการ
กรรมการกลุ่มโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์			
๑.	อาจารย์บุญชนะ	วาระชนนท์	ประธานกรรมการ
๒.	อาจารย์พฤกษ์	โปร่งลำโรง	กรรมการ
๓.	อาจารย์วาสนา	เนียมแสวง	กรรมการ
๔.	อาจารย์ธันยรัตน์	ศรีพันธุ์ลม	กรรมการ
๕.	อาจารย์ธีระศักดิ์	ธรรมบำรุง	กรรมการ
๖.	อาจารย์ศุภรัตน์	ทัศน์เจริญ	กรรมการ
๗.	อาจารย์อัญญา	ทองสิมา	กรรมการและเลขานุการ
กรรมการกลุ่มโปรแกรมวิชาวิศวกรรมเทคโนโลยี			
๑.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธีระ	กาญจนสินธุ	ประธานกรรมการ
๒.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะ	โควินท์ทวีวัฒน์	กรรมการ
๓.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิทธิชัย	โรจน์รุ่งศศิธร	กรรมการ
๔.	อาจารย์ ดร.พัชรศักดิ์	อาลัย	กรรมการ
๕.	อาจารย์ ดร.นิฏฐิตา	เชิดชู	กรรมการ
๖.	อาจารย์วีระศักดิ์	ชื่นตา	กรรมการ
๗.	อาจารย์ ดร.บุญธง	วสุรีย์	กรรมการ
๘.	อาจารย์วิโรจน์	บัวงาม	กรรมการ
๙.	อาจารย์สมบัติ	หทัยรัตนานนท์	กรรมการ
๑๐.	อาจารย์สุธินันท์	พิเชฐพิริยะ	กรรมการ
๑๑.	อาจารย์หฤทัย	คีนสกุล	กรรมการ
๑๒.	อาจารย์ปิยะพงษ์	ศรีรัตน์	กรรมการ
๑๓.	อาจารย์ปดมากรณ์	ไทยโพธิ์ศรี	กรรมการ
๑๔.	อาจารย์อรุณ	ลูกจันทร์	กรรมการ
๑๕.	อาจารย์บัญชา	หิรัญสิงห์	กรรมการ

๑๖. อาจารย์ศศิลักษณ์	จันทร์หอม	กรรมการ
๑๗. อาจารย์โสภารณ	สุวรรณสว่าง	กรรมการและเลขานุการ
๑๘. อาจารย์สิริกัญญา	ไชยสาร	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะวิทยาการจัดการ

กรรมการระดับคณะ

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์	ฉิมะสังคนันท์	ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาณี	อินทนันท์	กรรมการ
๓. อาจารย์จันทนา	พงศ์สิทธิกาญจนา	กรรมการ
๔. อาจารย์ ดร.มาริษา	สุจิตวานิช	กรรมการ
๕. อาจารย์ไพโรจน์	ร่มบารมี	กรรมการ
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมใจ	บุญทานนท์	กรรมการ
๗. อาจารย์วันเพ็ญ	คงวัฒนกุล	กรรมการ
๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชงชัย	พงศ์สิทธิกาญจนา	กรรมการ
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรัญา	ทองอุ้น	กรรมการ
๑๐. อาจารย์ ดร.ไพรัช	มากกาญจนกุล	กรรมการ
๑๑. อาจารย์พิมพ์นารา	พิบูลย์จิระกานต์	กรรมการ
๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤติยา	รุจิโชค	กรรมการ
๑๓. อาจารย์กนกพัชร	วงศ์อินทร์อยู่	กรรมการ
๑๔. อาจารย์ศานติ	ดิฐสถาพรเจริญ	กรรมการ
๑๕. อาจารย์ผ่องใส	สินธุสกุล	กรรมการ
๑๖. อาจารย์สิริพงศ์	ไชยชนะ	กรรมการ
๑๗. อาจารย์พิชามญช์	เลิศวัฒนพรชัย	กรรมการ
๑๘. อาจารย์สุทิส	ไพบูลย์วัฒนกิจ	กรรมการ
๑๙. อาจารย์บุญบงก์	สุวรรณ	กรรมการ
๒๐. อาจารย์กฤษมา	ชนะสุข	กรรมการ
๒๑. อาจารย์ขวัญยุพา	ศรีสว่าง	กรรมการ
๒๒. อาจารย์มาลินี	นาคใหญ่	กรรมการ
๒๓. อาจารย์สมใจ	เกาด้วง	กรรมการและเลขานุการ
๒๔. อาจารย์ดวงใจ	คงคาหลวง	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การตลาด)

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมใจ	บุญทานนท์	ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์	ฉิมะสังคนันท์	กรรมการ
๓. อาจารย์ชญาพรรณ	เนตรโพธิ์แก้ว	กรรมการ

๔.	อาจารย์อรพินท์	บุญสิน	กรรมการ
๕.	อาจารย์พิชามญช์	เลิศวัฒนพรชัย	กรรมการและเลขานุการ
กรรมการโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การบริหารทรัพยากรมนุษย์)			
๑.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราญา	ทองอุ่น	ประธานกรรมการ
๒.	อาจารย์แพรวพรรณ	ตรีชั้น	กรรมการ
๓.	อาจารย์จันจิราภรณ์	ปานยินดี	กรรมการและเลขานุการ
กรรมการโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การเงินและการธนาคาร)			
๑.	อาจารย์วันเพ็ญ	คงวัฒนกุล	ประธานกรรมการ
๒.	รองศาสตราจารย์โสรัจ	กายบริบูรณ์	กรรมการ
๓.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทนา	โรจน์รุ่งศศิธร	กรรมการ
๔.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศกดิ์ชัย	สทกุลบุญญรักษ์	กรรมการ
๕.	อาจารย์วิมลรัตน์	ศรีรัตนกุล	กรรมการ
๖.	อาจารย์นุสรรา	เจนลาภวัฒนกุล	กรรมการและเลขานุการ
กรรมการโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (คอมพิวเตอร์ธุรกิจ)			
๑.	อาจารย์ ดร.ไพรัช	มากกาญจนกุล	ประธานกรรมการ
๒.	อาจารย์สมพล	สุขเจริญพงษ์	กรรมการ
๓.	อาจารย์จิรวรรณ	นกเอี้ยงทอง	กรรมการ
๔.	อาจารย์พันธิการ์	วัฒนกุล	กรรมการ
๕.	อาจารย์กุสุมา	ชนะสุข	กรรมการ
๖.	อาจารย์อัฐศณี	เพียรเจริญวงศ์	กรรมการ
๗.	อาจารย์มาลินี	นาคใหญ่	กรรมการ
๘.	อาจารย์กิตติพงษ์	ภูพัฒน์วิบูลย์	กรรมการ
๙.	อาจารย์ขวัญยุพา	ศรีสว่าง	กรรมการและเลขานุการ
กรรมการโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การจัดการทั่วไป)			
๑.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย	พงศ์สิทธิกาญจนา	ประธานกรรมการ
๒.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุกรี	แก้วมณี	กรรมการ
๓.	อาจารย์ ดร.แสงแข	บุญศิริ	กรรมการ
๔.	อาจารย์สิริพงศ์	ไชยชนะ	กรรมการ
๕.	อาจารย์พงษ์สันดี	ตันหยง	กรรมการ
๖.	อาจารย์ดวงใจ	คงคาหลวง	กรรมการ
๗.	อาจารย์ ดร.ดาริน	โพธิ์ตั้งธรรม	กรรมการ
๘.	อาจารย์จันทนา	พงศ์สิทธิกาญจนา	กรรมการ
๙.	อาจารย์พงศ์สุภา	เฉลิมกลิ่น	กรรมการ
๑๐.	อาจารย์ผ่องใส	สินธุสกุล	กรรมการและเลขานุการ

กรรมการโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ)

๑.	อาจารย์กนกพัชร	วงศ์อินทร์อยู่	ประธานกรรมการ
๒.	อาจารย์ชนพล	ฐานาริยชัย	กรรมการและเลขานุการ

กรรมการโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การจัดการโลจิสติกส์)

๑.	อาจารย์ศานติ	ดิฐสถาพรเจริญ	ประธานกรรมการ
๒.	อาจารย์ธนาณัติ	กล้าหาญ	กรรมการและเลขานุการ

กรรมการโปรแกรมวิชาการบัญชี

๑.	อาจารย์พิมพ์นารา	พินุลจิระกานต์	ประธานกรรมการ
๒.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาณี	อินทน์จันทน์	กรรมการ
๓.	อาจารย์ไพโรจน์	ร่วมบารมี	กรรมการ
๔.	อาจารย์ปาริชาติ	ข้าเรือ	กรรมการ
๕.	อาจารย์วีรกิจ	อุทาสกุล	กรรมการ
๖.	อาจารย์บุญบงค์	สุวรรณะ	กรรมการ
๗.	อาจารย์สมใจ	เกาด้วง	กรรมการ
๘.	อาจารย์สุทิส	ไพบุลย์วัฒนกิจ	กรรมการและเลขานุการ

กรรมการโปรแกรมวิชานิติศาสตร์

๑.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤติยา	รุจิโชค	ประธานกรรมการ
๒.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศินี	ประทุมสุวรรณ	กรรมการ
๓.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เขวภา	บัวเวช	กรรมการ
๔.	อาจารย์ ดร.สุชาดา	แสงดวงดี	กรรมการ
๕.	อาจารย์ณัฏฐา	ศิริรัตนธร	กรรมการ
๖.	อาจารย์ ดร.มาริษา	สุจิตวนิช	กรรมการ
๗.	อาจารย์วีรศักดิ์	นาชัยดี	กรรมการและเลขานุการ

คณะพยาบาลศาสตร์

๑.	รองศาสตราจารย์ ดร.สุนุตตรา	ตะบูนพงศ์	ประธานกรรมการ
๒.	รองศาสตราจารย์ประไพวรรณ	ด่านประดิษฐ์	กรรมการ
๓.	รองศาสตราจารย์จิตติวัลค์	ธรรมไพโรจน์	กรรมการ
๔.	อาจารย์ ดร.ธีรนนท์	วรรณศิริ	กรรมการ
๕.	อาจารย์วิไล	ตาปะสี	กรรมการ
๖.	อาจารย์กรวรรณ	สุวรรณสาร	กรรมการ
๗.	อาจารย์ศิริพร	ฉายาทับ	กรรมการ
๘.	อาจารย์วันเพ็ญ	แวววิรุฬห์	กรรมการและเลขานุการ
๙.	นางสาววารีรัตน์	สามบุญลือ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

สำนักงานอธิการบดี

กรรมการระดับสำนัก

๑. นางรัตนา	จันทนากร	ประธานกรรมการ
๒. นางศิริพร	โรจน์พิทักษ์กุล	กรรมการ
๓. นายศิวฤกษ์	สุขชัย	กรรมการ
๔. นายกฤติน	ผิวชะอุ่ม	กรรมการ
๕. นางสาวสุคนธา	จันทร์เขียว	กรรมการ
๖. นางสาวกัญญา	อินทร์แฮม	กรรมการ
๗. นางสาวศิริกัญญา	ถมทองคำ	กรรมการ
๘. นางสาวยุวดี	ร่วนลอย	กรรมการ
๙. นางพรทิพา	ด้วงพิบูลย์	กรรมการและเลขานุการ
๑๐. นางสาวนิรมล	โชคชนานนท์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการกองกลาง

๑. นางพรทิพา	ด้วงพิบูลย์	ประธานกรรมการ
๒. นางสาวนันท์นภัส	ประสพสุข	กรรมการ
๓. นางอารีรัตน์	บุตรแก้ว	กรรมการ
๔. นางวงษ์เดือน	ก่ายสกุล	กรรมการ
๕. นางรัตนา	ยังจิรวัดนชัย	กรรมการ
๖. นางนิตยา	ชนศักดิ์กุล	กรรมการ
๗. นายสุปัญญา	สุสวัสดิ์ทองคำ	กรรมการ
๘. นางสาวชนวันต์	มงคลล้ำ	กรรมการ
๙. นางสาวนิรมล	โชคชนานนท์	กรรมการและเลขานุการ
๑๐. นางสาวศิริกัญญา	ถมทองคำ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการกองนโยบายและแผน

๑. นางศิริพร	โรจน์พิทักษ์กุล	ประธานกรรมการ
๒. นางสาวสุคนธา	จันทร์เขียว	กรรมการ
๓. นางสาววิญญูจิ	แจ้งพลอย	กรรมการ
๔. นางสาวสุวรรณา	บ่อกระโทก	กรรมการ
๕. นางสาวตรีทิพ	ศรีเพชรพันธุ์	กรรมการ
๖. นางจันทกานต์	ภาตินทุ	กรรมการและเลขานุการ

กรรมการกองพัฒนานักศึกษา

๑. นายศิวฤกษ์	สุขชัย	ประธานกรรมการ
๒. อาจารย์อัมมัญญา	ทองสิมา	กรรมการ

๓. นายกฤติน	ผิวชะอุ่ม	กรรมการ
๔. นางสาวกฤตนัน	สายสวาท	กรรมการ
๕. นายเอนก	ลลิตวสุภิญญา	กรรมการและเลขานุการ

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ

กรรมการระดับสำนัก

๑. รองศาสตราจารย์เบญจรัตน์	สีทองสุก	ประธานกรรมการ
๒. อาจารย์นารีรัตน์	เทียมเมือง	กรรมการ
๓. อาจารย์เสวี	เหลือนบุญชู	กรรมการ
๔. อาจารย์อวยไชย	อินทสมบัติ	กรรมการ
๕. อาจารย์สุพิชฌาย์	จันทร์เรือง	กรรมการ
๖. นายอำนาจ	ช้างเขียว	กรรมการ
๗. นางสาวเข็มิกา	ศูนย์กลาง	กรรมการ
๘. นางวิลาวัลย์	จันทพันธ์	กรรมการ
๙. นางสาวสุรีพันธ์	ผลเจริญ	กรรมการ
๑๐. นางสมรัก	เปล่งเจริญศิริชัย	กรรมการและเลขานุการ
๑๑. นางสาวสุรีรัตน์	คล้ายสถาพร	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการงานห้องสมุด

๑. รองศาสตราจารย์เบญจรัตน์	สีทองสุก	ประธานกรรมการ
๒. อาจารย์นารีรัตน์	เทียมเมือง	กรรมการ
๓. นางสาวกิงดาว	อ้วนจัน	กรรมการ
๔. นางวิลาวัลย์	จันทพันธ์	กรรมการ
๕. นางสมรัก	เปล่งเจริญศิริชัย	กรรมการ
๖. นายเทพฤทธิ์	ตั้งฤทัยวานิชย์	กรรมการ
๗. นางสาวลัดดา	บุญเปลี่ยนผล	กรรมการ
๘. นางสาวเรณูภา	ปรีชานุกูล	กรรมการ
๙. นางเอมรสน์	เอี่ยมพิทักษ์พร	กรรมการ
๑๐. นางสาวสุรีพันธ์	ผลเจริญ	กรรมการและเลขานุการ
๑๑. นางสาวสุรีรัตน์	คล้ายสถาพร	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๑. อาจารย์เสวี	เหลือนบุญชู	ประธานกรรมการ
๒. อาจารย์อวยไชย	อินทสมบัติ	กรรมการ
๓. อาจารย์สุขสวัสดิ์	แซ่ลิ้ม	กรรมการ
๔. นายอรรณพ	นันทา	กรรมการ
๕. อาจารย์สุพิชฌาย์	จันทร์เรือง	กรรมการและเลขานุการ

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

๑.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมหมาย	เปี้ยถนอม	ประธานกรรมการ
๒.	อาจารย์แพรวพรรณ	ศรีชั้น	กรรมการ
๓.	อาจารย์ ดร.มนตรี	วิwah์สุข	กรรมการ
๔.	อาจารย์แก้วใจ	อาภรณ์พิศาล	กรรมการ
๕.	นางสาวศิริพร	ประกอบทรัพย์	กรรมการ
๖.	อาจารย์ธงชัย	ศรีเมือง	กรรมการ
๗.	อาจารย์ขนิษฐา	เจริญพานิช	กรรมการ
๘.	อาจารย์บุญชนะ	วาระชนนท์	กรรมการและเลขานุการ
๙.	นางสาวนาฏธยา	แดงเย็น	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

สำนักศิลปะและวัฒนธรรม

๑.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พจน์ย์	กตาล	ประธานกรรมการ
๒.	อาจารย์อนัญญา	ทองสิมา	กรรมการ
๓.	นางจรรยา	ร่มเพชร	กรรมการและเลขานุการ

สถาบันวิจัยและพัฒนา

กรรมการระดับสถาบัน

๑.	อาจารย์ ดร.พัชรศักดิ์	อาลัย	ประธานกรรมการ
๒.	อาจารย์ ดร.สุพจน์	เฮงพระพรหม	กรรมการ
๓.	อาจารย์อภิรักษ์	จุ่นกรณ์	กรรมการ
๔.	นางชุดินันท์	สาแก้ว	กรรมการ
๕.	นายณัฐพัฒน์	โอชาพงศ์	กรรมการ
๖.	นางสาวเบญจมาศ	สะสมทรัพย์	กรรมการ
๗.	นางสาวนิตยา	แอยอด	กรรมการ
๘.	นางสาวนิลภวิษย์	ทับทอง	กรรมการ
๙.	นายพิมพ์ศักดิ์	พึงพันธ์	กรรมการและเลขานุการ

กรรมการงานวิจัยและพัฒนา

๑.	อาจารย์ ดร.พัชรศักดิ์	อาลัย	ประธานกรรมการ
๒.	รองศาสตราจารย์ชลีรัตน์	พยอมแย้ม	กรรมการ
๓.	อาจารย์ ดร.จักรพงษ์	แก้วขาว	กรรมการ
๔.	นางชุดินันท์	สาแก้ว	กรรมการและเลขานุการ
๕.	นางสาวนิตยา	แอยอด	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการงานฝึกอบรมและบริการวิชาการ

๑.	อาจารย์ ดร.สุพจน์	เสงพระพรหม	ประธานกรรมการ
๒.	อาจารย์สุขสวัสดิ์	แช่ลิ้ม	กรรมการ
๓.	อาจารย์อุทัย	ภักดีตระกูลวงศ์	กรรมการ
๔.	อาจารย์ไกรรุ่ง	เสงพระพรหม	กรรมการ
๕.	อาจารย์ปรีพัส	ศรีสมบูรณ์	กรรมการ
๖.	อาจารย์อนัญญา	ทองสิมา	กรรมการ
๗.	อาจารย์สุพิชฌาย์	จันทร์เรือง	กรรมการและเลขานุการ
๘.	นายณัฐพัฒน์	โอชาพงศ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการงานวิจัยและพัฒนาาระบบประกันคุณภาพ

๑.	อาจารย์อภิรักษ์	จุ่นกรณ์	ประธานกรรมการ
๒.	นางสาวนิลภวิชัย	ทับทอง	กรรมการและเลขานุการ

โดยให้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- ๑) กำหนดองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน ให้สอดคล้องกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในระดับมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพ
- ๒) วางแผนการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา
- ๓) กระตุ้นให้มีการจัดทำรายงานการประเมินตนเองของหน่วยงาน
- ๔) เตรียมเอกสาร และหลักฐานต่างๆ รวมถึงการเตรียมบุคลากร นักศึกษา เพื่อรับการติดตามและประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอก
- ๕) ส่งเสริมควบคุม และประเมินคุณภาพการศึกษาหน่วยงาน
- ๖) จัดทำรายงานและข้อเสนอแนะวิธีการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน เสนอมหาวิทยาลัย ปีการศึกษาละ ๒ ครั้ง
- ๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษา

สั่ง ณ วันที่ ๓

กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๔

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเดช นิลพันธุ์)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

คำสั่งคณะกรรมการจัดการ

ที่ ๒๑ /2554

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำ SAR และรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
คณะวิทยาการจัดการ ประจำปีการศึกษา 2553

ตามที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จะดำเนินการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับคณะ สำนัก และสถาบันฯ ประจำปีการศึกษา 2553 ระหว่างวันที่ 27 มิถุนายน – 1 กรกฎาคม 2554 นั้น
เพื่อให้การดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาภายในคณะวิทยาการจัดการ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย
และมีคุณภาพ พร้อมรับการตรวจประเมิน จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการ SAR และรับการตรวจประเมิน
คุณภาพการศึกษาภายในคณะวิทยาการจัดการ โดยแบ่งตามองค์ประกอบการประเมิน ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบ	กรรมการผู้รับผิดชอบในการจัดทำ SAR และรับการตรวจประเมิน
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ	1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ ฉิมะสังคนันท์ ประธานกรรมการ 2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย พงศ์สิทธิกาญจนา กรรมการ 3. อาจารย์สิริพงษ์ ไชยชนะ กรรมการ 4. อาจารย์ชนานันติ กล้าหาญ กรรมการ 5. อาจารย์ขวัญยุพา ศรีสว่าง กรรมการและเลขานุการ
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	1. อาจารย์จันทนา พงศ์สิทธิกาญจนา ประธานกรรมการ 2. อาจารย์พงษ์สันต์ ดันหยง กรรมการ 3. อาจารย์พงศ์ศุภา เฉลิมกลิ่น กรรมการ 4. อาจารย์ ดร.คารินทร์ โพธิ์ตั้งธรรม กรรมการ 5. อาจารย์หรรษา คล้ายจันทร์พงษ์ กรรมการและเลขานุการ
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนา นักศึกษา	1. อาจารย์ ดร.มาริษา สุจิตวนิช ประธานกรรมการ 2. อาจารย์กิตติพงษ์ ภูพัฒน์วิบูลย์ กรรมการ 3. อาจารย์อรพินท์ บุญสิน กรรมการ 4. อาจารย์วิมลรัตน์ ศรีรัตนกุล กรรมการ 5. อาจารย์กฤษมา ชนะสุข กรรมการและเลขานุการ
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	1. อาจารย์สมใจ เกาค้าง ประธานกรรมการ 2. อาจารย์ ดร.คารินทร์ โพธิ์ตั้งธรรม กรรมการ 3. อาจารย์พิชามญช์ เลิศวัฒนพรชัย กรรมการ 4. อาจารย์สุทิสรา ไพบูลย์วัฒนกิจ กรรมการ 5. อาจารย์ดวงใจ คงคาลวง กรรมการและเลขานุการ

องค์ประกอบ	กรรมการผู้รับผิดชอบในการจัดทำ SAR และรับการตรวจประเมิน		
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	1. อาจารย์ไพโรจน์	ร่วมบารมี	ประธานกรรมการ
	2. อาจารย์ศานติ	ดิฐสถาพรเจริญ	กรรมการ
	3. อาจารย์ณัฏฐา	ศิริธนาธร	กรรมการ
	4. อาจารย์จันจิราภรณ์	ปานยินดี	กรรมการและเลขานุการ
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	1. อาจารย์จันทนา	พงศ์สิทธิกาญจนา	ประธานกรรมการ
	2. อาจารย์หรรษา	คล้ายจันทร์พงษ์	กรรมการ
	3. อาจารย์จันจิราภรณ์	ปานยินดี	กรรมการ
	4. อาจารย์ชญาวรรณ	เนตร โพธิ์แก้ว	กรรมการและเลขานุการ
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาณี อินทร์จันทร์		ประธานกรรมการ
	2. อาจารย์บุษบงค์	สุวรรณะ	กรรมการ
	3. อาจารย์อัญชลี	เพียรเจริญวงศ์	กรรมการ
	4. อาจารย์วีรศักดิ์	นาชัยดี	กรรมการ
	5. อาจารย์ผ่องใส	สินธุสกุล	กรรมการและเลขานุการ
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาณี อินทร์จันทร์		ประธานกรรมการ
	2. อาจารย์ไพโรจน์	ร่วมบารมี	กรรมการ
	3. อาจารย์สมพล	สุขเจริญวงศ์	กรรมการ
	4. อาจารย์วีรศักดิ์	อุซารสกุล	กรรมการและเลขานุการ
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	1. อาจารย์ผ่องใส	สินธุสกุล	ประธานกรรมการ
	2. อาจารย์พันธิการ์	วัฒนกุล	กรรมการ
	3. อาจารย์มาลินี	นาคใหญ่	กรรมการ
	4. อาจารย์สมใจ	เกาค้าง	กรรมการและเลขานุการ

โดยให้บุคคลดังกล่าวทำหน้าที่ดังนี้

1. จัดทำ SAR ตามองค์ประกอบ และจัดหาหลักฐานเอกสารอ้างอิงตามตัวบ่งชี้
2. เตรียมรับการตรวจประเมินตามวันและเวลาดังกล่าว
3. ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามที่คณะฯ มอบหมาย

ลง ณ วันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2554

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ ลิ้มะสังนันท์)
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

คำสั่งคณะกรรมการจัดการ

ที่ ๑๘ /2554

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษา

โปรแกรมวิชาการบัญชี ประจำปีการศึกษา 2553

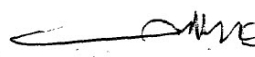
เพื่อให้การดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โปรแกรมวิชาการบัญชี ดำเนินไป ด้วยความเรียบร้อยและมีคุณภาพ คณะวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอแต่งตั้งกรรมการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพ การศึกษา-โปรแกรมวิชาการบัญชี ดังรายชื่อต่อไปนี้

1. อาจารย์พิมพ์นารา	พิบูลจิระกานต์	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภาณี	อินทน์จันทน์	กรรมการ
3. อาจารย์วิรัชกิจ	อุฑาธสฤกษ์	กรรมการ
4. อาจารย์ปาริชาติ	จำเริญ	กรรมการ
5. อาจารย์สุทิสรา	ไพฑูริย์วัฒนกิจ	กรรมการ
6. อาจารย์สมใจ	เกาศีวงศ์	กรรมการ
7. อาจารย์ไพโรจน์	ร่มบารมี	กรรมการ
8. อาจารย์บุญบงค์	สุวรรณะ	กรรมการและเลขานุการ

โดยมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. จัดงบประมาณหรืออำนาจการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนางานประกันคุณภาพ การศึกษา ให้บรรลุผลสำเร็จตามยุทธศาสตร์ของคณะและโปรแกรมวิชา
2. เข้าร่วมโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการการพัฒนาระบบงานประกันคุณภาพการศึกษา ระดับโปรแกรมวิชา
3. จัดทำรายงานการประเมินตนเองเพื่อรายงานต่อคณะ ประธานงานและจัดเตรียมเอกสารที่ เกี่ยวข้องเพื่อรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

สั่ง ณ วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ ลิ้มะสังคนันท์)
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คำสั่งคณะกรรมการจัดการ

ที่ ๑๗ /2554

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษา
โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (คอมพิวเตอร์ธุรกิจ) ประจำปีการศึกษา 2553

เพื่อให้การดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ
(คอมพิวเตอร์ธุรกิจ) ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีคุณภาพ คณะวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอแต่งตั้ง
กรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (คอมพิวเตอร์ธุรกิจ) ดังรายชื่อ
ต่อไปนี้

1. อาจารย์ ดร. ไพรัช	มากบุญจนกุล	ประธานกรรมการ
2. อาจารย์ กุสุมา	ชนะสุข	กรรมการ
3. อาจารย์ สมพล	สุขเจริญพงษ์	กรรมการ
4. อาจารย์ อธิภูมิ	เพียรเจริญวงศ์	กรรมการ
5. อาจารย์ พันธิการ์	วัฒนกุล	กรรมการ
6. อาจารย์ มาลีณี	นาคใหญ่	กรรมการ
7. อาจารย์ กิตติพงษ์	ภูพัฒน์วิบูลย์	กรรมการ
8. อาจารย์ ขวัญญา	ศรีสว่าง	กรรมการและเลขานุการ

โดยมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. จัดงบประมาณหรืออำนาจการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนางานประกันคุณภาพ
การศึกษา ให้บรรลุผลสำเร็จตามยุทธศาสตร์ของคณะและ โปรแกรมวิชา
2. เข้าร่วมโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการการพัฒนาระบบงานประกันคุณภาพการศึกษา
ระดับโปรแกรมวิชา
3. จัดทำรายงานการประเมินตนเองเพื่อรายงานต่อคณะ ประสานงานและจัดเตรียมเอกสารที่
เกี่ยวข้องเพื่อรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

สั่ง ณ วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๔

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ ลิ้มะสังคนันท์)

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คำสั่งคณะกรรมการจัดการ

ที่ ๑๐ /2554

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา
โปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ (การจัดการทั่วไป) ประจำปีการศึกษา 2553

เพื่อให้การดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ (การจัดการทั่วไป) ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีคุณภาพ คณะวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอแต่งตั้งกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา-โปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ (การจัดการทั่วไป) ดังรายชื่อต่อไปนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธงชัย	พงศ์สิทธิกาญจนา	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุกรี	แก้วมณี	กรรมการ
3. อาจารย์จันทนา	พงศ์สิทธิกาญจนา	กรรมการ
4. อาจารย์สิริพงศ์	ไชยชนะ	กรรมการ
5. อาจารย์ ดร.แสงแข	บุญศิริ	กรรมการ
6. อาจารย์พงษ์สันต์	คันหยง	กรรมการ
7. อาจารย์ดวงใจ	คงคาหลวง	กรรมการ
8. อาจารย์พงศ์ศุภา	เฉลิมกลิ่น	กรรมการ
9. อาจารย์หรรษา	คล้ายจันทร์พงษ์	กรรมการ
10. ดร.คารินทร์	โพธิ์ตั้งธรรม	กรรมการ
11. อาจารย์ผ่องใส	สินธุสกุล	กรรมการและเลขานุการ

โดยมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. จัดงบประมาณหรืออำนาจการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนางานประกันคุณภาพการศึกษา ให้บรรลุผลสำเร็จตามยุทธศาสตร์ของคณะและโปรแกรมวิชา
2. เข้าร่วมโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการการพัฒนาระบบงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับโปรแกรมวิชา
3. จัดทำรายงานการประเมินตนเองเพื่อรายงานต่อคณะ ประธานงานและจัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ ฉิมะสังนันท์)

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คำสั่งคณะกรรมการจัดการ

ที่ ๑๐ /2554

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษา

โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2553

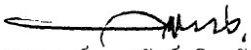
เพื่อให้การดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ดำเนินไป ด้วยความเรียบร้อยและมีคุณภาพ คณะวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอแต่งตั้งกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ดังรายชื่อต่อไปนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กฤติยา	รุจิโชค	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกศินี	ประทุมสุวรรณ	กรรมการ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เขวภา	บัวเวช	กรรมการ
4. อาจารย์ ดร. สุชาดา	แสงดวงดี	กรรมการ
5. อาจารย์ รัชชา	ศิริธนาร	กรรมการ
6. อาจารย์ วีรศักดิ์	นาชัยดี	กรรมการ
7. อาจารย์ ดร. มารินา	สุจิตวนิช	กรรมการและเลขานุการ

โดยมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. จัดงบประมาณหรืออำนวยการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนางานประกันคุณภาพ การศึกษา ให้บรรลุผลสำเร็จตามยุทธศาสตร์ของคณะและโปรแกรมวิชา
2. เข้าร่วมโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการการพัฒนาระบบงานประกันคุณภาพการศึกษา ระดับโปรแกรมวิชา
3. จัดทำรายงานการประเมินตนเองเพื่อรายงานต่อคณะ ประสานงานและจัดเตรียมเอกสารที่ เกี่ยวข้องเพื่อรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

ตั้ง ณ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฐาปนันท์ นิเมะสังคนันท์)
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คำสั่งคณะกรรมการจัดการ

ที่ 15 /2554

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

โปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ (การตลาด) ประจำปีการศึกษา 2553

เพื่อให้การดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษายภายใน โปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ (การตลาด) ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีคุณภาพ คณะวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอแต่งตั้งกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา โปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ (การตลาด) ดังรายชื่อต่อไปนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมใจ	บุญทานนท์	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวัฒน์	ฉิมะสังคนันท์	กรรมการ
3. อาจารย์ชญาพรรณ	เนตร โพธิ์แก้ว	กรรมการ
4. อาจารย์อรพินท์	บุญสิน	กรรมการ
5. อาจารย์พินามญ์	เลิศวัฒน์พรชัย	กรรมการและเลขานุการ

โดยมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. จัดงบประมาณหรืออำนาจการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนางานประกันคุณภาพการศึกษา ให้บรรลุผลสำเร็จตามยุทธศาสตร์ของคณะและโปรแกรมวิชา
2. เข้าร่วมโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการการพัฒนาระบบงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับ โปรแกรมวิชา
3. จัดทำรายงานการประเมินตนเองเพื่อรายงานต่อคณะ ประธานงานและจัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษายภายใน

สั่ง ณ วันที่ 29 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวัฒน์ ฉิมะสังคนันท์)
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คำสั่งคณะวิทยาการจัดการ

ที่ ๒๓ /2554

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา
โปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ (การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ) ประจำปีการศึกษา 2553

เพื่อให้การดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ (การจัดการ
ธุรกิจระหว่างประเทศ)ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีคุณภาพ คณะวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอแต่งตั้ง
กรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา โปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ (การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ)
ดังรายชื่อต่อไปนี้

1. อาจารย์กนกพัชร	วงศ์อินทร์อยู่	ประธานกรรมการ
2. อาจารย์ธนพล	ฐานาริยชัย	กรรมการและเลขานุการ

โดยมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. จัดงบประมาณหรืออำนวยความสะดวกอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนางานประกันคุณภาพ
การศึกษา ให้บรรลุผลสำเร็จตามยุทธศาสตร์ของคณะและโปรแกรมวิชา
2. เข้าร่วมโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการการพัฒนาระบบงานประกันคุณภาพการศึกษา
ระดับ โปรแกรมวิชา
3. จัดทำรายงานการประเมินตนเองเพื่อรายงานต่อคณะ ประสานงานและจัดเตรียมเอกสารที่
เกี่ยวข้องเพื่อรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

สั่ง ณ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ จิมะสังคนันท์)

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คำสั่งคณะวิทยาการจัดการ

ที่ ๑๗ /2554

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

โปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ (การเงินการธนาคาร) ประจำปีการศึกษา 2553

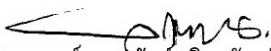
เพื่อให้การดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ (การเงินและการธนาคาร) ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีคุณภาพ คณะวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอแต่งตั้ง
กรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา-โปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ (การเงินและการธนาคาร) ดังรายชื่อ
ต่อไปนี้

1. อาจารย์วันเพ็ญ	คงวัฒนกุล	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทนา	โรจน์รุ่งศศิธร	กรรมการ
3. รองศาสตราจารย์โสรัจ	กายบริบูรณ์	กรรมการ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศักดิ์ชัย	สหกุลบุญญรักษ์	กรรมการ
5. อาจารย์วิมลรัตน์	ศรีรัตนกุล	กรรมการ
6. ดร.ฉัตรประมนต์	ภูติจันทร์	กรรมการ
7. อาจารย์นุตรา	เจนลาภวัฒนกุล	กรรมการและเลขานุการ

โดยมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. จัดงบประมาณหรืออำนวยการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนางานประกันคุณภาพการศึกษา ให้บรรลุผลสำเร็จตามยุทธศาสตร์ของคณะและ โปรแกรมวิชา
2. เข้าร่วมโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการการพัฒนาระบบงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับ โปรแกรมวิชา
3. จัดทำรายงานการประเมินตนเองเพื่อรายงานต่อคณะ ประสานงานและจัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ จิมะสังนันท์)

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คำสั่งคณะกรรมการจัดการ

ที่ ๖๒ /2554

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา
โปรแกรมบริหารธุรกิจ (การจัดการโลจิสติกส์) ประจำปีการศึกษา 2553

เพื่อให้การดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โปรแกรมบริหารธุรกิจ (การจัดการโลจิสติกส์) ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีคุณภาพ คณะวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอแต่งตั้งกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา โปรแกรมบริหารธุรกิจ (การจัดการโลจิสติกส์) ดังรายชื่อต่อไปนี้

1. อาจารย์ศานติ	ดิฐธฤตาพรเจริญ	ประธานกรรมการ
2. อาจารย์ธนาณัติ	กล้าหาญ	กรรมการและเลขานุการ

โดยมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. จัดงบประมาณหรืออำนวยความสะดวกอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนางานประกันคุณภาพการศึกษา ให้บรรลุผลสำเร็จตามยุทธศาสตร์ของคณะและโปรแกรมวิชา
2. เข้าร่วมโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการการพัฒนาระบบงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับ โปรแกรมวิชา
3. จัดทำรายงานการประเมินตนเองเพื่อรายงานต่อคณะ ประสานงานและจัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

สั่ง ณ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ ลิ้มะตั้งคันนัท)

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

